

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website

<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

M-2899

शिर्षक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	टिकाकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Coll. & ag (शके/ संवत्)
मिताक्षराभाषित्याज्ञा वल्ग्व्यसृतेत्यविहार दृशाथ	ज्ञानेश्वर मह	धर्मशास्त्र	पूर्ण	.	3/ 12	228	संस्कृत	कागु	12		

अथमिताक्षरासहितयाज्ञवल्क्यस्मृतेर्व्यवहाराध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः उत्तमोपपदस्येयं धर्मस्य कृतिरात्मनः धर्मस्य विवृतिर्ज्ञेया विज्ञानेश्वरयोगिनः १ इति याज्ञवल्क्यमुनिशास्त्रगता विवृति
 नैकस्य विदुषा विहिता प्रमिताक्षरापि विपुलार्थवती परिषिञ्चति श्रवणयोरमृतम् २ ग्रंथे स्वरव्यंजनविदुरेफमात्राविहीनलिखितं मया-
 यत् तत्सर्वमार्यैः परिशोधनीयं प्रायेण सुखं तिहियेलिखन्ति ३ अभिषेकादिगुणयुक्तस्य राज्ञः प्रजापालनं परमो धर्मः तच्च दुष्टनिग्रह
 मन्तरेण न संभवति दुष्टपरिज्ञानं च न व्यवहारदर्शनमन्तरेण संभवति तद्यवहारदर्शनमहरहः कर्तव्यमित्युक्तं व्यवहारान्नृपः पश्येत्स
 न्येः परिवृतो न्यहमिति सच व्यवहारः कीदृशः कतिविधः कथंचेतीति कर्तव्यता कलापो नाभिहितस्तत्तदभिधाना यद्द्वितीयोऽध्याय आ-
 रभ्यते व्यवहारान् अन्यविरोधेन स्वात्मसंबन्धितया कथनं व्यवहारः यथा कश्चिदिदं क्षेत्रादिमदीयमिति कथयत्यन्योऽपि तद्विरोधेन म

व्यवहारान्नृपः पश्येद्बिद्बिद्ब्राह्मणैः सह धर्मशास्त्रानुसारेण क्रोधलोभविवर्जितः १

दीयमिति तस्यानेकविधत्वं दर्शयति बहुचनेन नृप इति नक्षत्रियमात्रस्यायं धर्मः किंतु प्रजापालनाधिकृतस्यान्यस्यापीति दर्शयति
 पश्येदिति पूर्वोक्तस्यानुवादो धर्मविशेषविधानार्थः विद्बिर्देव्याकरणधर्मशास्त्राभिज्ञैर्ब्राह्मणैर्नक्षत्रियादिभिः ब्राह्मणैः सहेतितृती-
 यानिर्देशान्तेषामप्राधान्यं सह युक्तेऽप्रधान इति स्मरणात् अतश्चादर्शने न्यथा दर्शने वा राज्ञो दोषो वा न ब्राह्मणानाम् यथा ह मनुः अदं-
 ड्यान् दंडयन् राजा दंड्यांश्चैवाप्यदंडयन् अयं शोमहदाप्नोति नरकं चाधिगच्छतीति कथं धर्मशास्त्रानुसारेण नार्थशास्त्रानुसारेण देशादिस-
 मयधर्मस्यापि धर्मशास्त्राविरुद्धस्य धर्मशास्त्रविषयत्वान्न पृथगुपादानं तथा च वक्ष्यति निजधर्माविरोधेन यस्तु सामयिको भवेत् सोऽपि य-

त्वेन संरक्ष्यो धर्मो राजकृतश्च य इति क्रोधलोभविवर्जित इति धर्मशास्त्रानुसारेणेति सिद्धे क्रोधलोभविवर्जित इति वचनमादरार्थं क्रोधोऽमर्षः लो-
भो लिप्सातिशयः १ किंच श्रुतेन मीमांसा व्याकरणादिश्रवणेन अध्ययनेन वेदाध्ययनेन च संपन्नाः धर्मज्ञाः धर्मशास्त्रज्ञाः सत्यवादिनः सत्य-
वचनशीलाः रिपौ मित्रे च ये समादौषरागादिरहिता एवं भूताः सभासदः सभायां संसदियथासीदंति उपविशंति तथा दानमानसत्कारैराज्ञाकर्तव्याः
यद्यपि श्रुताध्ययनसंपन्ना इति विशेषेणोक्तं तथापि ब्राह्मणा एव यथाह कात्यायनः सत्सभ्यैः स्थिरैर्युक्तैः प्राज्ञैर्मौलैर्द्विजोत्तमैः धर्मशास्त्रार्थ-
कुशलैरर्थशास्त्रविशारदैरिति ते च त्रयः कर्तव्या बहुवचनस्यार्थवत्त्वात् यस्मिन्देशे निषीदंति विप्रावेदविदस्त्रय इति मनुस्मरणाच्च बृहस्पति-
स्तु सप्तपंचत्रयो वा सभासदो भवंतीत्याह लोकवेदज्ञधर्मज्ञाः सप्तपंचत्रयोपि वा यत्रोपविष्टा विप्राः स्युः सायज्ञसदृशी सभेति न च ब्राह्मणैः स

श्रुताध्ययनसंपन्ना धर्मज्ञाः सत्यवादिनः राज्ञा सभासदः कार्यारिपौ मित्रे च ये समाः २

हेति पूर्वश्लोकोक्तानां ब्राह्मणानां श्रुताध्ययनसंपन्ना इत्यादिविशेषणमिति मंतव्यम् तृतीयाप्रथमांतनिर्दिष्टानां विशेषणविशेष्यभावासंभवा-
त् विद्वद्विरित्यनेन पुनरुक्तिप्रसंगाच्च तथाच कात्यायनेन ब्राह्मणानां सभासदां च स्पष्टो भेदश्च दर्शितः सप्राड्विवाकः सामात्यः सब्राह्मणपुरो-
हितः ससभ्यः प्रेक्षको राजा स्वर्गेति प्रतिधर्मत इति तत्र ब्राह्मणा अनियुक्ताः सभासदस्तु नियुक्ता इति भेदः अतएवोक्तम् नियुक्तो वाऽनियु-
क्तो वा धर्मज्ञो वक्तुमर्हतीति तत्र नियुक्तानां यथावस्थितार्थकथनेपि यदि राजान्यथा करोति तदाऽसौ निवारणीयो न्यथा दोषः उक्तं च कात्यायनेन
अन्यायेनापि तं यांतं ये नु यांति सभासदः तेपि तद्वागिनस्तस्माद्वोधनीयः स तैर्नृप इति अनियुक्तानां पुनरन्यथा सिद्धाने वा दोषो न तु राज्ञो निवा-

या. स्मृ.
२

रणे सभावा न प्रवेष्टव्यं वक्तव्यं वा समंजसम् अब्रुवन्ब्रुवन्वापि न रोभवति किलिषीति मनुस्मरणात् रिपो मित्रे चेति चकारा लोकरं जनार्थं
कतिपयैर्वणिग्भि रप्यधिष्ठितं सदः कर्तव्यम् यथाह कात्यायनः कुलशीलवयो वृत्तवित्तवद्विरमत्सरैः वणिग्भिः स्यात्कतिपयैः कुलभूतै र
धिष्ठितमिति २ व्यवहारान्नृपः पश्येदित्युक्तं तत्रानु कल्पमाह कार्योतरव्यग्रतया व्यवहारानपश्यता नृपेण पूर्वोक्तेः सभ्यैः सह सर्वध
र्मवित् सर्वान्धर्मशास्त्रोक्तान् सामयिकांश्च धर्मान्वेति विचारयति स सर्वधर्मवित् ब्राह्मणो न क्षत्रियादिनियोक्तव्यो व्यवहारदर्शने तंचका
त्यायनेनोक्त युक्तगुणविशिष्टं कुर्यात् यथा दातंकुलीनं मध्यस्थं मनुद्देगकरं स्थिरम् परत्रभीरुं धर्मिष्ठमुद्युक्तं क्रोधवर्जितमिति एवंभूतब्राह्मणा

अपश्यता कार्यवशाद् व्यवहारान्नृपेण तु सभ्यैः सह नियोक्तव्यो ब्राह्मणः सर्वधर्मवित् ३

संभवक्षत्रियं वैश्यं वा नियुंजीत न शूद्रम् तथाह कात्यायनः ब्राह्मणो यत्र न स्यात्क्षत्रियं तत्र योजयेत् वैश्यं वा धर्मशास्त्रज्ञं शूद्रं यत्नेन वर्जये
दिति नारदेन त्वयमेव मुख्यो दर्शितः धर्मशास्त्रं पुरस्कृत्य प्राड्विवाकमते स्थितः समाहितमतिः पश्येद् व्यवहाराननुक्रमादिति प्राड्विवाकमते स्थितो
न स्वमते स्थितः राजाचारचक्षुषा परसेन्यं पश्यतीति वत् तस्य चेयं यौगिकी संज्ञा अर्थिप्रत्यर्थिनो पृच्छतीति प्राट् तयोर्वचनं विरुद्धमविरुद्धं च सभ्यैः
सह विविनक्ति विवेचयतीति विवाकः प्राट्चासौ विवाकश्चेति प्राड्विवाकः उक्तं च विवादानुगतं स्पृष्ट्वा स सभ्यस्तत्प्रयत्नतः विचारयति चेनासौ
प्राड्विवाकस्ततः स्मृत इति ३

मि. व्य.
२

२

अपिच प्राड्विवाकादयः सभ्याद्यदिरागादिना स्मृत्यपेतं व्यवहारं विचारयन्ति तदाराज्ञा किं कर्तव्यमित्यत आह पूर्वोक्ताः सभ्यारजसो निरंकुशलत्वे
नतदभिभूता द्रागात्स्मेहातिशयाल्लोभाद्वालिप्सातिशयाद्द्रव्यात्संत्रासात्स्मृत्यपेतं स्मृतिविरुद्धं आदिशब्दादाचारपेतं कुर्वन्तः पृथक्पृथक् एके
कशो विवादात् विवादपराजयनिमित्ताद्माद्विगुणंदमंदड्याः पुनर्विवादास्पदीभूतात्द्रव्यात् तथासति स्त्रीसंग्रहणादिषु दंडाभावप्रसंगः
रागलोभभयानामुपादानं रागादिष्वेव द्विगुणंदमोनाज्ञानमोहादिष्विति नियमार्थं न च राजा सर्वस्येष्टे ब्राह्मणवर्जमिति गौतमवचनात् न ब्रा-
ह्मणा दंड्या इति मंतव्यम् तस्य प्रशंसार्थत्वात् यत्तु षड्विः परिहार्यो राजा वंध्यश्चा वंध्यश्चा दंड्यश्चा बहिः कार्यश्चापरिवाद्यश्चापरिहार्यश्चेति त
दपि सहिएष बहुश्रुतो भवति लोकवेदविदांगविद्वाको वाक्येति हासपुराणकुशलस्तदपेक्षस्तद्वृत्तिश्चाष्टचत्वारिंशता संस्कारैः संस्कृतस्त्रिषु क-

रागाल्लोभाद्द्रव्याद्वापि स्मृत्यपेतादिकारिणः सभ्याः पृथक्पृथग्दंड्या विवादाद्विगुणंदमं ४

मस्वभिरतः षट्सुवासा मयाचारिकेष्वभिविनीत इति प्रतिपादित बहुश्रुतविषयं न ब्राह्मणमात्रविषयं ४ व्यवहारविषयमाह धर्मशास्त्र
समयाचारविरुद्धे न मार्गेण परैराधर्षितो भिभूतो यद्राज्ञे प्राड्विवाकाय वा आवेदयति विज्ञापयति चेत् यदि तदा वेद्यमानं व्यवहारपदं प्रतिज्ञोत्तर-
संशयहेतु परामर्शप्रमाणनिर्णयप्रयोजनात्मको व्यवहारस्तस्य पदं विषयः तस्य चेदं सामान्यलक्षणं सच द्विविधः शंकाभियोगस्तत्वाभियोग
श्चेति यथाह नारदः द्यभियोगस्तु विज्ञेयः शंकातत्वाभियोगतः शंकासतांतु संसर्गत्तत्त्वं होदाभिदर्शनादिति होदालोप्रलिंगमिति याव
त् तेन दर्शनं साक्षाद्दर्शनं होदाभिदर्शनं तस्मात् तत्वाभियोगोपि द्विविधः प्रतिषेधात्मको विध्यात्मकश्चेति यथा मत्तो हिरण्यादिकं गृहीत्वान

प्रयच्छति क्षेत्रादिकं ममायमपहरतीति वा उक्तं च कात्यायनेन न्यायं स्वं नेच्छते कर्तुं मन्यायं वा करोति य इति स पुनश्चाष्टादशधा भिद्यते यथा
हमनुः तेषामायमृणादानं निक्षेपो स्वाभि वि क्रयः संभूय च समुत्थानं दत्तस्थानपकर्म च वेतनस्यैव चादानं संविदश्च व्यतिक्रमः क्रयविक्रया
नुशयो विवादः स्वामिपालयोः सीमाविवादधर्मश्च पारुष्ये दंडवाचिके स्तेयं च साहसं चैव स्त्रीसंग्रहणमेव च स्त्रीपुं धर्मो विभागश्च द्यूतमाद्वय
एव च पदान्यष्टादशैतानि व्यवहारस्थिता विहेति एतान्यपि साध्यभेदेन पुनर्बहुत्वं गतानि यथा ह नारदः एषामेव प्रभेदो न्यः शतमष्टोत्तरं शत
म् क्रियाभेदान्मनुष्याणां शतशारयो निगद्यत इति आवेदयति चेदित्यनेन स्वयमेवागत्या वेदयति न राजप्रेरितस्तत्पुरुषप्रेरितो वेति दर्शयति य
था हमनुः नोत्सादयेत्स्वयं कार्यं राजा वाप्यस्य पुरुषः न च प्रापितमन्येन ग्रसेतार्थं कथंचनेति परैरिति परेण पराभ्यां परैरित्येकस्यैकेन द्वाभ्यां बहु

स्मृत्याचारव्यपेतेन मार्गेणाधर्षितः परैः आवेदयति चेद्राज्ञे व्यवहारपदं हितत् ५

भिर्वा व्यवहारो भवतीति दर्शयति यत्पुनरेकस्य बहुभिः सार्द्धं स्त्रीणां प्रेष्यजनस्य च अनादेयो भवेद्वा दोषधर्मविद्विरुदात्त इति नारदवचनम् त
द्विन्तसाध्यविषयं आवेदयति राज्ञे इत्यनेनैव राज्ञापृष्ठो विनीतवेष आवेदयेत् आवेदितं च युक्तं चेन्मुद्रादिना प्रत्यर्थ्या द्धानमकल्पादीनां चाना द्धान
मित्याद्यर्थसिद्धमिति नोक्तम् स्मृत्यंतरे तु स्पष्टार्थमुक्तम् यथा काले कार्यार्थिनं पृच्छेद्गुणतं पुरतः स्थितम् कीं कार्यं काचते पीडा मा भेषी ब्रूहि
मानव केन कस्मिन्कदा कस्मात्पृच्छेदेवं सभागतम् एवं पृष्ठः स यद्ब्रूयात्स स भ्ये ब्राह्मणेः सह विमृश्य कार्यं न्याय्यं चेद्राज्ञानार्थमतः परम् मुद्रां वा नि
क्षिपेत्तस्मिन्पुरुषं वा समादिशेत् अकल्पबीलस्थविरविषमस्थक्रियाकुलान् कार्यतिपातिव्यसनिनृपकार्योत्सवाकुलान् मत्तोन्मत्तप्रमत्तार्ता

भृत्यानाङ्गानयेन्नृपः नहीनपक्षांयुवतींकु लेजाताप्रसूतिकाम् सर्ववर्णोत्तमांकन्यांताज्ञातिप्रभुकाः स्मृताः तदधीनकुटुंबिन्यः स्वेरिण्योगणिकाश्चराः
 निष्कुलायाश्चपतितास्तासामाङ्गानमिष्यते कालंदेशंचविज्ञायकार्याणांचबलाबले अकल्पादीनपिशनेर्यानेराङ्गानयेन्नृपः ज्ञात्वाभिद्योगंये
 पिष्युर्वनेप्रव्रजितादयः तानप्याङ्गानयेद्राजागुरुकार्येष्वकोपयन्निति आसेधव्यवस्थाप्यर्थसिद्धेवनारदेनोक्ता वक्तव्येथेत्यतिष्ठंतमुत्क्रामंतंच
 तद्वचः आसेधयेद्विवादाथीयावदाङ्गानदर्शनम् स्थानासेधः कालकृतः प्रयासात्कर्मणस्तथा चतुर्विधः स्यादासेधोनासिद्धस्तं विलंघयेत् आ
 सेधकालआसिद्ध आसेधंयोतिवर्तते सविनेयोन्यथाकुर्वन्नासेद्धादंडभागभवेत् नदीसंतारकांतारदुर्देशोपप्लवादिषु आसिद्धस्तंपरासेधमुत्क्राम
 न्नापराधुयात् निर्वेषुकामोरोगातोयिचक्षुर्व्यसनेस्थितः अभियुक्तस्तथान्येनराजकार्योद्यतस्तथा गवांप्रचारेगोपालाः सस्यावापेक्षणीवलाः शि

प्रत्यर्थिनोग्रतोलेख्यंयथावेदितमर्थिना समामासतदर्द्धाहर्नामजात्यादिचिह्नितम् ६

ल्पिनश्चापितत्कालमायुधीयाश्चविग्रहइति आसेधोराजाज्ञयाअवरोधः अकल्पादयः पुत्रादिकमन्यंवासुहृदंप्रेषयिष्यंति नचतेपरार्थवादिनः
 योनभ्रातानचपितानपुत्रोननियोगकृत् परार्थवादीदंडयः स्याद्वचहारेषुविब्रुवन्नितिनारदवचनान् ५ प्रत्यर्थिनिमुद्रालेख्यपुरुषाणामन्यतमे
 नानीतेकिंकुर्यादित्यतआह अर्थ्यतइत्यर्थः साध्यः सोस्यास्तीत्यर्थी तत्प्रतिपक्षः प्रत्यर्थी तस्याग्रतः पुरतोलेख्यंलेखनीयम् यथायेनप्रकारेणपूर्व
 मावेदनकालेआवेदितंतथा नपुनरन्यथा अन्यथावादित्वेनव्यवहारस्यभंगप्रसंगात् अन्यवादीक्रियाद्वेषीनोपस्थातानिरुत्तरः आहूतव्यपे
 लापीचहीनः पंचविधः स्मृतइति आवेदनकालएवार्थिवचनस्यलिखितत्वात्पुनर्लेखनमनर्थकमित्यतआह समामासेत्यादि संवत्सरमासप

क्षतिथिवारादि अर्थिप्रत्यर्थिनामब्राह्मणजात्यादिचिन्हितम् आदिशब्देनद्रव्यंतत्संख्यास्थानवेलाक्षमालिङ्गादीनिगृह्यते यथोक्तं अर्थवद्गुणसंयुक्तं
 परिपूर्णमनाकुलम् साध्यवद्वाचकपदं प्रकृतार्थानुबन्धिच प्रसिद्धमविरुद्धं च निश्चितं साधनेक्षमम् संक्षिप्तनिखिलार्थं च देशकालाविरोधिच
 वर्षर्तुमासपक्षाहोवेलादेशप्रदेशवत् स्थानावसथसाधारव्याजात्याकारवर्थायुतम् साध्यप्रमाणसंख्यावदात्मप्रत्यर्थिनामवत् परात्मपूर्वजा-
 नेकराजनामभिरंकितम् क्षमालिङ्गात्मपीडावत्कथिताहर्तृदायकम् यदावेदयतेराज्ञेतद्राषेत्यभिधीयतइति भाषाप्रतिज्ञापक्षइत्यर्थान्तरं आवे-
 दनसमयेकार्यमात्रं लिखितं प्रत्यर्थिनोग्रतः समामासादिविशिष्टं लिख्यते इति विशेषः संवत्सरविशेषणं यद्यपि सर्वव्यवहारेषु नोपयुज्यते तथाप्या-
 धिप्रतिग्रहक्रमेषु निर्णयार्थमुपयुज्यते आधौ प्रतिग्रहे कृतिपूर्वा तु बलवत्तरेति वचनात् अर्थव्यवहारेपि एकस्मिन्संवत्सरेयत्संख्याकं यद्द्रव्यं यतोये-
 नगृहीतं प्रत्यर्पितं पुनरन्यस्मिन्संवत्सरेतत्द्रव्यंतत्संख्याकं तत्तस्तेनगृहीतं याच्यमानोयदिब्रूयात्सत्यंगृहीतं प्रत्यर्पितं चेति तत्संवत्सरांतरंगृहीतं-
 प्रत्यर्पितं नास्मिन्संवत्सरे इत्युपयुज्यते एवंमासाद्यपि योज्यम् देशस्थानादयः पुनस्थावरेष्वेवोपयुज्यन्ते देशश्चैव तथा स्थानं संनिवेशस्तथैव च जातिः
 संज्ञाधिवासश्च प्रमाणं क्षेत्रनामच पितृपैतामहं चैव पूर्वराजानुकीर्तनम् स्थावरेषु विराटेषु दशैतानि निवेशयेदिति स्मरणात् देशो मध्यदेशादिः-
 स्थानं गाराणाद्यादि सन्निवेशस्तत्रैव पूर्वपरदिग्विभागपरिच्छिन्नसम्यङ्निविष्टो गृहक्षेत्रादिः जातिरर्थिप्रत्यर्थिनो ब्राह्मणत्वादिः संज्ञाच देवद-
 तादिः अधिवासः समीपदेशो निवासीजनः प्रमाणं निवर्तनादिभूपरिमाणं क्षेत्रं नाम शालिक्षेत्रं क्रमुक्षेत्रं कृष्णभूमः पांडुभूम इति पितुः पिताम-
 हस्य च नामार्थिप्रत्यर्थिनोः पूर्वेषां त्रयाणां संज्ञानामकीर्तनं चेति समामासादीनां यस्मिन् व्यवहारे यावदुपयुज्यते तत्र तावत्क्षेत्रं नीयं इति तात्पर्य-
 र्थः ६ एवं पक्षलक्षणो स्थिते पक्षलक्षणरहितानां पक्षवदवभा समानानां पक्षाभासत्वं सिद्धमेवेति योगीश्वरेण नृपथक्पक्षाभासा उक्ता अन्ये

स्तुविस्पष्टार्थमुक्तम् असिद्धादेः साधयितुमशक्यत्वादनिराकरणम् अप्रसिद्धमदीयं शशविषाणंगृहीत्वानप्रयच्छतीत्यादि निराबाधमस्म
हृहदीपप्रकाशेनायं स्वगृहे व्यवहरतीत्यादि निरर्थमभिधेयरहितम् कचटनपजडदंगबेत्यादि निष्प्रयोजनं यथायं देवदत्तोऽस्मद् हंसनिधौ सुस्वरम
धीतइत्यादि असाध्यं यथाहं देवदत्तेन सुश्रूषणं मुपहसितइत्यादि एतत्साधनासंभवादसाध्यम् अल्पकालत्वान्न साक्षिसंभवालिरितं दूरतो-
त्यत्वान्न दिव्यमिति विरुद्धं यथाहं मूकेन शप्तइत्यादि पुरराष्ट्रादिविरुद्धं वा एतेषां स्वभावेनैव निराकरणमिति न निराक्रियते तत्रच अप्रतिसिद्धादी
नान्युत्पत्त्यर्थमुपादानं तदप्यनेकपदसंकीर्णस्य निराकरणं न क्रियते राज्ञा विवर्जितो यश्च यश्च पौरविरोधकृत् राष्ट्रस्य वा समस्तस्य प्रकृतीनां तथैव च
अन्ये वा ये पुरग्राममहाजनविरोधकाः अनादेयास्तु ते सर्वे व्यवहाराः प्रकीर्तिता इति यत्त्वनेकपदसंकीर्णः पूर्वपक्षो न सिद्ध्यतीति तत्र यद्यनेकवस्तु

अप्रसिद्धं निराबाधं निरर्थं निष्प्रयोजनम् असाध्यं वा विरुद्धं वा पक्षाभासं विवर्जयेत् ७

संकीर्ण इत्युच्यते तदानदोषः मदीयमनेन हिरण्यं वा सोरूपकादिवापहतमित्येवं विधस्यादुष्टत्वात् ऋणादानादिपदसंकरे पक्षाभास इति चेत्तद
पिन मदीयारूपका अनेन वृद्धा गृहीताः सुवर्णं वास्य हस्ते निक्षिप्तम् मदीयं क्षेत्रं मयमपहरतीत्यादीनां पक्षत्वमिष्यत एव किंतु क्रियाभेदात् ऋ
मेण व्यवहारो न युगपदित्येतावत् यथाह कात्यायनः बहुप्रतिज्ञं यत्कार्यं व्यवहारे सुनिश्चितं कामं तदपि गृहीयाद्राजा तत्त्वबुभुक्षयेति तस्माद
नेकपदसंकीर्णः पूर्वपक्षो युगपन्न सिद्ध्यतीति न स्यात् अर्थिग्रहणात्सुत्रपौत्रादिग्रहणं तेषामेकार्थत्वात् नियुक्तस्यापि नियोगेनैव तदेकार्थ-
त्वाक्षेपात् अर्थिना संनियुक्तो वा प्रत्यर्थिप्रहितोपि वा यो यस्यार्थे विवदते तयोर्जयपराजयाविति स्मरणात् नियुक्तजयपराजयोर्मूलस्वामिनोरैव

एतच्च भूमौ फलके वा पांडुलेखेन लिखित्वा आवापोद्दारेण विशोधितं पश्चात्पत्रे निवेशयेत् पूर्वपक्षं स्वभावोक्तं प्राङ्गि वा कोभिलेखयेत् पांडुलेखे
न फलके ततः पत्रे विशोधितमिति कात्यायनस्मरणात् शोधनं च यावदुत्तरदर्शनं कर्तव्यम् नातः परमनवस्था प्रसंगात् अतएव नारदेनोक्तं शोधये
त्पूर्ववादं तु यावत्तुत्तरदर्शनम् अवष्टब्धस्योत्तरेण निवृत्तं शोधनं भवेदिति पूर्वपक्षमशोधयित्वैव यदुत्तरं दापयन्ति सभ्यास्तदारागाल्लोभादित्युक्तं
दंडेन सभ्यान् दंडयित्वा पुनः प्रतिज्ञापूर्वकं व्यवहारः प्रवर्तनीयो राज्ञेति ७ एवं शोधितपत्रांस्तु दे पूर्वपक्षे किं कर्तव्यमित्यत आह श्रुतोभाषार्थो-
येन प्रत्यर्थिना सो श्रुतार्थः तस्योत्तरं पूर्वपक्षादुत्तरं भवतीत्युत्तरं लेख्यं लेखनीयं पूर्वावेदकस्यार्थिनः संनिधौ समीपे उत्तरं च यत्पूर्वोक्तस्य निराक-
रणं तदुच्यते यथाह पक्षस्य व्यापकं सारमसंदिग्धमनाकुलं व्याख्यागम्यमित्येतदुत्तरं तद्विदो विदुरिति निराकरणसमर्थं सारं न्याय्यं न्यायादनपतं अ-

श्रुतार्थस्योत्तरं लेख्यं पूर्वावेदकसंनिधौ

संदिग्धं संदेहरहितम् अनाकुलं पूर्वापराविरुद्धम् अव्याख्यागम्यं अप्रसिद्धपदप्रयोगेण दुःश्लिष्टविभक्तिसमा साध्याहाराभिधानेन वा अन्यदेशभा-
षाभिधानेन वा यत् व्याख्येयार्थं न भवति तत्सदुत्तरं तच्च चतुर्विधं संप्रतिपत्तिर्मिथ्याप्रत्यवस्कंदनं पूर्वन्यायश्चेति यथाह कात्यायनः सत्यं मिथ्योत्तरं चे-
वप्रत्यवस्कंदनं तथा पूर्वन्यायविधिश्चैव मुत्तरं स्याच्चतुर्विधमिति तत्र सत्योत्तरं यथा रूपकशतं मत्स्यं धारयतीत्युक्ते सत्यं धारयामीति यथाह साध्यस्य
सत्यवचनं प्रतिपत्तिरुदाहृतेति मिथ्योत्तरं तु नाहं धारयामीति तथाच कात्यायनः अभियुक्तोभियोगस्य यदि कुर्यादपह्नवम् मिथ्या तत्तु विजानीयादु-
त्तरं व्यवहारत इति तच्च मिथ्योत्तरं चतुर्विधम् मिथ्येतन्नाभिजानामितदा तत्र न संनिधिः अजातश्चास्मितकाले इति मिथ्या चतुर्विधमिति प्रत्यवस्क-

दनं नाम सत्यंगृहीतं प्रतिदत्तं प्रतिग्रहेण लब्धमिति वा तथा ह नारदः अर्थिना लिखितो योऽर्थः प्रत्यर्थी यदि तं तथा प्रपद्य कारणं ब्रूयात्प्रत्यवस्कंद
 नं स्मृतमिति प्राङ्ग्या योत्तरं तु यत्राभियुक्त एव ब्रूयादस्मिन्नर्थे अनेनाहमभियुक्तस्तत्र चायं व्यवहारमार्गेण पराजित इति उक्तं च कात्यायनेन आ
 चारेणावसन्नोऽपि पुनर्लेखयते यदि सोऽभिधेयोजितः पूर्वं प्राङ्ग्या यस्तु स उच्यते इति एवमुत्तरलक्षणे स्थिते उत्तरलक्षणरहितानामुत्तरवदवभास
 मानानामुत्तराभासत्वमर्थसिद्धं स्पष्टीकृतं स्मृत्यंतरे संदिग्धमन्यत्र कृतादत्यल्पमतिभूरि च पक्षेकदेशव्याप्यन्यत्तथानेवोत्तरं भवेत् यद्यस्तमद
 मव्यापि निगूढार्थं तथा कुलम् व्याख्यागम्यमसारं च नोत्तरं स्वार्थसिद्धय इति तत्र संदिग्धं सुवर्णशतमनेन गृहीतमित्युक्ते सत्यंगृहीतं सुवर्णश
 तं माषशतं वेति प्रकृतादन्यत् यथा सुवर्णशताभियोगे पणशतं धारयामीति अत्यल्पं सुवर्णशताभियोगे पंचाशतं धारयामीति अतिभूरिसुवर्णश

ततोर्थिलेखयेत्सद्यः प्रतिज्ञातार्थसाधनम् ८

ताभियोगे द्विशतं धारयामीति पक्षेकदेशव्यापि हिरण्यवस्त्राद्यभियोगे हिरण्यंगृहीतं नान्यदिति व्यस्तपदं ऋणादानाभियोगे पदांतरेणोत्तरम्
 यथा सुवर्णशताभियोगे अनेनाहं ताडित इति अव्यापि देशस्थानादिविशेषणाव्यापि तथामध्यदेशे वाराणस्यां पूर्वस्यां दिशि क्षेत्रमनेनापहृत
 मिति पूर्वपक्षे लिखिते क्षेत्रे मपहृतमिति निगूढार्थं सुवर्णशताभियोगे किमहमेव धारयामीत्यत्र ध्वनिना प्राङ्ग्यं विवाकः स्पष्ट्या वा अर्थी वा अन्य
 स्मे धारयतीति सूचयतीति निगूढार्थं आकुलं पूर्वापरविरुद्धम् यथा सुवर्णशताभियोगे सत्यंगृहीतं न धारयामीति व्याख्यागम्यं दुःश्लिष्टविभक्ति
 समासाध्याहाराभिधानेन व्याख्यागम्यं अदेशभाषाभिधानेन वा यथा सुवर्णशतविषये पितृऋणाभियोगे गृहीतशतवचनात् सुवर्णानां -

पितुर्न जानामीति अत्र गृहीतशतस्य पितुर्वचनात् सुवर्णानां शतं गृहीतमिति न जानामीति असारं न्यायविरुद्धम् यथा सुवर्णशतमनेन वृद्ध्या
 गृहीतं वृद्धिरेव दत्तानमूलमित्यभियोगेन सत्यं वृद्धिर्दत्तानमूलं गृहीतमिति उत्तरमित्येकवचननिर्देशादुत्तराणां संकरो निरस्तः यथा ह कात्याय
 नः पक्षेकदेशेयत्सत्यमेकदेशेचकारणम् मिथ्याचे वैकदेशेच संकरात्तदनुत्तरमिति अनुत्तरेचकारणं तन्नैवोक्तम् नचैकस्मिन्निवादेतुक्रिया
 स्याद्वादिनो द्वयोः नचार्थसिद्धिरुभयोर्नचैकत्रक्रियाद्वयमिति मिथ्याकारणोत्तरयोः संकरे अर्थिप्रत्यर्थिनो द्वयोरपि क्रियाप्राप्नोति मिथ्या
 क्रियापूर्ववादे कारणे प्रतिवादिनीति स्मरणात् तदुभयमेकस्मिन्व्यवहारे विरुद्धम् तथा सुवर्णरूपकशतं चानेन गृहीतमित्यभियोगे सुवर्णेन
 गृहीतरूपकशतं गृहीतं प्रतिदत्तं चेति कारणप्राङ् न्यायसंकरेतु प्रत्यर्थिन एव क्रियाद्वयं प्राङ् न्यायकारणोक्तौ तु प्रत्यर्थी निर्दिशेत् क्रिया
 मिति तथा सुवर्णं गृहीतं प्रतिदत्तं रूपके व्यवहारे मार्गेण पराजित इति अत्र प्राङ् न्याये जयपत्रेण वा प्राङ् न्यायदर्शिभिर्वाभावयितव्यम् -
 कारणोत्तरे तु साक्षिलेख्यादिभिर्भावयितव्यमिति विरोधः एवमुत्तरत्रयसंकरेपि द्रष्टव्यम् यथानेन सुवर्णरूपकशतं वस्त्राणि च गृहीतानीत्य
 भियोगे सत्यं सुवर्णं गृहीतं प्रतिदत्तम् रूपकशतं न गृहीतं वस्त्रविषये तु पूर्वन्यायेन पराजित इति एवं चतुः संकरेपि एतेषां चानुत्तरत्वं योगपद्येन
 तस्य तस्यांशस्य तेन तेन विना सिद्धेः क्रमेणोत्तरत्वमेव क्रमश्चार्थिनः प्रत्यर्थिनः सप्त्यानां चेच्छया भवति यत्र पुनरुभयोः संकरः तत्र य
 स्य प्रभूतार्थविषयत्वं तत्क्रियोपादानेन पूर्वव्यवहारः प्रवर्तनीयः पश्चादल्पविषयोत्तरोपादानेन व्यवहारो द्रष्टव्यः यत्र त्वप्रतिपत्तेः उत्तरां
 तरस्य च संकरस्तत्रोत्तरांतरोपादानेन व्यवहारो द्रष्टव्यः संप्रतिपत्तौ क्रियाभावात् यथाहारीतेन मिथ्योत्तरं कारणं च स्यातामेकत्र चेदुभे
 सत्यं चापि सहान्येन तत्र प्रात्यं किमुत्तरमित्युक्तोत्तम् यत्प्रभूतार्थविषयं यत्र वा स्यात्क्रियाफलम् उत्तरं तत्र तद्दोषमसंकीर्णमतो न्यथा

संकीर्णंभवतीतिशेषः ऐच्छिकः क्रमोभवतीत्यर्थः तत्रप्रभूतार्थम् यथानेनसुवर्णंरूपकशतंवस्त्राणिचगृहीतानीत्यभियोगेसत्यंसुवर्णंरूप
कशतंचनगृहीतंवस्त्राणितुगृहीतानिप्रतिदत्तानिचेति तत्रमिथ्योत्तरस्यप्रभूतविषयत्वात् अर्थिनः क्रियामादायप्रथमं व्यवहारः प्रवर्त
यितव्यः पश्चाद्द्वस्त्रविषयो व्यवहारः एवंमिथ्याप्राज्ञायसंकरेकारणप्राज्ञायसंकरेचयोजनीयं तथातस्मिन्नेवाभियोगेसत्यंसुवर्णंरूपकशतंचगृहीतं
दास्यामि वस्त्राणितुनगृहीतानिगृहीतानिप्रतिदत्तानीतिवावस्त्रविषयेपूर्वपराजितइतिचोत्तरेसंप्रतिपत्तेर्भूरिविषयत्वेपि तत्रक्रियाभा
वान्मिथ्यायुत्तरक्रियामादायव्यवहारः प्रवर्तयितव्यः यत्रतु मिथ्याकारणोत्तरयोः कृत्स्नपक्षव्यापित्वं यथाशृंगग्राहिकतथाकश्चिद्ददति इ
यंगोर्मदीया अमुकस्मिन्कालेनष्टाअद्यास्यगृहेदृष्टेति अन्यस्तुमिथ्यैवेतत् एतत्प्रदर्शितकालात्पूर्वमेवास्मद्गृहेजाताचेतिवदति इदंतावत्स
क्षनिराकरणसमर्थत्वान्नानुत्तरम् नापिमिथ्यैव कारणोपन्यासात् नापिकारणं एकदेशस्याभ्युपगमाभावात् तस्मात्सकारणमिथ्योत्तरमिदम्
अत्रचप्रतिवादिनः क्रियाकारणेप्रतिवादिनीतिवचनात् ननुमिथ्याक्रियापूर्ववादइतिपूर्ववादिनः कस्मात्क्रियानभवति तस्यशुद्धमिथ्या
विषयत्वात् कारणोप्रतिवादिनीत्येतदपिकस्मान्छुद्धकारणविषयंनभवति नैतत् सर्वस्यापिकारणोत्तरस्यमिथ्यासहचरितरूपत्वात् शु
द्धकारणोत्तरस्याभावात् प्रसिद्धकारणोत्तरेप्रतिज्ञातार्थैकदेशस्याभ्युपगमेनैकदेशस्यमिथ्यात्वम् यथासत्यंरूपकशतंगृहीतनधारया
मीति प्रतिदत्तत्वादिति प्रकृतोदाहरणे तु प्रतिज्ञातार्थैकदेशस्याभ्युपगमोनास्तिइतिविशेषः एतच्चहारीतेनस्पष्टमुक्तम् मिथ्याकारणयो
र्वापिग्राह्यकारणमुत्तरमिति यत्रमिथ्याप्राज्ञाययोः पक्षव्यापित्वं यथा रूपकशतंधारयामीत्यभियोगेमिथ्यैतदस्मिन्नर्थेपूर्वमयंपरा
जितइति अत्रापिप्रतिवादिनएवक्रिया प्राज्ञायकारणोक्तोतु प्रत्यर्थानिर्दिशेत्क्रियामिति वचनात् शुद्धस्यप्राज्ञायस्याभावादनुत्तरत्वप्रस

या. स्मृ

७

गान् संप्रतिपत्तेरपि साध्यत्वेनोपदिष्टस्य पक्षस्य सिद्धत्वात्प्राप्त्यासेन साध्यत्वनिराकरणादेवोत्तरत्वम् यदा तु कारणप्राङ् न्यायसंकरः यथाशतमनेन
गृहीतमित्यभिप्रेतः प्रतिवदति सत्यं गृहीतं प्रतिदत्तं चेत्तस्मिन्नेवार्थे प्राङ् न्यायेनायं पराजित इति तत्र प्रतिवादिनो यथा रुचीति न क्वचिद्वादिप्रति
वादिनो रेकस्मिन्व्यवहारे क्रियाद्वयप्रसंग इति निर्णयः एवमुत्तरेपत्रे निवेशिते साध्यसिद्धेः साधनायतत्वात्साधननिर्देशककुर्यादित्यपेक्षिते आ
ह ततस्तदनंतरमर्थी साध्यवान् सद्य एवानंतरमेव लेखयेत् प्रतिज्ञातः साध्यः सचासावर्थश्चेति प्रतिज्ञातार्थः तस्य साधनं साध्यतेनेनेति सा
धनं प्रमाणम् अत्र सद्यो लेखयेदिति वदतोत्तराभिधाने कालविलंबनमप्यंगीकृतमिति गम्यते तच्चोत्तरत्र विवेचयिष्यते अर्थी प्रतिज्ञातार्थसाध-
नं लेखयेदिति वदतायस्य साध्यमस्ति संप्रतिज्ञातार्थसाधनं लेखयेदित्युक्तम् अतश्च प्राङ् न्यायोत्तरे प्राङ् न्यायस्यैव साध्यत्वात्प्रत्यर्थ्ये वाचीज्ञा

तत्सिद्धौ सिद्धिमाप्नोति विपरीतमतोन्यथा चतुष्पाद्यवहारोयं विवा देषु प्रदर्शितः ९

त इति स एव साधनं लेखयेत् कारणोत्तरेपि कारणस्यैव साध्यत्वात्कारणवाद्ये वाचीति स एव लेखयेत् मिथ्योत्तरे तु पूर्ववाद्ये वाचीति स एव लेखयेत्
मिथ्योत्तरे तु पूर्ववाद्ये वाचीति स एव साधनं निर्दिशेत् तथाचीं लेखयेदिति वदता अर्थ्येव लेखयेत् नान्य इत्युक्तम् अतश्च संप्रतिपत्त्युत्तरे साध्याभावेन भा
षोत्तरवादिनो द्वयोरप्यर्थित्वाभावात्साधननिर्देश एव नास्तीति तावन्नेव व्यवहारः परिसमाप्यत इति गम्यते एतदेव हारीतेन स्पष्टमुक्तं प्राङ् न्यायका
रणोक्तौ तु प्रत्यर्थी निर्दिशेत्क्रियाम् मिथ्योक्तौ पूर्ववादी तु प्रतिपत्तौ न साभवेदिति ८ ततः किमित्यत आह तस्य साधनस्य प्रमाणस्य वक्ष्यमाणलि
खितसाध्यादिलक्षणस्य सिद्धौ निर्वाचनो सिद्धि साध्यस्य जलक्षणं प्राप्नोति अतोस्मात्प्रकारादन्यथा प्रकारांतरेण साधना सिद्धौ विपरीतं साध्यस्या

मि. अ.

२.

७

सिद्धिंपराजयलक्षणमाप्नोतीतिसंबंधः एवं व्यवहाररूपमभिधायोपसंहरति व्यवहारान्नृपः पश्येदित्युक्तो व्यवहारः सोयमित्यंचतुष्पाच्चतु-
रंशकल्पनयाविवादेषु क्रुणादानादिषूपदर्शितोवर्णितः तत्रप्रत्यर्थिनोऽग्रतोलेख्यमितिभाषापादः प्रथमः श्रुतार्थस्योत्तरंलेख्यमित्युत्तरपादो-
द्वितीयः ततोर्थिलेखयेत्सद्यइतिक्रियापादस्तृतीयः तसिद्धौसिद्धिमाप्नोतीतिसाध्यसिद्धपादश्चतुर्थः यथोक्तं परस्परंमनुष्याणांस्वार्थ-
विप्रतिपत्तिषु वाक्यान्वयायाद्यवस्थानंव्यवहारउदाहृतः भाषोत्तरक्रियासाध्यसिद्धिभिः क्रमवृत्तिभिः आक्षिप्तचतुरंशस्तुचतुष्पाद-
भिधीयतइति संप्रतिपत्त्युत्तरेतुसाधनानिर्देशाद्भाषार्थस्यासाध्यत्वाच्चनसाध्यसिद्धिलक्षणः पादोस्तीतिद्विपात्त्वमेव उत्तराभिधानानंतरसम्भाना-
मर्थिप्रत्यर्थिनोः कस्यक्रियास्यादितिपरामर्शलक्षणस्यप्रत्याकलितस्ययोगीश्वरेणव्यवहारपादत्वेनानभिधानात् व्यवहर्तुःसंबंधाभावाच्च

अभियोगमनिस्तीर्यनैनंप्रत्यभियोजयेत्

नव्यवहारपादत्वमितिस्थितं इतिव्यवहारमातृका ९ एवंसर्वव्यवहारोपियोगिनीव्यवहारमातृकामभिधायाधुनाहचिद्व्यवहारविशेषकं
चिद्विशेषंदर्शयितुमाह अभियुज्यतइतिअभियोगोपराधः तमभियोगमनिस्तीर्यअपरितृप्त्यएनमभियोक्तारंनप्रत्यभियोजयेत् अपराधे
ननसंयोजयेत् यद्यपिप्रत्यवस्कंदनंप्रत्यभियोगरूपं तथापिस्वापराधपरिहारात्मकत्वात् नास्यप्रतिषेधविषयत्वम् अतःस्वाभियोगानुप-
मर्दनरूपस्यप्रत्यभियोगस्यायंनिषेधः इदंप्रत्यर्थिनमधिकृत्योक्तम् अथअर्थिनंप्रत्याह अभियुक्तंचनान्येनेति अन्येनाभियुक्तमनिस्ती-
र्णाभियोगमन्योर्थीनाभियोजयेत् किंच उक्तमावेदनसमयेयदुक्तंतद्विप्रकृतिंविरुद्धस्वभावंननयेत् नप्रापयेत् एतदुक्तंभवति यद्वस्तुयेन

या. स्मृ.

८

मि. व्य.

२

रूपेणावेदनसमये निवेदितं तद्वस्तु तथैव भाषाकालेऽपिलेखनीयं नान्यथेति ननु प्रत्यर्थिनोऽग्रतो लेख्यं यथा वेदितमर्थिनेत्यत्रैवेदमुक्तं किमर्थं पुनरुच्यते नोक्तं विप्रकृतिं नयेदिति उच्यते यथा वेदितमर्थिनेत्यनेनावेदनसमये यद्वस्तु निवेदितं तदेव भाषासमये पितथैव लेखनीयं एकस्मिन् पिपदेन वस्तुंतरमित्युक्तं यथानेन रूपकशतं वृद्धा गृहीतं इत्यावेदनसमये प्रतिपाद्य प्रत्यर्थि सन्निधौ भाषासमये वस्तुशतं वृद्धा गृहीतमिति न वक्तव्यम् तथासति पदांतरगमनेऽपि वस्तुंतरगमनाद्दीनवादीदंड्यः स्यादिति नोक्तं विप्रकृतिं नयेदिति अनेनैकवस्तुत्वेऽपि पदांतरगमनं निषिध्यते यथा रूपकशतं वृद्धा गृहीत्वा यं न प्रयच्छतीत्यावेदनकालेऽभिधाय भाषाकाले रूपकशतं बलादपहृतवान् इति वदतीति तत्र वस्तुंतरगमनं निषिद्धमिह तु पदांतरगमनं निषिध्यत इति न पौनरुक्त्यं एतदेव स्पष्टीकृतं नारदेन पूर्वपादं परित्यज्य योन्यमालंबते पुनः पादसंक्रमणाद्ध्येयो दीनवा

अभियुक्तं च नान्येन नोक्तं विप्रकृतिं नयेत् १०

दी सर्वे नर इति दीनवादीदंड्यो भवति न प्रकृतादर्थान्दीयते अतः प्रत्यर्थिनोर्थिनश्च प्रमादपरिहारार्थमेवायं मभियोगमनिस्तीर्येत्याद्युपदेशो न प्रकृतार्थसिद्धासिद्धिविषयः अतएव वक्ष्यति छलं निरस्य भूतेन व्यवहारान्नयेन्मृपइति एतच्चार्यव्यवहारे द्रष्टव्यम् मन्यु कृते तु व्यवहारप्रमादाभिधाने प्रकृतादपि व्यवहारान्दीयत इति यथाह नारदः सर्वे ष्वर्थविवादेषु वाक्छलेनावसीदति परस्त्रीभूम्युणादाने शास्योऽप्यर्थान्निहीयत इति अस्यार्थः सर्वे ष्वर्थविवादेषु न मन्यु कृतेषु वाक्छले प्रमादाभिधानेऽपि नावसीदति न पराजीयते न प्रकृतादर्थान्दीयते इत्यर्थः अत्रोदाहरणं परस्त्रीत्यादि परस्त्रीभूम्युणादाने प्रमादाभिधानेन दंड्योऽपि यथा प्रकृतादर्थान्निहीयते एवं सर्वे ष्वर्थविवादेषु इति अर्थविवादप्रहणान्मन्युकृ

८

तविवादेशुप्रमादाभिधानेप्रकृतादप्यर्थाद्दीयतइतिगम्यते यथाहमनेनशिरसिपादेनताडित इत्यावेदनसमयेअभिधायभाषाकालेहस्तेन-
पादेनवाताडितइतिवदन्केवलंदंडःपराजीयतेच १० मभियोगमनिस्तीर्यनैनंप्रत्यभियोजयेत्इत्यस्यापवादमाह कलहेवारदं
उपासुष्यात्मके साहसेषुविषशस्त्रादिनिमित्तप्राणव्यापादनादिषुप्रत्यभियोगसंभवेस्वाभियोगमनिस्तीर्याप्यभियोक्तारंप्रत्यभियोजयेत्
नन्वत्रापिपूर्वपक्षानुपमर्दनरूपत्वनातुत्तरत्वात्प्रत्यभियोगस्यप्रतिज्ञांतरत्वेयुगपद्वयवहारासंभवःसमानःसत्यम् नान्वयुगपद्वयवहाराय
प्रत्यभियोगोपदेशःअपितुन्यूनदंडप्राप्तयेअधिकदंडनिरुत्तयेवातथाहि अनेनाहंताडितःशसोवेत्यभियोगेपूर्वमहमनेनताडितःशसोवेति
प्रत्यभियोगेदंडात्पत्वंयथाहनारदःपूर्वमाक्षारमेघस्तुनियतंस्यात्सदोषभाक्पश्चाद्यःसौम्यसत्कारिपूर्वेतुविनयोगुरुरिति यदापुनर्द्वयोर्युगपत्ताडनादिप्रवृ

कुर्यात्प्रत्यभियोगंचकलहेसाहसेषुच उभयोःप्रतिभूग्रात्यःसमर्थःकार्यनिर्णये ११

तिस्तत्राधिकदंडनिरुत्तिःपारुष्येसाहसेवापियुगपत्संप्रवृत्तयोःविशेषश्चेन्नलभ्येतविनयःस्यात्समस्तयोरिति एवंचयुगपद्वयवहारसंभवेपिकलहा
दोप्रत्यभियोगोर्थवानृणादानादिषुतुनिरर्थकएव अर्थिप्रत्यर्थिनोर्विधिमुक्त्वाससभ्यस्यसभापतेःकर्तव्यमाह उभयोरर्थिप्रत्यर्थिनोःस
र्वेषुविवादेशुनिर्णयस्यकार्यकार्यनिर्णयःआहिताग्न्यादिषुपाठात्कार्यशब्दस्यपूर्वनिपातःनिर्णयस्यकार्यंचसाधितधनदानंदंडदानंचतस्मि
न्समर्थःप्रतिभूःप्रतिभवति तत्कार्यंचतद्वद्रवतीतिप्रतिभूग्रात्यःससभ्येनसभापतिना तस्यासंभवेर्थिप्रत्यर्थिनोरक्षणेपुरुषानियोक्त
व्याःतेभ्यश्चताभ्यांप्रतिदिनंवेतनंदेयम् तथाहकात्यायनःअथचेत्प्रतिभूनास्ति कार्ययोग्यस्तुवादिनः संरक्षितोदिनस्यांतेदद्याद्भूत्या

या.स्मृ.
९

यवेतनमिति अर्थिप्रत्यर्थिनो निर्णयकार्ये ससम्पत्तेन सभापतिना प्रतिभूयता इत्युक्तम् ११ किंतु निर्णयकार्ये यस्मिन् प्रतिभूयता इत्य-
पेक्षितमाह अर्थिनानि वेदितव्याभियोगस्य प्रत्यर्थिनापन्द्वे कृते यद्यर्थिना साक्षादिभिः भावितो गीकारितः प्रत्यर्थी तदा दद्याद् धनं प्रकृत-
मर्थिनो राज्ञे च तत्सममपलापदं अथार्थी भावयितुं न शक्नोति तदा स एव मिथ्याभियोगी जात इत्यभियोगादभियुक्तधनाद् द्विगुणं धनं दद्याद् राज्ञे
प्राङ् न्याये प्रत्यवस्कंदने चेदमेव योजनीयम् तत्रार्थे वापन्द्वे वादीति प्रत्यर्थिना भावितो राज्ञे प्रकृतधनसमं दंडं दद्यात् अथ प्रत्यर्थी प्राङ् न्यायका-
रणं वा भावयितुं न शक्नोति तदा स एव मिथ्याभियोगीति राज्ञे द्विगुणं धनं दद्यात् अर्थिने च प्रकृतं धनं संप्रतिपत्त्युत्तरे तु दंडाभाव एव एतच्चे क्रणादा-
नविषयमेव पदांतरेषु तत्र तत्र दंडाभिधानादधनव्यवहारेष्वस्यासंभवाच्च न सर्वविषयत्वं राज्ञा धर्मणिकोदाप्य इत्यस्य क्रणादानविषयत्वेऽपि त-

निन्द्वे भावितो दद्याद् धनं राज्ञे च तत्समम् मिथ्याभियोगी द्विगुणमभियोगाद् धनं वहेत् १२

त्रैवविशेषं वक्ष्यामः एतदेव सर्वव्यवहारविषयत्वेनापि योजनीयम् कथं अभियोगस्य निन्द्वे भियुक्तेन कृते यद्यभियोक्ता साक्षादिभिः भावि-
तो भियुक्तस्तदा तत्समं तत्र तत्र प्रतिपदोक्तमेव च शब्दोवधारणे धनं दंडं दद्याद् राज्ञे इत्यनुवादः अथाभियोक्ताभियोगं वक्तुं न शक्नोति तदा-
मिथ्याभियोगीति प्रतिपदोक्तं धनं दंडं द्विगुणं दद्यादिति विधीयते अत्रापि प्राङ् न्याये प्रत्यवस्कंदने च पूर्ववदेव योजनीयम् १२ ततो धीर्लेख-
येत्सद्यः प्रतिज्ञातार्थसाधनमिति वदतोत्तरपादलेखने कालप्रतीक्षणं दर्शितम् तत्रापवादात् साहसं विषयश्चादिनिमित्तं प्राणव्यापादनादि-
स्तेयं चौर्यं पारुष्यं वाग्दंडपारुष्यम् वक्ष्यमाणलक्षणं गौर्दोग्धी अभिशपः पातकाभियोगः अत्ययः प्राणधनातिपातस्तस्मिन् द्वंद्वैक-

मि.व्य.
२

९

वद्वावादेकवचनं स्त्रियांकुलस्त्रियांदास्यांच कुलस्त्रियांचारित्रविवादे दास्यांस्त्वविवादे विवादयेदुत्तरंदापयेत् सद्यएवकालप्रतीक्षाणंकु-
 र्यात् अन्यत्रविवादांतरेषुकालउत्तरदानकालः इच्छार्थिप्रत्यर्थिसभ्यसभापतीनांस्मृतउक्तः १३ दुष्टलक्षणमाह मनोवाक्कायकर्म-
 भिर्यः स्वभावादेवनभयादिनिमित्ताद्विकृतिं विकारंयातिगच्छति असावभियोगेसाक्ष्येवादुष्टः परिकीर्तितः तां विकृतिं विमज्यदर्शयति देशा-
 देशांतरंयातिनक्चिदवतिष्ठते सृक्षिणी ओष्ठपर्यंतोपरिलेदि जिह्वाग्रेणस्पर्शयति घट्टयतीति कर्मणोविकृतिंयाति अस्यललाटंस्वेदविंदु-
 चितंभवति मुखंचवैवर्ण्यंविवर्णलंपांडुत्वंकृष्णत्वंवा एतिगच्छतीति कायस्यविकृतिः परिशुष्यत्सवलद्वाक्यः परिशुष्यत्सगद्दसवलद्वात्यस्त-

साहसस्तेयपारुष्यगोभिशपात्ययेस्त्रियाम् विवादयेत्सद्यएवकालोन्यत्रेच्छयास्मृतः १३ देशादेशांतरंया-
 तिसृक्षिणीपरिलेदिच ललाटंस्विद्यतेचास्यमुखंचवैवर्ण्यमेतिच १४ परिशुष्यत्सवलद्वाक्योविरुद्धबहुभाषते
 वाक्चक्षुःपूजयतिनोतथोष्टोनिर्भुजत्यपि १५ स्वभावाद्विकृतिंगच्छेन्मनोवाक्कायकर्मभिः अभियोगेचसाक्ष्ये
 वादुष्टः सपरिकीर्तितः १६

वाक्यंयस्यसतथोक्तः विरुद्धपूर्वापरविरुद्धबहुभाषतइतिवाचोविकृतिः परोक्तावाचंप्रतिवचनदानेन
 नप्रपूजयति चक्षुर्वाप्रतिरीक्षणेननपूजयतीति मनसोविकृतेर्लिंगं तथा ओष्ठोनिर्भुजतिवक्रयतीत्यपिकायस्यविकृतिः एतच्चदोषसंभावनामा-
 त्रमुच्यते नदोषनिश्चयाय स्वाभाविकनैमित्तिकविकारयोर्विवेकस्यदुर्ज्ञेयत्वात् अथकश्चिन्निपुणमतिर्विवेकंप्रतिपद्येत तथापिनपराजयनि-
 मित्तकार्यंभवति नहिमरिष्यतोर्लिंगदर्शनेनमृतकार्यंकुर्वेति एवमस्यपराजयोभविष्यतीतिलिंगादवगतेपिनपराजयनिमित्तकार्यप्रसंगः १४ १५

१६ किंच संदिग्धमर्थमधर्मर्णेनानंगीकृतमेवयः स्वतंत्रः साधननिरपेक्षः साधयत्यासेधादिना सहीनोदंड्यश्चाभवति यश्चास्वयंसंप्रतिपन्नं साधनेन वा साधितं याचमानो निष्पतेत्यलायेत यश्चाभियुक्तो राज्ञा चाहृतः सदसिन् किंचिद्ददति सोपि हीनोदंड्यश्चास्मृत इति संबध्यते अभि योगेयसाक्ष्ये वा दुष्टः सपरिकीर्तित इति प्रस्तुतत्वाद्हीनपरिज्ञानमात्रमेव मा भूदिति दंड्यग्रहणं दंड्यस्यापि शास्योप्यर्थान्न हीयत इत्यर्थो हीनत्वदर्शनादत्र तन्मा भूदिति हीनग्रहणं अथ यत्र द्वावपियुगपद्धर्माधिकारिणं प्राप्तौ भाषावादिनौ तद्यथा कश्चित्प्रतिग्रहेण क्षेत्रं लब्ध्वा कंचि-
त्कालमुपभुज्य कार्यवशात्सकुटुंबो देशान्तरगतः अन्योपि तदेव क्षेत्रं प्रतिग्रहेण लब्ध्वा कंचित्कालमुपभुज्य देशान्तरगतः ततो द्वावपियुगपदा

संदिग्धार्थस्वतंत्रोयः साधयेद्यश्च निःपतेत् नचाहृतो वद्रे किंचिद्हीनोदंड्यश्चास्मृतः १७
साक्षिषूभयतः सत्सु साक्षिणः पूर्ववादिनः पूर्वपक्षेऽधरीभूते भवत्युत्तरवादिनः १८

गतौ १७ मदीयं क्षेत्रमिदं मदीयं क्षेत्रमिति परस्परं विवदमानौ धर्माधिकारिणं प्राप्तौ तत्र कस्य क्रियेत्याकांक्षित आह उभयतः उभयोरपि वादिनोः साक्षिषु संभवत्सु साक्षिणः पूर्ववादिनः पूर्वस्मिन्काले मया प्रतिगृहीतमुपभुक्तं चेति यो वदत्यसौ पूर्ववादी न पुनर्यः पूर्वं निवेदयति तस्य साक्षिणः प्रष्टव्याः यदा त्वन्य एव वदति सत्यमनेन पूर्वं प्रतिगृहीतमुपभुक्तं च किंतु राज्ञो दमेव क्षेत्रं मस्मादेव क्रयेण लब्ध्वा मत्वं दत्तमिति अन्येन वा प्रतिग्रहेण लब्ध्वा मत्वं दत्तमिति तत्र पूर्वपक्षो साध्यतया धरीभूतस्तस्मिन् उत्तरकालं प्रतिगृहीतमुपभुक्तं चेति वादिनः साक्षिणः प्रष्टव्या भवन्ति इदमेव व्याख्यानं युक्ततरम् मिथ्योत्तरे पूर्ववादिनः साक्षिणो भवन्ति प्राज्ञाय कारणोक्तौ पूर्वपक्षेऽधरीभूते उत्तरवादिनः साक्षि-

क्षिणोभवन्तीतिव्याख्यानंनयुक्तं अस्यार्थस्य ततोर्थीलेखयेत्सद्यः प्रतिज्ञातार्थसाधनमित्यनेनैवोक्तत्वात्पुनरुक्तिप्रसंगात् पूर्वव्याख्या
नमेवस्यष्टीकृतंनारदेन मिथ्याक्रियापूर्ववादेकारणोप्रतिवादिनि प्राङ्न्यायविधिसिद्धौतुजयपत्रंक्रियाभवेदित्युक्ता द्वयोर्विवदतोर-
र्थेद्वयोः सत्सुचसाक्षिषु पूर्वपक्षोभवेद्यस्यभवेयुस्तस्यसाक्षिणइतिवदता एतस्यचसर्वव्यवहारविलक्षणत्वात् भेदेनोपन्यासः १८
अपिच यदिविवादोव्यवहारः सपणः पणनंपणस्तेन सहवर्ततइतिसपणः स्यात्तदा तत्र सपणव्यवहारेहीनंपराजितं पूर्वोक्तं दंडं स्वकृतं
चपणंराज्ञे अर्थिनेचविवादास्यदीभूतंधनंदापयेद्राजा यत्रपुनरेकः कोपावेशवशाद्यद्यदहमत्रपराजितोभवामि तदापणशतंदास्यामीतिप्र-

सपणश्चेद्विवादः स्यात्तत्रहीनंतुदापयेत् दंडंचस्वपणंचैवधनिनेधनमेवच १९

छलंनिरस्यभूतेनव्यवहारान्नयन्नृपः भूतमप्यनुपन्यस्तंहीयतेव्यवहारतः २०

तिजानीते अन्यस्तुनकिंचित्प्रतिजानीते तत्रापिव्यवहारः प्रवर्तते तस्मिंश्चप्रवृत्तेपणप्रतिज्ञावादीयदिहीयते तदासएवसपणंदंडं दाप्यः
अन्यस्तुपराजितोदंडंदाप्यः नपणंस्वपणंचेतिविशेषोपादानात् यत्रलेकः शतमन्यस्तुपंचाशतंप्रतिजानीते तत्रापिपराजयेस्वकृतमेवपणं
दाप्यो सपणश्चेद्विवादः स्यादिति वदतापणरहितोपिविवादोदर्शितः १९ किंच छलंप्रमादाभिहितंनिरस्यपरित्यज्यभूतेनवस्तुतत्वानु-
सारेण व्यवहारान्नयेदंतंनृपः तस्माद्भूतमपिवस्तुतत्वमपि अनुपन्यस्तमनभिहितं हीयते हानिमुपगच्छति व्यवहारतोव्यवहारेणसा-
क्ष्यादिभिः तस्माद्भूतानुसरणंकर्तव्यं यथार्थिप्रत्यर्थिनीसत्यमेववदतस्तथाससभ्येनसभापतिनायतितव्यं सामादिविरूपायैः तथास

तिसाक्ष्यादिनैरपेक्ष्येणैव निर्णयो भवति अथ सर्वथापि भूतानुसरणं न शक्यते कर्तुं तथा सति साक्ष्यादिभिर्निर्णयः कार्य इत्यनुकल्पः यथोक्तं -
 भूतछलानुसारित्वादिगतिः समुदाहृतः भूतंतत्त्वार्थयुक्तं यत्प्रमाणाभिहितं छलमिति तत्र भूतानुसारीत्यवहारो मुख्यः छलानुसारीत्यनुक-
 ल्पः साक्षिलेख्यादिभिर्व्यवहारनिर्णये कदाचिद्वस्त्वनुसरणं भवति कदाचिन्नभवति साक्ष्यादीनां व्यभिचारस्यापि संभवात् २० भूतम-
 प्यनुपन्यस्तं हीयते व्यवहारत इत्यत्रोदाहरणमाह नैकमनेकं सुवर्णरजतवस्त्रादिलिखितमभियुक्तमर्थिना प्रत्यर्थी यदि सर्वमेव निन्दते अपजा-
 नीते तदर्थि नैकदेशे हिरण्ये साक्ष्यादिभिः प्रत्यर्थी भावितो गीकारितः सर्वरजताद्यर्थं पूर्वलिखितं दाप्योर्थिने नृपेण न ग्राह्यस्त्वनिवेदितः पूर्वं
 भाषाकाले अनिवेदितः पश्चादर्थिना पूर्वं मया विस्मृत इति निवेद्यमानो न ग्राह्यो न दापयितव्यो नृपेण एतच्च न केवलं वाचनिकमेकदेशे प्रत्यर्थी नो

निन्दुते लिखितं नैकमेकदेशे विभावितः

मिथ्यावादित्वसंभवात् अर्थिनश्चैकदेशे सत्यवादित्वनिश्चयादेकदेशांतरेपि सत्यवादित्वसंभवात् एवंतर्कापरनामसंभावनाप्रत्ययानुगृही-
 तादस्मादेव योगीश्वरवचनात्सर्वेदापनीयं नृपेणोति निर्णयः एवं च तर्कवाक्यानुसारेण निर्णये क्रियमाणे वस्तुनो न्यथात्वेपि व्यवहारदर्शिनान-
 दोषः तथा च गौतमो न्यायाधिगमे तर्कोपपायस्तेनाभ्युपेत्य यथास्थानं गमयेदित्युक्ता तस्माद्वाजाचार्यावनिर्द्यावित्युपसंहरति न चैकदेश-
 भावितो नृपादेव वचनः प्रत्यर्थीत्येतावदिह गम्यते एकदेशविभावितो नृपेण सर्वेदाप्य इति वचनात् यत्तु कात्यायनेनोक्तम् अनेकार्थाभि-
 योगोपि यावत्संसाधयेद्धनी साक्षिभिस्तावदेवा सोलभते साधितं धनमिति तत्पुत्रादिदेयपित्रादित्रुणविषयम् तत्र हि बहूनर्थानभियुक्तः

पुत्रादिर्नजानामीतिप्रतिवदन्निहववादीनभवतीत्येकदेशविभावितापिनकचिदसत्यवादीतिनिन्दुतेलिरिवतंनेकमितिशास्त्रंतत्रनप्रवर्तते
 निन्दवाभावादपेक्षिततर्काभावाच्च अनेकार्थाभियोगेपीतिकात्यायनवचनंसामान्यविषयम् विशेषशास्त्रस्यविषयंनिन्दवोत्तरंपरितृप्त्या
 ज्ञानोत्तरेप्रवर्तते ननुक्रुणादिषुविवादेशुस्थिरप्रायेषुनिश्चितम् ऊनेवाप्यधिकेवार्थेप्रोक्तेसाध्यंनसिध्यतीतिवदताकात्यायनेनानेकार्था-
 भियोगेसाक्षिभिरेकदेशोभाविताः धिकेवाभावितासाध्यं सर्वमेवनसिध्यतीत्युक्तं तथासत्येकदेशोभाविताभाविताकदेशसिद्धिः कुतस्त्याउच्य
 ते लिखितसर्वार्थसाधनतयोपन्यस्तैः साक्षिभिरेकदेशाभिधानेधिकाभिधानेवाकृत्स्नमेवसाध्यंनसिध्यतीतिनस्यार्थः तत्रापिनिश्चितंन-
 सिध्यतीतिवचनात्पूर्ववत्संशयएवेतिप्रमाणांतरस्यावसरोस्त्येव छलंनिरस्येतिनिश्चयमात्रं साहसादौतु सकलसाध्यसाधनतयोद्दिष्टैः सा

दाप्यः सर्वेनृपेणार्थेनग्राह्यस्त्वनिवेदितः २१

क्षिभिरेकदेशोपिसाधितेकृत्स्नसाध्यसिद्धिर्भवत्येव तावतेवसाहसादेः सिद्धत्वाकात्यायनवचनाच्च साध्यार्थाशेषिगदितेसाक्षिभिः स
 कलंभवत् स्त्रीसंगेसाहसेचौर्येयत्साध्यंपरिकीर्तितमिति २१ ननुनिन्दुतेलिरिवतंनेकमितीयंस्मृतिस्तथानेकार्थाभियोगेपीतिइ
 यमेवस्मृतिरेव तत्रानयोः सत्योः परस्परविरोधेसतीतरेतरबाधनादप्रामाण्यंकस्मान्नभवति विषयव्यवस्थाकिमित्याश्रीयतइत्याह य
 त्रस्मृत्योः परस्परतोविरोधस्तत्रविरोधपरिहारायविषयव्यवस्थापनादावुत्सर्गापवादादिलक्षणोन्यायोबलवान्समर्थः सचन्यायः कुतःप्र
 त्येतद्व्यइत्यतआह व्यवहारतूइति व्यवहाराद्व्यवहारादन्यव्यतिरेकलक्षणादवगम्यते अतश्चप्रकृतोदाहरणेविषयव्यवस्थेव

युक्ता एवमन्यत्रापि विषयव्यवस्थाविकल्पोदियथासंभवं योज्यम् एवं सर्वत्र प्रसंगोपवादमाह धर्मशास्त्रानुसारेणोत्पन्नेनैवोशनसाप्यर्थ
शास्त्रस्य निरस्तत्वात् धर्मशास्त्रांतर्गतमेव राजनीतिलक्षणमर्थशास्त्रमिह विवक्षितं अर्थशास्त्रधर्मशास्त्रस्मृत्योर्विरोधेऽनर्थशास्त्रादल
वद्धर्मशास्त्रमिति स्थितिर्मर्यादायद्यपि समानकर्तृकतया अर्थशास्त्रधर्मशास्त्रयोः स्वरूपगतो विशेषो नास्ति तथापि प्रमेयस्य धर्मस्य प्रा
धान्यादर्थस्य चाप्राधान्याद्धर्मशास्त्रं बलवदित्यभिप्रायः धर्मस्य प्राधान्यं शास्त्रादौ दर्शितम् तस्माद्धर्मशास्त्रार्थशास्त्रयोर्विरोधे अर्थशास्त्र
स्य बाध एव न विषयव्यवस्था नापि विकल्पः किमत्रोदाहरणं न तावत् गुरुं वा बालवृद्धौ वा ब्राह्मणं वा बहुश्रुतम् आततायिनमायांतं हन्यादे
वाविचारयन् नाततायिवधोदोषो हंतुर्भवति कश्चन प्रच्छन्नं वा प्रकाशं वा मन्युस्तमन्युमृच्छति तथा आततायिनमायांतमपि वेदांतगंगरणं जि

स्मृत्योर्विरोधेन्यायस्तु बलवान् व्यवहारतः

घांसंतं जिघांसीयान्तत्र ब्रह्महाभवेदित्याद्यर्थशास्त्रम् इयं विशुद्धिरुदिता प्रमाण्या कामतो द्विजम् कामतो ब्राह्मणवधे निष्कृतिर्न विधीयत
इत्यादि धर्मशास्त्रं तयोर्विरोधे धर्मशास्त्रं बलवदित्युक्तं अनयोरेकविषयत्वासंभवेन विरोधाभावात् न बलाबलचिंतावतरति तथाहि शास्त्रं
द्विजातिभिर्ग्राह्यं धर्मो यत्रोपरुध्यत इति उपक्रम्यात्मनश्च परित्राणे दक्षिणानां च संगरे स्त्रीविप्राप्यवपत्तो च प्रन्धर्मेण न दंडभागित्यात्मरक्षणे
दक्षिणादीनां यज्ञोपकरणानां च रक्षणे युद्धे च स्त्रीब्राह्मणहिंसायां चाततायिनमकूटशस्त्रेण घ्नन् दंडभागित्युक्तम् तस्यार्थवादार्थमिदमुच्यते
गुरुं वा बालवृद्धौ वेत्यादि गुर्वादीनत्यंतावधानमप्याततायिनो हन्यात्किमुतान्यामिति वाशब्दश्रवणादपि वेदांतगमित्यत्रापि शब्दश्रवणान्

गुर्वादीनां वध्यत्वप्रतीतिः नाततायिवधे दोषो न्यत्र गोब्राह्मणादिति सुमंतुवचनाच्च आचार्ये च प्रवक्तारं मातरं पितरं गुरुम् न हिंसा ब्राह्मणा-
नृगाश्च सर्वंश्चैव तपस्विन इति मनुवचनाच्च आचार्यादीनामाततायिनां हिंसा प्रतिषेधेनेदं वचनमर्थवन्तान्यथा हिंसा मात्र प्रतिषेधस्य सामा-
न्यशास्त्रेणैव सिद्धत्वात् नाततायिवधे दोषो हंतुर्भवति कश्चनेत्येतदपि ब्राह्मणादित्यतिरिक्तविषयमेव यतोऽग्निदोगरदश्चैव शास्त्रपाणिर्धनाप-
हः क्षेत्रदारहरश्चैव षडेते आततायिनः यथा उद्यताग्निर्विषाग्निश्चापाद्यतकरस्तथा आथर्वणेन हंता च पिशुनश्चापिराजनि भार्यातिक्र-
मकारी च रघ्रान्वेषणतत्परः एवमाद्यान्विजानीयात्सर्वानेवाततायिन इति सामान्येनाततायिनो दर्शिताः अतश्च ब्राह्मणादयः आततायि-

अर्थशास्त्रात्तु बलवद्धर्मशास्त्रमिति स्थितिः २२

नश्च आत्मादित्राणार्थं हिंसानभिसंधिनानि वार्यमाणाः प्रमादाद्यदिविषयो रन् तत्र लघुप्रायश्चित्तं राजदंडाभावश्चेति निश्चयः तस्मादन्यदि
होदाहरणं वक्तव्यं उच्यते हिरण्यभूमिलामेष्यो मित्रलब्धिर्वरायतः अतो यते ततस्मात्तावित्यर्थं शास्त्रं धर्मशास्त्रानुसारेण क्रोधलोभविष-
र्जिते इति धर्मशास्त्रं तयोः क्वचिद्विषये विरोधो भवति तथा चतुष्पाद्यवहारे वर्तमाने एकस्य जये वधार्यमाणे मित्रलब्धिर्भवति न धर्मशा-
स्त्रमनुसृतं भवति नान्यस्य जयेऽवधार्यमाणे धर्मशास्त्रमनुसृतं भवति मित्रलब्धिर्विपरीता तत्रार्थशास्त्राद्धर्मशास्त्रं बलवत् अतएव ध-
र्मार्थसन्निपाते अर्थग्राहिण एतदेवेति प्रायश्चित्तस्य गुरुत्वं दर्शितमापस्तम्बेन एतदेवेति द्वादशवार्षिकं प्रायश्चित्तं परामृश्यते २२ ७

ततोर्थीलेखयेत्सद्यः प्रतिज्ञातार्थसाधनमित्युक्तम् किंतत्साधनमित्यपेक्षितआह प्रमीयतेपरिच्छिद्यतेनेनेतिप्रमाणं तच्चद्विविधं मानुषं
 दैविकंचेति तत्रमानवंत्रिविधं लिखितंशुक्तिः साक्षिणश्चेतिकीर्तितंमहर्षिभिः तत्रलिखितंद्विविधं शासनंचीरकंचेतिशासनमुक्तलक्षणं
 चीरकंतुवक्ष्यमाणलक्षणं शुक्तिरूपभोगः साक्षिणोवक्ष्यमाणस्वरूपप्रकाराः ननुलिखितस्यसाक्षिणांचशब्दाभिव्यक्तिद्वारेणशब्देत-
 र्भावाद्युक्तंप्रामाण्यं शुक्तेस्तुकथंप्रामाण्यमुच्यते शुक्तिरपिकेश्विद्विशेषणैर्युक्तास्त्वहेतुभूतक्रयादिकमव्यभिचारादनुमापयंत्यनुपप-
 द्यमानावाकल्पयंतीत्यनुमानेनार्थापत्तौचांतर्भवतीतिप्रमाणमेव एषांलिखितादीनांत्रयाणामन्यतमस्याप्यभावेदिव्यानांवक्ष्यमाण-
 स्वरूपभेदानामन्यतमंजातिदेशकालद्रव्याद्यपेक्षयाप्रमाणमुच्यते मानुषाभावएवदिव्यस्यप्रामाण्यमस्मादेववचनादवगम्यते दिव्यस्य

प्रमाणंलिखितंशुक्तिःसाक्षिणश्चेतिकीर्तितं

स्वरूपप्रामाण्ययोरागमगम्यत्वात् अतश्चयत्रपरस्परविवादेनयुगपद्दुर्माधिकरणंप्राप्तयोरेकोमानुषींक्रियांमपरस्तुदेवीमवलंबते तत्रमा-
 नुष्येवग्राह्या तथाचकात्यायनः यद्येकोमानुषींब्रूयादन्योब्रूयात्तुदैविकीं मानुषींतत्रगृहीयान्तुदैवींक्रियांनृपइति यत्रापिप्रधानैक-
 देशसाधनंमानुषंसंभवति तत्रापितदैवमाश्रयणीयं यथा रूपकशतमनयारुद्ध्यागृहीत्वायनप्रयच्छति इत्यभियोगापह्नवेग्रहणसाक्षिणः
 सन्ति नोसंख्यायांद्विविशेषेवा अतोदिव्येनभावयामीत्युक्ते तत्रैकदेशविभावितन्यायेनापिसंख्यावृद्धिविशेषसिद्धेर्नदिव्यस्यावकाशः
 उक्तंचकात्यायनेन यद्येकदेशव्याप्तापिक्रियाविद्येतमानुषी साग्राह्यान्तुपूर्णापिदैविकीवदत्तांनृणामिति यत्तुगूढसाहसिकानांतुप्राप्तदि

ज्यैः परीक्षणमिति तदपिमानुषासंभवकृतनियमार्थं यदपि नारदेनोक्तम् अरण्ये निर्जने रात्रा वतर्वेश्मनिसाहसे न्यासापन्हवने चैव दिव्या-
संभवतिक्रियेति तदपिमानुषासंभवएव तस्मान्मानुषाभावएव दिव्येन निर्णय इत्योत्सर्गिकमस्य चापवादो दृश्यते प्रक्रांते साहसे वादे पारु-
ष्ये दंडवाचिके बलोद्धूतेषु कार्येषु साक्षिणो दिव्यमेव चेति तथा लेख्यादीनामपि क्वचिन्नियमो दृश्यते यथा पूगश्रेणीगणादीनां यास्थितिः परि-
कीर्तिता तस्यास्तु साधनं लेख्यं न दिव्यं न च साक्षिणः तथा द्वारमार्गक्रिया भोगजलवाहादिषु क्रिया भक्तिरेव तु गुर्वस्यान् दिव्यं न च साक्षि-
णः दत्ता दत्तेयभृत्यानां स्वामिनां निर्णये सति विक्रयादानसंबंधे क्रीत्या धनमनिच्छति द्यूते समाकुर्ये चैव विवादे समुपस्थिते साक्षिणः साध-

एषामन्यतमाभावे दिव्यान्यतममुच्यते २३ सर्वेष्वर्थविवादेषु बलवत्सु
त्तराक्रिया आधौ प्रतिग्रहे क्रीते पूर्वा तु बलवत्तरा २४

न प्रोक्तं न दिव्यं न च लेख्यकमिति २३ उभयत्र प्रमाणसद्भावे प्रमाणगतबला बलं विवेके चासति पूर्वापरयोः कार्ययोः कस्य बलीयस्त्व-
मित्यत आह क्रणादिषु सर्वेष्वर्थविवादेषु उत्तराक्रिया क्रियत इति क्रिया कार्यं बलवती उत्तरकार्यं साधितं तद्वादी जयी भवति पूर्वकार्यं सिद्धे-
पितद्वादी पराजीयते तद्यथा कश्चिद्ग्रहणेन धारणं साधयति कश्चित्प्रतिदानेनाधारणं तत्र ग्रहणप्रतिदानयोः प्रमाणसिद्धयोः प्रतिदानं बल-
वदिति प्रतिदानवादी जयति तथा पूर्वे द्विकंशतं गृहीत्वा कालान्तरे त्रिकंशतमंगीकृतवान् तत्रोभयत्र प्रमाणसद्भावेपि त्रिकशतग्रहणं बल-
वत् पश्चाद्भावितात्पूर्वबाधेनानुसर्त्तेः उक्तं च पूर्वबाधेन नोरा तिरुत्तरस्य हि सेत्स्यतीति अस्यापवादमाह आध्यादिषु त्रिषु पूर्वमेव का-

यैबलवत् तद्यथा एकमेवक्षेत्रमन्यस्याधिकृत्वाकिमपिगृहीत्वापुनरन्यस्याध्याधाय किमपिगृह्णाति तत्रपूर्वस्यैव तद्रवति नोत्तरस्यैव प्रति
ग्रहेक्रयेच नन्याहि तस्यतदानीमस्वत्वात्पुनराधानमेवनसंभवति एवंदत्तस्यचक्रीतस्यदानक्रयोनोपपद्यते तस्मादिदं वचनमनर्थकम् उ
च्यते अस्वत्वेपिमोहात्कश्चिल्लोभाद्वापुनराधानादिकं करोति तत्रपूर्वबलवदिति न्यायमूलमेवेदं वचनमित्यचोद्यम् २४ भुक्तेः केश्चिद्विशेष
णैर्युक्ताया अप्रामाण्यं दर्शयिष्यन्कस्याश्चिदुक्तेः कार्यतरमाह परेणासंबंधेनभुज्यमानांभुवंधनंवापश्यतः अब्रुवतः मदीयेयंभूः नत्तया
भोक्तव्येतिअप्रतिषेधयतः तस्याभूमेर्विंशतिवार्षिकी अप्रतिरवं विंशतिवर्षोपभोगनिमित्ताहानिर्भवति धनस्यतुहस्त्यश्चादेर्दशवार्षिकी
हानिः नन्वेतदनुपपन्नम् नत्तप्रतिषेधात्स्वत्वमपगच्छति अप्रतिषिद्धस्यदानवविक्रियादिवत् स्वत्वनिवृत्तिहेतुत्वस्थलोकशास्त्रयोरप्रसि

पश्यतोब्रुवतोभूमेर्हानिर्विंशतिवार्षिकी परेणभुज्यमानायाधनस्यदशवार्षिकी २५

द्वत्वात् नापिविंशतिवर्षोपभोगात् स्वत्वम् उपभोगस्यस्वत्वेप्रमाणत्वात् प्रमाणस्यचप्रमेयंप्रत्यनुत्पादकत्वात् रिक्थक्रियादिषुस्वत्वकार
णहेतुषु अपाठाच्च तथाहि स्वामिरिक्थक्रियासंविभागपरिग्रहाधिगमेषु ब्राह्मणस्याधिकंलब्धंक्षत्रियस्यविनिर्जितम् निर्विष्टं वैश्यशूद्र
योरित्यष्टावेवस्वत्वकारणहेतून्गौतमः पठति नभोगम् नचेदमेववचनंविंशतिवर्षोपभोगस्य स्वत्वापत्तिहेतुत्वंप्रतिपादयतीतियुक्तम् -
स्वत्वस्यस्वत्वहेतूनांचलोकप्रसिद्धत्वेनशास्त्रैकसमधिगम्यत्वाभावात् एतच्चविभागप्रकरणेनिपुणतरमुपपादयिष्यते गौतमवचनंतुनियमा
र्थे अपिच अनागमंचयोभुक्तेबहून्यब्दशतान्यपि चौरदंडेनतं पापंदंडयेत्पृथिवीपतिरित्येतदनागमोपभोगस्यस्वत्वहेतुत्वेविरुद्धतेनचा

सममपि द्रव्यं नास्ति सोपियावतापीड्यते तावदाप्यः यस्य पुनः किमपि धनं नास्ति असौ धिग्दंडादिना दमनीयः तथा च मनुः धिग्दंडं प्रथमं कु-
र्याद्वाग्दंडं तदनंतरम् तृतीयं धनदंडं तु वधदंडमतः परम् वधदंडोपिशारीरो ब्राह्मणव्यतिरिक्तानां दशधा दर्शितः तथा ह मनुः दशस्थानानि
दंडस्य मनुः स्वायं भुवोऽब्रवीत् त्रिषु वर्णेषु यानि स्युरक्षतो ब्राह्मणो ब्रजेत् उपस्थमुदरं जिह्वाहस्तौ पादौ च पंचमम् चक्षुर्नासा च कर्णौ च ध-
नं देहस्तथैव चेति एतेषां यन्निमित्तापराधस्तत्रैवोपस्थादौ निग्रहः कार्य इति द्रष्टव्यम् कर्म वा कारयितव्यो बंधनागारं वा प्रवेशयितव्यः य-
थोक्तं कात्यायनेन धनदानासहं बुद्ध्वा स्वाधीनं कर्म कारयेत् अशक्तो बंधनागारं प्रवेश्यो ब्राह्मणादृत इति ब्राह्मणस्य पुनर्द्रव्याभावे कर्म-
वियोगादीनि प्रयोज्यानि यथाह गौतमः कर्मवियोगविरत्यापननिर्वासनांक करणान्यवृत्ताविति नारदेनापि वधः सर्वस्वहरणं पुरानि

आगमोभ्यधिको भोगादिना पूर्व क्रमागतात्

र्वासनांकने तदंगच्छेद इत्युक्तो दंड उत्तमसाहस इति अविशेषेण सर्वेषामेष दंडविधिः स्मृत इति इत्युक्तोक्तम् वधादृते ब्राह्मणस्य न वधं ब्रा-
ह्मणो हतीति शिरसो मुंडनं दंडस्तस्य निर्वासनं पुरात् ललाटे चाभिशास्तांकः प्रयाणं गर्दभं न चेति अंकने च व्यवस्था दर्शिता गुरुतल्पे भ-
गः कार्यः सुरापाने सुराध्वजः स्तेये तु श्वपदं कार्यं ब्रह्म हण्य शिराः पुमानिति यत्तु चक्षुर्निरोधो ब्राह्मणस्येत्यापस्तंबवचनम् ब्राह्मणस्य
पुरानिर्वासनसमये वस्त्रादिना चक्षुर्निरोधः कर्तव्य इति तस्याक्षौ न चक्षुरुद्धरणम् अक्षतो ब्राह्मणो ब्रजेत् नशारीरो ब्राह्मणदंड इत्यादि म-
नुर्गौतमवचनविरोधात् इत्यलं प्रसंगेन २७ स्वत्याव्यभिचारत्वेन भोगस्य स्वत्वे प्रामाण्यमुक्तम् भोगमात्रस्य स्वत्वव्यभिचारित्वात्कीदृ

शोभोगः प्रमाणमित्यत आह स्वत्वहेतुः प्रतिग्रहक्रयादिरागमः सभोगादप्यधिकोचलीयान् स्वत्वबोधने भोगस्यागमसापेक्षत्वात् यथाह नार-
दः आगमेनविशुद्धेनभोगोयातिप्रमाणताम् अविशुद्धागमोभोगः प्रामाण्येनैवगच्छतीति नचभोगमात्रात्सत्त्वावगमः परकीयस्याप्यपहारादि
नोपभोगप्रसंगात् अतएवभोगंकेवलतोयस्तुकीर्तयेन्नागमंकचित् भोगलुलापदेशेनविज्ञेयः सतुतस्करइतिस्मर्यते अतश्चसागमोदीर्घका
लो निरंतरोनिराक्रोशः प्रत्यर्थिप्रत्यक्षश्चेतिपंचविशेषणयुक्तोभोगः प्रमाणमित्युक्तमभवति तथाचस्मर्यते सागमोदीर्घकालश्चविच्छेदा
परवोद्भिन्नः प्रत्यर्थिसंनिधानोपिपरिभोगोपिपंचधेति कचिच्चागमनिरपेक्षस्यापिभोगस्यप्रामाण्यमित्याह विनापूर्वक्रमागतादिति पू
र्वेषांपित्रादीनांत्रयाणांक्रमः पूर्वक्रमः तेनागतोयोभोगस्तस्माद्दिना आगमोभ्यधिकइतिसंबंधः सपुनरागमादप्यधिकः आगमनिरपेक्षः

आगमेपिबलंनैवभुक्तिस्तौकापियत्रनो २८

प्रमाणमित्यर्थः तत्रागमज्ञाननिरपेक्षोनसत्तानिरपेक्षः सत्तातुतेनैवावगम्यतइतिबोद्धव्यम् विनापूर्वक्रमागतादित्येतच्चस्मार्तकालप्रदर्श
नार्थम् आगमोभ्यधिकोभोगादितिचस्मार्तकालविषयम् अतश्चस्मरणयोग्येकालेयोग्यानुपलब्ध्या आगमाभावनिश्चयासंभवादागमज्ञा-
नसापेक्षस्यैवभोगस्यप्रामाण्यम् अस्मार्तेतुकालेयोग्यानुपलब्धभावेनागमाभावनिश्चयासंभवादागमज्ञाननिरपेक्षएवसंततोभोगः प्रमाणं
एतदेवस्यहीनकालायायनेन स्मार्तेकालेक्रियाभूमेः सागमाभुक्तिरिष्यते अस्मार्तेत्यागमाभावात्क्रमात्रिपुरुषागतेति स्मार्तश्चकालोवर्ष
शतपर्यंतः शतायुर्वैपुरुषइतिश्रुतेः अनुगमाभावादिति योग्यानुपलब्धभावेनागमभावनिश्चयाभावादि अतश्चवर्षशताधिकोभोगः-

नागमंतुयोभुंक्ते इत्येतत्सरोक्षभोगविषयं पश्यतो ब्रुवत इति प्रत्यक्षभोगविषयमिति युक्तं वक्तुं अनागमंतुयोभुंक्ते इत्यविशेषाभिधानात् नोपभोगे बलं कार्यमाहर्त्रातत्सु तेन वा पशुस्त्रीपुरुषादीनामिति धर्मो व्यवस्थित इति कात्यायनवचनाच्च समक्षभोगे च हानिकरणाभावेन हानेरसंभवात् न चैतन्मंतव्यम् आधिप्रतिग्रहक्रयेषु पूर्वस्याः क्रियायाः प्राबल्यादपवादो न भूविषये विंशतिवर्षोपभोगयुक्तायाः धनविषये दशवर्षोपभोगयुक्तायाः उत्तरविषयक्रियायाः प्राबल्यमेनेनोच्यत इति यतस्तेषु तरेव क्रियातत्त्वतो नोपपद्यते स्वमेव त्याग्यं देयं विक्रेयं च भवति न चाहितस्य दत्तस्य विक्रीतस्य वा स्वत्वमिति अस्वस्य दाने प्रतिग्रहे च दंडः स्मर्यते अदेयं यश्च गृह्णाति यश्चादेयं प्रयच्छति उपभोक्तो चौरवच्छास्यो दाप्यो चोत्तमसाहसमिति तथा ध्यादीनां त्रयाणामपवादत्वेऽस्य श्लोकस्याधिसीमादीनामुत्तरश्लोकेऽपवादो नोपपद्यते तस्माद्द्रव्यादीनां हानिरनुपपन्नेव नापि व्यवहारहानिः यतः उपेक्षां कुर्वतस्तस्य तूष्णीं भूतस्य तिष्ठतः काले विपन्ने पूर्वोक्ते व्यवहारो न सिध्यतीति नारदेनोपेक्षायां लिङ्गभावकृता व्यवहारहानिरुक्तानवस्त्वभावकृता तथा मनुनापि अजडश्चैदं पौगंडो विषयश्चास्य भुज्यते भग्नं तद्यवहारेण भोक्ता तद्धनमर्हतीति व्यवहारतो भंगो दर्शितो न वस्तुतः व्यवहारभंगश्चैवं भोक्ता किल वदति अजडो यमपौगंडो बालो यमस्य सन्निधौ विंशतिवर्षोपभोगप्रतिरवं मया भुक्तं तत्र बहवः साक्षिणः सन्ति यद्यस्य स्वमन्यायेन मया भुज्यते तदायं किमित्येतावन्तं कालमुदास्ते इति तत्र चायं निरुत्तरो भवतीति एवं निरुत्तरस्यापि वास्तवो व्यवहारो भवत्येव छलं निरस्य भूतेन व्यवहारान्नयेन्नृप इति नियमात् अथ मन्तं यद्यपि न वस्तुहा निर्नापि व्यवहारहानिस्तथापि पश्यतो प्रतिषेधतो व्यवहारहानि शंका भवतीति तन्निरुत्तये तूष्णीं न स्थातव्यमित्युपदिश्यत इति तच्च न स्मार्तकालाया भुक्ते हानि शंका कारणत्वाभावात् तूष्णीं न स्थातव्यमित्येतावता तन्मात्राभिधित्वायां विंशतिग्रहणमपि वक्षितं स्यात् अथोच्यते

संततोप्रतिरवः प्रत्यर्थिप्रत्यक्षश्चागमाभावेवानिश्चिते अव्यभिचारादाक्षिप्तागमः स्वत्वंगमयति अस्मार्तेपिकालेः नागमस्मृतिपरंपरायांस
ल्यांनभोगः प्रमाणमतएवानागमंतुयोभुंक्ते बहून्यब्दशतान्यपि चौरदंडेनतंपापदंडयेत्सृष्टिवीपतिरित्युक्तं नचानागमंतुयोभुंक्तेइत्येक
वचननिर्देशाद्बहून्यब्दशतान्यपीति अपिशब्दप्रयोगात्प्रथमस्यपुरुषस्यनिरागमेचिरकालोपभोगेपिदंडविधानमितिमतव्यम् द्वितीयेतृती
येवापुरुषेनिरागमस्यभोगस्यप्रामाण्यप्रसंगान्नचेतदिष्यते आदौतुकारणंदानंमध्येभुक्तिस्तुसागमेतिनारदस्मरणात् तस्मात्सर्वत्रनिरा-
गमोपभोगेअनागमंतुयोभुंक्तइत्येतत्द्रष्टव्यम् यदप्यन्यायेनापियदुक्तं पित्रापूर्वनरैस्त्रिभिः नतच्छक्यमपाहर्तुंक्रमात्रिपुरुषागतमिति तद
पिपित्रासहपूर्वनरैस्त्रिभिरितियोज्यम् तत्रापिक्रमात् त्रिपुरुषागतमित्यस्मार्तकालोपलक्षणम् त्रिपुरुषविवक्षायांमेकवर्षाभ्यंतरेपिपुरुष
त्रयातिक्रमसंभवात् द्वितीयेवर्षेनिरागमस्यभोगस्यप्रामाण्यप्रसंगः तथासतिस्मार्तकालेक्रियाभूमेः सागमाभुक्तिरिष्यतइतिस्मृतिविरोधः
अन्यायेनापियदुक्तमित्येतच्चान्यायेनापिभुक्तमुपहर्तुंनशक्यम् किंपुनरन्यायानिश्चयइतिव्याख्येयमपिशब्दश्रवणात् यच्चोक्तं यद्विनाग
ममत्यंतंभुक्तंपूर्वैस्त्रिभिर्भवेत् नतच्छक्यमपाहर्तुंक्रमात्रिपुरुषागतमिति अत्राप्यत्यंतमागमंविनेति अत्यंतमुपलभ्यमानमागमंविनेति
व्याख्येयम् नपुनरागमस्वरूपंविनेति आगमस्वरूपाभावेभोगशतेनापिनस्वत्वंसवतीत्युक्तम् क्रमात्रिपुरुषागतमित्येतदुक्तार्थं ननु
स्मरणयोग्येकालेभोगस्यागमसापेक्षस्यप्रामाण्यमनुपपन्नम् तथाहि यद्यागमः प्रमाणांतरेणावगतस्तदा तेनैवस्वत्वावगमान्नभोगस्य
स्वत्वेआगमेवाप्रामाण्यं अथप्रमाणांतरेणावगमोनावगतः कथंनद्विशिष्टोभोगः प्रमाणं उच्यते प्रमाणांतरेणावगतागमसहितएव-
निरंतरोभोगः कालांतरेस्वत्वंगमयति अवगतोप्यागमोभोगरहितोनकालांतरेस्वत्वंगमयितुमलम् मध्येदानविक्रयादिनास्वत्वागम

संभवादिति सर्वमनवद्यम् आगमसापेक्षो भोगः प्रमाणमित्युक्तम् आगमस्तर्हि भोगनिरपेक्ष एव प्रमाणमित्यत आह यस्मिन्नागमे स्वल्पा
पि भुक्तिर्नो नास्ति तस्मिन्नागमे बलं संपूर्णताने वास्ति अयमभिसंधिः स्वस्वत्वनिवृत्तिः परस्वत्वापादनं च दानं परस्वत्वापादनं च परोयदि-
स्वीकरोति तदा संपद्यते नान्यथा स्वीकारश्च त्रिविधः मानसो वाचिकः कायिकश्चेति तत्र मानसो ममेदमिति संकल्परूपः वाचिकस्तु ममेद-
मित्याद्यभिव्याहारो लोको रवी स विकल्पः प्रत्ययः कायिकस्तु पुनरुपादानाभिर्मर्शनादिरूपो नैकविधः तत्र च नियमः स्मर्यते दद्यात्कृष्णाजिनं पृष्ठे-
गां पुच्छे करिणां करे केसरेषु तथैवाश्वं दासीं शिरसि दापयेदिति आश्वलायनोप्याह अनुमंत्रयेत्प्राण्यभिमृशेदप्राणिं कन्यां चेति तत्र हिर-
ण्यवस्त्रादावुदकदानानंतरमेवोपादानादिसंभवात् त्रिविधोपि स्वीकारः संपद्यते क्षेत्रादौ पुनः फलोपभोगव्यतिरेकेण कायिकस्वीका-
रा संभवात् स्वल्पेनाप्युपभोगेन भवितव्यम् अन्यथा दानक्रियादेः संपूर्णतान भवतीति फलभोगलक्षणकायिकस्वीकारविकल आगमो
दुर्बलो भवति तत्सहितादागमात् एतच्च द्वयोः पूर्वापरकालपरिज्ञाने पूर्वापरकालपरिज्ञाने तु विगुणोपि पूर्वकालागम एव बलीयानिति
अथ बालिखितं साक्षिणो भुक्तिः प्रमाणमित्युक्तं एतेषां समवाये कुत्र कस्य वा प्राबल्यमित्यत्रेदमुपतिष्ठते आगमोऽप्यधिको भोगाद्विना पू-
र्वक्रममागतात् आगमेऽपि बलं नैव भुक्तिस्तोकापियत्र नो इति अयमर्थः आद्ये पुरुषे साक्षिभिर्भावित आगमो भोगादप्यधिको बलवा-
न् पूर्वक्रमाद्गताद्भोगाद्विना स पुनः पूर्वक्रमागतो भोगश्चतुर्थपुरुषे लिखितेन भावितादागमाद्बलवान् मध्ये तु भोगरहितादागमात्स्तोक
भोगसहितोऽप्यागमो बलवानिति एतदेव नारदेन स्पष्टीकृतम् आदौ तु कारणं दानं मध्ये भुक्तिस्तु सागमा कारणं भुक्तिरेवैका संतता-
याचिरंतनीति २८ पश्यतोऽब्रुवत इत्यत्र विंशतिवर्षोपभोगादूर्ध्वं भूमेर्धनस्यापि दशवर्षोपभोगादूर्ध्वं फलानुसरणं न भवतीत्यु-

क्तम् तत्रफलानुसरणवहंडानुसरणमपिनभविष्यतीत्याशंक्यपुरुषव्यवस्थया प्रामाण्यव्यवस्थया च दंडव्यवस्थां दर्शयितुमाह येनपु
 रुषेणभूत्यादेरागमः स्वीकारः कृतः सपुरुषः कुतस्तेक्षेत्रादिकमित्यभियुक्तस्तदागमं प्रतिग्रहादेरितिलिखितादिभिरुद्धरेत् भावयेत् अने
 नचायस्यपुरुषस्यागममनुद्धरतो दंड इत्युक्तं भवति तत्सुतो द्वितीयोभियुक्तो नागममुद्धरेत् किंतु अविच्छिन्नाप्रतिरवसमक्षभोगम् अने-
 नचागममनुद्धरतो द्वितीयस्य नदंडोपितु विशिष्टं भोगमनुद्धरतो दंड इति प्रतिपादितम् तत्सुतस्तृतीयो नागमं नापि विशिष्टं भोगमुद्धरेदपितु क्र-
 मागतं भोगमात्रं अनेनापितृतीयस्य क्रमायात् भोगानुद्धरणे दंडो नागमानुद्धरणे न विशिष्टं भोगानुद्धरणे चेत्यभिहितं तत्रतयोर्द्वितीयतृती-
 ययोर्भुक्तिरेव गरीयसी तत्रापि द्वितीये गुरास्तृतीये गरीयसीति विवेक्तव्यं त्रिष्वप्यागमानुद्धरणैः र्थहानिः समानैव दंडे तु विशेष इति तात्पर्यं

आगमस्तु कृतो येन सोभियुक्तस्तमुद्धरेत् न तत्सुतस्तत्सुतो वा भुक्तिस्तत्र गरीयसी २९

र्थः उक्तं च आगमस्तु कृतो येन स दंडस्तमनुद्धरन् न तत्सुतस्तत्सुतो वा भोग्यहानिस्तयोरपीति २९ अस्मार्तकालोपभोगस्यागमज्ञा-
 ननिरपेक्षस्य प्रामाण्यमुक्तं विना पूर्वक्रमागतादित्यत्र तस्यापवादमाह यदा पुनराहर्त्रादिभिरभियुक्तो कृतव्यवहारनिर्णय एव परेतः परलोकं
 गतो भवेत्तदा तस्य रिक्थी पुत्रादिस्तमागममुद्धरेत् यस्मात्तत्र तस्मिन् व्यवहारे भुक्तिरागमरहिता सा ह्यादिभिः साधितापिन प्रमाणं पूर्वोभियो-
 गेन भोगस्य सापवादत्वात् नारदेनाप्युक्तं न वारूढविवादस्य प्रेतस्य व्यवहारिणः पुत्रेण सौर्थः संशोध्यो न तं भोगो निवर्तयेदिति अनिर्णीतं
 व्यवहारे व्यवहर्तरि प्रेतस्य व्यवहारो न निवर्तते इति स्थितम् ३० निर्णीते व्यवहारे स्थिते च व्यवहर्तरि वा व्यवहारः क्वचित्पुनः प्रवर्तते क्व

चिन्मप्रवर्तते इति व्यवस्था सिद्धये व्यवहारदर्शिनां बलाबलमाह नृपेण राज्ञा अधिकृताः व्यवहारदर्शने नियुक्ताः राज्ञा सभासदः कार्या इत्या-
दिनोक्ताः पूगाः समूहाः भिन्नजातीनां भिन्नवृत्तीनां एकस्थाननिवासिनाम् यथा ग्रामनगरादयः श्रेणयो नानाजातीयानामेकजातीनाम्
प्येकजातीयकर्मोपजीविनां संघाताः यथा हेडा बुकादीनां तां बूलिक कुविंद चर्मकारादीनां च कुलानि ज्ञाति संबंधिबंधूनां समूहाः एतेषां
नृपाधिकृतादीनां चतुर्णां पूर्वं पूर्वयद्यत्पूर्वपठितं तत्तद्गुरुबलवद्ज्ञेयम् वेदितव्यम् नृणां व्यवहर्तृणां व्यवहारविधौ व्यवहारदर्शनकार्ये
एतदुक्तं भवति नृपाधिकृतो निर्णीते व्यवहारे पराजितस्य यद्यप्यसंतोषः कुदृष्टिबुद्ध्या भवति तथापि न पूगादिषु पुनर्व्यवहारो भवति ए

यो भियुक्तः परेतः स्यात्तस्य रिक्थीतमुद्धरेत् न तत्र कारणं मुक्तिरागमेन विना कृता ३०
नृपेणाधिकृताः पूगाः श्रेणयोश्च कुलानि च पूर्वं पूर्वगुरुज्ञेयं व्यवहारविधौ नृणाम् ३१
बलोपाधिविनिर्वातान्व्यवहारान्निवर्तयेत् स्त्रीनक्तमंतरागारबहिः शत्रुकृतांस्तथा ३२

वंपूगनिर्णीतेऽपि न श्रेण्यादिगमनम् तथा श्रेणीनिर्णीते कुलगमनं न भवति कुलनिर्णीते तु श्रेण्यादिगमनं श्रेणिनिर्णीते पूगादिगमनम् पूगनि-
र्णीते नृपाधिकृतगमनं भवतीति नारदेन पुनर्नृपाधिकृतो निर्णीतेऽपि व्यवहारे नृपगमनं भवतीत्युक्तम् कुलानि श्रेणयोश्चैव गणाश्चाधिकृ-
तानृपाः प्रतिष्ठाव्यवहाराणां गुर्वेषामुत्तरोत्तरमिति तत्र च नृपगमने सोत्तरसभ्येन राज्ञा पूर्वैः सभ्यैः सपणव्यवहारे निर्णीयमाने यद्यसौ
कुदृष्ट्या दे पराजितस्तदा सोदंड्यः अथासौ जयति तदा अधिकृताः सभ्या दंड्याः दुबलैर्व्यवहारदर्शिभिर्दृष्टो व्यवहारः परावर्तते प्रबलदृ

आ. स्मृ.
१९

एस्तुननिवर्ततइत्युक्तम् ३१ इदानीं प्रबल दृष्टोपिव्यवहारः कश्चिन्निवर्ततइत्याह बलेनबलात्कारेणउपाधिनाभयेनविनिवृत्तान्विषया
न्यवहारान्निवर्तयेत् तथास्त्रीभिर्नक्तंरात्रावस्त्रीभिरपि अंतरागारेगृहाभ्यंतरेबहिर्ग्रामादिभ्यः शत्रुभिश्च कृतान्यवहारान्निवर्तयेदिति
संबंधः ३२ अपिच मत्तोमदनीयद्रव्येण उन्मत्तउन्मादेनपंचविधेनवातपित्तश्लेष्मसंनिपातगृहसंभवेनोपसृष्टः आर्तोव्याध्यादिना
व्यसनमिष्टविद्योगोनिष्ठप्राप्तिः तज्जनितंदुःखं तद्वान्व्यसनी बालोव्यवहारायोग्यः भीतोऽरातिभ्यः आदिग्रहणात्पुरराष्ट्रादिविरुद्धः पु
रराष्ट्रविरुद्धश्चयश्चराज्ञाविसर्जितः अनादेयोभवेद्वादीधर्मविद्विरुद्धाह तइतिमनुस्मरणात् एतेर्योजितो कृतोव्यवहारो नसिध्यति अनियु
क्तासंबंधकृतोपिव्यवहारो नसिध्यतीतिसंबंधः यत्तुस्मरणम् गुरोःशिष्येपितुः पुत्रेदंपत्योः स्वामिभृत्ययोः विरोधेपिमिथस्तेषांव्यवहारो

मत्तोन्मत्तार्तव्यसनिबालभीतादियोजितः असंबद्धकृतश्चैवव्यवहारो नसिध्यति ३३

नसिध्यतीतिसंबंधः यत्तुस्मरणम् गुरोःशिष्येपितुः पुत्रेदंपत्योः स्वामिभृत्ययोः विरोधेपिमिथस्तेषांव्यवहारो नसिध्यतीति तदपिगुरुशिष्या
दीनामात्यंतिकव्यवहारप्रतिषेधपरंनभवति तेषामपिकथंचिद्व्यवहारस्येष्टत्वात् तथाहि शिष्यादिशिष्टिरवधेनाशक्तोरज्जुवेणुविदला
भ्यांतनुभ्यामन्येनघ्नन्राज्ञाशास्यइतिगौतमस्मरणात् नोत्तमांगेकथंचनेतिमनुस्मरणात् च यदिगुरुः कोपावेशवशान्महतादंडेनोत्तमांगे
ताडयतितदास्मृतित्वपेतेनमार्गेणाधर्षितः शिष्योयदिराज्ञेनिवेदयतितदाभवत्येवव्यवहारपदम् तथाभूर्यापितामहोपात्तेत्यादिवचना
पितामहोपात्तेभूर्यादौपितापुत्रयोः स्वाम्येसमानेयदिपिताविक्रयादिनापितामहोपात्तभूर्यादिनाशयतितदापुत्रोयदिधर्माधिकरणं

मि. व्य.
२

१९

प्रवेशयति तदा पिता पुत्रयोरपि भवत्येव व्यवहारः यथा दुर्भिक्षे व्याधिकार्ये च व्याधौ संप्रतिरोधके गृहीतं स्त्रीधनं भर्तानां कामोदातुमर्हतीति स्मरणान् दुर्भिक्षादिव्यतिरेकेण यदि स्त्रीधनं भर्ता व्यचीकृत्य विद्यमानधनोऽपि याच्यमानो न ददाति तदा दंपत्योरपि दृश्यते एव व्यवहारः यथा भक्तदासस्य स्वामिना सह व्यवहारं वक्ष्यति गर्भदासस्यापि गर्भदासादीनधिकृत्य यश्चैषां स्वामिनं कश्चिन्मोचयेत्साणसंशयात् दासत्वात्सविमुच्येत पुत्रभागं लभेत् चेति नारदीयकृत्वात् तदमोचने पुत्रभागदाने च स्वामिना सह व्यवहारः केन चार्यते तस्मात् दृष्टादृष्टयोः श्रेयस्करो न भवति गुर्वादिविध्वंसव्यवहार इति प्रथमं शिष्यादयो निवारणीयाः राज्ञा ससभ्येनेति गुरोः शिष्य इत्यादेः श्लोकस्य तात्पर्यार्थः अत्यंतनिर्बन्धे तु शिष्यादीनामप्युक्तरीत्या प्रवर्तनीयो व्यवहारः यदपि एकस्य बहुभिः सार्द्धं स्त्रीणां प्रेष्यजनस्य

प्रनष्टाधिगतं देयं नृपेण धनिने धनम्

च अनादेयो भवेद्वा दोषमविद्विक्त्वा दातुं इति नारदवचनम् तत्रैकस्यापि गणद्रव्यं हरेद्यस्तु संविदं लंघयेच्च यः तथा एकं घ्नंतं बहुनांचेत्यादि स्मरणार्थं देयं बहुभिः सार्द्धं व्यवहार इत्येवमिति भिन्नार्थे बहुभिरेकस्य युगपद्व्यवहारो न भवतीति द्रष्टव्यम् स्त्रीणामित्यपि गोपशौण्डिकादि स्त्रीणां स्वातंत्र्याद्व्यवहारो भवत्येवेति तदन्यासां कुलस्त्रीणां पतिषु जीवत्सु तत्पारतंत्र्यादनादेयो व्यवहार इति व्याख्येयं प्रेष्यजनस्य चेति एतदपि प्रेष्यजनस्य स्वामिपारतंत्र्यात् स्वार्थव्यवहारेऽपि स्वाम्यनुज्ञयैव व्यवहारो नान्यथेति योजनीयम् ३३ परावर्त्य व्यवहारमुक्त्वा इदानीं परावर्त्य द्रव्यमाह प्रनष्टादिरण्यादि शौल्किकस्थानपालादिविरधिगतं राज्ञे समर्पितं यत्तद्राज्ञा धनिने दात

यम् यदि धनीरूपसंख्यादिभिरिङ्गैर्भावयति यदि न भावयति तदा तत्समं दंडुः असत्यवादित्वात् अधिगमस्य स्वत्वनिमित्तत्वात् सत्ये प्राप्ते तत्परावृत्तिरनेनोक्ता अत्र च कालावधिं वक्ष्यति शौलिकैः स्थानपालैर्वानष्टापत्तमाहृतम् अर्वाक्संवत्सराख्यामीहरेत परतो नृप इति मनुना पुनः संवत्सरत्रयमवधित्वेन निर्दिष्टम् प्रनष्टस्वामिकं रिक्तं राजान्यब्दं निधापयेत् अर्वाक्यब्दाद्धरेत्स्वामी परतो नृपतिर्हरेदिति तत्र वर्षत्रयपर्यंतमवश्यं रक्षणीयम् तत्र यदि संवत्सरादर्वाक्यस्वाम्यागच्छेत्तदा कुलमेव दद्यात् यदा पुनः संवत्सरादूर्ध्वमागच्छति तदा किंचिद्भागं रक्षणमूल्यं गृहीत्वा शेषं स्वामिने दद्यात् यथाह आददीताथ षड्भागं प्रनष्टाधिगतान्नृपः दशमं द्वादशं वापि सतां धर्ममनुस्मरन्ति

विभावेन चेत्त्रिंशे स्तत्समं दंडुमर्हति ३४

ति तत्र प्रथमे वर्षे कुलमेव दद्यात् द्वितीये द्वादशं भागं तृतीये दशमं चतुर्थीदिषु षष्ठं भागं गृहीत्वा शेषं दद्यात् राजभागस्य चतुर्थी शोऽधिगं त्रे-
दातव्यः स्वाम्यनागमे तु कुलस्य धनस्य चतुर्थं मंशमधिगं त्रे दत्त्वा शेषं राजा गृहीयात् तथा ह गौतमः प्रनष्टस्वामिकमधिगम्य संवत्सरं राज्ञा
रक्ष्यमूर्ध्वमधिगंतुं चतुर्थी शो राज्ञः शेषमित्यत्र संवत्सरमित्येकवचनमविवक्षितम् राजान्यब्दं निधापयेदिति स्मरणात् हरेत परतो नृप इत्येत
दपि स्वामिन्यनागते च द्वाूर्ध्वमधिकं करणाभ्यनुज्ञाततः परमागते तु स्वामिनि व्ययी भूते पि द्वयोरनागस्वांशमवतार्य तत्समं दद्यात् एतच्च हि
रण्यादिविषयम् गवादिविषये वक्ष्यति पणानेकशफे दद्यादित्यादिना ३४

रथ्याशुल्कशालादिनिपतितस्यसुवर्णादेर्नष्टस्याधिगमेविधिसुक्ता अधुनाभूमौचिरनिरयातस्यसुवर्णादेर्निधिशब्दवाच्यस्याधिगमेविधिमाह
उक्तलक्षणंनिधिंराजालब्ध्वा अर्द्धब्राह्मणोभ्योदत्वाशेषंकोशेनिवेशयेत् ब्राह्मणस्तु विद्वान् श्रुताध्ययनसंपन्नः सदाचारोयदिनिधिं
लभेततदासर्वमेवगृहीयात् यस्मादसौसर्वस्यजगतः प्रभुः इतरेणतुराजविद्वद्ब्राह्मणव्यतिरिक्तेन अविद्वद्ब्राह्मणक्षत्रियादिना-
निधौलब्धेराजाषष्ठांशमधिगन्त्रेदत्वाशेषंनिधिंस्वयमेवाहरेत् यथाहवसिष्ठः अप्रज्ञायमानंवित्तंयोधिगच्छेद्राजातदहरेत् षष्ठमंशम-
धिगन्त्रेदद्यादिति गौतमोपि निध्यधिगमेराजधनंभवति नब्राह्मणस्याभिरूपस्यअब्राह्मणोव्याख्याताषष्ठमंशलभेतेत्येकेइति अनिवेदि-

राजालब्धानिधिंदद्याद्विजेभ्योर्द्धद्विजः पुनः विद्वानशेषमादद्यात्सर्वस्यप्रभुर्यतः ३५
इतरेणनिधौलब्धेराजाषष्ठांशमाहरेत् अनिवेदितविज्ञातोदाप्यस्तदंडमेवच ३६

तइतिकर्तरिनिष्ठा अनिवेदितश्चासौविज्ञातश्चराज्ञेयनिवेदितविज्ञातः यःकश्चिन्निधिंलब्ध्वाराज्ञेननिवेदितवान् विज्ञातश्चराज्ञाससर्व-
निधिंदाप्योदंडश्चशक्त्यपेक्षया अथनिधेरपिस्वाम्यागत्यरूपकसंख्यादिभिः स्वतंभावयतितदा तस्मैराजानिधिंदत्वाषष्ठंद्वादशवांशंस्वयमा-
हरेत् यथाहमनुः ममायमितियोब्रूयान्निधिंसत्येनमानवः तस्याददीतषड्रागंराजाद्वादशमेववेति अंशविकल्पस्तुवर्णकालाद्यपेक्षयावेदि-
तव्यः ३५ ३६ चौरैर्हृतंप्रत्याह चौरैर्हृतंद्रव्यंचोरेभ्योविजित्यजानपदायस्वदेशनिवासिनेयस्यतत् द्रव्यंतस्यराज्ञादातव्यं हिय-
स्मात् अददत् अप्रयच्छत् यस्यतदपहृतंद्रव्यं तस्यकिल्बिषमाप्नोति तस्यचौरस्य यथाहमनुः दातव्यंसर्ववर्णेभ्योराज्ञाचौरैर्हृतंदनं

राजातदुयुंजानश्चौरस्याप्नोतिकिल्बिषमिति यदिचौरहस्तादादायस्वयमुपभुंक्ते तदाचौरस्यकिल्बिषमाप्नोति अथचौरहृतमुपेक्षतेत-
दाजानपदस्यकिल्बिषमथचौरहृताहरणाय यतमानोपिनशक्रुयादाहर्तुं तदातावद्धनं स्वकोशाद्द्यात् यथाहगौतमः चौरहृतमव-
जित्ययथास्थानंगमयेत् कोशाद्दाद्यादिति कृष्णाद्वैपायनोऽपि प्रत्याहर्तुं न शक्तस्तु धनं चौरहृतं यदि स्वकोशात्तद्धिदेयं स्यादशक्तेन
महीक्षितेति साधारणासाधारणरूपां व्यवहारमातृकामभिधायाधुनाष्टादशानां व्यवहारपादानामायमृणादानपदं दर्शयति अशीतिभा
गो वृद्धिः स्यादित्यादिना आधिः प्रणश्येद्विगुणे धन इत्येवमन्तेन तच्चक्रणादानं सप्तविधिं ईदृशमृणं देयं ईदृशमदेयं अनेनाधिकारिणादे

देयं चौरहृतं द्रव्यं राजाजानपदाय तु अददद्विसमाप्नोतिकिल्बिषं यस्य तस्य तत् ३७

अशीतिभा गो वृद्धिः स्यान्मासिमासिसंबंधके वर्णक्रमान्छतं द्वित्रिचतुः पंचकमन्यथा ३८

यं अस्मिन्समये देयं अस्मिन्समये देयं अनेन प्रकारेण देयमित्यधमर्णे पंचविधम् उत्तमर्णे दानं ग्रहणविधिश्चेति द्विविधमिति एतच्च नारदेन स्प-
ष्टीकृतं ऋणं देयमदेयं च येन यत्र यथा च यत् दानग्रहणधर्माश्च ऋणादानमिति स्मृतमिति ३७ तत्र प्रथममुत्तमर्णस्य दानविधिमाह त-
त्पूर्वकत्वादितरेषां मासिमासिप्रतिमासंबंधकं विश्वासासार्थं यदाधीयते आधिरितियावत् बंधकेन सह वर्तत इति संबंधकः प्रयोगस्तस्मि-
न्संबंधके प्रयोगे प्रयुक्तं तमस्य द्रव्यस्य अशीतितमो विभागो वृद्धिर्धर्म्या भवति अन्यथा बंधकरहिते प्रयोगे वर्णानां ब्राह्मणादीनां क्रमेण द्वि-
त्रिचतुः पंचकं शतं धर्म्यं भवति ब्राह्मणेऽधमर्णे द्विकं शतं क्षत्रिये त्रिकं वैश्ये चतुष्कं शूद्रे पंचकम् मासिमासीत्येव द्वौ वा त्रयो वा चत्वारो वा

पंचवाह्विचतुःपंचाः अस्मिन्शतेवृद्धिर्दीयते इति द्वित्रिचतुः पंचकंशतं तदस्मिन्वृद्ध्या यथा लाभो शुल्को यदा दीयत इति संख्याया अति-
शदंतायाः कन् तदंतविधिश्चात्र द्रष्टव्यः वृद्धेर्वृद्धिश्चक्रवृद्धिः प्रतिमासंतुकालिका इच्छाकृताकारिता स्यात्कायिका कायकर्मणा इयंच वृ-
द्धिर्मासिमासिगृह्यते इति कालिका इयमेव वृद्धिर्दिवसगणनया विषयप्रतिदिवसगृह्यमाणा कायिका भवति तथाच नारदेन कायिका
कालिका चैव कारिता च तथापरा चक्रवृद्धिश्च शास्त्रेषु सस्य वृद्धिश्चतुर्विधेत्युक्तम् कायाविरोधिनी शश्वस्य पादादिदायिका प्रतिमासंस्व-
वन्ती या वृद्धिः सा कालिकामता वृद्धिः सा कारितानामाधमर्णेन स्वयंकृता वृद्धेरपि पुनर्वृद्धिश्चक्रवृद्धिरुदात्तता इति ३८ गृहीतृविशे-
षेण प्रकाशं तस्माद् कांतारमरणं तत्र गच्छंतीति कांतारगाः ये वृद्ध्या धनं गृहीत्वा अधिकलाभार्थं प्रतिगहनं प्राणधनविनाशशंकास्थानं प्रवि-

कांतारगास्तु दशकं सामुद्राविंशकं शतम् दद्युर्वास्वकृतां वृद्धिं सर्वे सर्वा सुजातिषु ३९

शान्तिने दशकं शतं दद्युर्धेच समुद्रगास्ते विंशकं शतं मासिमासीत्येव एतदुक्तं भवति कांतारगोप्यो दशकं सामुद्रेष्यश्च विंशकम् उत्तमर्णो द-
द्यात् मूल्यनाशस्यापिशंकितत्वादिति इदानीं कारितां वृद्धिमाह सर्वे वा ब्राह्मणा दयो धर्मर्णाः अबंधके स्वबंधके वा सकृतां स्वाम्युपगतां वृ-
द्धिं सर्वासु जातिषु दद्युः कचिदकृतापि वृद्धिर्भवति यथाह नारदः न वृद्धिः प्रीतिदत्तानां स्यादनाकारिता कचित् अनाकारितमप्यूर्ध्वं वत्स-
राद्धो द्विवर्द्धत इति यस्तु याचितं कं गृहीत्वा देशांतरं गतस्तं प्रतिकाल्यायने नोक्तम् यो याचितं कमादाय तमत्वादिशं व्रजेत् ऊर्ध्वं संवत्सरात्त-
स्य तद्धनं वृद्धिमाप्नुयादिति यश्च याचितं कमादाय याचितोऽप्यदत्त्वा देशांतरं व्रजति तं प्रति तैर्नोक्तम् कृत्योद्धारमदत्त्वा यो याचितस्तु दिशं व्रजे

त ऊर्ध्वमासत्रयान्तस्य तद्धनंवृद्धिमाप्नुयादिति यः पुनः स्वदेशे स्थित एव याचितो याचितकं न ददाति तं याचितकालादारभ्य वृद्धिं दापयेद्वाजा
यथाह स्वदेशेऽपि स्थितो यस्तु न दद्याद्याचितः क्वचित् तंततो कारितां वृद्धिं मन्यते तंच दापयेदिति अनाकारितवृद्धेरपवादो नोक्तः पण्यमू-
ल्यं मृतिर्न्यासो दंडो यश्च प्रकल्पितः तथा दानाक्षिकपणावर्द्धतेनाविवक्षिता इति अविवक्षिता अनाकारिता इति ३९ अधुना द्रव्यवि-
शेषेण वृद्धिविशेषमाह संततिरेव वृद्धिः पशूनां स्त्रीणां पोषणा समर्थस्य तत्पुष्टिसंततिकामस्य प्रयोगः संभवति ग्रहणं च क्षीरपरिचर्या
र्थिनः अधुना प्रयुक्तस्य द्रव्यस्य वृद्धिग्रहणमंतरेणापि चिरकालावस्थितस्य कस्य द्रव्यस्य कियती परा वृद्धिरित्यपेक्षित आह रसस्य तैलघृ-
तादेर्वृद्धिग्रहणमंतरेण चिरकालावस्थितस्य स्वकृतया वृद्ध्या वर्द्धमानस्याष्टगुणा वृद्धिः परा नातः परं वर्द्धते तथा वस्त्रधान्यहिरण्यानां यथा

संततिस्तु पशुस्त्रीणां रसस्याष्टगुणा परा वस्त्रधान्यहिरण्यानां चतुस्त्रिंशद्दिगुणा परा ४०

संख्यं चतुर्गुणा त्रिगुणा च वृद्धिः परा वसिष्ठेन तु रसस्य त्रैगुण्यमुक्तम् द्विगुण्यं हिरण्यं त्रिगुणं धान्यं धान्ये नैव रसा व्याख्याताः पुष्पमूलफला-
नि चतुर्गुणा धृतमष्टगुणमिति मनुना तु धान्यस्य पुष्पमूलफलादीनां च पंचगुणत्वमुक्तम् धान्येशदलवे वा त्वेनाति क्रामति पंचतामिति शब्दः क्षे-
त्रफलं पुष्पमूलफलादिलवो मेषोर्णा च मरीकेशादिः वात्स्यो बली वर्द्धतुरगादिः धान्यशदलववात्स्यविषया वृद्धिः पंचगुणत्वं नाति क्रामतीति त-
त्राधमर्णयोग्यता वशेन दुर्भिक्षादिकालवशेन च व्यवस्था द्रष्टव्या एतच्च सकृत्प्रयोगे सकृदाहरणे च वेदितव्यं पुरुषांतरसंक्रमणेन प्रयोगांतर-
करणे तस्मिन्नेव वा पुरुषे एकरसे ताभ्यां प्रयोगांतरीकरणे सुवर्णादिकं द्वैगुण्याद्यतिक्रम्य पूर्ववर्द्धते सकृत्प्रयोगेऽपि प्रतिदिनं प्रतिमासं-

प्रतिसंवत्सरं वा वृद्धाहरणे धर्मो देयस्य हे गुण्यासंभवात्पूर्वात्त वृद्धा सह हे गुण्यमतिक्रम्य वर्द्धत एव यथाह मनुः कुसीद वृद्धि हे गुण्यं ना
त्येति सकृदाहितेति सकृदात्तेत्यपि पाठोक्ति उपचर्यार्थं प्रयुक्तं द्रव्यं कुसीदंतस्य वृद्धिः कुसीद वृद्धिः हे गुण्यं नात्येति नातिक्रामति यदि सकृ
दाहिता सकृत्प्रयुक्ता पुरुषांतरसंक्रमणादिना प्रयोगांतरकरणे हे गुण्यमत्येति सकृदात्तेति पाठे तु शनैः शनैः प्रतिदिनं प्रतिमासं प्रतिसं
वत्सरं वा धर्मो दात्ता हे गुण्यमत्येतीति व्याख्येयम् तथा गौतमेनाप्युक्तम् चिरस्थाने हे गुण्यं प्रयोगस्येति प्रयोगस्येत्येकवचननिर्देशात्प्र
योगांतरकरणे हे गुण्यातिक्रमो भिप्रेतः चिरस्थान इति निर्देशात् शनैः शनैर्वृद्धिग्रहणे हे गुण्यातिक्रमो दर्शितः ४० ऋणप्रयोगध-
र्मा उक्ताः सांप्रतं प्रयुक्तस्य धनस्य ग्रहणधर्मा उच्यंते प्रपन्नमभ्युपगतमधर्मेण धनं साध्यादिभिर्भावितं वा साधयन् प्रत्याहरन् धर्मादिभिरुपायैः

प्रपन्नं साधयन्नर्थं न वाच्यो नृपते भवेत् साध्यमानो नृपंगच्छे नृपंगच्छे नृपंगच्छे नृपंगच्छे ४१

रुत्तमर्णो नृपते वाच्यो निवारणीयो न भवति धर्मादयश्चोपायामनुनादर्शिताः धर्मेण व्यवहारेण छलेनाचरितेन च प्रयुक्तं साधयेदर्थं पंचमे
न बलेन चैति धर्मेण प्रीतियुक्तेन सत्यवचनेन व्यवहारेण साक्षिलेख्याद्युपन्यासेन छलेन उत्सवादि व्याजेन भूषणादिग्रहणेन आचरिते
न अंशोजनेन पंचमेनोपायेन बलेन निगडबंधनादिना उपचर्यार्थं प्रयुक्तं द्रव्यमेतैरुपायैरात्मसात्कुर्यादिति प्रपन्नं साधयन्नर्थं न वाच्य इति वदन्
अप्रतिपन्नं साधयन् राज्ञानि वारणीय इति दर्शयति एतदेव स्पष्टीकृतं कात्यायनेन पीडयेद्यो धनी कश्चि हणिकं न्यायवादिनम् तस्मादर्थोत्स
हीयेत तत्समं चापुयाद्ममिति यस्तु धर्मादिभिरुपायैः प्रपन्नार्थं साध्यमानो वाच्यमानो नृपंगच्छे द्राजानमभिगम्य साधयंतमभियुक्ते स दंड्यो

भवति शक्त्यनुसारेण तद्धनं दाप्यश्च राज्ञा दापने च प्रकारादर्शिताः राजा तु स्वामिनं विप्रं सांत्वेनैव प्रदापयेत् देशाचारेण चान्यांस्तु दुष्टान्संपी
ड्यदापयेत् रिक्थिनं सुहृदं वा पिच्छलेनैव प्रदापयेदिति साध्यमानो नृपंगच्छेदित्येतत् स्मृत्याचारव्यपेतेनेत्यस्य प्रत्युदाहरणं च बोद्धव्यम् ४१
बहुषूक्तमर्णिकेषु युगपत्प्राप्त्येष्वेको धर्ममर्णिकः केन क्रमेण दाप्यो राज्ञेत्यपेक्षितमाह समानजातीयेषु धनिषु येनैव क्रमेण धनं गृहीतं तेनैव क्रमेणा
धर्ममर्णिको राज्ञा दाप्यः भिन्नजातीयेषु तु ब्राह्मणादिक्रमेण ४२ यदा पुनरुत्तमर्णो दुर्बलः प्रतिपन्नमर्थं धर्मादिभिरुपायैः साधयितुमशक्नुवन्ना
ज्ञासाधितार्थो भवति तदाऽधर्ममर्णस्य दंडमुत्तमर्णस्य च भृतिदानमाह अधर्ममर्णिको राज्ञा प्रतिपन्नार्थात्साधिता द्दशकं शतं दाप्यः प्रतिपन्न

गृहीतानुक्रमादाप्यो धनिनामधर्ममर्णिकः दत्त्वा तु ब्राह्मणायैव नृपतेस्तदनंतरम् ४२

राज्ञा धर्ममर्णिको दाप्यः साधिता द्दशकं शतम् पंचकं च शतं दाप्यं प्राप्तार्थोत्तममर्णिकः ४३

स्य साधितार्थस्य दशमं शं राजा धर्ममर्णिका दंडरूपेण गृहीयादित्यर्थः उत्तमर्णस्तु प्राप्तार्थं पंचकं शतं भृतिरूपेण दाप्यः साधितार्थस्य विंशतिन
मं भागं उत्तमर्णो राजा भृत्यर्थं गृहीयादित्यर्थः अप्रतिपन्नार्थं साधने तु दंडविभागो दर्शितो निन्द्वे भावितो दद्यादित्यादिना सधनमधर्ममर्णिकं
प्रत्युक्तम् ४३ अधुना निर्धनमधर्ममर्णिकं प्रत्याह ब्राह्मणादिरुत्तमर्णो हीनजातिं क्षत्रियादिजातिं परिक्षीणं निर्धनमृणार्थं क्रणनिवृ-
त्यर्थं कर्मस्वकर्मस्वजात्यनु रूपं कारयेत् तत्कुटुंबाविरोधने ब्राह्मणः पुनः परिक्षीणो निर्धनः शनैः शनैः यथोदयं यथासंभवमृणं दाप्यः अ
त्र च हीनजातिग्रहणं समजातेरप्युपलक्षणम् अतश्च समानजातिमपि परिक्षीणं यथोचितं कर्म कारयेत् ब्राह्मणग्रहणं च श्रेष्ठजातेरुपल

क्षणं अतश्चक्षत्रियादिरपिपरिक्षीणोवैश्यादेः शनैर्दाप्योयथोदयम् एतदेवमनुनास्पृहीकृतं कर्मणापिसमंकुर्याद्धनिकेनाधमर्णिकः
समोपकुष्ठजातिश्चदद्याच्छ्रेयास्तुतच्छनैरिति उत्तमर्णेनसमंनिर्वृत्तौत्तमर्णाधमर्णव्यपदेशमात्मानमधमर्णः कर्मणाकुर्यादित्यर्थः ४४
किंच उपचर्यार्थेप्रयुक्तंधनंअधमर्णेनदीयमानमुत्तमर्णोवृद्धिलोभाद्यदिनगृह्णाति तदाधमर्णेनमध्यस्थहस्तेस्थापितंयदिस्यात्तदा-
ततःस्थापनादूर्ध्वेनवर्द्धते अथस्थापितंयाच्यमानोनददातिततःपूर्ववद्वर्द्धतएव ४५ इदानींदेयमृणंयदायेनदेयंतदाह अविभक्तै

हीनजातिंपरिक्षीणमृणार्थंकर्मकारयेत् ब्राह्मणस्तुपरिक्षीणः शनैर्दाप्योयथोदयम् ४४ दीयमानं
नगृह्णातिप्रयुक्तंयः स्वकंधनम् मध्यस्थस्थापितंचेतस्याद्वर्द्धतेनततःपरम् ४५ अविभक्तैः कुटुंबार्थं
यदृणंतत्कृतंभवेत् दद्युस्तद्विस्थिनः प्रेतेप्रोषितेवाकुटुंबिनि ४६ नयोषित्यतिपुत्राभ्यांनपुत्रेणकृतंपि
ता दद्यादतेकुटुंबार्थान्नपतिः स्त्रीकृतंतथा ४७

बहुभिः कुटुंबार्थमेकैकेनवायदृणंकृतंतदृणंकुटुंबीदद्यात् तस्मि
न्प्रेतेप्रोषितेवातद्विस्थिनः सर्वेदद्युः ४६ येनदेयमित्यत्रप्रत्युदाहरणमाह पत्याकृतमृणंयोषिद्रार्यानेवदद्यात् पुत्रेणकृतंयोषिन्माता
नदद्यात् तथापुत्रेणकृतंपितानदद्यात् तथाभार्याकृतंपतिः कुटुंबार्थादृतइतिसर्वविशेषणम् अतश्चकुटुंबार्थेनकेनापिकृतंततःकुटुं-
बिनादेयम् तदभावेतदायहरेः देयमित्युक्तमेव ४७ पुत्रपौत्रैर्ऋणंदेयमितिब्रूयति तस्यपुरस्तादपवादमाह सुरापानेनयत्कृत-
मृणंकामकृतंस्त्रीव्यसननिर्वृत्तंधूतेपराजयनिर्वृत्तंदंडशुल्कयोरवशिष्टंरुथादानंधूर्तंबंदिमल्लादिभ्योयत्प्रतिज्ञातं धूर्तंबंदिनिमल्लेच-

कुर्वेद्येकितवेशाढे चारचारणचोरेषु दत्तं भवति निष्कलमिति स्मरणात् एतदृणं पित्राकृतं पुत्रादिः शौण्डिकादिभ्यो न दद्यात् यत्र दंडशुल्काव
शिष्टकमित्यवशिष्टग्रहणात् सर्वदा तत्त्वमिति न मंतव्यम् दंडं वा दंडशेषं वा शुल्कं तच्छेषमेव वा न ददात्तव्यं तु पुत्रेण यच्च न व्यवहारिकमित्योश
न स स्मरणात् गौतमेनाप्युक्तं मद्यशुल्कद्यूतं कामदंडान्नपुत्रानध्यावहेयुरिति न पुत्रस्योपरि भवन्तीत्यर्थः अनेनादेयमृणमुक्तम् ४८
नपतिः स्त्रीकृतं तथेत्यस्यापवादमाह गोपोगोपालः शौण्डिकः सुराकारः शैलूषोनदः रजकोवस्त्राणोरंजकः व्याधो मृगयुः एतेषां योषि
द्विर्यदृणं कृतं तत्पतिभिर्देयं यस्मान्तेषां वृत्तिर्जीवनं तदाश्रया योषिदधीना यस्माद्वृत्तिस्तदाश्रयेति हेतुव्यपदेशादन्येपि योषिदधीनजीवनास्ते

सुराकामद्यूतकृतं दंडशुल्कावशिष्टकम् वृथादानं तथैवेह पुत्रोदद्यान्नपैतृकम् ४८
गोपशौण्डिकशैलूषरजकव्याधियोषिताम् ऋणं दद्यात्पतिस्तासां यस्माद्वृत्तिस्तदाश्रया ४९
प्रतिपन्नं स्त्रियादेयं पत्यावासहयत्कृतम् स्वयंकृतं वा यदृणं नान्यत्स्त्रीदातुमर्हति ५०

पियोषितकृतमृणं दद्युरिति गम्यते ४९ पतिकृतं भार्या न दद्यादित्यस्यापवादमाह सुमूर्षुणा प्रवत्स्यता वा पत्यानि युक्तया ऋणदाने यत्प्रतिप
न्नं तत्पतिकृतमृणं देयम् यच्च पत्यासहभार्यायाः ऋणं कृतं तदपि भर्त्रा भार्या अपुत्रया देयम् यच्च स्वयमेव कृतं ऋणं तदपि देयम् ननु प्रति
पन्नादित्रयं स्त्रियादेयमिति न वक्तव्यम् संदेहाभावात् उच्यते भार्यापुत्रश्च दासश्च त्रय एवाधनाः स्मृताः यत्ते समधिगच्छन्ति तस्यैते तस्य
तद्धनमिति वचनान्निर्द्दनत्वेन प्रतिपन्नादिष्वदानां शंकायामिदमुच्यते प्रतिपन्नं स्त्रियादेयमित्यादि न चानेन वचनेन स्त्र्यादीनां निर्द्दनत्वम्

सिधीयते पारतन्त्र्यमात्रप्रतिपादनपरत्वात् एतच्चविभागप्रकरणे स्पष्टीकरिष्यते नान्यत्स्त्रीदातुमर्हतीत्येतत्तर्हि न वक्तव्यम् विधानेना
 न्यत्रप्रतिषेधसिद्धेः उच्यते प्रतिपन्नस्त्रियादेयंपत्यावाससहयत्कृतमित्येतयोरपवादार्थमुच्यते अन्यत्सुराकारादिवचनोपात्तंप्रतिपन्न
 मपि पत्यासहकृतमपिन देयमिति ५० पुनरपि यदृणं दातव्यं येन चादातव्यं यत्रचकाले दातव्यं तत्प्रितयमाह पितायदिदात
 व्यमृणमदत्त्वाप्रेतो दूरदेशगतोचिकित्सनीयव्याध्याद्यभिभूतोवातदातत्कृतमृणमारव्यापने पुत्रेणपौत्रेणवापितृधनाभावेपि पुत्रत्वेनपौत्र
 लेनच तत्रक्रमोप्ययमेवपित्रभावेपुत्रः पुत्राभावेपौत्रइति पुत्रेणपौत्रेणवानिहवेकृते अर्थिनासाक्ष्यादिभिर्भावितमृणं देयम् पुत्रपौ
 त्रैरित्यन्वयः अत्रपितरिप्रोषितइत्येतावदुक्तम् कालविशेषस्तु नारदेनोक्तोदृष्टव्यः नार्वाक्संवत्सरादिंशासितरिप्रोषिते सुतः ऋणं द

पितरिप्रोषितेप्रेते व्यसनाभिपुतेपिवा पुत्रपौत्रैर्ऋणं देयं निहवेसाक्षिभावितम् ५१

द्याप्तितृव्येराज्येष्वेवातर्यथापिवेति प्रेतेष्वप्राप्तव्यवहारकालोनदद्यात्प्राप्तव्यवहारकालस्तु दद्यात् सचकालस्तेनैवदर्शितः गर्भस्थेः स
 दृशो ज्ञेय आष्टमाहत्सराच्छिशुः बालआषोडशाहर्षाल्पौगंडश्चेतिशब्दते परतोव्यवहारज्ञः स्वतंत्रः पितरावृतइति यद्यपिपितृमरणादूर्ध्व-
 बालोपि स्वतंत्रो जातस्तथापिनर्णसाग्नवति यथाह अप्राप्तव्यवहारश्चेत्स्वतंत्रोपि हि नर्णसाक् स्वातंत्र्यं हि स्मृतं ज्येष्ठे ज्येष्ठ्यंगुणवयः कृतमि
 ति तथा आसेधाह्वाननिषेधश्च दृश्यते अप्राप्तव्यवहारश्च दूतोदानोत्सुरगोघृती विषमस्थाश्च नासेध्यानचैतानाकथेन्नृपइति तस्मात् अतः पु
 त्रेणजातेनस्वार्थमुत्सृज्ययत्नतः ऋणासितामोचनीयोयथानेनरकं व्रजेदिति पुत्रेणव्यवहारज्ञतयाजातेननिष्पन्नेनेतिव्याख्येयम् श्राद्धे

तु बालस्याप्यधिकारः न ब्रह्माभिव्याहरेदन्यत्र स्वधानिनयनादिति गौतमस्मरणात् पुत्रपौत्रैरिति बहुवचननिर्देशाद्ब्रह्मः पुत्रायदिविभ-
क्ताः स्वांशानुरूपेण ऋणं दद्युः अविभक्ताश्चेत्संभूय समुत्थानेन गुणप्रधानभावेन वर्तमानानां प्रधानभूत एव वा दद्यादिति गम्यते यथाह नार-
दः अत ऊर्ध्वं पितुः पुत्राः ऋणं दद्युर्यथांशतः अविभक्ता विभक्ता गायस्तावद्ब्रह्मते धुरमिति अत्र च पुत्रपौत्रैर्ऋणं देयमित्यविशेषेणोक्तं त-
थापि पुत्रेण यथापिता स वृद्धिं कंददाति तथैव ऋणं देयम् पौत्रेण तत्समं मूल्यमेव दातव्यं न वृद्धिरिति विशेषो वगंतव्यः ऋणमात्मीयवत्सि-
ध्यं देयं पुत्रैर्विभाजितम् पैतामहं समं देयं मदेयं तत्सुतस्य त्विति ब्रह्मस्मतिवचनादत्र विभाजितमित्यविशेषोपादानात्साक्षिविभाजितमित्यत्र
साक्षिग्रहणं प्रमाणोपलक्षणम् समं यावद्ब्रह्मते तावदेव देयं न वृद्धिः तत्सुतस्य प्रपौत्रस्यादेयमगृहीतधनस्य एतच्चोत्तरश्लोके स्पष्टमि-

रिक्थग्राहः ऋणं दाप्यो योषिद्ब्राह्मस्तथैव च

प्यते ५१ ऋणापाकरणे ऋणी तत्सुत्रः पौत्रइति त्रयः कर्तारो दर्शितास्तेषां च समवाये क्रमोऽपि दर्शितः इदानीं कर्त्रंतरसमवाये च क्रममा-
ह अन्यदीयं द्रव्यमन्यस्य क्रयादिव्यतिरेकेण यत्स्वीभवति तद्विक्थं विभागद्वारेण रिक्थं गृह्णातीति रिक्थग्राहः स ऋणं दाप्यः एतदुक्तं भव-
ति योऽयदीयं द्रव्यं रिक्थरूपेण गृह्णाति स तत्कृतमृणं दाप्यो न चौरादिरिति योषितं भार्या गृह्णातीति योषिद्ब्राह्मः स तथैव ऋणं दाप्यः यदीयां यो-
षितं योगृह्णाति स तत्कृतमृणं दाप्यः योषितोऽविभाज्यद्रव्यत्वेन रिक्थव्यपदेशानर्हत्वाद्देन निर्देशः पुत्रश्चानन्याश्रितद्रव्यः ऋणं दाप्यः
अन्यमाश्रितमन्याश्रितं अन्याश्रितं मातापितृसंबन्धिद्रव्यं यस्यासावन्याश्रितद्रव्यः न अन्याश्रितद्रव्यः अनन्याश्रितद्रव्यः पुत्रहीनस्य रि-

क्थिनऋणं दाप्य इति संबंधः एतेषां समवाये क्रमश्च पाठक्रम एव रिक्थग्राहऋणं दाप्य स्तदभावे योषिद्ग्राहस्तदभावे पुत्र इति नन्वेतेषां
समवाये एव नोपपद्यते नन्वातरोनपितरः पुत्रारिक्थहराः पितुरिति पुत्रे सत्यन्यस्य रिक्थग्रहणा संभवात् योषिद्ग्राहोपिनोपपद्यते न
द्वितीयश्च साध्वीनां क्वचिद्भर्तापदिश्यत इति स्मरणात् तदणं पुत्रो दाप्य इत्यप्युक्तम् पुत्रपौत्रेऋणं देयमित्युक्तत्वात् अनन्याश्रित
द्रव्य इति विशेषणमप्यनर्थकम् पुत्रे सति द्रव्यस्यान्याश्रयणा संभवात् संभवे च रिक्थग्राहीत्यनेनैव गतार्थत्वात् पुत्रहीनस्य रिक्थिन इत्येतदपि न व
क्तव्यम् पुत्रे सत्यपि रिक्थग्राहीऋणं दाप्य इति स्थितम् असति पुत्रे रिक्थग्राही सुतरां दाप्य इति सिद्धमेवेति अत्रोच्यते पुत्रे सत्यप्यन्योरि-
क्थग्राही संभवति क्लीबांधवधिरादीनां पुत्रत्वेपि रिक्थग्राहाभावात् तथाच क्लीबादीननुक्रम्य भर्तव्यास्तु निरंशका इति वक्ष्यति तथा सवर्णापु

पुत्रो नन्याश्रितद्रव्यः पुत्रहीनस्य रिक्थिनः ५२

त्रोऽन्यायवृत्तिर्न लभेते केषामिति गौतमस्मरणात् अतश्च क्लीबादिषु पुत्रेषु सत्सु अन्यायवृत्ते च सवर्णापुत्रे सति रिक्थग्राही पितृव्यतत्पुत्रादिः
योषिद्ग्राहो यद्यपि शास्त्राविरोधेन न संभवति तथाप्यतिक्रान्तनिषेधः पूर्वपक्षस्तर्णापाकरणाधिकारी भवत्येव यश्च तत्सृणां स्वैरिणीनामंति
मांगृहातियश्च पुनर्भुवांति सृणां प्रथमाम् यथाह नारदः परपूर्वाः स्त्रियः स्वन्याः सप्तप्रोक्तो यथाक्रमम् पुनर्भूस्त्रिविधा तासां स्वैरि-
णीतु चतुर्विधा कन्यैवाक्षतयो निर्यापाणिग्रहणदूषिता पुनर्भूः प्रथमानामपुनः संस्कारकर्मणा देशधर्मानवेक्ष्य स्त्रीगुरुभिर्याप्रदीयते
उत्पन्नसाहसान्यस्मै सा द्वितीया प्रकीर्तिता उत्पन्नसाहसा उत्पन्नव्यभिचारा असत्सु देवरेषु स्त्री बांधवैर्याप्रदीयते सवर्णा य सपिंडा

यस्मात्तृतीयाप्रकीर्तिता स्त्रीप्रसूताप्रसूतायापत्यावेवतुजीवति कामात्समाश्रयेदन्यं प्रथमास्वैरिणीतुसा कोमारंपतिमुत्सृज्ययात्वन्यं पु
रुषंश्रिता पुनः पत्युर्गृहंयायात्साद्वितीयाप्रकीर्तिता मृतेभर्तरितुप्राप्तान्देवरादीनपास्यया उपगच्छेत्परंकामात्सात्तृतीयाप्रकीर्तिता प्राप्ता
देशान्ननक्रीताक्षुसिपासातुराचया तवाहमित्युपगतासाचतुर्थीप्रकीर्तिता अंतिमास्वैरिणीनांयाप्रथमाचपुनर्भुवाम् ऋणंतयोः पति
कृतंदद्याद्यस्तउपाश्रितइति तदन्योपियोषिद्वाहऋणापाकरणेधिकारीतेनैवदर्शितः यातुसप्रधनेवस्त्रीसापत्यावान्यमाश्रयेत् सोस्याद
द्यादृणंभर्तुरुत्सृजेद्वातथैवतां प्रकृष्टेनधनेनसहवर्ततेइतिसप्रधनाबहुधनेतियावत् तथा अधनस्यत्यपुत्रस्यमृतस्योपैतियत्स्त्रियम्
ऋणंवोदुः सभजतेसैवचास्यधनंस्मृतमिति पुत्रस्यपुनर्वचनंक्रमार्थं अनन्याश्रितद्रव्यइतिबहुषुपुत्रेषुरिक्षाभावेअंशग्रहणयोग्यस्यैव
ऋतेसैवचास्यधनंस्मृतमिति पुत्रस्यपुनर्वचनंक्रमार्थं अनन्याश्रितद्रव्यइतिबहुषुपुत्रेषुरिक्षाभावेअंशग्रहणयोग्यस्यैवऋणापाकरणेधिकारी
नायोग्यस्यांधादेरित्यैवमर्थम् पुत्रहीनस्यरिक्थिनइत्येतदपिपुत्रपौत्रहीनस्यप्रपौत्रादयोयदिरिक्थंगृहंति तदाऋणंदाप्याः नान्यथेत्येवम
र्थं पुत्रपौत्रौचरिक्थग्रहणाभावेपिदाप्यावित्युक्तं यथाहनारदः क्रमादव्याहृतंप्राप्तंपुत्रैर्यन्नर्णमुद्भूतम् दधुःपैतामहंपौत्रास्तच्चतुर्था-
न्निवर्ततइतिसर्वेनिरवद्यम् यद्वा योषिद्वाहाभावेपुत्रोदाप्यइत्युक्तम् पुत्राभावेयोषिद्वाहोदाप्यइत्युच्यते पुत्रहीनस्यरिक्थिनइतिरिक्थशब्दे
नयोषिदेवोच्यते सैवचास्यधनंस्मृतमितिस्मरणान् योयस्यहरतेदारान्सतस्यहरतेधनमितिच ननुयोषिद्वाहाभावेपुत्रऋणंदाप्यः पुत्रा
भावेयोषिद्वाहइतिपरस्परविरुद्धम् उभयसद्भावेनकश्चिदाप्यइति नैषदोषः अंतिमस्वैरिणीग्राहिणः प्रथमपुनर्भूग्राहिणः सप्रधनस्त्री-
हारिणश्चाभावेपुत्रोदाप्यः पुत्राभावेतुनिर्धननिरपत्ययोषिद्वाहीदाप्यइति एतदेवोक्तंनारदेन धनस्त्रीहारिपुत्राणामृणभाग्योधनंहरेत् पु

त्रोसतोः स्त्रीधनिनोः स्त्रीहारीधनिपुत्रयोरिति धनस्त्रीहारिपुत्राणां समवाये यो धनं हरेत् स ऋणभाक् स्त्रीधनिनोः स्त्रीच धनं च स्त्रीधने ते-
विद्येते ययोस्तौ स्त्रीधनिनौ तयोः स्त्रीधनिनोरसतोः पुत्र एव ऋणभाग्भवति धनिपुत्रयोरसतोः स्त्रीहारीवर्णभाक् स्त्रीहारीभावे पुत्र
ऋणभाक् पुत्राभावे स्त्रीहारीति विरोधप्रतिभासपरिहारः पूर्ववत् पुत्रहीनस्य रिक्थिन इत्यस्यान्याख्याख्या एते धनस्त्रीहारिपुत्राऋण-
कस्य दाप्या इति विवक्षायां उत्तमर्णस्य दाप्यास्तदभावे तत्पुत्रादेः तत्पुत्राद्यभावे कस्य दाप्या इत्यपेक्षायामिदमुपतिष्ठते पुत्रहीनस्य रिक्थि-
न इति पुत्राद्यन्वयहीनस्योत्तमर्णस्य योरिक्थीरिक्थग्रहणयोग्यः सपिंडादिस्तस्य रिक्थिनो दाप्याः तथा च नारदेन ब्राह्मणस्य तु ग्रहे
यं सान्वयस्य नास्ति चेत् निर्वपेत्तस्य कुल्येषु तदभावे स्वबंधुष्वित्यभिहितम् यदा तु न सकुल्याः स्युर्न च संबंधिबांधवाः तदा दद्याद्द्विजैभ्य

प्रातृणामथ दंपत्योः पितुः पुत्रस्य चैव हि

स्तुतेष्वसत्स्वप्नुनिक्षिपेदिति ५२ अधुना पुरुषविशेषे ऋणग्रहणं प्रतिषेधनसंगादन्यदपि प्रतिषेधति प्रतिशुबोभावः प्रातिभास्यं प्रा-
तृणां दंपत्योः पितापुत्रयोश्चाविभक्ते द्रव्ये द्रव्यविभागात् प्राक् प्रातिभास्यमृणं साक्ष्यं च न स्मृतं मन्वादिभिः अपितु प्रतिषिद्धम् साधारणधनत्वात्
प्रातिभास्यसाक्षित्वयोः पक्षे द्रव्यव्यावसानत्वात् ऋणस्य चावश्यप्रतिदेयत्वात् एतच्च परस्परानुमत्यतिरेकेण परस्परानुमत्यात्यविभ-
क्तानामपि प्रातिभास्यादिभवत्येव विभागादूर्ध्वं परस्परानुमत्यतिरेकेणापि भवति ननु दंपत्योर्विभागात् प्राक् प्रातिभास्यादिप्रतिषेधो न युज्यते त-
योर्विभागाभावेन विशेषणानर्थक्यात् विभागाभावश्चापस्तंबेन दर्शितः जायापत्योर्न विभागो विद्यत इति सत्यम् श्रौतस्मार्ताग्निसाध्ये

शुक्रमसुतत्फलेषु च विभागाभावो न पुनः सर्वकर्मसु द्रव्येषु वा तथा हि जायापत्योर्न विभागो विद्यते इत्युक्ता किमिति न विद्यते इत्यपेक्षायां हे-
तुमुक्तवान् पाणिग्रहणादिसहत्वं कर्मसु तथा पुण्यकालेषु चेति हि यस्मात्पाणिग्रहणादारभ्य कर्मसु सहत्वं श्रूयते जायापती अग्निमादधीया-
तामिति तस्मादाधाने सहाधिकारादाधानसिद्धाग्निसाध्ये शुक्रमसु सहाधिकारः तथा कर्मस्मार्तविवाहाग्नावित्यादिस्मरणादिवाहसिद्धाग्नि-
साध्येष्वपि कर्मसु सहाधिकार एव अतश्चोभयविधाग्निनिरपेक्षेषु कर्मसु पूर्तेषु जायापत्योः पृथगेवाधिकारः संपद्यते तथा पुण्यानां फलेषु स्व-
र्गादिषु जायापत्योः सहत्वं श्रूयते दिविज्योतिरजरमारभेयातामित्यादि येषु पुण्यकर्मसु सहाधिकारस्तेषां फलेषु सहत्वमिति बोद्धव्यम् न पुनः
पूर्तानां भर्तृनुज्ञयानुष्ठितानां फलेष्वपि ननु द्रव्यस्वामित्वेऽपि सहत्वमुक्तम् द्रव्यपरिग्रहेषु च न हि भर्तुर्विप्रवासे नैमित्तिके दानं स्तेयमुपदिशंतीति स

प्रातिभाष्यमृणं साक्ष्यमविभक्ते न तु स्मृतम् ५३

त्यम् द्रव्यस्वामित्वं पत्यादर्शितमनेन न पुनर्विभागाभावः यस्माद्द्रव्यपरिग्रहेषु चेत्युक्ता तत्र कारणमुक्तम् भर्तुर्विप्रवासे नैमित्तिकेऽवश्यकर्त-
व्ये दानेति धिभोजनभिक्षाप्रदानादौ हि यस्मान्न स्तेयमुपदिशंति मन्वाद्यस्तस्माद्धार्यायामपि द्रव्यस्वामित्वमस्ति अन्यथा स्तेयं स्यादिति तस्मा-
द्भर्तुरिच्छाधार्यायामपि द्रव्यविभागो भवत्येव न स्वेच्छया यथा वक्ष्यति यदिकुर्यात्समानं शान्त्यः कार्याः समांशका इति ५३ अधुना प्रा-
तिभाष्यं निरूपयितुमाह प्रातिभाष्यं नाम विश्वासार्थं पुरुषांतरेण सह समयः तच्च विषयमेवात्रिधा भिद्यते यथा दर्शने दर्शनापेक्षायां एनंद-
शयिष्यामीति प्रत्यये विश्वासे मत्प्रत्यये नास्य धनं प्रयच्छनायत्ता वंचयिष्यते यतो मुकस्य पुत्रो यं उर्वराप्रायः पूरस्य ग्रामवरोस्तीति दानेय

यद्येन ददाति तदानीमहमेव दास्यामीति प्रातिभाष्यं विधीयत इति प्रत्येकं संबंधः आद्यौ तु दर्शनप्रत्ययप्रतिभूवो वितथे अन्यथाभावे अदर्शने वि-
 श्वासव्यभिचारे च दाप्योराज्ञाप्रस्तुतं धनमुत्तमर्णस्य इतरस्य दानप्रतिभूवः सुता अपि दाप्याः वितथ इत्येव शाब्देन निर्धनत्वेन वा धर्मोपतिकु-
 र्वति इतरस्य सुता अपीति वदता पूर्वयोः सुतान दाप्या इत्युक्तम् सुता इति वदतान पौत्रा दाप्या इति दर्शितम् ५४ एतदेव स्पष्टीकर्तुमा-
 ह यदा दर्शनप्रतिभूः प्रात्ययिकोपि वा प्रतिभूदिवंगतः तदा तयोः पुत्राः प्रातिभाष्यायातं पैतृकमृणं न दद्युः यस्तु दानाय स्थितः प्रतिभूदिवं-
 गतस्तस्य पुत्रा दद्युर्न पौत्राः ते च मूल्यमेव दद्युर्न वृद्धिम् ऋणं पैतामहं पौत्राः प्रातिभाष्यागतं सुतः समंदद्यात्तस्तु तौ तु न दाप्याविति निश्चय इति

दर्शने प्रत्यये दाने प्रातिभाष्यं विधीयते आद्यौ तु वितथे दाप्या वितरस्य सुता अपि ५४
 दर्शने प्रतिभूर्यत्र मृतः प्रात्ययिकोपि वा न तत्पुत्रा ऋणं दद्युर्न दद्यादानीययः स्थितः ५५

व्यासवचनात् प्रातिभाष्यव्यतिरिक्तं पैतामहमृणं पौत्रः समं यावद्गृहीतं तावदेव दद्यात् न वृद्धिं तथा सुतोपि प्रातिभाष्यागतं पित्र्यमृणं सममे-
 व दद्यात् तयोः पुत्रपौत्रयोः सुतौ पौत्रप्रपौत्रा वपि प्रातिभाष्यायातं च ऋणं यथाक्रममगृहीतधनो न दाप्याविति यदपि स्मरणं स्वादको-
 वित्तहीनः स्यात्लग्नको वित्तवान्यदि मूलं तस्य भवं देयं न वृद्धिं दातुमर्हतीति तदपि लग्नकः प्रतिभूः स्वादको धर्मर्णः लग्नको यदि वित्तवा-
 न्मृतस्तस्य पुत्रेण मूल्यमेव दातव्यं न वृद्धिरिति व्याख्येयं यत्र दर्शनप्रतिभूः प्रत्ययप्रतिभूर्वा बंधकं पर्याप्तं गृहीत्वा प्रतिभूर्जातस्तत्र तत्पु-
 त्रा अपि तस्मादेव बंधकात् प्रातिभाष्यायातमृणं दद्युरेव यथाह कात्यायनः गृहीत्वा बंधकं यत्र दर्शने स्थितो भवेत् विनापित्राधना-

तस्मादाप्यः स्यात्तद्वर्णं सुत इति दर्शनग्रहणं प्रत्ययस्योपलक्षणं विनापित्रापितरिप्रेते दूरदेशंगतेवेति ५५ यस्मिन्नेकप्रतिभू संभ
वस्तत्र कथं दातव्यमित्याह यद्येकस्मिन्प्रयोगे द्वौ बहवो वा प्रतिभूवः स्युस्तदर्णं संविभज्यस्वांशेन दद्युः एकच्छायाश्रितेषु प्रतिभूषु एकस्याध
मर्णस्य छाया सादृश्यंतामाश्रिताः एकच्छायाश्रिताः अधमर्णो यथा कृत्स्नद्रव्यदानाय स्थितस्तथादाने प्रतिभूवोऽपि प्रत्येकं कृत्स्नदानाय स्थिताः
एवं दर्शने प्रत्यये च तथैकच्छायाश्रितेषु प्रतिभूषु सत्सु धनिकस्योत्तमर्णस्य यथा रुचि यथा कामं अतश्च धनिको विन्ताद्यपेक्षया स्वार्थेयः प्रार्थयते
स एव कृत्स्नं दद्यान्नांशतः तेष्वेकच्छायाश्रितेषु यदिकश्चिद्देशांतरंगतस्तत्सु त्रश्च संनिहितस्तदा धनिकेच्छया सर्वं दाप्यः मृते तु कस्मिंश्चिन्

बहवः स्युर्यदि स्वांशौर्दद्युः प्रतिभूवोधनम् एकच्छायाश्रितेष्वेधनिकस्य यथा रुचि ५६

त्सुतः स्वपित्रंशमवृद्धिकं दाप्यः यथाह कात्यायनः एकच्छायां प्रविष्टानां दाप्यो यस्तत्र दृश्यते प्रोषिते तत्सुतः सर्वेऽपि त्रंशं तु मृते सममिति ५६
प्रातिभाज्ये त्रुणादानविधिमुक्त्वा प्रतिभूदत्तस्य प्रतिक्रियाविधिमाह यद्व्यं प्रतिभूस्तत्सु त्रौ वा धनिकेनोपपीडितः प्रकाशं सर्वजनसमक्षं राजा ध-
निनां दापितो न पुनर्द्वैगुण्यलोभेन स्वयमुपेत्य दत्तं यथाह नारदः पंचार्थं प्रतिभूदद्याद्धनिकेनोपपीडितः ऋणिकस्तं प्रतिभूवेद्विगुणं प्रतिदापयेदि-
ति ऋणिके रधमर्णेस्तस्य प्रतिभूवस्तद्विगुणं प्रतिदातव्यं स्यात् तच्च कालविशेषमनपेक्ष्य सद्य एव द्विगुणं दातव्यम् वचनारंभसामर्थ्यात् एत-
च्च हिरण्यविषयम् ननु इदं प्रतिभूवचनं द्वैगुण्यमात्रं प्रतिपादयति तच्च पूर्वोक्तकालकलाक्रमाबाधेनाप्युपपद्यते यथाजातेष्टिविधानं शु-
चित्वा बाधेन अपि च सद्यः सदृष्टिकत्वेऽपि पक्षे पशुस्त्रीणां सद्यः संतत्यभावात् नूत्यदानमेव प्राप्नोतीति तदसत् वस्तुदानहिरण्यानां च तु-

स्त्रिगुणापरेत्यनेनैवकालकलाक्रमेण द्वैगुण्यादिसिद्धेः द्वैगुण्यमात्रविधानं इदं वचनमनर्थकं स्यात् पशुस्त्रीणां तु कालक्रमपक्षेऽपि संतत्यभा
वेत्यस्य रूपदानमेव यदा प्रतिभूरपि द्रव्यदानानंतरं कियतापि कालेनाधमर्णेन संघटते तदा संततिरेव संभवत्येव यदा पूर्वसिद्धसंतत्या सह पशुस्त्रि
योदास्यतीति न किंचिदेतत् अथ प्रातिभाष्यं प्रीतिकृतं च प्रतिभुवादत्तं प्रीतिदत्तमेव न च प्रीतिदत्तस्य याचनात्प्राग्वृद्धिरस्ति यथाह प्रीतिदत्तं तु
यत्किंचिद्वृद्धतेन त्वया चितम् याच्यमानमदत्तं चेद्वृद्धते पंचकंशतमिति अतश्चास्य प्रीतिदत्तस्या याचितस्यापि दानदिवसादारभ्य यावद्विगुणं काल
क्रमेण वृद्धिरित्यनेन वचनेनोच्यते इति तदव्यसत् अस्यार्थस्यास्माद्वचनादप्रतीतेर्द्विगुणं प्रतिदातव्यमित्येतावदिहं प्रतीयते तस्मात्कालक्रममनपेक्ष्यै
व द्विगुणं प्रतिदातव्यं वचनारंभसामर्थ्यादिति सुष्ठुक्तं ५७ प्रतिभूदत्तस्य सर्वत्र द्वैगुण्ये प्राप्तेऽपवादमाह हिरण्यद्वैगुण्यवत्कालानादरेणैव

प्रतिभूर्दापितो यत्तु प्रकाशंधनितांधनम् द्विगुणं प्रतिदातव्यमृणिकैस्तस्य तद्रवेत् ५७

स्त्रीपश्चादयः प्रतिपादितवृद्ध्यादायाः श्लोकस्तु व्याख्यातएव यस्य द्रव्यस्य यावती वृद्धिः पराकाष्ठोक्ता तद्रव्यं प्रतिभूदत्तं रवादकेन तथा वृद्ध्या सह का
लविशेषमनपेक्ष्य सद्योदातव्यमिति तात्पर्यार्थः यदा तु दर्शनप्रतिभूः संप्रतिपन्ने काले धमर्णे दर्शयितुमसमर्थः तदा तदन्वेषणाय तस्य पक्षत्रयं दा
तव्यम् तत्र यदि तं दर्शयति तदा मोक्तव्यो न्यथा प्रस्तुतं धनं दाप्यः नष्टास्यान्वेषणार्थं तु दाप्यं पक्षत्रयं परम् यद्यसौ दर्शयेत्तत्र मोक्तव्यः प्रतिभूर्भवे
त् काले व्यतीते प्रतिभूर्यदि तं नैव दर्शयेत् निबन्धं दापयेत्तत्तु प्रेते चैष विधिः स्मृत इति कात्यायनवचनात् लग्नकविशेषनिषेधश्च तेनैवोक्तः
नस्यामीनचवैशत्रुः स्वामिनाधिकृतस्तथा निरुद्धोदंडितश्चैव संदिग्धश्चैव न कश्चित् नैवरिक्थी न मित्रं च न चैवात्यंतवासिनः राजकार्यनियुक्तः

अथेचप्रव्रजितानराः नाशक्तो धनिने दातुं दंडं राज्ञे च तत्समम् नाविज्ञातो गृहीतव्यः प्रतिभूश्चक्रियां प्रतीति संदिग्धो भिशस्तः अत्यंतवासिनो नै
ष्ठिकब्रह्मचारिणः इति प्रतिभूविधिः धनप्रयोगो विश्वासहेतू द्वौ प्रतिभूराधिश्च यथाहनारदः विस्वम्भहेतू द्वावत्र प्रतिभूराधिरेव चेति तत्र प्रति
भू निरूपितः इदानीमाधि निरूप्यते आधिर्नाम गृहीतस्य द्रव्यस्योपरि विश्वासार्थमधमर्णेनोत्तमर्णेऽधिक्रियते आधीयत इत्यादिः सच द्विवि
धः कृतकालो कृतकालश्च पुनश्चैकैकशो द्विविधः गोष्यो भोग्यश्च यथाहनारदः अधिक्रियत इत्यादिः सविज्ञेयो हिलक्षणः कृतकालोपनेयश्च
यावद्देयोद्यतस्तथा सपुनर्द्विविधः प्रोक्तो गोष्यो भोग्यस्तथैव चेति कृते काले आधानकाल एवामुष्णिङ्काले दीपोत्सवादौ मया यमाधिर्मोक्तव्यो न्यथा-
तदेवाधिर्भविष्यतीति एवं निरूपिते काले उपनेयः आत्मसमीपं नैतव्यो मोचनीय इत्यर्थः देयं दानं देयमनतिक्रम्य यावद्देयमुद्यतो नियतः स्थापि

संततिः स्त्रीपशुष्वेव धान्यं त्रिगुणमेव च वस्त्रं चतुर्गुणं प्रोक्तं रसश्चाष्टगुणस्तथा ५८

त इत्यर्थः यावद्देयमुद्यतो यावद्देयोद्यतः गृहीतधनप्रत्यर्पणावधिरनिरूपितकाल इत्यर्थः गोष्योरक्षणीयः ५८ एवं चतुर्विधस्याधोर्विशेष
माह प्रयुक्ते धने स्वकृतयावद्वा कालक्रमेण द्विगुणीभूते यद्याधिरधमर्णेन द्रव्यदानेन न मोक्ष्यते तदानश्यति अधमर्णस्य धनप्रयोक्तुः स्वम्भवति का
लकृतः कृतकालः आहिताग्न्यादिषु पाठात्कालशब्दस्य पूर्वनिपातः स तु काले निरूपिते प्राप्ते न श्येत् द्वैगुण्यात्प्रागूर्ध्वं वा फलभोग्यः फलं भोग्यं यस्या
सौ फलभोग्यः क्षेत्रारामादिः सकदाचिदपि न नश्यति कृतकालस्य गोष्यस्य भोग्यस्य च तत्कालातिक्रमेणाशुक्तः काले कालकृतो न श्येदिति अ-
कृतकालस्य भोग्यस्य नाशाभावोक्तः फलभोग्यो न नश्यतीति पारिशेष्यादाधिः प्रणश्येदित्येतदकृतकालगोष्याधिविषयमवतिष्ठते द्वैगुण्याति

क्रमेण निरूपितकालाति क्रमेण च विनाशे चतुर्दशदिवसप्रतीक्षणं कर्तव्यं बृहस्पतिवचनात् हिरण्ये द्विगुणीभूते पूर्णे काले कृतावधेः बंधक-
 स्थधनी स्वामी द्विः सप्ताहं प्रतीक्ष्य च तदंतरा धनं दत्वा ऋणी बंधमवाप्नुयादिति नन्वाधिः प्रणश्येदित्यनुपपन्नं अधमर्णस्य स्वत्वनिवृत्तिहेतुर्दान
 विक्रयादेरभावात् धनिनश्च स्वत्वहेतोः प्रतिग्रहक्रयादेरभावात् मनुवचनविरोधाच्च नचाधेः कालसंरोधान्निसर्गोस्ति न विक्रय इति काले
 न संरोधः कालसंरोधश्चिरकालमवस्थानं तस्मात्कालसंरोधाच्चिरकालावस्थानादाधेर्न निसर्गोस्ति नान्यत्राधिकरणमस्ति नच विक्रयः ए
 वमाधीकरणविक्रयप्रतिषेधाद्धनिनः स्वत्वाभावो वगम्यत इति उच्यते आधीकरणमेव लोके सोपाधिकस्वत्वनिवृत्तिहेतुः आधिस्वीकार
 श्च सोपाधिकस्वत्वापत्तिहेतुः प्रसिद्धः तत्र धनद्वैगुण्ये निरूपितकाले प्राप्ते च द्रव्यदानस्यात्यंतनिवृत्तेरनेन वचनेनाधमर्णस्यात्यंतिकी स्वत्वनि

आधिः प्रणश्येद्विगुणे धने यदि न मोक्ष्यते काले कालकृतो नश्येत्फलभोग्यो न नश्यति ५९

वृत्तिः उत्तमर्णस्य चात्यंतिकं स्वत्वं भवति नच मनुवचनविरोधः यतो न त्वेवाधौ सोपकारको सिद्धिमाप्नुयादिति भोग्याधिप्रस्तुत्येदमुच्य
 ते नचाधेः कालसंरोधान्निसर्गोस्ति न विक्रय इति भोग्यस्याधेश्चिरकालावस्थानेऽप्याधीकरणविक्रयनिषेधेन धनिनः स्वत्वं न भवति इहा
 प्युक्तम् फलभोग्यो न नश्यतीति गोप्याधौ तु पृथगारब्धं मनुना न भोक्तव्यो बलादाधिर्भुजानो वृद्धिमुत्सृजेदिति इहापि वक्ष्यते गोप्याधि
 भोगे नो वृद्धिरिति आधिः प्रणश्येद्विगुण इति तु गोप्याधिप्रत्युच्यते इति सर्वमविरोद्धम् ५९ किंच गोप्याधेऽस्मान्न कदाहादेरुपभो
 गेन वृद्धिर्भवति अल्पेषु पभोगे महत्यपि वृद्धिर्हातव्या समयाति क्रमात् तथा सोपकारे उपकारे उपकारकारिणि बदीवर्दताम्न कदाहादौ

भोग्याधौ सवृद्धि के हापिते हानिं व्यवहाराक्षमत्वं गमिते नो वृद्धिरिति संबंधः नष्टो विकृतिंगतः ताम्रकटाहादिश्चिद्रसेदनादिना पूर्ववत्कृत्वा देयः तत्र गोप्याधिर्नष्टश्चेत्पूर्ववत्कृत्वा देयः उपभुक्तोपि चेद्द्विरपि हातव्या भोग्याधिर्यदिनष्टस्तदा पूर्ववत्कृत्वा देयः वृद्धि सद्भावे वृद्धि-
हातव्या विनष्टः आत्यंतिकं नाशं प्राप्तिः सोपि देयो भूत्वादिद्वारेण तद्दाने सवृद्धिकं मूल्यं लभते यदा न ददाति तदा मूलनाशः विनष्टे मू-
लनाशः स्याद्देवराजकृता दत्त इति नारदवचनात् देवराजकृता दत्ते देवमग्न्युदके देशोपप्लवादि देवकृता हि नाशा हि ना तथा स्वापराध-
रहिता त्तराजकृतात् देवराजकृते तु विनाशो सवृद्धिकं मूलं दातव्यम् अधमर्णेनाध्यंतरं वा यथाह स्रोतसापत्तते क्षेत्रे राज्ञा चैवापहारिते

गोप्याधिभोगे नो वृद्धिः सोपकारेण हापिते नष्टो देयो विनष्टश्च देवराजकृता दत्ते ६०
आधेः स्वीकरणात्सिद्धी रक्ष्यमाणोप्यसारताम् यातश्चेदन्य आधेयो धनभागवाधनी भवेत् ६१

आधिरन्योथ कर्तव्यो देयं वा धनिने धनमिति तत्र स्रोतसापत्तते इति देवकृतोपलक्षणम् ६० अपि च आधेभोग्यस्य गोप्यस्य च स्वीकर-
णादुपभोगादाधिग्रहणसिद्धिर्न साक्षिलेख्यमात्रेण नाप्युद्देशमात्रेण यथाह नारदः आधिस्तु द्विविधः प्रोक्तो जंगमः स्थावरस्तथा सिद्धिरस्यो-
भयस्यापि भोगो यद्यस्ति नान्यथेति अस्य च फलं आधो प्रतिग्रहे क्रीते पूर्वा तु बलवत्तरेति स्वीकारांता क्रिया पूर्वा बलवती स्वीकाररहिता तु पूर्वा-
पिन बलवतीति सचाधिः प्रयत्नेन रक्ष्यमाणोऽपि कालवशेन यद्यसारतामधिकृत एव सवृद्धिकं मूल्यं द्रव्यापर्याप्ततां गतस्तदा धिरन्यः कर्तव्यो ध-
निने धनं वा देयम् रक्ष्यमाणोप्यसारतामिति वदताधिः प्रयत्नेन रक्षणीयो धनिनेति ज्ञापितम् ६१

आधिः प्रणश्येद्विगुणे इत्यस्यापवादमाह चरित्रं शोधनाचरितं चरित्रेण बंधकं तेन यद्द्रव्यमात्मसात्कृतं पराधीनं वाकृतं एतदुक्तं भवति धनिनः स्वच्छा
शयत्वेन बहुमूल्यमपि द्रव्यमाधीकृत्या धर्मो नाल्पमेव द्रव्यमात्मसात्कृतं यदि वा धर्मस्य स्वच्छाशयत्वेनाल्पमूल्यमाधिगृहीत्वा बहुद्रव्यमेवाधनि
ना धर्मणाधीनं कृतमिति तद्धनं सन्तृपो वृद्ध्या सह दापयेत् अथ माशयः एव रूपं बंधकं द्विगुणीभूते पि द्रव्येन नश्यति किंतु द्रव्यमेव द्विगुणं दात
व्यमिति तथा सत्यं कारकृतम् करणं कारोभावेधञ् सत्यस्य कारः सत्यं कारः कारे सत्यागदस्येति नुम् सत्यं कारेण कृतं सत्यं कारकृतम् अथ म
भिसंधिः यदा बंधकार्पणसमय एवेत्यं परिभाषितं द्विगुणीभूते पि द्रव्ये द्रव्यमेव दातव्यं नाधिनाश इति तदा तद्विगुणं दापयेदिति अन्योर्थः च
रित्रमेव बंधकं चरित्रबंधकं चरित्रशब्देन गंगास्नानाग्निहोत्रादिजनितनपूर्वमुच्यते यत्र तदेवाधीकृत्य यद्द्रव्यमात्मसात्कृतं तदा तत्र तदेव द्विगु

चरित्रबंधककृतं स वृद्ध्या दापयेद्धनम् सत्यं कारकृतं द्रव्यं द्विगुणं प्रति दापयेत् ६२

णीभूतं दातव्यं नाधिनाश इति आधिप्रसंगादन्यदुच्यते सत्यं कारकृतमिति क्रयविक्रयादिव्यवस्थानिर्वाहाय यदंगुलीयकादिपरहस्ते कृतं त-
द्व्यवस्थानि क्रमे द्विगुणं दातव्यम् तत्रापि येनांगुलीयकाद्यर्थितं स एव चेद्व्यवस्थानि वर्तते न तदेव दातव्यम् इतरश्चेद्व्यवस्थानि वर्तते तदा तदेवां
गुलीयकादि द्विगुणं प्रति दापयेदिति ६२ किंच धनदानेनाधि मोक्षणायोपस्थितस्याधिर्मोक्तव्यो धनिना न वृद्धिलोभेन स्थापितव्यः
अन्यथा अमोक्षणे स्तेनः चौरवद्व्यो भवति असन्निहिते पुनः प्रयोक्तारि कुले तदा आसहस्ते स वृद्धिकं धनं निधाया धर्मणः स्वीयं बंधकं गृ-
हीयात् ६३ अथ प्रयोक्ताप्यसन्निहितस्तदा साश्च धनस्य गृहीतारो न संति यदि वा संनिहिते प्रयोक्तार्या धि विक्रये ण धनदित्सां धर्मणः

स्य तत्र किं कर्तव्यमित्यपेक्षित आह तस्मिन्काले यत्तस्याधेर्मूल्यं तत्परिकल्प्य तत्रैव धनिनि तथा धिं हृदिरहितं स्थापयेन्न तत ऊर्ध्वं विवर्द्धते यावद्धनी धनं गृहीत्वा तमाधिमुंचति यावद्वा तन्मूल्यद्रव्यमृणे प्रवेशयति यदा तु द्विगुणी भूते पि धने द्विगुणं धनमेव गृहीतव्यम् नत्वा धिनाश इति विचारितमृणग्रहणकाल एव तदा द्विगुणी भूते द्रव्ये असन्निहिते चाधमर्णे धनिना किं कर्तव्यमित्यत आह धारणिका दधमर्णा हिना अधमर्णे असन्निहिते साक्षिभिस्तदा से च सह तमाधिं विक्रीय धनं गृहीयाद्धनी वा शब्दो व्यवस्थितविकल्पार्थः यदर्णग्रहणकाले द्विगुणी भूते पि धने धनमेव गृहीतव्यम् नाधिनाश इति न विचारितम् तदा आधिः प्रणश्ये द्विगुण इत्याधिनाशः विचारिते त्वयं पक्ष इति ६४ भोग्याधौ वि

उपस्थितस्य मोक्तव्य आधिः स्तेनोऽन्यथापवेत् प्रयोजकेऽसति धनं कुलेन्यस्याधिमाप्नुयात्
६३ तत्कालकृतमूल्यो वा तत्र तिष्ठेदवृद्धिकः विनाधारणिका द्वापि विक्रीणीत ससाक्षिकं ६४

शेषमाह यदा प्रयुक्तं धनं स्वकृतं यावद्वा द्विगुणी भूतं तदा धौ कृते तदुत्पन्ने द्रव्ये द्विगुणे धनिनः प्रविष्टे धनिना धिर्मोक्तव्यः यदि चादावेवाधौ दत्ते द्विगुणी भूते द्रव्ये त्वया धिर्मोक्तव्य इति परिभाषया कारणान्तरेण वा भोगाभावेन यदा द्विगुणी भूतमृणं तदा धौ भोगार्थं धनिनि प्रविष्टे तदुत्पन्ने द्रव्ये द्विगुणे सत्याधिर्मोक्तव्यः अधिकभोगे तदपि देयम् सर्वथा सवृद्धिकमूल्या पाकरणार्था ध्युपभोगविषयमिदं वचनम् तमेन क्षयाधिमाचक्षते लौकिकाः यत्र तु वृद्धार्थ एवाध्युपभोग इति परिभाषा तत्र द्वैगुण्यातिक्रमेपि यावन्मूल्यदानं यावत्तु भुक्तमेवाधि एतदेव स्पष्टीकृतं बृहस्पति-

ना ऋणीबंधमाप्नुयात् फलभोग्यं पूर्णकालं दत्त्वा द्रव्यं तु सामकम् यदि प्रकर्षितं तत्स्यात्तदानधनभागधनी ऋणापाकरणार्थं धंधं परस्परमतं-
विनेति अस्यार्थः फलभोग्यं यस्यासौ फलभोग्यः बंधआधिः सच द्विविधः सवृद्धिमूल्यापाकरणार्थो वृद्धिमात्रार्थापाकरणार्थश्च तत्र सवृद्धि-
मूल्यापाकरणार्थे बंधं पूर्णकालं पूर्णः कालो यस्य सो पूर्णकालस्तमाप्नुयादणी यदा सवृद्धिकं मूल्यं फलदारेण धनिनः प्रविष्टं तदा बंधमाप्नुया-
दित्यर्थः वृद्धिमात्रापाकरणार्थं तु बंधकं सामकं दत्त्वा प्राप्नुयादणी सममूल्यं सममेव सामकम् ६५ अस्यापवादमाह तद्धंधकं प्रकर्षि-
तमतिशयितं वृद्धेरप्यधिकं फलं यदि स्यात्तदानधनभागधनी सामकं न लभते धनी मूल्यमदत्त्वे वणी बंधमाप्नुयादिति यावत् अथ त्वप्रकर्षि

यदा तु द्विगुणी भूतमृणमाधौ तदारव लु मोच्य आधिस्तदुत्पन्ने
प्रविष्टे द्विगुणे धने ६५ यदि प्रकर्षितं तत्स्यात्परस्परमतं विना ६६

तंतद्धंधनं वृद्धमप्यपर्याप्तम् तदा सामकं दत्त्वापि बंधनलभेता धमर्णः वृद्धिविशेषमपि दत्त्वे वलभेतेत्यर्थः पुनरुभयत्रापवादमाह उत्तमाध-
मर्णयोः परस्परानुमत्यभावे यदि प्रकर्षितमित्याद्युक्तं परस्परानुमतौ तूलकृष्टमपि बंधकं यावन्मूल्यदानमुपभुंक्ते धनी निरुष्टमपि मूल्यमात्र-
दानेनाधमर्णो लभत इति इति ऋणादानप्रकरणम् ३६ उपनिधिं प्रत्याह निक्षेप्य द्रव्यस्याधारभूतं द्रव्यांतरं वासनं करं डादित-
त्वं वासनस्य यद्द्रव्यं रूपसंख्यादिविशेषमनाख्याय अकथयित्वा मुद्रितमन्यहस्ते रक्षणार्थं विस्मृतादर्थं तं स्थाप्यते तद्द्रव्यमपि निधि-
कमुच्यते यथाह नारदः असंख्यातमविज्ञातं समुद्रं यन्निधीयते तज्जानीयादुपनिधिं निक्षेपगणितं विदुरिति प्रतिदेयं तथैव तु

यस्मिन्स्थापितं तेन यथैव पूर्वसमुद्रादिचिह्नितमर्पितं तथैव स्थापकाय प्रतिदेयं प्रत्यर्पणीयम् ६७ प्रतिदेयमित्यस्यापवादमाह
तमुपनिधिं राजा दैवेनोदकादिना तस्करैर्वापत्तं तं नष्टं ददाप्योसौ यस्मिन्नुपहितं धनिन एव तत्द्रव्यं नष्टं यदि जिह्मकारितं न भवति यथाह ना
रदः ग्रहीतुः सहितो योर्थेन नष्टो नष्टः सदायिनः दैवराजकृते तद्द्रवेत्तज्जिह्मकारितमिति अस्यापवादः स्वामिना मार्गिते याचिते यदि न द
दांति तदुत्तरकाले यद्यपि राजादिभिर्क्लेशो नाशः संजातस्तथापि तद्द्रव्यं मूल्यकल्पनया धनिने ग्रहीता दाप्यो राज्ञे च तत्समं दंडम् ६८ शोक्ता
रं प्रत्याह यः स्वेच्छया स्वाम्यनुज्ञयोपहितं द्रव्यमाजीवत्युपशुंक्ते व्यवहरति वा प्रयोगादिना लाभार्थमसावुपभोगानुसारेण लाभानुसारेण च दंड्य

वासनस्थमनारब्धाय हस्तेन्यस्य यदुर्प्यते द्रव्यं तदोपनिधिकं प्रतिदेयं तथैव तु ६७
न दाप्योपत्तं तंतु राजा दैविकतस्करैः ऋषेभ्यश्चेन्मार्गिते दत्ते दाप्यो दंडं च तत्समम् ६८
आजीवनं चेच्छया दंड्यो दाप्यस्तं चापि सोदयम् याचितान्वाहितन्यासनिक्षेपादिष्वयं विधिः ६९

स्तंचोपधिं सोदयमुपभोगे सवृद्धिके व्यवहारे सलाभं धनिने दाप्यः वृद्धिप्रमाणं च कात्यायनेनोक्तम् निक्षेपं वृद्धिं शेषं च क्रयं विक्रयमेव च यान्य
मानं न चेद्द्रव्या हर्दं ते पंचकं शतमिति एतच्च भक्षिते द्रष्टव्यम् उपेक्षाज्ञाननष्टे तु तेनैव विशेषो दर्शितः भक्षितं सोदयं दाप्यः समं दाप्य उपेक्षितं -
किंचिन्मूल्यं प्रदाप्यः स्यात्द्रव्यमज्ञाननाशितमिति किंचिन्मूल्यमिति चतुर्थं शहीनं उपनिधेर्धमान् याचितादिष्विति दिशति विवाहाद्युत्सवेषु
वस्त्रालंकारादियाचित्वानीतं यदेकस्य हस्ते निहितं द्रव्यं तेनाप्यनुपश्चादन्यहस्ते स्वामिने देहीति निहितं तदन्वाहितं न्यासो नाम गृहस्वामिनो

दर्शयित्वा तत्परोक्षमेव गृहजनहस्ते प्रक्षेपो गृह स्वामिने समर्पणीयमिति समस्तं तु समर्पणं निक्षेपः आदिशब्देन सुवर्णकारादिहस्ते कट-
कादिनिर्माणायन्यस्तस्य सुवर्णादेः प्रतिन्यासस्य च परस्परप्रयोजनापेक्षया त्वयेदं नदीयं रक्षणीयं मयेदं त्वदीयं रक्ष्यते इति न्यस्तस्य ग्रहणम्
यथाह नारदः एष एव विधिर्दृष्टो याचितान्याहितादिषु शिल्पिषूपनिधौ न्यासे प्रतिन्यासे तथैव चेति एतेषु याचितादिष्वयं विधिः उपनिधेयः
प्रतिदानादिविधिः स एव वेदितव्यः इति निक्षेपप्रकरणम् प्रमाणं लिखितं भुक्तिः साक्षिणश्चेति कीर्तितमित्युक्तं तत्र भुक्तिर्निरूपिता सांप्रतं
साक्षिस्वरूपं निरूप्यते साक्षी च साक्षाद्दर्शनाच्छ्रवणाच्च भवति यथाह मनुः समक्षदर्शनात्साक्ष्यश्च श्रवणाच्चैव सिद्ध्यतीति सूचद्विविधः कृतोक्त
तश्चेति साक्षित्वेन निरूपितः कृतः तत्र कृतः पंचविधो कृतश्च षड्विध इत्येकादशविधः यथाह नारदः एकादशविधः साक्षी शास्त्रे दृष्टो मनीषि-
भिः कृतः पंचविधो ज्ञेयः षड्विधो कृत उच्यते इति तेषां च भेदस्तेनैव दर्शितः लिखितः स्मारितश्चैव यदृच्छाभिज्ञ एव च गूढश्चोत्तरसाक्षी च सा-
क्षी पंचविधः स्मृत इति लिखितादीनां च स्वरूपं कात्यायनेनोक्तं अर्थिना स्वयमानीतो यो लेख्ये संनिवेश्यते स साक्षी लिखितो नाम स्मारि-
तः पत्रका हत इति स्मारितः पत्रका हत इत्यस्य विवरणं तेनैव कृतम् यस्तु कार्यप्रसिद्धयर्थे ह्रस्वाकार्यं पुनः पुनः स्मार्यते त्वर्थिना साक्षी स स्मारि-
त इहोच्यते इति यस्तु यदृच्छयागतः साक्षी क्रियते स यदृच्छाभिज्ञः अनयोः पत्राकृतत्वेऽपि भेदस्तेनैव दर्शितः प्रयोजनार्थमानीतः प्रसंगा-
दागतश्च यः हो साक्षिणोऽत्र लिखितो पूर्वपक्षस्य साधकाविति तथा अर्थिना स्वार्थसिद्ध्यर्थं प्रत्यर्थिवचनं स्फुटम् यः श्रावितः स्थितो गूढो गूढ-
साक्षी स उच्यते इति तथा साक्षिणामपि यः साक्ष्यमुपर्युपरिमावते श्रवणाच्छ्रवणाद्वापि स साक्ष्युत्तरसंज्ञित इति षड्विधस्याप्युक्तस्य भे-
दो नारदेन दर्शितः ग्रामश्च प्राड्विवाकश्च राजा च व्यवहारिणाम् कार्येष्वधिकृतो यः स्यादर्थिना प्रहितश्च यः कुल्याः कुलविवादेषु विज्ञेयास्ते

पिसाक्षिण इति प्राडिवाकग्रहणं लेखकसभ्योपलक्षणा र्थं लेखकः प्राडिवाकश्च सभ्याश्चैवानुपूर्वशः नृपेपश्यतितत्कार्यं साक्षिणः समुदा-
हता इति ६९ तेषां साक्षिणः कीदृशाः कियंतश्च भवन्तीत्यत आह तपस्विनस्तपःशीलाः दानशीलादाननिरताः कुलीना महाकुलप्रसू-
ताः सत्यवादिनः सत्यवादनशीलाः धर्मप्रधानाना र्थकामप्रधानाः ऋजवोऽकुटिलाः पुत्रवन्तो विद्यमानपुत्राः धनान्विता बहुसुवर्णादिधनयु-
क्ताः श्रौतस्मार्तक्रियापराः नित्यनेमिनिकानुष्ठानरताः एवंभूताः पुरुषाः अचराः साक्षिणो भवन्ति त्रयः अचराः अत्युनायेषां तेषां अचराः त्रिभ्यो-
र्गोड्रये भवन्ति परतस्तु यथाकामं भवन्तीत्यर्थः जातिमनतिक्रम्य यथाजाति जातयो मूर्धावसिक्तादयः अनुलोमजाः प्रतिलोमजाश्च तत्र मूर्धावसिक्ता-

तपस्विनो दानशीलाः कुलीनाः सत्यवादिनः धर्मप्रधाना ऋजवः पुत्रवन्तो धनान्विताः ७०

अचराः साक्षिणो ज्ञेयाः श्रौतस्मार्तक्रियापराः यथाजातियथावर्णं सर्वे सर्वेषु वा स्मृताः ७१

नां मूर्धावसिक्ताः साक्षिणो भवन्ति एवमंबुजादिष्वपि द्रष्टव्यम् वर्णमनतिक्रम्य यथावर्णं वर्णा ब्राह्मणादयः तत्र ब्राह्मणानां ब्राह्मणा एवोक्तलक्षणा उ-
क्तसंख्याकाः साक्षिणो भवन्ति एवंक्षत्रियादिष्वपि द्रष्टव्यम् यथा स्त्रीणां साक्ष्यं स्त्रिय एव कुर्युः यथा ह मनुः स्त्रीणां साक्ष्यं स्त्रियः कुर्युरिति सजाति-
सवर्णा संभवे सर्वे मूर्धावसिक्तादयो ब्राह्मणादयश्च सर्वेषु मूर्धावसिक्तादिषु ब्राह्मणादिषु च यथा संभवं साक्षिणो भवन्ति उक्तलक्षणा नां
साक्षिणामसंभवे प्रतिषेधरहितानामन्येषामपि साक्षित्वप्रतिपादनार्थं मसाक्षिणो द्रष्टव्याः ते च पंचविधानां रदेन दर्शिताः असाक्ष्यपि हि शास्त्रे
बुद्धः पंचविधो बुधैः यचना दोषतो भेदात्स्वयमुक्ते स्मृतांतर इति के पुनर्वचनादसाक्षिण इत्यत आह श्रौत्रियास्तापसा वृद्धा ये च प्रव्रजिताद-

यः असाक्षिणस्तेवचनान्नात्रहेतुरुदाहृतइति तापसावानप्रस्थाः आदिशब्देनपित्राविवदमानादीनांग्रहणम् यथाहशंखः पित्राविव
दमानगुरुकुलवासिपरिव्राजकवानप्रस्थानिग्रंथाश्चसाक्षिणइति दोषादसाक्षिणोदर्शिताः स्तेनाः साहसिकाश्चंडाः कितवाचंचकाः तथा
असाक्षिणस्तेदुष्टत्वात्तेषुसत्यंनविद्यतइति चंडाः कोपनाः कितवाद्युतकृतः भेदादसाक्षिणांचस्वरूपंतेनैवदर्शितम् साक्षिणालिरिवता
नांचनिर्दिष्टानांचवादिना तेषामेकोन्यथावादीभेदात्सर्वेनसाक्षिणइति यथास्वयमुक्तिस्वरूपंचोक्तम् स्वयमुक्तिरनिर्दिष्टः स्वयमेवेत्य-
योवदेत् सूचीत्युक्तः सशास्त्रेषुनससाक्षित्वमर्हतीति मृतांतरस्यापिलक्षणमुक्तम् योर्थः श्रावयितव्यः स्यात्तस्मिन्नसतिचार्थिनि कृत

स्त्रीबालवृद्धकितवमत्तोन्मत्ताभिशास्तकाः रंगावतारिपारवंडिकुटकुट्टिकलेन्द्रियाः ७२
पतितासार्थसंबधिसहायरिपुतस्कराः साहसीदृष्टदोषश्चनिर्धूताद्यास्तसाक्षिणः ७३

हृदतुसाक्षित्वमित्यसाक्षीमृतांतरइति येनार्थिनाप्रत्यर्थिनावासाक्षिणां योर्थः श्रावयितव्योभवेत् ययमत्रार्थेसाक्षिणइति तस्मिन्नर्थि
निप्रत्यर्थिनिवाअसतिमृतेर्थेचानिवेदितेसाक्षित्वंकस्मिन्नर्थेकस्यवाकृतेसाक्ष्यंवदत्विति मृतांतरः साक्षीनभवति यत्रतुमुमूर्षुणा
स्वस्थेनवापित्रापुत्रादयः श्राविताअस्मिन्नर्थेमीसाक्षिणइति तत्रमृतांतरोपिसाक्षी यथाहनारदः मृतांतरोर्थिनिप्रेतेमुमूर्षुश्राविता
हते यथा श्रावितोनातुरेणापियस्वर्थोधर्मसंहितः मृतेपितत्रसाक्षी स्यात्षट्सुचान्वाहितादिष्विति ७० ७१ तानेतानसाक्षिणो
दर्शयति स्त्रीप्रसिद्धाबालोप्राप्तव्यवहारः वृद्धोशीतिकावरः वृद्धग्रहणावचननिषिद्धानामन्येषामपिश्रोत्रियादीनामुपलक्षणार्थं कितवोक्षदे

या. स्मृ.
३४

मि. व्य.
२

वीमत्तः पानादिनाउन्मतोग्रहाविष्टः अभिशस्तोभियुक्तोब्रह्महत्यादिना रंगावतारीच्चारणः पारवन्दिनीनिर्ग्रन्थप्रभृतयः कूरकृत्कपट
लेख्यादिकारी विकलेंद्रियः श्रोत्रादिरहितः पतितोब्रह्महादिः आसः सुहृत् अर्थसंबन्धीविप्रतिपद्यमानार्थसंबन्धीसहायएककार्यः रिपुः श
त्रुः तस्करः स्तेनः साहसीस्वबलावष्टभकारी दृष्टदोषोदृष्टवितथवचनः निर्धूतोबन्धुभिस्त्यक्तः आद्यशब्दादन्येषामपि स्मृत्यन्तरोक्तानां दोषाद
साक्षिणां भेदादसाक्षिणां स्वयमुक्तेर्मृतांतरस्यचग्रहणम् एतेस्त्रीबालादयः साक्षिणो न भवन्ति ७२ ७३ अथवाः साक्षिणो ज्ञेया इत्य
स्यापवादमाह ज्ञानपूर्वकं नित्यनैमित्तिकधर्मानुष्ठायी धर्मवित् स एकोप्युभयानुमतश्चेत्साक्षी भवति अपिशब्दाद्वावपि यद्यपिश्रोत-

उभयानुमतः साक्षी भवत्येकोपि धर्मवित् सर्वः साक्षी संग्रहणे चौर्यपारुष्यसाहसे ७४

स्मार्तक्रियापरा इति अथवाणामपि धर्मवित्त्वं समानं तथापितेषामुभयानुमत्यभावेपि साक्षित्वं भवत्येकस्य द्वयोर्वोभयानुमत्येव साक्षित्वं भव
तीत्यर्थवत् अथवाग्रहणं तपस्विनोदानशीला इत्यस्यापवादमाह संग्रहणादीनि वक्ष्यमाणलक्षणानि तेषु सर्वे वचननिबिद्धास्तपः प्रभृतिगुणर-
हिताश्च साक्षिणो भवन्ति दोषादसाक्षिणो भेदादसाक्षिणः स्वयमुक्तेश्चात्रापि साक्षिणो न भवन्ति सत्याभावादिति हेतोरत्रापि विद्यमानत्वात् मनुष्य
मारणं चौर्यं परदाराभिर्भक्षणम् पारुष्यमुभयंचेति साहसं स्याच्चतुर्विधमिति वचनाद्यद्यपि स्त्रीसंग्रहणचौर्यपारुष्याणां साहसत्वं तथापितेषां
स्वबलावष्टभेन जनसमक्षं क्रियमाणानां साहसत्वं रहसिक्रियमाणानां तु संग्रहणादिशब्दवाच्यत्वमिति तेषां साहसात्पृथगुपादानम् ७४

३४

साक्षिश्रावणमाह अर्थिप्रत्यर्थिसन्निधौ साक्षिणः समवेतान् नासमवेताः पृष्टाप्रब्रूयुरिति गौतमवचनात् वक्ष्यमाणं श्रावयेत् तत्रापिकात्याय
नेन विशेषो दर्शितः सभातः साक्षिणः सर्वानर्थिप्रत्यर्थिसन्निधौ प्राडविवाको नियुजीत विधिनानेन सांख्यन् देवब्राह्मणसान्निध्ये साक्ष्यं पृच्छे
दृतं द्विजान् उदङ्मुखान् प्राङ्मुखान् पूर्वाह्ने वैशुचिः शुचीन् आहूय साक्षिणः पृच्छेन्नियम्य शपथे ऋशम् समस्तान्विदिताचारां विज्ञातार्थान् पृथ
गपृथगिति तथा ब्राह्मणादिषु श्रावणे मनुनानियमो दर्शितः सत्येन शपथे द्विप्रक्षत्रियं वाहनायुधैः गोबीजकांचनैर्वैश्यं शूद्रं सर्वेस्तु पातकैरि
ति ब्राह्मणमन्यथा ब्रुवतः सत्यं ते नश्यतीति शपथेत् क्षत्रियं वाहनायुधानितवविफलानीति गोबीजकांचनादीनितवविफलानि भविष्यंतीति

साक्षिणः श्रावयेद्वापि प्रतिवादि समीपगान् ये पातककृतां लोकामहापातकिनां तथा ७५ अग्निदानांच ये लोकाये च स्त्री
बालघातिनां सतान्सर्वानवाप्नोति यः साक्ष्यमनृतं वदेत् ७६ सुकृतं यत्त्वया किंचिज्जन्मांतरशतैः कृतं तत्सर्वं तस्य जानीहि यं
पराजयसे वृथा ७७ वैश्यं शूद्रमन्यथा ब्रुवतस्तव सर्वाणि पातकानि भविष्यंतीति शपथेत् अत्र चापवादस्तेनैव दर्शितः गोरक्षकान्याणि ज-

कांस्तथा कारुकुशीलकान् प्रेष्यान्वार्धुषिकांश्चैव विप्रान् शूद्रवदाचरेदिति विप्रग्रहणं क्षत्रियवैश्ययो रूपलक्षणार्थम् कुशीलका गायकाः प्रतिवादिना
साक्षिदूषणे दत्ते प्रत्यक्षयोग्यदूषणेषु बाल्यादिषु तथैव निर्णयः अयोग्येषु तु तद्वचनाल्लोकतश्च निर्णयोन साक्ष्यंतरेणेति नानवस्था यदिसाक्षिदोषमु
द्राव्यसाधयितुं न शक्नोति प्रतिवादी तदा सो दोषानुसारेण दंड्यः अथ साधयति तदान साक्षिणः यथाह अस्मावयन्दमंदाप्योदूषणं साक्षिणां स्फुटं
भाविता साक्षिणो वज्याः साक्षिधर्मनिराकृता इति उद्दिष्टेषु च सर्वेषु साक्षिषु दुष्टेष्वर्थीयदा क्रियांतरनिरपेक्षस्तदा पराजितो भवति जितः स विनये दा

या.सू.
३५

पि.व्य.
२

दाप्यः शास्त्रदृष्टेन कर्मणा यदिवादीनिराकांक्षः साक्षिसत्वेत्यवस्थित इति स्मरणात् साकांक्षश्चेत्क्रियांतरमवलंबेतेत्यभिप्रायः कथंश्चावये
दित्यत आह पातकोपपातकमहापातककारिणामग्निदानां स्त्रीबालघातिनां च ये लोकास्तान् सर्वान् सावाप्नोति यः साक्ष्यमनृतं वदति यथा
जन्मांतरशतैर्यत्सुकृतं कृतं तत्सर्वं तस्य भवति यस्तेनानृतवदनेन पराजितो भवतीति श्रावयेदिति संबंधः एतच्च शूद्रविषयं द्रष्टव्यं शूद्रं
सर्वेऽस्तु पातकैरिति शूद्रे सर्वपातकश्रावणस्य विहितत्वात् गोरक्षकादिद्विजातिविषयं च गोरक्षकान्वाणिजकानित्युक्तत्वात् अन्यानेकजन्मा
र्जितसुकृतसंक्रमणस्य महापातकादिफलप्राप्तेश्चानृतमात्रेणानुपपत्तेः साक्षिसंज्ञासार्थमिदमुच्यते यथाह नारदः पुराणैर्धर्मवचनैः स
त्यमाहात्म्यकीर्तनैः अनृतस्यापवादोऽश्मशमुत्क्रासयेदिमानिति ७५ ७६ ७७ यदा तु श्राविताः साक्षिणः कथंचिन्नब्रूयुस्तदा किं

अब्रुवन्दिनरः साक्ष्यमृणंसदशबंधकम् राज्ञा सर्वं प्रदाप्यः स्यात्षट्चत्वारिंशकेहनि ७८

कर्तव्यमित्यत आह यः साक्ष्यमंगीकृत्य श्रावितः सन् कथंचिन्नवदति स राज्ञा सर्वं स हृदिकमृणंधनिने दाप्यः सदशबंधकं दशमांशसहितं दशमां-
शश्च राज्ञो भवति राज्ञा धर्मणि को दाप्यः साधिता दशकंशतमित्युक्तत्वात् एतच्च षट्चत्वारिंशकेहनि प्राप्ते वेदितव्यम् ततोर्वाग्वदन्न दाप्यः इदं च-
व्याध्याद्युपप्लवहितस्य यथाह मनुः त्रिपक्षादब्रुवन्साक्ष्यमृणादिषु न रोगदः तदृणं प्राप्नुयात्सर्वं दशबंधं च सर्वश इति अगद इति राजदेवोपप्ल-
वविरहोपलक्षणम् ७८ यस्तु जानन्नपि साक्ष्यमेव नांगीकरोति दोरात्म्यान्तं प्रत्याह यः पुनर्नराधमो विप्रतिपन्नमर्थं विशेषतो जानन्नपि सा-
क्ष्यं न ददाति नांगीकरोति सकूटसाक्षिणांतुल्यः पापैः कृत्वा दंडेन च कूटसाक्षिणां च दंडं वक्ष्यति कूटसाक्षिणश्च दंडयित्वा पुनर्व्यवहारः न प्रवर्त-

३५

नीयः कृतेपिकोटसाक्ष्येविदितेनिवर्तनीयः यथाहमनुः यस्मिन्यस्मिन्निवादेतुकोटसाक्ष्यंकृतंभवेत् तत्तत्कार्येनिवर्तेतकृतंचाप्यकृतंभवेदिति
७९ साक्षिविप्रतिपत्तौकथंनिर्णयइत्यतआह साक्षिणांद्वौविप्रतिपत्तौबहूनांवचनंग्राह्यम् समेषुसमसंख्येषुद्वौधेयगुणिनस्तेषांवचनंप्रमा
णं यदापुनर्गुणिनांविप्रतिपत्तिस्तदायेगुणवत्तमाः श्रुताध्ययनतदर्थानुष्ठानधनपुत्रादिगुणसंपन्नास्तेषांवचनंग्राह्यं यत्रतुगुणिनःकतिपयेइ
तरेबहवस्तत्रापिगुणिनामेववचनंग्राह्यं उभयानुमतः साक्षीभवत्येकोपिधर्मविदिति गुणातिशयस्यमुख्यत्वात् यत्तुभेदादसाक्षिणइत्युक्तं

नददातिहियः साक्ष्यंजानन्नपिनराधमः सकूटसाक्षिणांपापैस्तुल्योदंडेनचैवहि ७९

द्वौधेबहूनांवचनंसमेषुगुणिनांतथा गुणिद्वौधेतुवचनंग्राह्यं येगुणवत्तमाः ८०

यस्योचुः साक्षिणः सत्यांप्रतिज्ञांसजयीभवेत् अन्यथावादिनोयस्यध्रुवस्तस्यपराजयः ८१

सर्वसाम्येनागृह्यमाणविशेषविषयम् ८० साक्षिभिश्चकथमुक्तेजयः कथंवापराजयइत्यतआह यस्यवादिनःप्रतिज्ञांद्रव्यजाति-
संख्यादिविशिष्टासाक्षिणःसत्यांवदंति सत्यमेवंजानीमोवयमिति सजयीभवति यस्यपुनर्वादिनःप्रतिज्ञामन्यथावैपरीत्येनमिथ्येतदि-
तिवदंति तस्यपराजयोध्रुवोनिश्चितः यत्रतुप्रतिज्ञातार्थस्यविस्मरणादिनाभावाभावौसाक्षिणोनप्रतिपादयंति तत्रप्रमाणांतरेणनिर्ण-
यःकार्यः नचराज्ञासाक्षिणःपुनःपुनःप्रष्टव्याः स्वभावाक्तमेववचनंग्राह्यम् यथास्वभावाक्तंवचस्तेषांग्राह्यंयद्दोषवर्जितम् उक्तेतुसा-
क्षिणोराज्ञानप्रष्टव्याःपुनःपुनरिति ८१

अन्यथावादिनो यस्य ध्रुवस्तस्य पराजय इत्यस्यापवादमाह पूर्वोक्तलक्षणैः साक्षिभिः साक्ष्ये स्वाभिप्राये प्रतिज्ञातार्थवैपरीत्येनाभिहितेय-
दान्येपूर्वेभ्योगुणवत्तमाद्विगुणावा अन्यथाप्रतिज्ञातार्थानुगुण्येन साक्ष्यं ब्रूयुस्तदापूर्वेसाक्षिणः कूटमिथ्यावादिनो भवेयुः नन्वेतदनुपपन्नं
अर्थिप्रत्यर्थिसम्यसमापत्तिभिः परीक्षितैः प्रमाणभूतैः साक्षिभिर्निर्गदेदत्ते प्रमाणांतरान्वेषणे नवस्थादोषप्रसंगात् निर्णिक्ते व्यवहारे तु प्रमाण-
मफलं भवेत् लिखितं साक्षिणो वापि पूर्वमावेदितं न चेत् यथापक्षे षु धान्येषु निष्फला प्रावृषो गुणाः निर्णिक्तं व्यवहाराणां प्रमाणमफलं तथेति ना-
रदवचनाच्च उच्यते यदार्थिप्रतिज्ञातार्थस्यांतरात्मसाक्षित्वेनाविष्कृतदोषाणां अपि साक्षिणां वचनमर्थविसंवादित्वेन प्रमाणमन्यमानः -
साक्षिष्वपि दोषं कल्पयति तदा प्रमाणांतरान्वेषणं केन वार्यते उक्तंच यस्य दुष्टं करणं यत्र च मिथ्येति प्रत्ययः स एवा समीचीन इति यदा च -

उक्तेपि साक्षिभिः साक्ष्ये यदन्ये गुणवत्तमाः

क्षुरादिकरणदोषानव्यवसायेष्वर्थविसंवादात्तज्जनितस्य ज्ञानस्य प्रामाण्येन करणदोषकल्पनात्तथेहापि साक्षिपरीक्षातिरेकेण वाक्यपरीक्षो-
पदेशाच्च साक्षिभिर्भाषितं वाक्यं सहसम्यैः परीक्षयेदिति कात्यायनेनाप्युक्तं यदा शुद्धक्रियान्यायात्तदा तद्वाक्यशोधनं शुद्धाच्च वाक्याद्यः
शुद्धः स शुद्धोर्थ इति स्थिति रिति क्रियासाक्षिलक्षणा नार्थसंबन्धिनो नास्तीति न्यायाद्यदा शुद्धात्तदा तद्वाक्यशोधनं साक्षिवाक्यशोधनं कर्त-
व्यम् वाक्यशुद्धिश्च सत्यार्थप्रतिपादनेन सत्येन शुद्धते वाक्यमिति स्मरणात् एवं शुद्धायाः क्रियायाः शुद्धाच्च वाक्याद्यः शुद्धो वगतोर्थः स शु-
द्धस्तथाभूत इति स्थितिरीदृशी मर्यादान्यायविदाम् कारणदोषबाधकप्रत्ययाभावे सत्यवितथ एवार्थ इत्यर्थः ननु स्वयमर्थिना प्रमाणीकृताः सा

क्षिणोति क्रम्य कथं क्रियांतरं प्रमाणीक्रियते नैष दोषः यतः क्रियांबलवती मुक्ता दुर्बलां यो बलं बते सजयेव धृते सभ्यैः पुनस्तां नापुयात्क्रि-
यामिति कात्यायनेन जयावधारणोत्तरकालं क्रियांतरपरिग्रहनिषेधाज्जयावधारणात्प्राक्रियांतरपरिग्रहोदर्शितः नारदेनापि निर्णिक्ते व्यव-
हारे तु प्रमाणमफलं भवेदिति वदता जयावधारणोत्तरकालमेव प्रमाणांतरं निषिद्धं न प्रागपि तस्मादुक्तेऽपि साक्षिभिः साक्ष्ये अपरितुष्यता क्रि-
यांतरमंगीकर्तव्यमिति स्थितम् एवं स्थिते यद्यभिहितं वचनेभ्यः साक्षिभ्यो गुणवत्तमाः द्विगुणावा पूर्वनिर्दिष्टा असन्निहिताः साक्षिणः सं-
तितदात एव प्रमाणीकर्तव्याः स्वभावेनैव यद्द्रुयुस्तद्वा त्वं व्यावहारिकमिति अस्य सर्वव्यवहारशेषत्वात् निर्णिक्ते व्यवहारे तु प्रमाणमफलं भवे-
त् लिखितं साक्षिणो वापि पूर्वभावेदितं न चेदिति नारदवचनाच्च पूर्वनिर्दिष्टानामसंभवे त्वनिर्दिष्टा अपितथाविधा एव साक्षिणो ग्राह्या नदिव्यं

द्विगुणावान्यथा ब्रूयुः कूटाः स्युः पूर्वसाक्षिणः ८२

संभवे साक्षिणां प्राज्ञो वर्जयेद्देविकीं क्रियामिति स्मरणात् तेषामसंभवेदिव्यं प्रमाणं कर्तव्यम् अतः परमपरितुष्यता व्यर्थिना न प्रमाणांतरम-
चेष्टणीयम् मनुवचनादिति परिसमापनीयो व्यवहारः यत्र तु प्रत्यर्थिनः स्वप्रत्ययविसंवा दित्वेन साक्षिवचनस्याप्रामाण्यं मन्यमानस्य सा-
क्षिषु दोषारोपणोपरितोषस्तत्र प्रत्यर्थिनः क्रियोपन्यासावसराभावात्समाहावधिकदेविकराजिकव्यसनोद्भवेन साक्षिपरीक्षणं कर्तव्यम् त-
त्र च दोषावधारणो साक्षिणो विवादास्पृदीभूतमृणं दाप्याः सारानुसारेण दंडनीयाश्च अथ दोषानवधारणं तदा प्रत्यर्थिना तावता संतोषव्यम्
यथाह मनुः यस्य दृश्येत सप्ताहा दुक्तवाक्यस्य साक्षिणः रोगाग्निज्ञातिमरणमृणं दाप्यो धनं च स इति एतच्च यस्योचुः साक्षिणः सत्यां प्रति

ज्ञांसजयीमवेदित्यस्यापरितुष्यत्यर्थविषयेपवादोद्वेगः केचिदुक्तेपिसाक्षिभिः साक्ष्ये इत्येतद्वचनमर्थिनानिर्दिष्टेषु साक्षिष्वर्थानुकूलमभि-
हितवत्सु यदि प्रत्यर्थीगुणवत्तमानद्विगुणान्यासाक्षिणः पूर्वोक्तविपरीतं वादयति तदा पूर्ववादिनः साक्षिणः कूटा इति व्याचक्षते तदसत् प्र-
त्यर्थिनः क्रियानुपपत्तेः तथाहि अर्थीनामसाध्यस्यार्थस्य निर्देशात्प्रतिपक्षः तदभाववादी प्रत्यर्थी तत्राभावस्य भावसिद्धिसापेक्षत्वाद्भा-
वस्य चाभावानिरपेक्षसिद्धित्वाद्भावस्यैव साध्यत्वं युक्तं अभावस्वरूपेण साक्ष्यादिप्रमेयत्वाभावात् अतश्चार्थिन एव क्रियायुक्ता अपि चोत्तरा-
नुसारेण सर्वत्रैव क्रियानियता स्मर्यते प्राङ्न्यायकरणोक्तौ तु प्रत्यर्थी निर्दिशेत्क्रियाम् मिथ्योक्तौ पूर्ववादी तु प्रतिपत्तौ न सा भवेदिति नचैकस्मि-
न्यवहारद्वयोः क्रिया नचैकस्मिन्निवादेत् क्रियास्याद्वादिनो द्वयोरिति स्मरणात् तस्मात्प्रतिवादिनः साक्षिणो गुणवत्तमाद्विगुणावान्यथा ब्रूयुरि-
त्यनुपपन्नं अथ मतं यत्र द्वावपि भावप्रतिज्ञावादिनौ मदीयमिदं दायादप्राप्तमिति पूर्वापरभागविभागानां कालं तमेव वदतस्तत्र द्वयोः साक्षिषु सत्सुकस्य
साक्षिणीग्राह्या इत्याकांक्षायां द्वयोर्विवदतोरर्थे द्वयोः सत्सु च साक्षिषु पूर्वपक्षो भवेद्यस्य भवेद्युक्तस्य साक्षिण इति वचनेन यः पूर्वनिवेदयति त-
स्य साक्षिणो ग्राह्या इति स्थिते तस्यायमपवादः उक्तेपिसाक्षिभिः साक्ष्ये इति अतश्च पूर्वोत्तरयोर्वादिनोः समसंख्येषु समगुणेषु साक्षिषु सत्सु पूर्ववादिन-
एव साक्षिणः प्रष्टव्याः यदा तु उत्तरवादिनः साक्षिणो गुणवत्तमाद्विगुणावानदाप्रतिवादिनः साक्षिणः प्रष्टव्याः एवं च नाप्यावस्य साध्यता उभयोरपि भाव-
वादित्वाच्चतुर्विधोत्तरलक्षणत्वाच्च प्रकृतोदाहरणेन क्रियाव्यवस्था एकस्मिन् व्यवहारे यथैकस्यार्थिनः क्रियाद्वयं परमते तथा वादिप्रतिवादिनोः क्रियाद्वये-
व्यविरोध इति तदप्याचार्यो नानुमन्यते उक्तेपिसाक्षिभिः साक्ष्ये इति अतः शब्दादर्थस्य करणादर्थस्यानवगमादित्यलं प्रसंगेन ८२ कूटसाक्षिणो-
दर्शितास्ते प्रादंडमाह योधनदानादिना कूटा साक्षिणः करोति स कूटकृत् साक्षिणश्चेति तथा कूटास्ते विवादात्पराजये योदंडस्तत्रोक्तः तदंडं द्विगुणं पृ-

अथपृथगेकेकशोदंडनीयाः ब्राह्मणस्तुविवास्योराष्ट्रान्निर्वास्योनदंडनीयः एतच्चलोभादिकारणविशेषपरिज्ञानेअनभ्यासेद्रष्टव्यम् लोभा
दिकारणविशेषपरिज्ञानेअभ्यासेचमनुनोक्तम् लोभात्सहस्रदंडयः स्यान्मोहात्पूर्वेतुसाहसम् भयादौमध्यमोदंडोमेत्र्यात्पूर्वेचतुर्गुणम् का
मादृशगुणंपूर्वक्रोधात्तुत्रिगुणंपरम् अज्ञानाद्देशतेपूर्णेबालिश्याच्छतमेवत्विति तत्रलोभार्थलिप्सा मोहोविपर्ययज्ञानं भयसंत्रासः मैत्री
स्नेहातिशयः कामः स्त्रीव्यतिरेकाभिलाषः क्रोधोमर्षः अज्ञानमस्फुटज्ञानम् बालिश्यंज्ञानानुत्पादः सहस्रादिषुताम्रिकाः पणागृह्यंते
तथाकूटसाक्ष्यंतुकुर्वाणांस्त्रीन्वर्णाधार्मिकोनृपः प्रवासयेदंडयित्वाब्राह्मणंतुविवासयेदिति एतच्चाभ्यासविषयं कुर्वाणानितिवर्तमान
निर्देशात्स्त्रीन्वर्णान् क्षत्रियादीन्पूर्वोक्तदंडदंडयित्वाप्रवासयेत् मारयेत् अर्थशास्त्रेप्रवासशब्दस्यमारणेप्रयोगात् अस्यचार्थशास्त्रस्य

पृथक्पृथग्दंडनीयाः कूटकुत्साक्षिणस्तथा विवादाद्विगुणंदंडंविवास्योब्राह्मणःस्मृतः ८३

रूपत्वात् तत्रापिप्रवासनमोष्ठच्छेदनंजिह्वाच्छेदनंप्राणवियोजनंचकोटसाक्ष्यविषयानुसारेणद्रष्टव्यम् ब्राह्मणंतुदंडयित्वाविवासयेत् स्व
राष्ट्रान्निष्कासयेत् यद्वाविवासयेत् वाससोविगतोविवासाः विवाससंकरोतीतिणिचिकृतेणाविष्टवत्प्रातिपदिकस्येतिटिलोपेरूपम् नग्री
कुर्यादित्यर्थः अथवावसत्यस्मिन्नितिवासोगृहंविवासयेत् भग्नगृहंकुर्यादिति ब्राह्मणस्यापिलोभादिकारणविशेषपरिज्ञानेअ-
नभ्यासेचतत्रतत्रोक्तोदंडएव अभ्यासेत्वर्थदंडोविवासनंच तत्रापिजातिद्रव्यानुबंधाद्यपेक्षयाविवासनंनग्रीकरणंगृहभंगोदेशा
न्निर्वासनंचेतिव्यवस्थाद्रष्टव्या लोभादिकारणविशेषपरिज्ञानेअनभ्यासेचात्यविषयेकोटसाक्ष्येब्राह्मणस्यापिक्षत्रियादिवदर्थदंडएव

महाविषये तु देशान्निर्वासनमेव अत्राप्यप्यासे सर्वेषामेव मनूक्तं द्रष्टव्यम् नच ब्राह्मणस्यार्थदंडो नास्तीति मंतव्यम् अर्थदंडाभावेश
रीरदंडे च निषिद्धे स्वल्पेऽप्यपराधेन ग्नीकरणगृहभंगोक्तं करणविप्रवासनदंडाभावोक्तप्रसज्येत चतुर्णामपि वर्णानां प्रायश्चित्तमकुर्वताम्
शरीरं धनसंयुक्तं दंडं धर्म्यं प्रकल्पयेदिति स्मरणाच्च तथा सहस्रं ब्राह्मणो दंडो गुप्तां विप्रां बलाद्ब्रजन्मिति स्मरणात् यत्तु शंखवचनं त्रयाणां व-
र्णानां धनापहारवधबंधक्रियाविवासनोक्तकरणं ब्राह्मणस्येति तत्र धनापहारः सर्वस्यापहारो विवक्षितो वधसाहचर्यात् शारीरस्त्ववरोधा-
दिर्जीवितांतः प्रकीर्तितः काकिण्यादिस्त्वर्थदंडः सर्वस्यांतस्तथैव चेति वधसर्वस्वहरणयोः सहपाठात् यदप्युक्तम् राष्ट्रदेनं बहिः कुर्यात्स
मग्रधनमक्षतमिति तत्प्रथमकृतसाहसविषयम् न सर्वविषयम् शारीरस्तु ब्राह्मणस्य न कदाचिद्भवति न जातु ब्राह्मणं हन्यात्सर्वपापेष्व

यः साक्ष्यं श्रावितोऽन्येभ्यो निन्दुते तत्तमो वृतः सदाप्योऽष्टगुणं दंडं ब्राह्मणं तु विवासयेत् ८४

पि स्थितमिति सामान्येन मनुस्मरणात् तथा न ब्राह्मणवधाद्भयानधर्मो विद्यते भुवि तस्मादस्य वधं राजामनसापि न चिंतयेदिति ८३
अपि च यः स्तु साक्षित्वमंगीकृत्या न्येः साक्षिभिः सह साक्ष्यं श्रावितः सन्निगदकाले तमो वृतो रागाद्याक्रांतचित्तस्तत्साक्ष्यमन्येभ्यः साक्षिभ्यो नि-
न्दुते नाहमत्र साक्षी भवामीति सविवादपराजये यो दंडस्तं दंडमष्टगुणं दाप्यः ब्राह्मणं पुनरष्टगुणं द्रव्यं दंडं दाना समर्थं विवासयेत् विवास-
नं च न ग्नीकरणगृहभंगदेशान्निर्वासनलक्षणविषयानुसारेण द्रष्टव्यम् इतरेषां त्वष्टगुणं द्रव्यं दंडासंभवे स्वजात्युचितकर्मकरणनिगडबंधन
कारागृहप्रवेशादि द्रष्टव्यम् एतच्च पूर्वश्लोकेऽप्यनुसर्तव्यं यदा सर्वे साक्ष्यं निन्दुते तदा सर्वे समानदोषाः यदा तु साक्ष्यमुक्ता पुनरन्यथा वदन्ति

तदानुबन्धाद्यपेक्षयादंड्याः यथाहकात्यायनः उत्कान्याद्याब्रुवाणाश्चदंड्याः स्युर्वाकुल्लान्विताः इति नचान्येनोक्ताः साक्षिणोन्येनरहस्यनु
सर्तव्याः यथाहनारदः नपरेणसमुद्दिष्टमुपेयात्साक्षिणंनरः भेदयेन्नैवचान्येनहीयेतैवंसमाचरन्निति ८४ साक्षिणामवचनमस
त्यवचनंचसर्वत्रप्रतिषिद्धं तदपवादार्थमाह यत्रवर्णिनांशूद्रविद्वत्क्षत्रविप्राणांसत्यवचनेनवधः संभाव्यते तत्रसाक्ष्यनृतंवदेत् सत्यंनवदेत् अ-
नेनचसत्यवचनप्रतिषेधेनसाक्षिणः पूर्वप्रतिषिद्धमसत्यवचनमवचनंचाभ्यनुज्ञायते यत्रशंकाभियोगादौसत्यवचनेवर्णिनोवधोः नृतवचनेन
कस्यापिवधस्तत्रानृतवचनमभ्यनुज्ञायते यत्रतुसत्यवचनेऽर्थिप्रत्यर्थिनोरन्यतरस्यवधोऽसत्यवचनेचान्यतरस्यवधस्तत्रतूष्णींभावाभ्यनुज्ञा
राजायद्यनुमन्यते अथराजाकथमप्यकथनेनमुंचति तदाभेदादसाक्षित्वंकर्तव्यम् तस्याप्यसंभवेसत्यमेववेदितव्यमसत्यवचनेनवर्णिवधदोषो

वर्णिनांहिवधोयत्रतत्रसाक्ष्यनृतंवदेत् तत्पावनाद्यनिर्वाप्यश्चरुः सारस्वतोद्विजैः ८५

ऽसत्यवचनदोषश्च सत्यवचनेतुवर्णिवधदोषएव तत्रचयथाशास्त्रंप्रायश्चित्तंकर्तव्यम् तर्ह्यसत्यवचने तूष्णींभावेच शास्त्राभ्यनुज्ञानात्प्र-
त्यवायाभावात्तथाह तत्पावनाद्यनृतवचनावचननिमित्तप्रत्यवायपरिहारायसारस्वतश्चरुर्द्विजैरेकैकशोनिर्वाप्यः कर्तव्यः सरस्वतीदे-
वताअस्येतिसारस्वतः अनवस्त्रावितांतरूष्मपक्वओदनेचरुः शब्दः प्रसिद्धः इहायमभिसंधिः साक्षिणामनृतवचनमवचनंच यन्निषिद्धं त-
दिहाभ्यनुज्ञातम् यत्तुनानृतंवदेदब्रुवन्विब्रुवन्वापिनरोभवति किल्बिषीतिचसामान्येनानृतवचनमवचनंचनिषिद्धम् तदतिक्रमनिमित्तमि-
दंप्रायश्चित्तम् नचमंतव्यम् साक्षिणामनृतवचनावचनाभ्यनुज्ञानेपिसाधारणानृतवचनावचनप्रतिषेधातिक्रमनिमित्तप्रत्यवायस्यतादव

स्थ्यादवचनाभ्यनुज्ञावचनमनर्थकमिति यतः साक्षिणामसत्यवचनावचनप्रतिषेधातिक्रमयोर्भूयान्प्रत्यवायः साधारणानृतवचनाव-
चनयोरल्पीयानित्यर्थवदभ्यनुज्ञावचनं यद्यपि भूयसः प्रत्यवायस्येति निवृत्त्या अनुषंगिकस्याल्पीयसः प्रत्यवायस्य निवृत्तिरन्यत्र तथा
पीडाभ्यनुज्ञावचनाप्रायश्चित्तविधानाच्च भूयसो निवृत्त्याल्पीयानप्यानुषंगिकोपि प्रत्यवायो न निवर्तत इति गम्यते एतदेवान्यत्र प्रश्नेषु वर्णिवधा
शंकायां पांथादीनामनृतवचनाभ्यनुज्ञानं वेदितव्यम् न च तत्र प्रायश्चित्तमस्ति प्रतिषेधांतराभावात् निमित्तांतरेण कालांतरे र्थतत्वावगमेपिसा
क्षिणामन्येषांच दंडाभावोऽस्मादेव वचनादवगम्यत इति इति साक्षिप्रकरणम् ८५ भुक्तिसाक्षिणो निरूपितो सांप्रतं लेख्यं निरूप्य
ते तत्र लेख्यं द्विविधम् शासनं जानपदं चेति शासनं निरूपितं जानपदमभिधीयते तच्च द्विविधम् स्वहस्तकृतमन्यकृतं चेति तत्र स्वहस्तकृत

यः कश्चिदर्थो निष्णातः स्वरुच्यातु परस्परम् लेख्यं तु साक्षिमत्कार्यं तस्मिन् स्थानिकपूर्वकम् ८६

मसाक्षिकं अन्यकृतं ससाक्षिकं अनयोश्च देशाचारानुसारेण प्रामाण्यम् यथाह नारदः लेख्यं तु द्विविधं ज्ञेयं स्वहस्तान्यकृतं तथा असाक्षिम-
त्साक्षिमच्च सिद्धिर्देशस्थिते स्तयोरिति तत्रान्यकृतमाह धनिकाधमर्णयोर्योर्थो हिरण्यादिः परस्परं स्वरुच्या इयता काले नैतावद्देयमियती प्र-
तिमासं वृद्धिरिति निष्णातो व्यवस्थितः तस्मिन्नर्थे कालांतरे विप्रतिपत्तौ वस्तुतत्त्वनिर्णयार्थं लेख्यं साक्षिमदुक्तलक्षणा साक्षियुक्तं धनिकपूर्व-
कं धनिकः पूर्वोयस्मिंस्तद्धनिकपूर्वं धनिकनाम लेखनपूर्वकमिति यावत् कार्यं कर्तव्यम् उक्तलक्षणाः साक्षिणो वा कर्तव्याः कर्ता तु यत्कृतं
तं कार्यं सिद्ध्यर्थं तस्य साक्षिणः प्रवर्तते विवादिषु स्वकृतं वाथ लेख्यकमिति स्मरणात् ८६ ८७ ८८ ८९

अपिच समासंवत्सरः मासश्चैत्रादिः तदर्धपक्षः शुक्लः कृष्णोवा अहस्तिथिः नामधनिकाधमर्णयोः जातिर्ब्राह्मणादिः स्वगोत्रं वासिष्ठादि
गोत्रम् एतैः समादिभिश्चिह्नितम् तथा सब्रह्मचारिकं बह्वृचादिशाखाप्रयुक्तं गुणनामबह्वृचः कठइति आत्मीयपितृनामधनिकर्णिकपि
तृनाम आदिशब्दात्द्रव्यजातिसंख्यावारादेर्ग्रहणम् एतैश्चिह्नितं लेख्यं कार्यमिति गतेन संबंधः ८७ किंच धनिकाधमर्णयो-
र्योर्थाः स्वरुच्याव्यवस्थितस्तस्मिन्नर्थे समासे लेखिते चरणी अधमर्णोनामात्मीयं स्वहस्ते लेख्ये यदुपरिलेखितं तन्ममामुकपुत्रकस्य मतम
भिप्रेतमिति निवेशयेत् पत्रे लिखेत् ८८ तथा तस्मिन् लेख्ये ये साक्षिणो लिखितास्तेऽप्यात्मीयपितृनाम लेखनपूर्वकं तस्मिन्नर्थे ह ममुको

समामासतदर्धाहर्नामजातिस्वगोत्रकैः सब्रह्मचारिकात्मीयपितृनामादिचिह्नितम् ८७
समासे तु चरणीनाम स्वहस्तेन निवेशयेत् मतं मेऽमुकपुत्रस्य यदत्रोपरिलेखितम् ८८ साक्षि
णश्च स्वहस्तेन पितृनामकपूर्वकम् अत्राह ममुकः साक्षी लिखेयुरितिते समाः ८९

देवदत्तः साक्षीति स्वहस्तेनेकैकशो लिखेयुः ते च समाः संख्यातो गुणतश्च कर्तव्याः यद्यधमर्णः साक्षीवालिपिज्ञो न भवति तदाधमर्णो न्ये-
न साक्षी च साक्ष्यंतरेण सर्वसाक्षिसन्निधौ स्वमतं लेखयेत् यथाह नारदः अलिपिज्ञचरणीयः स्यात्स्वमतं तु स लेखयेत् साक्षी वा साक्षिणा
न्येन सर्वसाक्षिसमीपतइति ८९ किंच ततो लेखको धनिकाधमर्णिकाभ्यां उभाभ्यां प्रार्थितेन मया मुकेन देवदत्तेन विष्णुमित्रसूनुना
एतल्लेख्यं लिखितमित्यंते लिखेत् ९० सांप्रतं स्वकृतं लेख्यमाह यल्लेख्यं स्वहस्तेन लिखितमधमर्णेन तत्साक्षिभिर्विनापि प्रमाणं

स्मृतं मन्वादिभिः बलोपाधिकृताहते बलेन बलाकारेण उपाधिना लोभक्रोधमयमदादिलक्षणेन यत्कृतं तस्माद्विना नारदोप्याह मन्वा-
भियुक्तस्त्रीबालबलाकारकृतं च यत् तदप्रमाणलिखितं मयोपाधिकृतं तथेति तच्च तत्स्वहस्तकृतं परकृतं च लेख्यं देशाचारानुसारेण स-
बंधकव्यवहारेऽ बंधकव्यवहारे च युक्तमर्थक्रमापरिलोपेन लिख्यक्षरापरिलोपेन च लेख्यमित्येतावन्न पुनः साधुशब्दैरेव प्रातिस्विकदेशभाष-
यापिलेखनीयम् यथाह नारदः देशाचाराविरुद्धं यद्युक्तादिविधिलक्षणम् तत्प्रमाणं स्मृतं लेख्यमविलुप्तक्रमाक्षरमिति विधानं विधिः आ

उभयाभ्यर्थितेनेतन्मया त्वमुक्तसूनुना लिखितं त्वमुक्तेनेति लेख्यकोतेततोलिखेत् ९० विना तु साक्षिभि-
र्लेख्यं स्वहस्तलिखितं तु यत् तत्प्रमाणं स्मृतं लेख्यं बलोपाधिकृताहते ९१ ऋणं लेख्यकृतं देयं पुरुषैस्त्रिभिरे-
व तु आधिस्तु भुज्यते तावदावत्तन्मप्रदीयते ९२ धोर्विधिराधीकरणं तस्य लक्षणं गोप्याधिभोग्याधिकालकृतमित्यादित-

द्यक्तं विस्पष्टं यस्मिंस्तद्युक्तादिविधिलक्षणं अर्थानां क्रमः क्रमश्चाक्षराणि च क्रमाक्षराणि अविलुप्तानि क्रमाक्षराणि यस्मिंस्तदविलुप्तक्रमाक्ष-
राणि अविलुप्तानि क्रमाक्षराणि यस्मिंस्तदविलुप्तक्रमाक्षरं तदेवं स्मृतं लेख्यं प्रमाणं राजशासनवन्न साधुशब्दनियमोत्रेत्यभिप्रायः ९५
लेख्यप्रसंगेन लेख्या रूढमप्युणं त्रिभिरेव देयमित्याह यथा साक्ष्यादिकृतमृणं त्रिभिरेव देयं तथा लेख्यकृतमप्याहर्तृ तत्पुत्र तत्पुत्रौ स्त्रिभि-
रेव देयं न चतुर्थादिभिरिति नियम्यते ननु पुत्रपौत्रौ ऋणं देयमित्यविशेषेण ऋणमात्रं त्रिभिरेव देयमिति नियतमेव बाटं अस्यैवोत्सर्गस्य
पत्रारूढर्णविषये स्मृत्यंतरप्रभवामपवादशकामपनेतुमिदं वचनमारब्धं तथाहि पत्रलक्षणमभिधाय कात्यायनेनाभिहितम् एव कालमिति

क्रांतं पितृणां दाप्यते ऋणमिति इत्थं पत्रा रूढ मृणमतिक्रांतकालमपि पितृणां संबंधी दाप्यते अत्र पितृणामिति बहुवचननिर्देशात्कालमति-
क्रांतमिति वचनाच्च चतुर्थादिदाप्यइति प्रतीयते यथाहारीतेनापि लेख्यं यस्य भवेद्धस्तेलाभंतस्य विनिर्दिशेदिति अत्रापियस्य हस्ते लेख्य
मस्ति तस्य णलाभइति सामान्येन चतुर्थादिष्योष्णलाभोस्तिइति प्रतीयते ततश्चैतदाशंकानि वृत्त्यर्थमेतद्वचनमित्युक्तम् वचनद्वयं च योगी
श्वरवचनानुसारेण योजनीयम् अस्यापवादमाह संबंधकेपि पितृरूढे ऋणे त्रिभिरेव देयमिति नियमादृणापाकरणानधिकारेणापहरणेऽप्य
नधिकारप्राप्ताविदमुच्यते यावच्चतुर्थेन पंचमेन वा ऋणं न दीयते तावदेवाधिर्भुज्यते इति वदता संबंधकर्णापाकरणे चतुर्थादेरप्यधिकारोद-
र्शितः नन्वेतदप्युक्तमेव फलभोग्यो न नश्यतीति सत्यम् तदप्येतस्मिन् सत्यपवादवचने पुरुषत्रयविषयमेव स्यादिति सर्वमनवधम् ९२

देशांतरस्थे दुर्लेख्ये नष्टोन्मृष्टे तृते तथा भिन्ने दग्धे वा छिन्ने लेख्यमन्यत्तु कारयेत् ९३

प्रासंगिकं परिसमाप्य प्रकृतमेवानुसरति व्यवहाराक्षमे पत्रे पत्रांतरं कुर्यादिति विधीयते व्यवहाराक्षमत्वं चात्यंतव्यवहितदेशांतरस्थे पत्रे दुर्लेख्ये
दुष्टानि संदित्यमानान्यथावाचकानि गालेख्यानि लिप्यक्षराणि पदानि वा यस्मिन् तत् दुर्लेख्यं तस्मिन् दुर्लेख्ये नष्टे कालवशेनोन्मृष्टे मर्षादौ बल्यदिना
मृदितलिप्यक्षरे तृते तत्क्षरादिना भिन्ने विदलिते दग्धे प्रज्वलिते छिन्ने द्विधा भूते सति भवति एतच्चार्यप्रत्यर्थिनोः परस्परांतु मतो सत्यां वि-
मर्त्यांतु व्यवहारप्राप्तिदेशांतरस्थपत्रानयनाय दुर्गाध्यापेक्षया कालोदात्तव्यः दुर्गदेशावस्थिते नष्टे वा पत्रे साक्षिभिरेव व्यवहारनिर्णयः कार्यः
यथाह नारदः लेख्ये देशांतरस्थे शीर्णे दुर्लिखिते तृते सतस्तत्कालकरणमसतो द्रष्टुं दर्शनमिति सतो विद्यमानस्य पत्रस्य देशांतरस्थस्या

नयनाय कालकरणं कालावधिर्दत्तव्यः असतः पुनरविद्यमानस्य पूर्वचेद्रक्षारः साक्षिणस्तेर्दशनं व्यवहारेपरिसमापनं कार्यम् यदा तु साक्षि
णो न संति तदा दिव्येन निर्णयः कार्यः अलेख्यसाक्षिके देवीं व्यवहारे विनिर्दिशेदिति स्मरणात् एतच्च जानपदं व्यवस्थामात्रं राजकीयमपि व्य
वस्थापत्रमीदृशमेव भवति इयांस्तु विशेषः राज्ञः स्वहस्तसंयुक्तं स्वमुद्राचिह्नितं तथा राजकीयं स्मृतं लेख्यं सर्वेष्वर्थेषु साक्षिमिति यथान्य
दपि राजकीयं जयपत्रकं वृद्धवसिष्ठेनोक्तम् यथोपन्यस्तसाधार्यसंयुक्तं सोत्तरक्रियम् सावधारणकंचैव जयपत्रकमिष्यते प्राडिवाका-
दिहस्तांकं मुद्रितं राजमुद्रया सिद्धैः र्थैर्वादिने दद्याज्जयिने जयपत्रकमिति तथा सभासदोऽपि दत्तं मे मुकपुत्रस्येति स्वहस्तं दद्युः सभासद
श्च येन तत्र स्मृतिशास्त्रविदः स्थिताः यथा लेख्यविधौ तद्वत्स्वहस्तं दद्युरेव ते इति स्मरणात् सभासदांच परस्परानुमतिव्यतिव्यतिरेकेण न व्य

संदिग्धलेख्यशुद्धिः स्यात्स्वहस्तलिखितादिभिः युक्तिप्राप्तिक्रियाचिह्नसंबन्धागमहेतुभिः ९४

वहारेणानिः शल्यो भवति यथा हनारदः यत्र सभ्योजनः सर्वः साध्वेतदिति मन्यते सनिः शल्यो विवादः स्यात्स शल्यस्त्वन्यथा भवेदिति एत
च्चतुष्पाद्यावहार एव साधयेत्साध्यमर्थं यच्चतुष्पादान्वितं च यत् राजमुद्रांकितं चैव जयपत्रकमिष्यत इति स्मरणात् यत्र तु हीनता यथा अन्य
वादिक्रियाद्वेषीनोपस्थातानिरुत्तरः आहूतव्यपलापी च हीनः पंचविधः स्मृत इति तत्र न जयपत्रकमस्ति अपितु हीनपत्रकमेव तच्च कालां
तरे दंडप्राप्त्यर्थं जयपत्रं तु प्राडु न्यायविधिसिद्ध्यर्थमिति शेषः ९३ लेख्यसंदेहे निर्णयनिमित्तान्याह शुद्धमशुद्धं वेति संदिग्धलेख्यस्य
शुद्धिः स्वहस्तलिखितादिभिः स्यात् स्वहस्तेन लिखितं यल्लेख्यांतरं तेन शुद्धिः यदि सदृशान्यक्षराणि भवन्ति तदा शुद्धिः स्यादित्यर्थः आदि-

शब्दात्साक्षिलेरवकस्वहस्तोलिरिवतांतरसंवादान्छुद्धिरिति युक्त्याप्राप्तिर्युक्तिप्राप्तिः देशकालपुरुषाणां द्रव्येण सह संबंधः प्राप्तिः अस्मिन्देशे
स्मिन्कालेऽस्य पुरुषस्येदं द्रव्यं घटत इति युक्तिः क्रियातत्साक्ष्युपन्यासः चिह्नमसाधारणं श्रीकारादिसंबंधः अर्थिप्रत्यर्थिनोः पूर्वमपि परस्पर
विश्वासेन दानग्रहणादिसंबंधः आगमस्येतावन्तोर्थस्य संभावितः प्राप्त्युपायः एते हेतवः एभिर्हेतुभिः संदिग्धलेख्यशुद्धिः स्यादित्यन्वयः
यदा तु लेख्यसंदेहे निर्णयो न जायते तदा साक्षिभिर्निर्णयः कार्यः यथाह कात्यायनः दूषके पत्रके वा दीतदा स्तु निर्दिशेदिति साक्षिसं
भवविषयमिदं साक्ष्यसंभवविषयमिदं तु हारीतवचनं न मयेतत्कृतं पत्रकूटमेतेन कारितं अधरीकृत्य तत्सत्रमर्थो दिव्येन निर्णय इति ९४

लेख्यस्य पृष्ठे भिलिरवेदत्वा दत्वर्णिको धनम् धनीवोपगतं दद्यात्स्वहस्तपरिचिह्नितम् ९५

दत्वर्णपाटयेत् लेख्यं शुद्धौ वा न्यत्तु कारयेत् साक्षिमच्च भवेद्यद्वा तद्वा त्व्यं स साक्षिकम् ९६

एवं शोधिते पत्रे ऋणे च दातव्ये प्राप्ते यदा कृत्स्नमेव दातुमृणमसमर्थस्तदा किं कर्तव्यमित्यत आह यदा धर्मर्णिकः सकलमृणं दातुमसमर्थस्तदा-
शक्त्यनुसारेण दत्वा दत्वा पूर्वकृतस्य लेख्यस्य पृष्ठे भिलिरवेत् एतावन्मया दत्तमिति उत्तमर्णो वा उपगतं प्राप्तं धनं तस्यैव लेख्यस्य पृष्ठे दद्यादभिलि-
रवेत् एतावन्मया लब्धमिति कथं स्वहस्तपरिचिह्नितं स्वहस्तलिखिताक्षरचिह्नितं यद्वा उपगतं प्रवेशपत्रं स्वहस्तलिखितचिह्नितमधर्मर्णो यो-
त्तमर्णो दद्यात् ९५ ऋणो तु कृत्स्नमेव दत्ते किं कर्तव्यमित्यत आह क्रमेण सकृदेव वा कृत्स्नमृणं दत्वा पूर्वकृतं लेख्यं पाटयेत् यदा तु दुर्गवे-
शावस्थितं लेख्यं नष्टं वा तदा शुद्धौ अधर्मर्णत्वनिवृत्त्यर्थं न्यलेख्यं कारयेदुत्तमर्णम् अधर्मर्णपूर्वोक्तक्रमेणोत्तमर्णो विशुद्धिपत्रमधर्मर्णो

यदद्यादित्यर्थः ससाक्षिकेऽङ्गोक्तत्वेदातव्ये किं कर्तव्यमित्यत आह यत्तु ससाक्षिकमृणंतत्पूर्वसाक्षिसमक्षमेव दद्यात् इतिलेख्यप्रक-
रणम् ९६ लिखितसाक्षिभुक्तिलक्षणं त्रिविधं मानुषं प्रमाणमुक्तम् अथावसरप्राप्तं दिव्यं प्रमाणमभिधारयन् तुलाग्न्यापइत्यादिभि-
राद्यैः पञ्चभिः श्लोकैः दिव्यमातृकां कथयति तत्र तावद्विव्यान्नुद्दिशति तुलादीनिकोशांतानि पंचदिव्यानीह धर्मशास्त्रे विशुद्धये संदिग्धस्यार्थ-
स्य संदिग्धनिवृत्तये दातव्यानीति अन्यत्रान्यान्यपि तंदुलादीनिद्रव्याणिसन्ति घटो ग्निरुदकं चैव विषं कोशस्तथैव च तंदुलाश्चैव दिव्यानि सप्त-
मस्तप्तमाषक इति पितामहस्मरणात् अतः कथमेतावन्त्येवेत्यत आह एतेन महाभियोगेष्वेव नान्यत्रेति नियम्यते न पुनरिमान्येव दिव्यानी-

तुलाग्न्यापोविषंकोशोदिव्यानीहविशुद्धये महाभियोगेष्वेतानि शीर्षकस्थेभियोक्तारि ९७

ति महत्वावधिंच वक्ष्यति नत्वत्याभियोगेपिकोश इष्यते कोशमल्पेपि दापयेदिति स्मरणात् सत्यं कोशस्य तुलादिषु पाठो न महाभियोगेष्वेति
नियमार्थम् किंतु सावष्टंभाभियोगेपि प्राप्स्यर्थः अन्यथा शंकाभियोग एव स्यात् अवष्टंभाभियुक्तानां घटादीनि विनिर्दिशेत् तंदुलाश्चैव को-
शश्च शंकास्वेव न संशय इति स्मरणात् महाभियोगेषु शंकितेषु सावष्टंभेषु चाविशेषेण प्राप्तावपवादमाह एतानि तुलादीन्यभियोक्तारि शीर्ष-
कस्थेपि युक्तस्य भवन्ति शीर्षकं शिरः व्यवहारस्य चतुर्थः पादो जयपराजयलक्षणस्तेन च दंडो लक्ष्यते तत्र तिष्ठतीति शीर्षकस्थः तत्प्रयुक्तदंड-
भागित्यर्थः ९७ ततोर्थीलेखयेत्सद्यः प्रतिज्ञातार्थसाधनमिति भावप्रतिज्ञावादिन एव क्रियाव्यवस्थादर्शिता तदपवादार्थमाह रु-
द्राभियोक्तभियुक्तयोः परस्परसंप्रतिपत्त्यान्यतरोभियुक्तो वा दिव्यं कुर्यादितरोभियुक्तः शिरः शरीरमथ दंडं वा वदं गी कुर्यात् अथमभि-

संधिः नमानुषप्रमाणवद्विष्यप्रमाणं भावैकगोचरं अपितुभावाभावविशेषेण गोचरयति अतश्च मिथ्योत्तरे प्रत्यवस्कंधे प्रादु न्याये वार्थिप्रत्य
र्थिनोरन्यतरेच्छया दिव्यं भवतीति अल्पाभियोगे महाभियोगे शंकासावष्टंभयोरप्यविशेषेण कोशो भवतीत्युक्तं तुलादीनि विषांतानि तु महा-
भियोगे चैव सावष्टंभेति च नियमो दर्शितः तत्रावष्टंभाभियोगे चैवेत्यस्यापवादमाह राजद्रोहातिशंकायां ब्रह्महत्यादिपातकाभि शंकायां
च शिरस्थादिना विनापितुलादीनिकुर्यात् महाचौर्याभि शंकायां च यथा राजभिः शंकितानां च निर्दिष्टानां च दस्युभिः आत्मशुद्धिपराणां-
च दिव्यं देयं शिरोविनेति तंदुलाः पुनरल्पचौर्यशंकायामेव चौर्येतु तंदुलादेयानान्यत्रेति विनिश्चय इति पितामहवचनात् तसमाषस्तुम
हाचौर्याभि शंकायां चौर्यशंकाभियुक्तानां तसमाषे विधीयत इति स्मरणात् अन्ये पुनः शपथा अल्पार्थविषये सत्यवाहनशस्त्राणि गोबीज

रुच्यावान्यतरः कुर्यादितरो वर्तयेच्छिरः विनापि शीर्षकान् कुर्यान् नृपद्रोहे शपातके ९८

कनकानि च स्पृशेच्छिरांसि पुत्राणां दाराणां सुहृदां तथा अभियोगेषु सत्येषु कोशयानमथापि वा इत्येते शपथाः प्रोक्ता मनुना स्वत्यका
रणा इति नारदादि स्मरणात् यद्यपि मानुषे प्रमाणनिर्णयस्य निर्णायकं यत्तद्विष्यमिति लोकप्रसिद्धा शपथानामपि दिव्यत्वं तथापि कालांतर
निर्णयनिमित्तत्वे भयो धरादिभ्यो दिव्ये भ्यो भेदत्वव्यपदेशो ब्राह्मणपरिव्राजकवत् कोशस्थतु शपथत्वे पि धरादिषु पाठो महाभियोगविषय-
त्वेनावष्टंभाभियोगविषयत्वेन च धरादिसाम्यान्न तु समनंतरनिर्णयनिमित्तत्वेन तंदुलानां तसमाषस्व समनंतरनिर्णयनिमित्तत्वे व्यत्यविष-
यत्वे शंकाविषयत्वेन च धरादिवैलक्षण्यात्तेषु पाठ इति संतोष्यम् एतानि च दिव्यानि शपथाश्च यथा संभवमृणादिषु विवा देषु प्रयोक्तव्या

नि यत्तु पितामहवचनं स्थावरेषु विवादेशु दिव्यानि परिवर्जयेदिति तदपिलिखितसामंतादिसद्भावे दिव्यानि परिवर्जयेदिति व्याख्येयम् ननु विवा-
दांतरेष्वपि प्रमाणांतरसंभवे दिव्यानामनवकाश एव सत्यम् ऋणादिषु विवादेशु उक्तलक्षणसाक्ष्यपत्त्यासे अर्थिना कृतेपि प्रत्यर्थी यदि दंडाभ्युपगमा
वष्टंभेन दिव्यमवलंबते तदा दिव्यमपि भवति साक्षिणाभाशयदोषसंभवादि व्यस्य च निर्दोषत्वेन वस्तु तत्त्वविषयत्वात्तल्लक्षणत्वाच्च धर्मस्य यथा
हनारदः तत्र सत्ये स्थितो धर्मो व्यवहारस्तु साक्षिणि देवसाध्ये पौरुषेयी न लेख्यं वा प्रयोजयेदिति स्थावरेषु विवादेशु प्रत्यर्थिना दंडावष्टंभेन दि-
व्यावलंबने कृतेपि सामंतादिष्टप्रमाणसद्भावेन दिव्यं ग्राह्यमिति विकल्पनिराकरणार्थं स्थावरेषु विवादेशु दिव्यादिपितामहवचनम् नात्यंतिकदिव्य-
निराकरणार्थं लिखितसामंताद्यभावे स्थावरविवादेश्वनिर्णयप्रसंगात् ९८ किंच पूर्वेषु रूपोषितमुदिते सूर्ये सचैलं स्नानं दिव्यग्राहिण

सचैलं स्नानमाहूय सूर्योदयउपोषितम् कारयेत्सर्वदिव्यानि नृपब्राह्मणसन्निधौ ९९

माहूयनृपस्य सभ्यानां च ब्राह्मणानां सन्निधौ सर्वाणि दिव्यानि कारयेत्प्राड्विवाकः त्रिरात्रोपोषिताय स्युरेकरात्रोपोषिताय वा नित्यं दिव्यानि देया
नि शुचये चार्द्रवासस इति उपवासविकल्पः पितामहेनोक्तो बलवदबलवन्महाकार्यात्मकार्यविषयत्वेन व्यवस्थितो द्रष्टव्यः उपवासनियमश्च कार-
यितुः प्राड्विवाकस्यापि दिव्येषु सर्वकार्याणि प्राड्विवाकः समाचरेत् अध्वरेषु यथाध्वर्युः सोपवासो नृपाज्ञयेति पितामहवचनात् अत्र च यद्य-
पि सूर्योदय इत्यविशेषेणोक्तम् तथापि शिष्टसमाचाराद्रानुवारे दिव्यानि देयानि तत्रापि पूर्वाह्णे निपरीक्षा स्यात्पूर्वाह्णे च धर्तुं भवेत् मध्याह्ने
तु जलदेयं धर्मतत्त्वमभीप्सता दिवसस्य तु पूर्वाह्णे कोशसिद्धिर्विधीयते रात्रौ तु पश्चिमे यामे विषंदेयं सुशीतल इति पितामहोक्तो विशेषो द्रष्ट-

व्यः अनुक्तकालविशेषाणांतदुलतसमाषप्रभृतीनांपूर्वाह्वएवप्रदानं पूर्वाह्वेसर्वदिव्यानांप्रदानंपरिकीर्तितमितिसामान्येननारदस्मरणात् अ
हनित्रिधाविभक्तेपूर्वोभागः पूर्वाण्होमध्योमध्यान्हः उत्तरोपराह्वः तथापरोपिकालविशेषोविधिप्रतिषेधमुखेनदर्शितः विधिमुखस्तावत्
अग्नेः शिशिरहेमंतौवर्षाश्चैवप्रकीर्तिताः सरिद्रूपेषुसलिलहेमंतेशिशिरेविषम् चैत्रोमार्गशिराश्चैववैशाखश्चतथैवच एतेसाधा
रणामासादिव्यानामविरोधिनः कोशस्तुसर्वदादेयस्तुलास्यात्सार्वकालिकीति कोशग्रहणंसर्वशपथानामुपलक्षणं तंदुलानांपुनर्विशेषो
नभिधानात्सार्वकालिकत्वम् प्रतिषेधमुखोपि नशीतेतोयसिद्धिः स्यान्नोष्णकालेग्निशोधनम् नप्रावृषिविषंदद्यात्प्रवातेनतुलांतथा नाप
राह्वेनसंध्यायांनमध्यान्हेकदाचनेति नशीतेतोयसिद्धिः स्यादित्यत्रशीतशब्देनहेमंतशिशिरवर्षाणांग्रहणम् नोष्णकालेग्निशोधनमि

तुलास्त्रीबालवृद्धांधपंगुब्राह्मणरोगिणाम्

त्यत्रोष्णकालशब्देनच ग्रीष्मशरदोः विधानलब्धस्यापिपुनर्निषेधआदरार्थः प्रयोजनंतुवक्ष्यते ९९ अधिकारित्ववस्थामाह स्त्रीस्त्री
मात्रंजातिवयोवस्थाविशेषानादरेण बालआषोडशाहर्षाज्जातिविशेषानादरेण वृद्धोशीतिकावरः अंधोनेत्रविकलः पंगुः पादविकलः ब्रा
ह्मणोजातिमात्रम् रोगीव्याधितः एतेषांशोधनार्थंतुलैवेतिनियम्यते अग्निः फालस्तप्तमाषश्चक्षत्रियस्य जलमेववैश्यस्य गाशब्दोऽवधार
णो विषस्ययवाउक्तपरिमाणाः सप्तैवशूद्रस्यशोधनार्थंभवन्ति ब्राह्मणस्यतुलाविधानात् शूद्रस्ययवाः सप्तविषस्यैवेति विषविधानादग्नि
र्जलंवेतिक्षत्रियवैश्यविषयम् युक्तं एतदेवस्पष्टीकृतंपितामहेन ब्राह्मणस्यधरोदेयः क्षत्रियस्य हुताशनः वैश्यस्यसलिलंप्रोक्तंविषंशू-

द्रस्यदापयेदिति यत्तु रूपादीनां दिव्याभावस्मरणं स ब्रतानां षट्शतानां व्याधितानां तपस्विनाम् स्त्रीणां च न भवेद्दिव्यं यदि धर्मस्त्वपेक्षित इति तद्रुच्यावान्यतरः कुर्यादिति विकल्पनिवृत्त्यर्थं एतदुक्तं भवति अवष्टंभाभियोगेषु रूपादीनामभियोक्तृत्वेभियोज्यानामेव दिव्यमेतेषां अभियोज्यत्वेभ्यभियोक्तृणां मेव दिव्यम् परस्परभियोगेतु विकल्प एव तत्रापि तुल्ये वेत्यनेन वचनेन नियम्यते तथा महापातकादिशंकाभियोगे रूपादीनां तुल्ये वेति एतच्च वचनं सर्वदिव्यसाधारणेषु मार्गशिरचैत्रवैशाखेषु रूपादीनां सर्वदिव्यसमवधानेन नियामकतया श्रवत् न च सार्वकालं स्त्रीणां तुल्ये वेति स्त्रीणां च न विषं प्रोक्तं न चापि सलिलं स्मृतम् धरकोशादिभिस्तासामंतस्तत्वं विचारयेदिति विषसलिलव्यतिरिक्त धरकोशाग्न्यादिभिः शुद्धिविधानात् एवं बालादिष्वपि योजनीयम् तथा ब्राह्मणादीनामपि न सार्वकालिकस्तुलादिनियमः सर्वेषामेव वर्णानां कोश-

अग्निर्जलं वा शूद्रस्य यवाः सप्तविषस्य वा १००

शुद्धिर्विधीयते सर्वाण्येतानि सर्वेषां ब्राह्मणस्य विषं विनेति पितामहवचनात् तस्मात्साधारणकाले बहुदिव्यसमवधाने तुलादिनियमार्थमेव वचनं कालान्तरे तु तत्कालविहितं सर्वेषां तथा हि वर्षास्वग्निरेव सर्वेषां हेमंतशिशिरयोस्तु त्रियाणामग्निविषयो विकल्पः ब्राह्मणस्य त्वग्निरेव न कदाचिद्विषं ब्राह्मणस्य ब्राह्मणस्य विषं विनेति प्रतिषेधात् ग्रीष्मशरदोस्तु सलिलमेव येषां तु व्याधिविशेषाग्न्यादिनिषेधः कुष्ठिनां वर्जयेदग्निं सलिलं श्वासकासिनाम् पित्तलेष्मवतानि त्यं विषं तु परिवर्जयेदिति तेषामग्न्यादिकालेपि साधारणं तुलाद्येव दिव्यं भवति तथा तोयमग्निर्विषं चैव दातव्यं बलिनानृणामिति वचनाद्दुर्बलानामपि सर्वथापि विधिप्रतिषेधात् तत्कालानतिक्रमेण जातिवयो वस्थानाश्रितानि दिव्या

निर्देयानि १०० महाभियोगेष्वेतानीत्युक्तं तत्राभियोगस्य यदपेक्ष्यमहत्वं तदिदानीमाह पणसहस्रादूर्वाक्फलं विषंतुलां वा न कारयेत् म-
ध्यवर्तिजलमपि यथोक्तम् तुलादीनि विषांतानि गुरुष्वर्थेषु दापयेदिति अत्र कोशस्याग्रहणम् कोशमल्पेपि दापयेदित्यल्पाभियोगेपि तस्य-
स्मरणात् एतानि च त्वारिदिव्यानि पणसहस्रादूर्ध्वमेव भवन्तीति नार्वागित्यर्थः नन्वर्वागप्यग्न्यादीनि पितामहेन दर्शितानि सहस्रे तु धरंदद्या-
त्सहस्राधैतथायसम् अर्द्धस्यार्द्धे तु सलिलं तस्यार्द्धे तु विषं स्मृतमिति सत्यम् तत्रेत्यं व्यवस्था यद्व्यापहारे पातित्यं भवति तद्विषयं पितामह-
वचनमिदं तत् द्रव्यविषयं योगीश्वरवचनमिति एतच्च वचनद्वयं स्तेयसाहसविषयम् अपहृवे तु विशेषो दर्शितः कात्यायनेन दत्तस्यापह्वोय-
त्रप्रमाणं तत्र कल्पयेत् स्तेयसाहसयोर्दिव्यं स्वल्पेऽर्थे प्रदापयेत् सर्वद्रव्यप्रमाणं तत् ज्ञात्वा दिव्यं प्रकल्पयेत् हेमप्रमाणयुक्तं तु तदा दिव्यं नियो-

ना सहस्राद्धरेत्फलं न विषं न तुलां तथा नृपार्थेऽपि शापे च वहेयुः शुचये सदा १०१

जयेत् ज्ञात्वा संख्यां सुवर्णानां शतनाशे विषं स्मृतम् अशीते स्तु विनाशे वै दद्यादेव हुताशनम् षष्ठ्या नाशे जलं देयं च त्वारिंशतिवैधटम् त्रिंशद्-
शविनाशे तु कोशपातं विधीयते पंचाधिकस्य वा नाशे ततोर्द्ध्वं स्यात्तुलाः ततोर्द्ध्वं विनाशे हि स्पृशेत्पुत्रादिमस्तकान् ततोर्द्ध्वं विनाशे तु-
लौकिकाश्च क्रियाः स्मृताः एवं विचारयन्नाजाधर्मार्थाभ्यां न हीयत इति ज्ञात्वा संख्यां सुवर्णानामित्यत्र सुवर्णशब्दः षोडशमाषाः सुवर्ण इत्यु-
क्तपरिमाणवचनः नाशशब्दश्चात्रापह्ववचनः नासहस्रादित्यत्र तु तास्त्रिकपणसहस्रं बोद्धव्यम् ननु नृपद्रोहे पातके चैतानि दिव्यान् युक्ता-
नि तत्कथम् नासहस्राद्धरेत्फलमित्यत्राह नृपद्रोहेषु महापातकाभियोगे च सदा द्रव्यसंख्यामनपेक्ष्येतानि दिव्यानि कुर्युरूपवासादिना शुच-

यः संतः तथा देशविशेषोपिनारदेनोक्तः सभाराजकुलद्वारे देवायतनचत्वरे निधेयो निश्चलः पूज्यो धूम्रमात्यानुलेपनैरिति निधेयो धरः व्यवस्था-
चकात्यायनेनोक्ता इन्द्रस्थाने भिशस्तानां महापातकिनां नृणाम् नृपद्रोहे प्रवृत्तानां राजद्वारे प्रयोजयेत् प्रातिलोम्यप्रसूतानां दिव्यं देयं चतुष्पथे -
अतो न्येषु तु कार्येषु सभामध्ये विदुर्बुधाः अस्पृश्याधमदासानां म्लेच्छानां पापकारिणाम् प्रातिलोम्यप्रसूतानां निश्चयोनतुराजनि तत्प्रसिद्धा-
नि दिव्यानि संशयेतेषु निर्दिशेदिति इति दिव्यमातृका १०१ एवं सर्वदिव्योपयोगिनीं व्यवहारमातृकामभिधायेदानीं धरादिदिव्यानां प्रयो-
गमाह तुलायाधारणं तोलनं ये विदंति सुवर्णकारप्रभृतयः तैः प्रतिमानेन मृदादिना समीकृतः समीकृतस्तुलामाश्रितो धिरूढो नियुक्तो भियो-
क्ता वा दिव्यकारी लेखं कृत्वा येन सन्निवेशेन प्रतिमानसमीकरणदशायां शिष्यतले वस्थितस्तस्मिन् पाण्डुलेख्येनांकयित्वा वतारितस्तुलामभि-
मं

तुलाधारणविद्वद्भिरभियुक्तस्तुलाश्रितः प्रतिमानसमीकृतो रेखांक्यत्वावतारितः १०२

त्रयेत प्रार्थयेतानेन मंत्रेण हेतुलेखं सत्यस्य स्थानमसि पुरा आदि सृष्टौ देवेर्हि रण्यगर्भप्रभृतिभिर्विनिर्मितोत्पादिता तत्तस्मात्सत्यं सदिग्धस्या-
र्थस्य स्वरूपं वददर्शय कल्याणि शोभने अस्मात्संशयान्मां विमोचय हे मातः यद्यहं पापकृदसत्यवाद्यस्मि ततो मां त्वमधोनय अथ शुद्धः सत्यवाद्य-
स्मि ततो मामूर्ध्वेन येति प्राङ्निवाकस्य तुलाभिमंत्रणमंत्रः स्मृत्यंतरोक्तः अयं तु दिव्यकारिणः जयपराजयलक्षणं तु मंत्रलिङ्गा देवा वगम्यते इति-
नपृथगुक्तम् धरनिर्माणं पुनरारोहाद्यर्थसिद्धमेव पितामह नारदादिभिः स्पष्टीकृतम् तद्यथा लिख्यतु यज्ञियं वृक्षं यूपवन्मंत्रपूर्वकम् प्रण-
म्य लोकपालेभ्यस्तुलाकार्यामनीषिभिः मंत्रः सौम्यो वानस्पत्यच्छेदने जप्य एव चतुरस्रा तुलाकार्या ददारज्जीवतथैव च कटकानि च देयानि त्रि-

बुस्थानेषु चार्थवत् चतुर्हस्ता तुलाकार्यापादोचोपरितत्समी प्रोतरंतु तयोर्हस्तौ भवेदध्यर्द्ध एव वा हस्तद्वयनिरवेयंतु पादयोरुभयोरपि तोरणे च तथा-
 कार्ये पार्श्वयोरुभयोरपि धरादुच्चतरे स्थातां नित्यं दशभिरंगुलैः अवलंबोचकर्तव्यो तोरणाभ्यामधोमुखौ मृन्मयो सूत्रसंबद्धौ धरमस्तकचुंबिनौ प्राङ्मुखौ निश्चलः कार्यः
 शुचौ देशे धरस्तथा शिष्यद्वये समासज्य पार्श्वयोरुभयोरपि प्राङ्मुखान्कल्पयेद्भांश्चिष्ययोरुभयोरपि पश्चिमे तोलयेत्कतृ नन्यस्मिन्मृत्तिकाशुभाम्
 पितृकंपूरयेत्तस्मिन्निष्टकाग्रावपासुभिः अत्रचमृत्तिकाग्रावपासूनां विकल्पः परीक्षकानियोक्तव्यास्तुलामानविशारदाः वणिजो हेमकाराश्च
 कांस्यकारास्तथैव च कार्यः परीक्षकैर्नित्यमवलंबसमो धरः उदकचप्रदातव्यं धरस्योपरिपंडितैः यस्मिन्पुवते तोयं सविज्ञेयः समो धरः तोल
 यित्वानरं पूर्वे पश्चात्तमवतार्यतु धरंतु कारयेन्नित्यं पताकाध्वजशोभितम् तत आवाहयेद्देवान् विधिना नैनं मंत्रवित् वादित्रतूर्यघोषैश्च गंधमा

खंतु ले सत्त्व धामासिपुरा देवैर्विनिर्मिता तत्सत्यं वद कल्याणि संशयान्मां विमोचय १०३

त्यानुलेपनैः प्राङ्मुखः प्राञ्जलिभूत्वा प्राङ्मुखस्ततो वदेत् एतद्विष्णुगवन्धर्मस्य स्मिन्दिव्ये समाविश सहितो लोकपाले च वस्वादित्यमरुद्रणैः
 आवाह्यतु धरे धर्मं पश्चादंगानि विन्यसेत् इंद्रपूर्वे तु संस्थाप्य प्रेतेशं दक्षिणे तथा वरुणं पश्चिमे भागे कुबेरं चोत्तरे तथा अग्न्यादिलोकपालां
 च कोणभागेषु विन्यसेत् इंद्रः पीतो यमः श्यामो वरुणः स्फटिकप्रभः कुबेरस्तु सुवर्णभो वह्निश्चापि सुवर्णभः तथैव निर्व्रतिः श्या
 मो वायुर्धूम्रः प्रशस्तते ईशानस्तु भवेद्रक्तः एवं ध्यायेत्क्रमादिमान् इंद्रस्य दक्षिणे पार्श्वे वसूनाराधयेद्बुधः धरो ध्रुवस्तथा सोम आप
 श्चैवानिलोऽनलः प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवो ह्ये प्रकीर्तिताः देवेशे शानयोर्मध्ये आदित्यानां तथा यनम् धातार्यमा च मित्रश्च वरुणो शोभग

स्तथा इन्द्रो विवस्वान्पूषा च पर्जन्यो दशमः स्मृतः ततस्त्वष्टा ततो विष्णु रजघ्न्यो जघन्यजः इत्येते द्वादशादित्या नामभिः परिकीर्तिताः -
 अग्नेः पश्चिमभागे तु रुद्राणामयनं विदुः वीरभद्रश्च शंभुश्च गिरिशश्च महायशाः अजैकपादहिर्बुध्न्यः पिनाकीचापराजितः भुवनाधीश्वर
 श्वेव कपाली च विशांपतिः स्थाणुर्भवश्च भगवान् रुद्रास्त्वेकादश स्मृताः प्रेतेशरक्षो मेध्ये तु मातृस्थानं प्रकल्पयेत् ब्राह्मी माहेश्वरी चैव कोमा-
 शी वैष्णवी तथा वाराही चैव माहेंद्री चामुंडा गणसंयुता निर्ऋते रुतरेभागे गणेशाय तनं विदुः वरुणस्योत्तरेभागे मरुतां स्थानमुच्यते प-
 वनः स्पर्शानो वायु रनिलो मारुतस्तथा प्राणः प्राणेश जीवो च मरुतो ह्ये प्रकीर्तिताः धरस्योत्तरेभागे तु दुर्गा मावाहयेद्बुधः एतासां देवतानां
 तु स्वनाम्ना पूजनं विदुः पूजावसानं धर्माय दत्त्वा चार्घ्यादिकं क्रमात् अर्घादिपश्चादंगानां भूषांतमुपकल्पयेत् गंधादिकां निवेद्यांतां परिच-

यद्यस्मिन्पापकृन्मातस्ततो मां त्वमधोनय शुद्धश्चेद्भूमयोर्ध्वं मां तुलामित्यभिमंत्रयेत् १०४

र्यां प्रकल्पयेदिति अत्र चतुलांपताकाध्वजालं कृतां विधाय तस्यामेत्येहीति मंत्रेण धर्ममावाह्य धर्माचार्ये कल्पयामि नम इत्यादिना प्रयोगेणार्घ्यपा-
 द्याचमनीयमधुपर्काचमनीयस्नानवस्त्रयज्ञोपवीताचमनीयमुकुटकटकादिभूषांतं दत्त्वा इन्द्रादीनां दुर्गांतानां प्रणवाद्यैः स्वनामभिश्च तुर्ध्वं ते नमो
 ते रर्घ्यादिभूषांतं पदार्थानुसमयोगं दत्त्वा धर्माय गंधपुष्पधूपदीपनैवेद्यादीनि दत्त्वा इन्द्रादीनां गंधादीनि पूर्ववद्दद्यात् गंधपुष्पाणि च धरपूजायार-
 क्तानि कार्याणि यथा ह नारदः रक्तेर्गंधैश्च माल्यैश्च दद्याद्भूषांस्तदादिभिः अर्चयेत्तु धरं पूर्वं ततः शिष्टांस्तु पूजयेदिति इन्द्रादीनां तु विशेषानंभि-
 धानाद्याद्यालाभं रक्तेरन्यैर्वा पूजनमिति पूजार्थं क्रमः एतच्च सर्वं प्राड्विवाकः कुर्यात् यथोक्तम् प्राड्विवाकस्ततो विप्रो वेदवेदांगपारगः श्रुतव-

तोपसंपन्नः शांतचित्तो विमत्सरः सत्यसंधः शुचिर्दक्षः सर्वप्राणहितैरतः उपोषितः शुद्धवासाः कृतदंतानुधावनः सर्वासां देवतानां च पूजां कुर्याद्यथाविधि तथा ऋत्विग्निश्चतुर्भिश्चतसृषु दिक्षु लौकिकाग्नौ होमः कार्यः यथाह चतुर्दिक्षु तथा होमः कर्तव्यो वेदपारगैः आज्येन हविषा चैव समिद्धिर्होमसाधनैः सावित्र्या प्रणवेनाथ स्वाहांतेनेव होमयेत् प्रणवादिकां गायत्रीमुच्चार्य पुनः स्वाहाकारांतं प्रणवमुच्चार्य समिदाज्यं च रून्प्रत्येकमष्टोत्तरशतं जुहुयादित्यर्थः एवं हवनां तां देवपूजां विधायानंतरं मभियुक्तं मर्थं वक्ष्यमाणं मंत्रसहितं पत्रेलिखित्वा तत्पत्रं शोधयित्वा शिरो गतं कुर्यात् यथाह यंचार्थमभियुक्तः स्थालिखित्वा तत्पत्रं के मंत्रेणानेन सहितं तत्कार्यं तु शिरो गतम् मंत्रश्चायम् आदित्यचंद्रावनिलोनलश्च द्यौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च अहश्च रात्रिश्च उपोचसंध्ये धर्मश्च जानाति नरस्य वृत्तमिति एतच्च धर्मावाहनादिशिरसि पत्रारोपणांतमनुष्ठानकांडं सर्वदिव्यसाधारणं यथोक्तम् इमं मंत्रविधिं कृत्स्नं सर्वदिव्येषु योजयेत् आवाहनं च देवानां तथैव परिकल्पयेदिति अनंतरं प्राङ्निवाको धटमामंत्रयते धटमामंत्रयेच्चैव विधिनानेन शास्त्रविदिति स्मरणात् मंत्राश्च दर्शिताः त्वंधटब्रह्मणा सृष्टपरीक्षार्थं दुरात्मनाम् धकाराद्धर्ममूर्तिस्त्वं टकारात्कुटिलं नरम् धृतोष्मावयसे यस्माद्धटस्तेनाभिधीयसे त्वं वेत्सि सर्वजं जूनां पापानि सुकृतानि च त्वमेव देवजानीषे न विदुर्यानिमानवाः व्यवहाराभिज्ञस्तोयं मानुषः शुद्धिमिच्छति तदेनं संशयादस्माद्धर्मशास्त्रात्तुमर्हसीति शोधयतु त्वं तुलेत्यादिमापूर्वोक्तेन मंत्रेण तुलामामंत्रयते अनंतरं प्राङ्निवाकः शिरो गतपत्रकं शोधय यथास्थानं निवेश्य च धटमारोपयति पुनरारोपयेत्तस्मिन् स्थित्वा वस्थितपत्रकमिति स्मरणात् आरोपितं च विनाडी पंचकं यावत्तथैवावस्थापयेत् तत्कालं परीक्षां च ज्योतिः शास्त्राभिज्ञः कुर्यात् ज्योतिर्विद्वाह्मणः श्रेष्ठः कुर्यात्कालपरीक्षणम् विनाड्यः पंचविज्ञेयाः परीक्ष्याः कालकोविदैरिति स्मरणात् दक्षगुर्वोच्चारणकालः प्राणः षट्प्राणा विनाडी उक्तं च

दशगुरुवर्णः प्राणः षट्प्राणास्याहिनाडिकातासाम् षष्ट्याघटीघटीनां षष्ट्याहोरात्र उक्तश्च रवाग्निभिर्दिनेर्मास इति तस्मिंश्च कालेषु शुद्धशुद्धिपरीक्ष
णार्थं शुचयः पुरुषाराज्ञानियोक्तव्याः ते च शुद्धशुद्धीकथयन्ति यथोक्तं पितामहेन साक्षिणो ब्राह्मणाः श्रेष्ठायथादृष्टार्थवादिनः ज्ञानिनः शुच-
योऽलुब्धानियोक्तव्यान्पेणतु शंसन्ति साक्षिणः सर्वेशुद्धशुद्धीनृपेतदेति शुद्धशुद्धिनिर्णयकारणंचोक्तं तुलितोयदिवर्द्धेत स शुद्धः स्यान्न सं-
शयः समोवाहीयमानो वा न स शुद्धो भवेन्नर इति यत्तु पितामहवचनम् अल्पदोषः समोज्ञो बहुदोषस्तु हीयत इति तत्र यद्यभियुक्तस्यार्थ-
स्याल्पत्वं बहुत्वं च न दिव्येनावधारयितुं शक्यते तथापि सकृदमतिपूर्वत्वेन च महत्त्वमिति दंडप्रायश्चित्ताल्पत्वमहत्त्वमवधार्यते यदाचानुपलक्ष्यमा-
णदृष्टकारणैव कक्ष्यादीनां छेदो भंगो वा भवति तदाप्यशुद्धिरैव कक्षच्छेदे तुलाभंगे घटक कर्कटयोस्तथा रज्जुच्छेदे क्षभंगे वा तथैवाशुद्धिमादिशोदि-
ति स्मरणात् कक्ष्यं शिष्यतलं कर्कटौ तुलांतयोः शिष्याधारा वीषहूत्रावायस कीलकौ कर्कटश्चंगसन्निभौ अक्षः पादस्तंभयोरूपरिनिविष्टस्तुलाधा-
रपादः यदा तु दृश्यमानं कारण एषां भंगस्तदा पुनरारोपयेत् शिष्यादिलेदभंगेषु पुनरारोपयेन्नरमिति स्मरणात् ततश्च ऋत्विक्पुरोहिताचार्यान्
दक्षिणाभिश्च तोषयेत् एवं कारयितारजाभुक्काभोगान्मनोरमान् महतीं कीर्तिमाप्नोति ब्रह्मभूयाय कल्पते यदा तु क्तलक्षणं घटंतथैव स्थापयि-
तुमिच्छति तदा वायसाद्युपघात निरासार्थं कपाटादिसहिनां शालांकुर्यात् विशाला मुन्नतां शुष्कां घटशालांतु कारयेत् यत्र स्थो नोपहन्येत च-
भिश्चांडालवायसैः तत्रैव लोकपालादीन् सर्वदिक्षु निवेशयेत् त्रिसंध्यं पूजयेच्चैनानां धमाल्यानुलेपनैः कपाटबीजसंयुक्तां परिचारकरक्षिताम्
मृत्पानीयाग्निसंयुक्तामशून्यां कारयेन्मृप इति स्मरणात् बीजानियवव्रीत्यादीनाम् इति धटविधिः १०२ १०३ १०४ इदानीं क्रमग्रा-
प्तमग्निविधिमाह दिव्यमातृकोक्तसाधारणधर्मेषु सत्सु तुलाविधानोक्तधर्मावाहनादिशिरः पत्रारोपणांतैच विद्वांतै सत्ययमग्निविधौ विशेषः वि

मृदितव्रीहेर्विमृदि ताविघर्षिताव्रीहयः कराभ्यां येनासौ विमृदितव्रीहिस्तस्य करोक्षालयित्वा तिलकालकव्रणकिणादिस्थानेष्वलकरसादिनां कथयित्वा यथाह नारदः हस्तक्षतेषु सर्वेषु कुर्याद्धंसपदानित्विति अनंतरं सप्ताश्वत्थस्य पर्णानि हस्तयो रंजलीकृतयो र्न्यसेत् पत्रै रंजलिमा पूर्य आश्वत्थैः सप्तभिः समै रिति स्मरणात् तानि च हस्तसहितानि सूत्रेण तावद्वेष्टयेत् यावंत्यश्वत्थपर्णानि सप्तकृतो वेष्टयेदित्यर्थः सूत्राणि च सप्तशुक्लानि भवन्ति वेष्टयित्वा तै र्हस्तो सप्तभिः सूत्रतंतुभिरिति नारदवचनात् तथा सप्तशमीपत्राणि सप्तैव दूर्वापर्णानि चाक्षतांश्च दध्यक्तानक्षतांश्चाश्वत्थपत्राणामुपरिविन्यसेत् सप्तपिप्पलपत्राणि शमीपत्राण्यथाक्षतान् दूर्वायाः सप्तपत्राणि दध्यक्तांश्चाक्षतान्यसेत् इति स्मरणात् कुसुमानि च

करो विमृदितव्रीहे र्लक्षयित्वा ततो न्यसेत् सप्ताश्वत्थस्य पत्राणि तावत्सूत्राणि वेष्टयेत् १०५
त्वमग्ने सर्वभूतानां मंतश्च रसि पावक साक्षिवत्पुण्यपापेभ्यो ब्रूहि सत्यं कवे मम १०६

विन्यसेत् सप्तपिप्पलपत्राणि अक्षतं सुमनोदधि हस्तयो र्निक्षिपेत्तत्र सूत्रेणावेष्टनं तथेति पितामहवचनात् सुमनसः पुष्पाणि यदपि स्मरणम् अयस्तप्तंतुपाणिभ्यामर्कपत्रैस्तु सप्तभिः अंतर्हितं रहः शुद्धमदग्धः सप्तमेपद इति तदप्यश्वत्थपत्राभावे अर्कपत्रविषयं वेदितव्यम् अश्वत्थपत्राणां पितामहप्रशंसावचनेन मुख्यत्वावगमात् पिप्पलाज्जायते वह्निः पिप्पलो वृक्षराट् स्मृतः अतस्तस्य तु पत्राणि हस्तयो र्विन्यसेद्दुध इति १०५ कर्तुरग्न्यभि-मंत्रणमाह अग्ने त्वं सर्वभूतानां जरायुजांडजस्वेदजोद्भिज्जानामंतः शरीराभ्यंतरे च रसि उपयुक्तान्नपानादीनां पातकत्वेन वर्तसे पावकशुद्धिहेतोकवेक्रांतदर्शिन् साक्षिवत्पुण्यपापेभ्यः सत्यं ब्रूहि पुण्यपापेभ्य इति व्यल्लोपे पंचमी पुण्यपापान्यवेक्ष्य सत्यं ब्रूहि दर्शयेदित्यर्थः अयः पिडे त्रिभिः

स्तापेः संतप्ते संदंशेन पुरत आनीते कर्ता पश्चिम मंडले प्राङ्मुखः स्तिष्ठन् अनेन मंत्रेणाग्निं मंत्रयते यथा ह नारदः अग्निवर्णमयः पिंडं सस्फुलिंगं सुरं जितम्
तापे तृतीये संताप्य ब्रूयात्सत्य पुरस्कृतमिति अस्यार्थः लोहशुद्धये संतप्तं लोहं पिंडमुदके निक्षिप्य पुनः संताप्योदके निक्षिप्य तृतीये तापे संताप्य सं
दंशेन गृहीत्वा पुरत आनीते सत्य पुरस्कृतं सत्यशब्दयुक्तं त्वमग्ने सर्वभूतानामित्यादि मंत्रं कर्ता ब्रूयादिति प्राङ्मुखः कस्तु मंडलं भूभागाद्दक्षिण प्रदेशे लो
किक मग्निमुपसमाधाय अग्नये पावकाय स्वाहेति आज्येनाष्टोत्तरशतवारं जुहुयात् शांत्यर्थं जुहुयाद्ग्नौ घृतमष्टोत्तरशतमिति स्मरणात् हुत्वा च
तस्मिन् नग्नावयः पिंडं प्रक्षिप्य तस्मिन् स्ताप्यमाने धर्मावाहनादि हवनांतं पूर्वोक्तविधिं विधाय तृतीये तापे वर्तमाने अयः पिंडं मग्निमेभिर्मंत्रैरभिमंत्रयते
त्वमग्ने वेदाश्च त्वारस्त्वं च यज्ञेषु हूयसे त्वं मुखं सर्वदेवानां त्वं मुखं ब्रह्मवादिनाम् जठरस्थो हि भूतानां ततो वेत्ति शुभाशुभम् पापं पुनासि वै यस्मात्तस्मा

तस्येत्युक्तवतो लोहं पंचाशत्पलिकं समम् अग्निवर्णं न्यसेत्सिंडं हस्तयोरुभयोरपि १०७

त्पावक उच्यसे पापेषु दर्शयात्मानं मर्चिष्मान्भव पावक अथ वा शुद्धभावे पुशीतो भव हुताशन त्वमग्ने सर्वदेवानां मंतश्चरसि साक्षिवत् त्वमेव देवजा
नीषेन विदुर्यानि मानवाः व्यवहाराभिः शस्तोयं मानुषः शुद्धिं मिच्छति तदेतं संशयादस्मान्दर्मं तस्मात्तु मर्हसीति १०६ अपि च तस्य कर्तुरित्यु
क्तवत् त्वमग्ने सर्वभूतानामित्याद्यभि मंत्रणं कृतवतो लोहं लोहविकारपिंडं पंचाशत्पलिकं पंचाशत्पलं मस्मिन् सममस्त्रिरहितम् सर्वतश्च समं वृत्तं
श्लक्ष्णं च तथा षांगुलायामं अस्त्रिहीनं समं कृत्वा अष्टांगुलायाममयो मयम् पिंडं तु तापयेद्ग्नौ पंचाशत्पलिकं सममिति पितामहस्मरणात् अ
ग्निवर्णमग्नि सदृशमुभयोर्हस्तयोरश्वत्थपत्रदधिदूर्वाद्यंतरितयोर्न्यसेत् निक्षिपेत्प्राङ्मुखः १०७

ततः किंकुर्थादित्यत आह सपुरुषस्तसंलोहपिंडं अंजलिना गृहीत्वा सप्तमंडलानि शनैर्ब्रजेत् एवंकारेण मंडलेष्वेव पदन्यासं मंडलानतिक्रमणं दर्शयति यथाह पितामहः नमंडलमतिक्रामेन्नाप्यर्वाक्स्थापयेत्सदमिति सप्तैव मंडलानि शनैर्ब्रजेदित्युक्तम् तत्रैकैकं मंडलं किंप्रमाणं मंडयोरंतरं च किंचित्प्रमाणकमित्यत आह षोडश अंगुलानियस्यतत् षोडशांगुलकं षोडशांगुलप्रमाणं मंडलं बोद्धव्यम् मंडलयोरंतरं मध्यं च तावदेव षोडशांगुलमेव सप्तमंडलानि ब्रजेदिति वदता प्रथममेकमेव स्थानं मंडलयुक्तं अतश्चाष्टमंडलानि षोडशांगुलकानि मंडलांतराणि तु सप्ततावत्प्रमाणानि एतदेव नारदेन परिसंख्यायोक्तम् द्वात्रिंशदंगुलं प्राहुर्मंडलान्मंडलांतरम् अष्टाभिर्मंडलैरेव मंगुलानां शतद्वयम् चत्वारिंशत्समधिकं भूमेरंगुलमानतइति अयमर्थः अवस्थानमंडलात् षोडशांगुलान्मंडलांतरमन्यन्मंडलम् द्वितीयाद्येकमेकद्वात्रिंशदंगुलं सांतरालं तदेव मनवस्थानमंडलं

सप्तमादाय सप्तैव मंडलानि शनैर्ब्रजेत् षोडशांगुलकं ज्ञेयं मंडलं तावदंतरम् १०८

षोडशांगुलं गंतव्यानि च सप्तमंडलानि सांतरालानि द्वात्रिंशदंगुलान्येव मष्टाभिर्मंडलैश्चत्वारिंशदधिकं शतद्वयं भूमेरंगुलमानतोंगुलमानमिति सार्वविभक्तिकस्तसिः अस्मिंस्तु पक्षे वस्थानमंडलं षोडशांगुलं निधाय द्वात्रिंशदंगुलप्रमाणानां सप्तानां सांतरालमंडलं भूभागा नामैकं भूभागं द्विधा विभज्यांतरालं भूभागान् षोडशांगुलप्रमाणान् विहाय मंडलभूभागेषु षोडशांगुलप्रमाणेषु गंतृपदप्रमाणानि सप्तमंडलानि कार्याणि यथा तेनैवोक्तम् मंडलस्य प्रमाणं तु कुर्यात्तत्सदसंमितमिति यत्तु पितामहेनोक्तम् कारयेन्मंडलान्यष्टौ पुरस्तान्मन्त्रं तथा आग्नेयं मंडलं चाद्यं द्वितीयं वारुणं स्मृतम् तृतीयं वायुदेवत्यं चतुर्थं यमदेवतम् पंचमं लिङ्गदेवत्यं षष्ठं कौबेरमुच्यते सप्तमं सोमदेवत्यं सावित्रं त्र्यम्बकं तथा आग्नेयं मंडलं चाद्यं

द्वितीयं वारुणं स्मृतम् तृतीयं वायुदेवत्वं चतुर्थं यमदेवतम् पंचमं लिङ्गदेवत्वं षष्ठं कीबेरमुच्यते सप्तमं सोमदेवत्वं सावित्रं त्वष्टमं तथा नवमं सर्वदेवत्वं
मिति दिव्यविदो विदुः द्वात्रिंशदंगुलं प्राहुर्मंडलान्मंडलांतरम् अष्टाभिर्मंडलैरेव मंगुलानां शतद्वयम् षट्पंचाशत्समधिकं भूमेस्तु परिकल्पना कर्तुः
पदसमं कार्यं मंडलं तु प्रमाणतः मंडले मंडले देयाः कुशाः शास्त्रप्रचोदिता इति तन्नवमं सर्वदेवत्वं परिमितांगुलप्रमाणं मंडलं विहाया अष्टाभिर्मंडलैरेव
अष्टाभिश्चांतरालैः प्रत्येकं षोडशांगुलप्रमाणैरेव गुलानां षट्पंचाशदधिकं शतद्वयं संपद्यते तत्रापि गंतव्यानि सप्तैव मंडलानि यतः प्रथमेतिष्ठति नवमे-
क्षिपतीति न विरुद्ध्यते अंगुलप्रमाणं च तिर्यग्यवोदराण्यष्टावूर्ध्वावाव्रीहयस्त्रयः प्रमाणमंगुलस्योक्तं वितस्तिर्द्वादशांगुलः हस्तो वितस्तिर्द्वितयंदे-
डो हस्तचतुष्टयम् तत्सहस्रद्वयं क्रोशो योजनं तच्चतुष्टयमिति बोद्धव्यम् १०८ सप्तमंडलानि गत्वा किं कर्तव्यमित्यत आह अष्टमे मंडले स्थित्वा

मुत्काग्निं मृदितव्रीहिरदग्धः शुद्धिमाप्नुयात् अंतरापतिते पिंडे संदेहे वा पुनर्हरेत् १०९

नवमे मंडले अग्नितप्तमयः पिंडं त्यक्त्वा कराभ्यां व्रीहीन्मर्दयित्वा अदग्धहस्तश्चेच्छुद्धिमाप्नुयात् दग्धहस्तश्चेदशुद्ध इत्यर्थं सिद्धम् यस्तु संत्रासात्प्रस्व-
लन् हस्ताभ्यामन्यत्र दत्त्यते तथाप्यशुद्धो न भवति यथाह कात्यायनः प्रस्वलन्तं भिशस्तश्चेत्स्थानादन्यत्र दत्त्यते अदग्धं तं विदुर्देवास्तस्य भूयोपि दा-
पयेदिति यदा गच्छतो तत्राष्टमंडलादवर्गो वपिंडः पतति दग्धादग्धत्वे वा संशयस्तदा पुनर्हरेदित्यर्थं प्राप्तमुक्तम् तत्र चायमनुष्ठानक्रमः पूर्वेषु भू-
शुद्धिं विधाय परेषु मंडलानि यथाशास्त्रं निर्माय मंडलाधिदेवताश्च तत्र संपूज्याग्निमुपसमाधाय शान्तिहोमं निर्वर्त्य अग्नावयः पिंडं निधाय धर्मावाहना-
दि सर्वदेवतां पूजां हवनां तां निर्वर्त्य उपोषितस्य स्नातस्यार्द्रवाससः पश्चिमे मंडले तिष्ठतो व्रीहिं मर्दनादिकं करसंस्कारं विधाय प्रतिज्ञापत्रं समंत्रकं

कर्तुः शिरसि बध्वा प्राङ्निवाकस्तृतीयेतापेऽग्निमभिमन्त्र्य तप्तमयः पिंडं संदशने गृहीत्वा कर्त्रभिमन्त्रितं तस्यांजलो निदध्यात् सोपिमंडलानि सप्तग-
त्वानवमेमंडले प्रक्षिप्यादग्धः शुद्धो भवतीति इत्यग्निविधिः १०९ संप्रत्युदकविधिमाह हेवरुणसत्येन मामभिरक्षत्वमित्यनेन मन्त्रेण कम-
दकमभिशिष्याभिमन्त्र्य नाभिदग्धोदकस्थस्य नाभिप्रणोदकस्थितस्य पुरुषस्योरू गृहीत्वा शोध्यो जलं प्रविशेत् जले निमज्जेत् एतच्चवरुणपूजा-
यां सत्यां गंधमाल्यैः सुरभिभिर्मधुक्षीरघृतादिभिः वरुणाय प्रकुर्वीत पूजामादौ समाहितनारदस्मरणात् यथा साधारणेषु धर्मेषु धर्मावाहनादि-
सकलदेवतापूजाहोमसमन्त्रकप्रतिज्ञापत्रशिरोनिवेशनां तेषु सत्सु च तथा तोयत्वं प्राणिनां प्राणसृष्टेराद्यंतु निर्मितम् शुद्धेश्च कारणं प्रोक्तं द्र-
व्यानां देहिनां तथा अतस्त्वं दर्शयात्मानं शुभाशुभपरीक्षणमिति प्राङ्निवाकेनोदकाभिमन्त्रणे कृते शोध्यः सत्येन मामभिरक्षत्वंचरुणेत्युदकं प्रार्थय

सत्येन मामभिरक्षत्वंचरुणेत्यभिशिष्याकम् नाभिदग्धोदकस्थस्य गृहीत्वोरूजलं विशेत् ११०

ते उदकस्थानानि च नारदेनोक्तानि नदीषु तनुवेगासु सागरेषु वनेषु च रुदेषु देवस्वातेषु तटागेषु सरः सुचेति तथा पितामहेनापि स्थिरतोये निम-
ज्जेत्तु न ग्राहिणि न चात्यके तृणशैवालरहिते जलो कामस्य वर्जिते देवस्वातेषु यत्तोयं तस्मिन् कुर्याद्विशोधनम् आहार्यं वर्जयेन्नित्यं शीघ्रगासु न-
दीषु च आविशेत्सलिले नित्यं तृणपंकविवर्जिते इति आहार्यं तडागादिभ्य आहृतं ताम्रकटाहादिक्षिप्तं जलम् भाभिप्रमाणोदकस्थश्च यज्ञि-
यदृक्षो द्रवांधर्मस्थूणामवष्टभ्य प्राङ्मुखस्तिष्ठेत् उदके प्राङ्मुखस्तिष्ठेद्धर्मस्थूणां प्रगृह्य चेति स्मरणात् ११० ततः किं कर्तव्यमित्यत-
आह निमज्जनसमकालं गते स्मिन् जविन्येकस्मिन् पुरुषे अन्योजवी शरपातस्थानस्थितः पूवमुक्तमिषु मानीय जले निमग्नां गंयदि पश्यति

तदासशुद्धोभवति एतदुक्तंभवति त्रिषुशरीरेषुमुक्तेष्वेकोवेगवान् मध्यमेशरपातस्थानंगत्वातमादायतत्रैवतिष्ठति अन्यस्तुपुरुषोवेगवान् शर
मोक्षस्थानेतिष्ठति एवंस्थितयोस्तयोस्मृतीयस्यांकरतालिकायांशोधोनिमज्जति तत्समकालमेवतोरणमूलस्थितोपिद्रुततरंमध्यमशरपातस्था
नंगच्छति शरग्राहीचतस्मिन्नासेद्रुततरंतोरणमूलंप्राप्यातर्जलगतंयदिनपश्यतितदाशुद्धोभवतीति एतदेवस्यहीकृतंपितामहेन गंतुश्चापिचक
र्तुश्चसमंगमवमज्जनम् गच्छतोरणमूलानुलक्ष्यस्थानंजवीनरः तस्मिन्गतेद्वितीयोपिवेगादादायसायकम् गच्छेतोरणमूलंतुयतःसपुरुषोगतः
आगतस्तुशरग्राहीनपश्यतियदाजले अंतर्जलगतंसम्यक्तदाशुद्धिविनिर्दिशेदिति जविनोश्चपुरुषयोर्निर्धारणंकृतंनारदेन पंचाशतोधावकानांयो
स्यातामधिकोजवे तौचतत्रनियोक्तव्यौशरानयनकारणादिति तोरणंचनिमज्जनसमीपस्थानेसमेशाध्यकर्णप्रमाणोच्छ्रित्तंकार्यम् गत्वातुतज्जल

समकालमिषुमुक्तमानीयान्योजवीनरः गतेतस्मिन्निमग्नांगंपश्येच्चेच्छुद्धिमाप्नुयात् १११

स्थानतदेतोरणमुच्छ्रितम् कुर्वीतकर्णमात्रंतुभूमिभागेसमेशुचावितिनारदस्मरणात् शरत्रयवेणवंचधनुर्मंगलद्रव्यैः श्वेतपुष्पादिभिः प्रथमंसंपूज
येत् शरान्संपूजयेत्पूर्ववेणवंचधनुस्तथा मंगलैर्धूपपुष्पैश्चततः कर्मसमाचरेदितिपितामहवचनात् धनुषःप्रमाणंलक्ष्यस्थानंचनारदेनोक्तम् क्रूरं
धनुः सप्तशतमध्यमंषट्शतंस्मृतम् मंदंपंचशतंज्ञेयमेषज्ञेयोधनुर्विधिः मध्यमेनतुचापेनप्रक्षिपेच्च शरत्रयम् हस्तानांतुशते सार्द्धंलक्ष्यंकृत्वाविच
क्षणः न्यूनाधिकेनुदोषःस्यात्क्षिपतः सायकांस्तथेति अंगुलानांसप्ताधिकंशतंसप्तशतंक्रूरंधनुः एवंषट्शतंपंचशतंच एवंचैकादशांगुलाधिकं
हस्तचतुष्टयंक्रूरस्यधनुषःप्रमाणम् मध्यमस्यदशांगुलाधिकं मंदस्यनवांगुलाधिकमित्युक्तंभवति शराश्चानायसाग्रावैणवाः कार्याः शरांश्चानाय

साग्रांस्तु प्रकुर्वीत विशुद्धये वेणुकांडमयांश्चैव क्षेप्तातु सुदृढं क्षिपेदिति स्मरणात् क्षेप्तातु क्षत्रियस्त हृत्तिर्वा ब्राह्मणः सोपवासो नियोक्तव्यः यदा ह
क्षेप्ता च क्षत्रियः प्रोक्तस्त हृत्तिर्ब्राह्मणोपि वा अक्रूरत्वे दयः शांतः सोपवासस्तथा क्षिपेदिति त्रिषु मुक्तेषु मध्यमः शरीरात्स्थः तेषां च प्रेषितानां च शरा
णां शास्त्रचोदनात् मध्यमस्तु शरीरात्स्थः पुरुषेण बलीयसेति वचनात् तत्रापि पतनस्थानादाने तव्यो न सर्पणस्थानात् शरस्य पतनं ग्राह्यं सर्पणं तु
विवर्जयेत् सर्पत्सर्पन् शरीराया हूरा हूरा तरे च त इति वचनात् गतं च प्रवायति विषमादिदेशे च शरमोक्षो न कार्यः इष्टुं न प्रक्षिपेद्विद्वान्माकृते चातिवा
यति विषमेषु प्रदेशेषु च वृक्षस्थाणु समीकुले तृणगुल्मलतावल्लीपंकपाषाणसंयुत इति पितामहवचनात् निमग्नांगं पश्येच्च च्छुद्धिमाप्नुयादिति वदता
उन्मज्जितांगस्या शुद्धिर्दर्शिता स्थानांतरगमने चाशुद्धिः पितामहेनोक्ता अन्यथानविशुद्धिः स्यादेकांगस्यापि दर्शनादिति स्थानाद्वान्यत्र गमनाद्य-
स्मिन्पूर्वं निवेशित इति एकांगस्यापि दर्शनादिति च कर्णाद्यभिप्रायेण शरीरात् तत्र तु दृश्येत् न कर्णो नापि नासिका अप्सु प्रवेशने यस्य शुद्धं तदपि निर्दि-
शेदिति विशेषाभिधानात् अयमत्र प्रयोगक्रमः उक्तलक्षणजलाशयसन्निधौ उक्तलक्षणं तोरणं विधाय उक्तप्रमाणे देशे लक्ष्यं निधाय तोरणसन्निधौ स-
शरंधनुः संपूज्य जलाशये वरुणमावात् पूजयित्वा तत्तीरे धर्मादींश्च देवान् हवनांतमिष्ट्वा शोधयत्यशिरसि प्रतिज्ञापत्रमाबध्य प्राड्विवाको जलमभिमं-
त्रयते तोयत्वं प्राणिनां प्राण इत्यादिनामंत्रेण अथ शोधयः सत्येनेत्यादिनामंत्रेण जलमभिमंत्र्य गृहीतस्थूणस्य नाभिमंत्रोदकावस्थितस्य बलीय-
सः पुरुषस्य समीपमुपसर्पति अथ शरीरेषु त्रिषु मुक्तेषु मध्यमशरपातस्थाने मध्यमशरं गृहीत्वा जवित्येकस्मिन् पुरुषे स्थिते अन्यस्मिंश्च तोरणमूले
स्थिते प्राड्विवाकेन तालत्रये दत्ते युगपद्गमनमज्जनमथ शरानयनमिति इत्युदकविधिः १११ इदानीं विषविधिमाह त्वं विषेत्यादिमंत्रेण-
विषमभिमंत्र्य कर्ता विषं हिमशैलजं शृंगप्रभवं भक्षयेत् तच्च भक्षितं यस्य विषं वेगोर्विना जीर्यति स शुद्धो भवति विषवेगो नाम धातोर्धात्वन्तरप्राप्तिः धा

तोर्धात्वंतरप्राप्तिर्विषवेगइतिस्मृतइतिवचनात् धातवश्चत्वगसृङ्मासमेदोस्थिमज्जाशुक्राणीतिसप्त एवंचसप्तैवविषवेगाभवन्ति तेषांचलक्षणा-
निपृथगेवविषतंत्रेकथितानि वेगोरोमांचमाद्योरचयति विषजः स्वेदवक्त्रोपशोषोतस्योर्ध्वःस्तत्सरोद्वावुरसिजनयतोवर्णभेदप्रवेपोयोवेगःपं-
चमोसौनमनविषशतांकठभंगंचहिक्काषष्ठोनिश्वासमोहोवितरतिचमृतिंसप्तमोभक्षकस्येति अत्रचमहादेवस्यपूजाकर्तव्या यथाहनारदः द-
द्याद्विषंसोपवासेदेवब्राह्मणसन्निधौ धूपोपहारमंत्रैश्चपूजयित्वा महेश्वरमिति प्राड्गुवाकः कृतोपवासोमहादेवंपूजयित्वा तस्यपुरतोविषंव्यव-
स्थाप्यधर्मादिपूजाहवनानांविधायप्रतिज्ञापत्रंशोच्यास्यशिरसिनिधायविषमभिमंत्रयते त्वंविषब्रह्मणासृष्टं परीक्षार्थं दुरात्मनाम् पापानां दर्शया-
त्मानं शुद्धानाममृतंभव मृत्युमूर्तेर्विषत्वं हि ब्रह्मणापरिनिर्मितम् त्रायस्वेन नरं पापात्सत्येनास्यामृतं भवेति एवमभिमंत्र्य दक्षिणाभिमुखवायस्थि-

त्वं विष ब्रह्मणः पुत्रः सत्यधर्मे ल्यवस्थितः त्रायस्वास्मादभीशापात्सत्येन भव मे मृतम् ११२

त्रायदधात् नारदवचनात् द्विजानांसन्निधावेव दक्षिणाभिमुखे स्थिते उदङ्मुखः प्राङ्मुखो वा विषंदद्यात्समाहित इति विषंच वत्सनाभादि-
ग्राह्यम् शृंगिणो वत्सनाभस्य हेमजस्य विषस्य वेति पितामहवचनात् वज्र्यानि च तथैवोक्तानि चारितानि च जीर्णानि कृत्रिमाणि तथैव च षूभि-
जानि च सर्वाणि विषाणि परिवर्जयेदिति नारदेनापि षूष्ठं च चारितं चैव धूपितं मिश्रितं तथा कालकूटमलांबुंचविषं यत्नेन वर्जयेदिति कालश्च-
नारदेनोक्तः तोलयित्वेप्सितं काले देयं तद्धिमागमे नापराणहेन मध्याह्ने न संध्यायांतु धर्मविदिति कालांतरेतूक्तप्रमाणदत्तं देयम् वर्षे च तु-
र्थवा मात्रा ग्रीष्मे पंचयवाः स्मृता हेमं ते सा सप्तयवा शरद्व्या ततोपि हीति स्मरणात् अल्पेति षड्यवेत्यर्थः हेमं ते ग्रहणेन शिशिरस्यापि ग्रहणम्

हेमंतशिशिरयोः सामासेनेति श्रुतेः वसंतस्य सर्वदिव्यसाधारणत्वात्तत्रापि सप्तयवा विषं च घृतपुतंदेयम् नारदवचनात् विषस्य पलषट् भागाद्वा गोविंशतिमस्तु यः तमष्टभागहीनं तु शोध्ये दद्याद् घृतपुतमिति पलंचात्रचतुः सुवर्णिकम् तस्य षष्ठो भागो दशमाषाः पंचदशयवाश्च भवन्ति त्रिचवं त्वेव च कृष्णालं पंचकृष्णालको माषः इत्येको माषः पंचदशयवो भवति एवं दशानां माषाणां यवाः सार्द्धं शतं भवन्ति पूर्वे च दशयवा इति षष्ठ्यधिकं शतं यवाः पलस्य षष्ठो भागस्तस्माद् विंशति तमो भागो ह्येयवास्तस्याष्टमं भागं हीनः एकयवहीनः तं विंशतिमं भागं सप्तयवं घृतपुतंदद्यात् घृतं च विषा त्रिंशद्गुणं ग्राह्यम् पूर्वाण्हे शीतले देशे विषं देयं तु देहिनाम् घृतेनियोजितं श्लक्ष्णं पिष्टं त्रिंशद्गुणान्वितमिति कात्यायनवचनात् त्रिंशद्गुणेन घृतेनान्वितं विषम् शोध्यश्च कुहकादिभ्योरक्षणीयः त्रिरात्रं पंचरात्रं वा पुरुषैः स्वैरधिष्ठितम् कुहकादिभ्यां द्राजाधारयेदिव्यकारिणम् औषधीर्म

एवमुक्त्वा विषं शार्ङ्गं भक्षयेद्धिमशैलजम् यस्य वेगेर्विना जीर्येच्छुद्धितस्य विनिर्दिशेत् ११३

त्रयोगांश्च मणीनथ विषापहान् कर्तुः शरीरसंस्थां तु गूढोत्पन्नान्परीक्षयेदिति पितामहस्मरणात् यथा विषमपि रक्षणीयम् शार्ङ्गं हेमवतं शस्तं-
गंधवर्णरसान्वितम् अकृत्रिमसमं मूढमंत्रोपहतं च यदि तिनारदस्मरणात् तथा विषे पीते यावत्करतालिकाशतपंचकं तावत्प्रतीक्षणीयो नंतरं-
चिकित्सनीयः यथाह नारदः पंचतालिकाशतं कालं निर्विकारो यदा भवेत् तदा भवति संशुद्धस्ततः कुर्याच्चिकित्सितमिति पितामहेन तु दिनांतोऽवधि
रुक्तो ल्यमात्रा विषयः भक्षिते तु यदा स्वस्थो मूर्च्छा छिर्दिवि वर्जितः निर्विकारो दिनस्यांते शुद्धं तमपि निर्दिशेदिति अत्र च प्राङ्निवाकः सोपवासो महा
देवं संपूज्य तत्पुरतो विषं स्थापयित्वा धर्मादीनि स्वाशोध्य स्थिशिरसि प्रतिज्ञाय त्रं निधाय विषमभिमंत्र्य दक्षिणाभिमुखाय स्थिताय विषं प्रयच्छति

सचशोध्योविषमभिमंत्र्यभक्षयतीति क्रमः इति विषयविधानम् ११२ ११३ अथ कोशविधिमाह उग्रान्देवान्दुर्गादित्यादीन्समभ्यर्च्यगंध
पुष्पादिभिः पूजयित्वा संस्नाप्य तत्स्नानोदकमाहरेत् आहृत्य च तोयत्वं प्राणिनां प्राण इत्यादिना ततो यं प्राद्विवाकः संश्राव्य शोध्येन च ततो यं पात्रां
तरे कृत्वा सत्येन माभिरक्षत्वं वरुणेत्यनेनाभिमंत्र्य पाययेत्प्रसृतित्रयम् एतच्च साधारणधर्मेषु धर्मावाहनादिसकल देवता पूजा होम समंत्रक प्र
तिज्ञापत्रशिरोनिवेशनां तेषु सत्सु च अत्र च स्नाप्य देवनियमः कार्यनियमो धिकारिनियमश्च पितामहादिभिरुक्तः सक्तो यो यस्य देवस्य पाययेत्
स्य तज्जलम् समभावे तु देवानां मादित्यस्य तु दापयेत् दुर्गायाः पाययेच्चौरान्ये च शस्त्रोपजीविनः आस्करस्य तु यतो यं ब्राह्मणं तन्न पाययेत् दुर्गा
याः स्नापयेच्छूलमादित्यस्य तु मंडलम् अन्येषामपि देवानां स्नापयेदायुधानित्विति देवानां नियमः विस्त्रंभे सर्वशका सुसंधिकार्ये तथैव च एषु को

देवानुग्रान्समभ्यर्च्य तत्स्नानोदकमाहरेत् संश्राव्य पाययेत्तस्माज्जलात्सप्रसृतित्रयम् ११४

शः प्रदातव्यो नित्यं चित्तविशुद्धये इति कार्यनियमः पूर्वाण्हे सोपवासस्य स्नातस्यार्द्रपटस्य च सशूकस्याव्यसनिनः कोशपानं विधीयते सशूक आ-
स्तिकः मद्यपस्त्रीव्यसनिनां कितवानां तथैव च कोशः प्राज्ञैर्न दातव्यो ये च नास्तिक वृत्तयः महापराधो निर्धर्मे कृतघ्नो क्लीबकुत्सिते नास्तिक ब्राह्म्यदा
सेषु कोशपानं विवर्जयेदिति महापराधो महापातकं निर्धर्मो वर्णाश्रमधर्मरहितः पारवंडीकुत्सितः प्रतिलोमजः दाशाः कैवर्ताः इत्यधिकारिनिय
मः तत्रा गोमयस्य मंडलं कृत्वा तत्र शोध्य मादित्याभिमुखं स्थापयित्वा पाययेदिति नारदवचनादवगंतव्यम् यथाह तमाहूयाभिशास्तं तु मंड-
लाभ्यंतरे स्थितम् आदित्याभिमुखं कृत्वा पाययेत्प्रसृतित्रयमिति ११४

ननु तुलादिषु विषांतेषु समनंतरमेव शुद्धशुद्धिभावनाकोशोतु कथमित्यत आह चतुर्दशादन्हः पूर्वं यस्य राजिकं राजनिमित्तं दैविकं देवप्रभवं व्यसनं
दुःखं घोरं महत् नोनैव प्रजायते अत्यस्य देहिनामपरिहार्यत्वात्स शुद्धो वेदितव्यः ऊर्ध्वं पुनरवधेर्न दोषः यथा ह नारदः ऊर्ध्वं यस्य द्विसप्ताहाद्वैकतंतु
महद्भवेत् नाभियोज्यः सविदुषा कृतकालव्यतिक्रमादित्यर्थसिद्धमेवोक्तम् अर्वाकचतुर्दशादन्ह इत्येतन्महाभियोगविषयम् महाभियोगेष्वेतानिति प्र
स्तुत्याभिधानात् अवध्यंतराणि पितामहेनोक्तानि अल्पविषयाणि कोशमल्पेपि दापयेदिति स्मरणात् तानि च त्रिरात्रात्सप्तरात्राद्वा दशांहाद्वि
सप्तकात् वैकृतं यस्य दृश्येत पापकृत्स उदाहृत इति महाभियोगोक्तद्रव्यादर्वाचीनं द्रव्यं त्रिधा विभज्य त्रिरात्राद्यपि पक्षत्रयं व्यवस्थापनीयं इति को
शविधिः तुलादीनिकोशांतानि पंचमहादिव्यानि यथोद्देशयोगीश्वरेण व्याख्यातानि स्मृत्यंतरे त्वत्याभियोगविषयाण्यन्यानि दिव्यानि कथितानि

अवाक्यं चतुर्दशादन्हो यस्य नो राजदैविकम् व्यसनं जायते घोरं स शुद्धः स्यान्न संशयः ११५

यथाह पितामहः तंदुलानां प्रवक्ष्यामि विधिं भक्षणनोदितम् चोरे तु तंदुलादेयानान्यस्येति विनिश्चयः तंदुलान्कारयेच्छुक्लान् ललेर्नान्यस्य क-
स्यचित् मृन्मये भाजने कृत्वा आदित्यस्याग्रतः शुचिः स्नानीदकेन संमिश्रान्त्रात्रौ तत्रैव वासयेत् प्राङ्मुखो वापि संस्नातं शिरोरोपितपत्रकम् तं
दुलान्मक्षयित्वा तु पत्रे निषीवयेत्ततः पिप्पलस्य तु नान्यस्य अपावे पूज्य एव तु लोहितं यस्य दृश्येत हनु स्तालुच शीर्यति गात्रं च कंपयेद्यस्य तम
शुद्धिं विनिर्दिशेदिति शिरोरोपितपत्रकं तंदुलान्मक्षयित्वा निषीवयेत्प्राङ्मुखः भक्षयेदिति पयंतात्सिचिरूपं सर्वदिव्यसाधारणं च धर्मावा
हनादिपूर्ववदिहापि कर्तव्यम् इति तंदुलविधिः तसमावविधिः पितामहेनोक्तः तथाहि सौवर्णं राजतं चापि ताम्रं वा षोडशांगुलम् चतुरंगुलम्

रवातं तु मृन्मयं वाथ मंडलम् वर्तुलमित्यर्थः पूरये हृततैलाभ्यां विंशत्यास्तुपलेस्तुतत् सुवर्णमाषकं तस्मिन्सुतसे निक्षिपेत्ततः अंगुष्ठांगुलियो
गेन उद्धरेत्ततमाषकम् कराग्रयो न धुनु याद्विस्फोटो वा न जायते शुद्धो भवति धर्मेण निर्विकारकरांगुलिः उद्धरेदिति वचनात्सात्रादुत्क्षेपणमा
त्रं न बहिः प्रक्षेपणमादरणीयम् अपरकल्पः सौवर्णे राजते ताभ्यो आयसे मृन्मये पिचा गव्यं घृतमुपादाय तद्गन्धोत्तापयेच्छुचिः सौवर्णं राजतीता
म्रीमायसीं वा सुशोभिताम् सलिलेन सह ह्येतां प्रक्षिपेत्ताम्रमुद्रिकाम् अत्र मही चितरंगादये सनखस्पर्शगोचरे परीक्षेतां द्रार्कपणे चुरूकारं सुघोष
कम् ततश्चानेन मंत्रेण सकृत्तदभिमंत्रयेत् परंपवित्रममृतं घृतत्वं यज्ञकर्मसु दहपावकपापं त्वं हि मशीतं शुचो भव उपोषितं ततः स्नातमाद्र्वा
ससमागतम् ग्राहयेन्मुद्रिकां तां तु घृतमध्यगतां तथा प्रदेशिनीं च तस्याश्च परीक्षेयुः परीक्षकाः यस्य विस्फोटकानस्युः शुद्धो सा वन्यथा शुचिरिति
अत्रापि धर्मावाहनाद्यनुसंधातव्यम् धृतानुमंत्रणं प्राडिवाकस्य त्वमग्रे सर्वभूतानामिति शोधस्याग्न्यभिमंत्रणमंत्रः प्रदेशिनीं परीक्षेयुरितिव
चनात् ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ प्रदेशिन्येव मुद्रिकोद्धरणम् इति तसमाषविधिः धर्माधर्माख्यदिव्यविधिश्च पितामहे नोक्तः तथाच
अधुना संप्रवक्ष्यामि धर्माधर्मपरीक्षणम् हंतूणां याचमानानां प्रायश्चित्तार्थिनां नृणाम् हंतूणामिति साहसांभियोगेषु याचमानानामिति अ
र्थाभियोगेषु प्रायश्चित्तार्थिनामिति पातकाभियोगेषु राजतं कारयेद्धर्ममधर्मसौमिकायसमिति प्रतिमाविधानं सौमिकं वा आयसं वेति पक्षांत
रमाह लिखेद्दूर्जे पटे वापि धर्माधर्मौ सितसितौ अभ्युक्ष्य पंचगव्येन गंधमाल्यैः समर्चयेत् सितपुष्पस्तु धर्मः स्यादधर्मो सितपुष्पधृक् एवं वि
धायोपलिख्य पिंडयोस्तौ निधापयेत् गोमयेन मृदा वापि पिंडौ कार्यौ समंततः मृद्भांडके नुपहते स्थाप्यौ चानुपलक्षितौ उपलिप्ते शुचौ देशे देवब्रा
ह्मणसन्निधौ आवाहयेत्ततो देवान् लोकपालांश्च पूर्ववत् धर्मावाहनपूर्वं तु प्रतिज्ञापत्रं कलिरवेत् यदि पापविमुक्तो हं धर्मस्त्वायातु मे कर इति

अभिशस्तोभिमंत्रयते अभियुक्तस्तथोश्चैकं प्रगृह्णीताविलंबितः धर्मे गृहीते शुद्धः स्यादधर्मे तु सहीयते एवं समासतः प्रोक्तं धर्माधर्मपरीक्षणम्
 इति इति धर्माधर्मदिव्यविधिः अन्ये च शपथाद्रव्याल्पत्वमहत्त्वविषयाजातिविशेषविषयाश्चमन्यादिभिरुक्ताः यथा निष्केतुसत्यवचनं द्विनिष्के-
 पादलंभनम् त्रिकादर्वाक्तुपुण्यं स्यात्कोशपानमतः परम् सत्येन शापयेद्विप्रं क्षत्रियं वा हनायुधैः गोबीजकांचने वैषयं शूद्रं सर्वेस्तु पातकैरित्यादयः
 अत्र च शुद्धिविभावनामनुनोक्ता न चार्तिर्मूर्च्छति क्षिप्रं सज्ञेयः शपथे शुचिरिति आर्तिरपि यस्य नो राजदैविकं व्यसनं जायते घोरमित्युक्ते वा का-
 लनियमश्च त्रिरात्रप्रभृतिः कार्यलाघवगौरवपर्यालोचनया द्रष्टव्यः एवं दिव्यैर्जयपराजयावधारणोदंडविशेषोऽपि दर्शितः कात्यायनेन शतार्द्धदा-
 पयेच्छुद्धमशुद्धोदंडभागभवेदिति तं दंडमाह विषेतोये हुताशे चतुलाकोशे च तंडुले सप्तमाषकदिव्ये चक्रमादंडं प्रकल्पयेत् सहस्रं षट्शतं चैव त-
 थापंच शतानि च चतुस्त्रिंशेकमेवं च हीनं हीनेषु कल्पयेदिति निन्दवेभावितीदद्यादित्युक्तदंडेनायं दिव्यनिबंधो नोदंडः समुच्चीयते इति दिव्यप्र-
 करणम् ११५ तत्र दायशब्देन यद्धनं स्वामिसंबन्धादेव निमित्तादन्यस्य संभवति तदुच्यते सच द्विविधः अप्रतिबंधः सप्रतिबंधश्च तत्र पुत्रा-
 णांपौत्राणांच पुत्रत्वेन पौत्रत्वेन च पितृधनं पितामहधनं च संभवतीत्यप्रतिबंधो दायः पितृव्यप्रात्रादीनां तु पुत्राभावे स्वाम्यभावे च संभवतीति-
 पुत्रसद्भावः स्वामिसद्भावश्च प्रतिबंधस्तदभावे पितृव्यत्वेन च प्रातृत्वेन च संभवतीति सप्रतिबंधो दायः एवं तत्पुत्रादिष्वप्युहनीयः विभागो नाम
 द्रव्यसमुदायविषयाणामनेकस्वाम्यानां तदेकदेशेषु द्रव्यस्य व्यवस्थापनं एतदेवाभिप्रेत्योक्तं नारदेन विभागोर्थस्य पैत्र्यस्य तनयैर्यत्र कल्प्यते दाय-
 भाग इति प्रोक्तं दायभागपदंबुधैरिति पैत्र्यस्येति स्वत्वनिमित्तसंबन्धोपलक्षणम् तनयैरित्यपि प्रत्यासन्नोपलक्षणं इदमह निरूपणीयम् कस्मि-
 न्काले कस्य कथं कैश्च विभागः कर्तव्य इति तत्र कस्मिन्काले कथं कैश्चेति तत्र तत्र श्लोकव्याख्यान एव वक्ष्यते कस्य विभाग इति एतदिह चिंत्यते किं

विभागात्स्वमु तस्वस्य सतो विभाग इति तत्र स्वत्वमेव तावन्नि रूष्यते किंशास्त्रेकसमधिगम्य स्वत्वमु तप्रमाणांतरसमधिगम्यमिति तत्र शास्त्रे
कसमधिगम्यमिति तावदुक्तं गौतमवचनात् स्वामीरिक्थक्रयसंविभागपरिग्रहाधिगमेषु ब्राह्मणस्याधिकं लब्धं क्षत्रियस्य विजितं निर्विष्वे-
श्यशूद्रयोरिति प्रमाणांतरगम्ये स्वत्वेनेदं वचनमर्थवत्स्यात् तथा यो दत्तादायिनो ह स्तास्त्रिप्सेत ब्राह्मणो धनम् याजनाध्यापनाहापियथा स्तेनस्तथै-
व स इति अदत्तादायिनः सकाशाद्याजनादिद्वारेण द्रव्यमर्जयतां दंडविधानमुपपन्नं स्यात्स्वत्वस्यालौकिकत्वे अपि च लौकिकं चेत्स्वत्वं मम स्वमने-
नापत्तमिति न ब्रूयात् अपहर्तुरेव स्वत्वात् अन्यथा स्वतेनापत्तमिति नापहर्तुः स्वम् एव तर्हि सुवर्णरजतादिस्वरूपवदस्य वा स्वस्य वा स्वमि-
तिसंशयो न स्यात् तस्माच्छास्त्रेकसमधिगम्य स्वत्वमिति अत्रोच्यते लौकिकमेव स्वत्वं लौकिकार्थक्रियासाधनत्वात् व्रीत्यादिवत् आहवनीयादीनां

प्रमाणं मानुषं देवमिति भेदेन वर्णितम् अधुनावर्ण्यते दायविभागो योगमूर्तिना ११६

हिशास्त्रगम्यानां लौकिकक्रियासाधनत्वमस्ति नन्वाहवनीयादीनां मपि पाकादिसाधनत्वमस्येव नैतत् न हितत्राहवनीयादिरूपेण पाकादिसाध-
नत्वं किं तर्हि प्रत्यक्षादिपरिदृश्याग्न्यादिरूपेण इह तु सुवर्णादिरूपेण न क्रियादिसाधनत्वमपि तु स्वत्वमेव न हि यस्य यत्स्वं न भवति तत्तस्य क्रयाद्य-
र्थक्रियासाधयति अपि च प्रत्यंतवासिनामप्यदृश्यास्त्रव्यवहाराणां स्वत्वव्यवहारो दृश्यते क्रयविक्रयादिदर्शनात् किंच नियतोपायकं स्वत्वं लो-
कसिद्धमेवेति न्यायविदो मन्यन्ते तथाहि लिप्तासूत्रे तृतीये वर्णके द्रव्यार्जननियमानां क्रत्वर्थत्वे स्वत्वमेव न स्यात् स्वत्वस्य लौकिकत्वादिति पूर्वपक्षा-
भावमाशंक्य द्रव्यार्जनस्य प्रतिग्रहादिना स्वत्वसाधनत्वं लौकिकसिद्धमिति पूर्वपक्षः समर्थितो गुरुणा ननु च द्रव्यार्जनस्य क्रत्वर्थत्वे स्वत्वमेव न भ-

वतीति यागएव न संवर्तेत प्रलपितमिदं केनापि अर्जनं स्वत्वं नापादयतीति विप्रतिषिद्धमिति वदता तथा सिद्धांतोपि स्वत्वस्य लौकिकत्वमं
 गीकृत्यैव विचारप्रयोजनमुक्तम् अतो नियमातिक्रमः पुरुषस्य न क्रतोरिति अस्य चार्थ एव विवृतः यदा द्रव्यार्जननियमानां क्रत्वर्थत्वं तदा
 नियमार्जिते नैव द्रव्येण क्रतुसिद्धिः नियमातिक्रमार्जिते न द्रव्येण न क्रतुसिद्धिरिति न पुरुषस्यैव नियमातिक्रमदोषः पूर्वपक्षे राह्यते तु अ
 र्जननियमस्य पुरुषार्थत्वात्तदतिक्रमेणार्जितेनापि द्रव्येण क्रतुसिद्धिर्भावति पुरुषस्यैव नियमातिक्रमदोष इति नियमातिक्रमार्जितस्यापि स्व
 त्वमंगीकृतम् अन्यथा क्रतुसिद्धिभावात् न चैतावता चौर्यादिप्राप्तस्यापि स्वत्वस्यादिति मंतव्यम् लोके तत्र स्वत्वप्रसिद्धिभावात् व्यवहारवि
 संवादात् एवं प्रतिग्रहाद्युपायैक स्वत्वे लौकिके स्थिते ब्राह्मणस्य प्रतिग्रहादय उपायाः क्षत्रियस्य विजितादयो वैश्यस्य कृष्यादयः शूद्रस्य शु
 श्रूषादय इत्येव दृष्टार्थनियमाः रिक्थादयस्तु सर्वसाधारणाः स्वामी रिक्थक्रयसंविभागपरिग्रहाधिगमेष्वित्युक्ताः तत्राप्रतिबंधोदायोरि
 कथं क्रयः प्रसिद्धः संविभागः सप्रतिबंधोदायः प्रतिग्रहो न न्य पूर्वस्य जलतृणकाष्ठादेः स्वीकारः अधिगमो निध्यादेः प्राप्तिः एतेषु निमित्तेषु
 सत्सु स्वामी भवति कृतेषु शायते स्वामी ब्राह्मणस्याधिकं लब्धमिति ब्राह्मणस्य प्रतिग्रहादिना लब्धं तदधिकं कर्मसाधारणं क्षत्रियस्य विजितमि
 ति अधिकमित्यनुवर्तते क्षत्रियस्य विजयदंडादिलब्धमसाधारणम् निर्विष्टं वैश्यशूद्रयोरिति अत्राप्यधिकमित्यनुवर्तते वैश्यस्य कृषिगो
 रक्ष्यादिलब्धं निर्विष्टं तदसाधारणम् शूद्रस्य द्विजशुश्रूषादिना भूतिरूपेण यल्लब्धं तदसाधारणं एव मनुलोमजानां प्रतिलोमजानां च लोकप्रसि
 द्हेषु स्वत्वहेतुषु यद्यदसाधारणमुक्तं सूतानामश्वसारथ्यमित्यादितत्तत्सर्वं निर्विष्टशब्देनोच्यते सर्वस्यापि भूतिरूपत्वान्निर्वेशो भूतिभोग
 योरिति त्रिकांडीस्मरणात् तत्तदसाधारणं वेदितव्यम् यद्यपि पत्नी दुहितरश्चेत्यादिस्मरणं तत्रापि स्वामिसंबन्धितया बहुषुदायविभागितया

या. स्मृ.
५५

प्राप्तेषु लोकप्रसिद्धेषु स्वत्वव्याप्तौ ह निवृत्त्यर्थं स्मरणमिति सर्वमनवद्यं यदापि मम स्वमनेनापहृतमिति न ब्रूयात्स्वत्वस्थलोकि कत्व इति तदप्य-
सत् स्वत्वहेतुभूतक्रयादिसंदेहात्स्वत्वसंदेहोपपत्तेः विचारप्रयोजनं तु यद्वर्हितेनार्जयंति कर्मणा ब्राह्मणाधनम् तस्योत्सर्गेण शुद्धंति जपेन त-
पसैव चेति शास्त्रैकसमधिगम्यैः स्वत्ववर्हितेनासत्प्रतिग्रहवाणिज्यादिना लब्धस्वत्वमेव नास्तीति तत्पुत्राणां तदविभाज्यमेव यदा तु लोकि-
कस्वत्वं तदा सत्प्रतिग्रहादिलब्धस्यापि स्वत्वात् तत्पुत्राणां तद्विभाज्यमेव तस्योत्सर्गेण शुद्धंतीति प्रायश्चित्तमर्जयितुरेव तत्पुत्राणां तु दायत्वेन स्व-
त्वमिति न तेषां दोषसंबन्धः सप्तविंशतिगमाधर्म्यादायो लाभः क्रयोजयः प्रयोगः कर्मयोगश्च सत्प्रतिग्रह एव चेति मनुस्मरणात् इदानीमिदं स-
दित्यते किंच विभागात्स्वमुत् स्वस्य सुतो विभाग इति तत्र विभागात्स्वत्वमिति तावद्युक्तम् जातपुत्रस्याधानविधानात् यदि जन्मनैव स्वत्वं स्या-
त्तदोत्पन्नस्यापि पुत्रस्य तत्त्वं साधारणमिति द्रव्यसाधेष्वाधानादिषु पितुरनधिकारः स्यात् तथा विभागात्प्राक्पितृप्रसादो लब्धस्य विभागप्र-
तिषेधो नोपपद्यते सर्वानुमत्यादत्तत्वादिभागप्राप्त्याभावात् यथाह शौर्यभार्याधने चोभेयश्च विद्याधनं भवेत् त्रीण्येतान्यविभाज्यानि प्रसादो-
यश्चपेत्क इति तथा भर्त्राप्रीतेन यद्वत्स्त्रियेतस्मिन्मृते पितृ सायथाकाप्रमध्वीयादद्याद्वा स्थावरराहत इति प्रीतिदानवचनं नोपपद्यते तज्जन्म-
नैव स्वत्वेन च स्थावरराहते यद्वत्तमिति संबन्धो युक्तो व्यवहितयोजनाप्रसंगात् यदापि मणिमुक्ताप्रवालानां सर्वस्यैव पिता प्रभुः स्थावरस्य तु सर्वस्य-
नपितानपितामहः तथा पितृप्रसादाद्भुज्यते वस्त्राण्याभरणानि च स्थावरं तु न भुज्येत प्रसादे सति पेत्तृके इति स्थावरस्य प्रसाददानप्रतिषेधव-
चनम् तस्मिन्नामहोपात्तस्यावरविषयम् अतीते पितामहे तद्धनं पिता पुत्रयोः साधारणमपि मणिमुक्तादिपितुरेव स्थावरं तु साधारणमित्यस्मा-
देव वचनादवगम्यते तस्मान्न जन्मना स्वत्वं किंतु स्वामिना शादिभागाद्वा स्वत्वम् अतएव पितु रूर्ध्वं विभागात्प्राग्द्रव्यस्वत्वस्य प्रहीणत्वाद-

मि. व्य.
२

५५

येन गृह्यमाणं न निवार्य इति चोद्यस्यावकाशः तथैकपुत्रस्यापि पितृ प्रयाणादेव पुत्रस्य स्वमिति न विभागमपेक्षते इति अत्रोच्यते लोकप्रसिद्धमे-
 व स्वत्वमित्युक्तम् लोके च पुत्रादीनां जन्मनैव स्वत्वं प्रसिद्धतरम् नापह्नवमर्हति विभागशब्दश्च बहुस्वामिकधनविषयः प्रसिद्धो नान्यदीयविष-
 यो न प्रहीणविषयः तन्तथोपत्येवार्थस्वामित्वाल्लभ्यते त्याचार्या इति गौतमवचनात् मणिमुक्ताप्रवालानामित्यादिवचनं च जन्मना स्वत्वपक्ष एवो-
 पपद्यते न च पितामहोपात्तस्थावरविषयमिति युक्तम् न पितानपितामह इति वचनात् पितामहस्य हि स्वार्जितमपि पुत्रे पौत्रे च सत्यदेयमि-
 तिवचनं जन्मना स्वत्वगमयति यथा परमते मणिमुक्तावस्त्राभरणादीनां पितामहानामपि पितुरेव स्वत्वं वचनात् एवमस्मन्मते पित्रार्जिता-
 नामप्येतेषां पितुर्दानाधिकारो वचनादित्यविशेषतः यत्तु भर्त्रा प्रीतेनेत्यादिविष्णुवचनं स्थावरस्य प्रीतिदानज्ञापनं तत्स्योपार्जितस्यापि पुत्राद्य-
 भ्यनुज्ञायेवेति व्याख्येयम् पूर्वोक्ते मणिमुक्तादिवचनैः स्थावरव्यतिरिक्तस्यैव प्रीतिदानयोग्यत्वं निश्चयात् यदप्यर्थसाध्येषु वेदिकेषु कर्मस्व-
 नधिकार इति तत्र तद्विधानबलादेवाधिकारो गम्यते तस्मात्पैतृकपैतामहे च द्रव्ये जन्मनैव स्वत्वम् तथापि पितुरावश्यकेषु धर्मकृत्येषु वाच-
 निकेषु प्रसाददानकुटुंबाभरणापह्निमोक्षादिषु च स्थावरव्यतिरिक्तद्रव्यविनियोगे स्वातंत्र्यमिति स्थितम् स्थावरेषु स्वार्जिते पित्रादिप्राप्ते च
 पुत्रादिपारतन्त्र्यमेव स्थावरद्विपदं चैव यद्यपि स्वयमर्जितम् असंभूयसु तान्सर्वान्नदानं न च विक्रयः ये जाता येऽप्यजाताश्च ये च गर्भेऽप्यवस्थि-
 ताः हन्ति च तेभिरकांक्षन्ति न दानं न च विक्रय इत्यादि स्मरणान्न अस्यापवादः एकोपि स्थावरे कुर्याद्दानाधमनविक्रयम् आपत्काले कुटुंबार्थो-
 धमार्थे च विशेषत इति अस्यार्थः अप्राप्तव्यवहारेषु पुत्रेषु पौत्रेषु वा अनुज्ञादानादावसमर्थेषु भर्त्रा तु पुत्रा तथाविधेष्वपि सक्तैः अपि सकलकु-
 टुंबव्यापित्यामापदितस्योषणवावश्यं कर्तव्येषु पितृश्राद्धादिषु स्थावरस्य दानाधमनविक्रयमेकोपि समर्थः कुर्यादिति यत्तु वचनम् विभक्ताऽन-

विषक्ताचासपिंडाः स्थावरेसमाः एकोत्थनीशः सर्वत्र दानाधमनविक्रय इति तदप्यविषक्तेषु द्रव्यस्य मध्यगत्वा देकस्थानीश्वरत्वात्
 सर्वाप्यनुज्ञावश्यं कार्या विषक्तेषु तत्र कालं विषक्ताविषक्तसंशयव्युदासेन व्यवहारसौकर्याय सर्वाप्यनुज्ञानपुनरेकस्थानीश्वरत्वेना
 तोविषक्तानुमतित्यतिरेकेणाप्यव्यवहारः सिद्धतीत्येवेति व्याख्येयम् यदपि स्वग्रामज्ञातिसामंतदायादानुमतेनच हिरण्योदकदानेन
 षड्विगच्छति मेदिनीति तत्रापि ग्रामानुमतिः प्रतिग्रहः प्रकाशः स्यात्स्थावरस्य विशेषत इति स्मरणात् व्यवहारप्रकाशनार्थमेवापेक्ष्यते
 नपुनर्ग्रामानुमत्याविना व्यवहारासिद्धिः सामंतानुमतिस्तु सीताप्रतिपत्तिनिरासाय ज्ञातिदद्यादानुमतेस्तु प्रयोजनमुक्तमेव हिरण्यो
 दकदानेनेति स्थावरे विक्रयो नास्ति कुर्यादाधिमनुज्ञयेति स्थावरस्य विक्रयप्रतिषेधात् भूमिंश्च प्रतिगृह्णाति यश्च भूमिं प्रयच्छति उप्सो.
 तोपुण्यकर्तारो नियतोऽस्वर्गगामिनाविति दानप्रशंसावचनाच्च क्रयेपि कर्तव्ये सहिरण्यमुदकं दत्वा दानरूपेण स्थावरविक्रयं कुर्यादित्य
 र्थः पैतृके पैतामहे च धने जन्मनेव स्वत्वेपि विशेषं भूर्यापितामहोपात्तेत्यत्र वक्ष्यामः ११६ इदानीं च चकाले येन च यथा विभा
 गः कर्तव्यस्तद्दर्शयन्नाह यदा विभागं पिताचिकीर्षति तदा इच्छया विभजेत् पुत्रानात्मनः सकाशात् पुत्रोपुत्रान् इच्छयानिरंकुशत्वा
 दनियमप्राप्तौ नियमार्थमाह ज्येष्ठवाश्चैष्ठभागेनेति ज्येष्ठश्चैष्ठभागेन मध्यमं मध्यभागेन कनिष्ठं कनिष्ठभागेन विभजेदित्यनुवर्तते श्रेष्ठादि
 विभागश्च मनुनोक्तः ज्येष्ठस्य विंशउद्धारः सर्वद्रव्याच्च यद्दरम् ततोर्द्धमध्यमस्य स्यात्तुरीयं तु यवीयस इति वाशब्दो वक्ष्यमाणपक्षापेक्षः
 सर्वेषां स्युः समांशिन इति सर्वेषां ज्येष्ठादयः समांशभाजः कर्तव्याः अयंचविषमो विभागः स्वार्जितद्रव्यविषयः पितृक्रमायातेतु समस्या
 म्यस्य वक्ष्यमाणत्वान्नेच्छया विषमो विभागो युक्तः विभागंचेत्पिता कुर्यादिति यदापि तु विभागेच्छा सतावदेकः कालः अपरोपि जीवत्यपि पित

रिद्रव्यनिस्पृहे निवृत्तरमणेमातरिच निवृत्तरजस्कायां पितुरनिच्छायामपि पुत्रेच्छयेव विभागो भवति यथानारदेन अत ऊर्ध्वपितुः पुत्रा-
विभजेयुर्धनं सममिति पित्रो रूर्ध्वविभागं प्रतिपाद्य मातुर्निवृत्तेरजसिप्रत्तासु भगिनीषु च निवृत्तेचापिरमणे पितर्युपरतस्पृह इति दर्शितम् अ-
त्र पुत्रा धनं समं विभजेयुरित्यनुषज्यते गौतमेनापि ऊर्ध्वपितुः पुत्रारिक्थं भजेर न्नित्युक्तानि वृत्तेचापिरजसीति द्वितीयः कालो दर्शितः जीव-
ति चेच्छतीति तृतीयः तथा सरजस्कायामपि मातर्यनिच्छत्यपि पितर्यधर्मवति निदीर्घरोगग्रस्ते च पुत्राणामिच्छया भवतीति विभागः यथा
हृशंरवः अकामे पितरिरिक्थं विभागो वृद्धे विपरीतचेतसि रोगिणि चेति पितुरिच्छया विभागो द्विधा दर्शितः समो विषमश्च ११७ तत्र सम-

विभागं चेत्पिता कुर्यादिच्छया विभजेत्सुतान् ज्येष्ठं वा श्रेष्ठभागेन सर्वे वास्युः समांशिनः ११७
यदि कुर्यात्समानं शान्त्यत्यः कार्याः समांशिकाः न दत्तं स्त्रीधनं यासां भर्त्रा वा श्वशुरेण वा ११८

विभागे विशेषमाह यदा स्वेच्छया पिता सर्वानेव सुतान् समविभागिनः करोति तदा पत्यश्च पुत्रसमांशभाजः कर्तव्याः यासां पत्नीनां भर्त्रा श्वशुरे-
ण वा स्त्रीधनं न दत्तं दत्ते तु स्त्रीधने अर्द्धं शं वक्ष्यति दत्ते त्वर्द्धं प्रकल्पयेदिति यदा तु श्रेष्ठभागादिना ज्येष्ठादीन् विभजति तदा पत्याः श्रेष्ठादिभागान्
लभन्ते किंतूद्धृतोद्धारात्समुद्रायात्समाने वांशान् लभन्ते स्वोद्धारे च यथाहापस्तंबः परीषांडं च गृहे अलंकारोभार्याया इति ११८ ज्येष्ठं
वा श्रेष्ठभागेन सर्वे वास्युः समांशिन इति पक्षद्वयेऽप्येवमाह स्वयमेव द्रव्यार्जनं समर्थस्य पितृद्रव्यमर्नाहमानस्या निच्छतो यत्किंचिद्दसा-
रमपि दत्त्वा पृथक् क्रिया विभागः कार्यः पित्रा तत्पुत्रादीनां दायजिघृक्षामाप्नूदिति ज्येष्ठं वा श्रेष्ठभागेनेति न्यूनाधिकविभागो दर्शितः तत्र शा-

स्त्रोक्तोद्धारादिविषमविभागव्यतिरेकेणान्यथाविषमविभागनिषेधार्थमाह न्यूनाधिकविभागेन विभक्तानां पुत्राणामसौ न्यूनाधिकविभा
गोयदिधर्म्यः शास्त्रोक्तो भवति तदा सौ पितृकृतः कृत एव न निवर्तते इति मन्वादिभिः स्मृतः अन्यथा तु पितृकृतोऽपि निवर्तत इत्यभिप्रायः य
थाह नारदः व्याधितः कुपितश्चैव विषयासक्तमानसः अन्यथा शास्त्रकारी च न विभागोऽपि ता प्रभुरिति ११९ इदानीं विभागस्य कालांत
रं कर्त्तव्यं तं प्रकारं नियममाह पित्रोर्मातापित्रोरूर्ध्वं प्रयाणादितिकालो दर्शितः सुता इति कर्तारो दर्शिताः सममिति प्रकारनियमः स्वमेवेति
रिक्थमृणं च विभजे रन् न नूर्ध्वं पितुश्च मातुश्चैत्युपक्रम्य ज्येष्ठ एव तु गृह्णीयात्पित्र्यंधनमशेषतः शेषास्तु मुपजीवेयुर्यथैव पितरं तथेत्युक्तो

शक्तस्थानीह मानस्य किंचिद्दत्त्वा पृथक् क्रियाम् न्यूनाधिकविभक्तानां धर्म्यः पितृकृतः स्मृतः ११९
विभजे रन्सुताः पित्रोरूर्ध्वं रिक्थमृणं समम् मातुर्दुहितेरः शेषमृणात्ताभ्यं क्रते न्वयः १२०

क्तम् ज्येष्ठस्य विंश उद्धारः सर्वद्रव्याच्च यद्दरम् ततोर्द्ध्वं मध्यमस्य स्यात्तुरीयं तु च वीयस इति सर्वं स्माद्धनसमुदायाद्विंशतिमो भागः सर्वद्रव्ये
भ्यश्च यच्छ्रेष्ठं तज्ज्येष्ठाय दातव्यम् तदूर्द्ध्वं च त्वारिंशत्तमो भागो मध्यमं च द्रव्यं मध्यमाय दातव्यम् तदूर्द्ध्वं मशीतितमो भागो हीनं च द्रव्यं कनिष्ठाय
दातव्यमिति मातापित्रोरूर्ध्वं विभजता मुद्धारविभागोऽनुना दर्शितः तथा उद्दारे नुद्धृतेष्वमियं स्यादथ कल्पना एकाधिकं हरेज्ज्येष्ठः पुत्रो
र्द्ध्वं ततोऽनुजः अंशमंशं च वीयांस इति धर्मो व्यवस्थित इति ज्येष्ठस्य द्वौ भागौ तदनंतरं जातस्य सार्द्धं एको भागः ततोऽनुजानामेकैकोऽपि भाग इत्यु
द्धारव्यतिरेकेणापि विषमो भागो दर्शितः पित्रोरूर्ध्वं विभजतां जीववर्द्धिभागे च स्वयमेव विषमो विभागो दर्शितो ज्येष्ठं वा श्रेष्ठं भागेनेति अतः सर्वे

स्मिन्नपिकाले विषमो विभागो स्तीति कथं सममेव विभजेरन्निति नियम्यते अत्रोच्यते सत्यम् अयं विषमो भागः शास्त्रदृष्टस्तथापिलोकविद्विष्ट-
 त्वान्नानुष्ठेयः अस्वर्ग्यलोकविद्विष्टं धर्ममप्याचरेन्निति निषेधात् यथा महोक्षं वा महोजं वा श्रोत्रियायोपकल्पयेदिति विधानेनापिलोकविद्विष्ट-
 त्वादननुष्ठानम् यथा वामे वा वरुणी गां वशामनुबध्यामालभत इति गवालंभनविधानेपिलोकविद्विष्टत्वादननुष्ठानम् उक्तं च यद्यानियोगधर्मे नो-
 नानुबध्यावधोपि वा तथोद्धारविभागोपि नैव संप्रतिवर्तत इति आपस्तंबोपि जीवन्पुत्रेभ्यो दायं विभजेत्सममिति समता मुक्ता ज्येष्ठो दायाद् इति
 एक इति कुलधनग्रहणं ज्येष्ठस्यै कीयमते नोपन्यस्य देशविशेषे सुवर्णकृष्णागावः कृष्णं भौमं ज्येष्ठस्य रथः पितुः परीक्षां डं च गृहे लंकारो षार्याया
 ज्ञातिधनं चेत्येक इत्येकीयमते नैवोद्धारविभागं दर्शयित्वा तच्छास्त्रे विप्रतिषिद्धमिति निराकृतवान् तच्च शास्त्रविप्रतिषेधं स्वयमेव दर्शयति स्म
 मनुः पुत्रेभ्यो दायं व्यभजेदित्यविशेषेण श्रूयते इति तस्माद्विषमो भागः शास्त्रदृष्टोपिलोकविरोधाच्छ्रुतिविरोधाच्च नानुष्ठेय इति सममेव विभ-
 जेरन्निति नियम्यते मातापित्रोर्धनं सुताविभजेरन्नित्युक्तं तत्र मातृधने पवादमाह मातृधनं दुहितरो विभजेरन् ऋणाच्छेषं मातृकृतं ऋणं
 पुत्रेरेवापाकरणीयं न दुहितृभिः ऋणावशिष्टं तु धनं दुहितरो गृहीयुरित्युक्तं चेत् पुमान्युसोधिके शुके स्त्रीभवत्यधिके स्त्रिया इति स्त्र्यवय-
 वानां दुहितृषु बाहुल्यात् स्त्रीधनं दुहितृगामि पितृधनं पुत्रगामि पित्रवयवानां पुत्रेषु बाहुल्यादिति तत्र च गौतमेन विशेषो दर्शितः स्त्रीधनं
 दुहितृणामप्रत्तानां मप्रतिष्ठितानां चेति अस्यार्थः प्रत्ता प्रत्ता समवाये प्रत्तानां मेव स्त्रीधनं प्रत्तामुचा प्रतिष्ठिता समवाये प्रतिष्ठितानां चेति अ-
 प्रतिष्ठितानिर्धनाः दुहितृभावे मातृधनसृणावशिष्टं को गृहीयादित्यत आह ताभ्यो दुहितृभ्यो विना दुहितृणामभावे अन्वयः पुत्रादिर्गृ-
 हीयात् एतच्च विभजेरन् सुताः पित्रोर्ध्वमित्यनेनैव सिद्धं स्पष्टार्थमुक्तम् १२०

अविष्माज्यमाह मातापित्रोर्द्रव्याविनाशेनयत्स्वयमर्जितं मैत्रं मित्रसकाशा यल्लब्धं ओद्वाहिकं विवाहलब्धं दायादानां प्रातृणां तन्न भवेत्
क्रमात्पितृक्रमादायातं यत्किंचिद्रव्यं अन्यैर्हृतमसामर्थ्यादिनापित्रादिभिर्नुहृतं यः पुत्राणां मध्ये इतराभ्यनुज्ञयोद्धरति तदायादेभ्योप्रा-
त्रादिभ्योनदद्यात् उद्धर्तेवगृह्णीयात् तत्रक्षेत्रेतुरीयांशमुद्धर्ता लभते शेषं तु सर्वेषां सममेव यथाह शंखः पूर्वेनष्टांतु यो भूमिमेकश्चेदुद्धरेत्
क्रमात् यथाभागं लभेतेत्येदत्वांशं तु तुरीयकमिति क्रमादभ्यागतामिति शेषः तथा विद्याया वाचाध्ययनेनाध्यापनेन वेदार्थव्याख्यानेन वा य-
ल्लब्धं तदपि दायादेभ्योनदद्यात् अर्जक एव गृह्णीयात् अत्र च पितृद्रव्याविरोधेन यत्किंचित्स्वयमर्जितमिति सर्वत्र शेषः अतश्च पितृद्रव्याविरोधेन

पितृद्रव्याविरोधेन यदन्वत्स्वयमर्जितम् मैत्रमौद्वाहिकं चैव दायादानां नतद्रवेत् १२१

क्रमादभ्यागतं द्रव्यं हृतमप्युद्धरेत्तु यः दायादेभ्योनत दद्याद्विद्याया लब्धमेव च १२२

यन्मैत्रमर्जितं पितृद्रव्याविरोधेन यदौद्वाहिकं पितृद्रव्याविरोधेन यत्क्रमादायातमुद्धृतं पितृद्रव्याविरोधेन विद्याया यल्लब्धं मिति प्रत्येकं मभिसं-
बध्यते तथा च पितृद्रव्याविरोधेन प्रत्युपकारेण यन्मैत्रं आसुरादिविवाहेषु यल्लब्धं यथापितृद्रव्यव्ययेन यत्क्रमादायातमुद्धृतं तथापितृद्रव्य-
व्ययेन लब्धया विद्याया यल्लब्धं तत्सर्वं सर्वैर्प्रातृभिः पित्रा च विभजनीयम् तथापितृद्रव्याविरोधेनैत्यस्य सर्वशेषत्वादेव पितृद्रव्याविरोधेन प्र-
तिग्रहलब्धमिति विभजनीयम् अस्य च सर्वशेषत्वाभावे मैत्रमौद्वाहिकमित्यादिना लब्धव्यम् अथपितृद्रव्याविरोधेनापि यन्मैत्रादि-
लब्धं तस्यां विभाजत्वाद्यन्मैत्रादिवचनमित्यर्थवदित्युच्यते तथा सति समाचारविरोधः विद्यालब्धेनारदवचनविरो-

धश्च कुटुंबं विष्मया द्वातुर्यो विद्यामधिगच्छति भागं विद्याधनान्नस्मात्सलमेताश्चुतोपि सन्निति तथा विद्याधनस्याविभाज्यत्वस्याप्युक्तं का
 त्यायनेन परमक्तोपयोगेन विद्याप्राप्त्या न्यतस्तुया तया लब्धं धनं यत्तु विद्याप्राप्तं तदुच्यते इति तथापि तद्व्याविरोधेनेत्यस्य भिन्नवाक्यत्वे प्र
 तिग्रहलब्धस्याविभाज्यत्वमाचारविरुद्धमापद्यते एतदेव स्पष्टीकृतं मनुना अनुपपन्नितृद्रव्यं श्रमेण यदुपार्जयेत् दायादेष्यो न तद् दद्याद्वि
 द्याया लब्धमेव चेति श्रमेण सेवायुद्धादिना ननु पितृद्रव्याविरोधेन यन्मैत्राल्लब्धं तदविभाज्यमिति न वक्तव्यं विभागप्राप्त्यभावात् यद्येन ल
 ब्धं तत्तस्यैव नान्यस्येति प्रसिद्धतरम् प्राप्तिपूर्वकश्च प्रतिषेधः अत्र कश्चिदित्यं प्राप्तिमाह यत्किंचित्पितरि प्रेते धनं ज्येष्ठोधिगच्छति भागो य
 वीयसां तत्र यदि विद्यानुपालिन इति ज्येष्ठो वा कनिष्ठो वा मध्यमो वा पितरि प्रेते अप्रेते वा यवीयसां वर्षीयसां चेति व्याख्यानेन पितरि सत्यसति
 च मैत्रादीनां विभाज्यत्वं प्राप्तत्वं प्रतिषिध्यते इति तदसत् न तत्र प्राप्तस्य प्रतिषेधः किंतु निषिद्धस्यानुवादोऽयम् लोकसिद्धस्यैवानुवादकान्येव
 प्रायेणास्मिन्प्रकरणे वचनानि अथवा समवेतं स्तुयत्प्राप्तं सर्वे तत्र समांशिन इति प्राप्तस्यापवाद इति संतुष्यति भवान् अतश्च यत्किंचित्पित
 रिप्रेते इत्यस्मिन्वचने ज्येष्ठादिपदादिविवक्षया प्राप्तिरितिव्यामोहमात्रं अतो मैत्रादिवचनैः पितुः प्रागूर्ध्वं वा विभाज्यत्वेनोक्तस्य यत्किंचित्पित
 रिप्रेते इत्यपवाद इति आख्येयम् तथान्यदप्यविभाज्यमुक्तं मनुना वस्त्रं पात्रं मलं कारं कृतान् मुदकं स्त्रियः योगक्षेमप्रचारं च न विभाज्यं
 प्रचक्षते इति धृतानामेव वस्त्राणामविभाज्यत्वम् यद्येन धृतं तत्तस्यैव पितृधृतानि तु पितुरुर्ध्वं विभाज्यतां श्राद्धभोक्त्रे दातव्यानि यथा हृद् ह
 स्पतिः वस्त्रालंकारशय्यादिपितुर्यद्वाहनादिकम् गंधमाल्यैः समभ्यर्च्य श्राद्धभोक्त्रे समर्पयेदिति अभिनवानितु वस्त्राणि विभाज्यान्ते
 व पत्रवाहनमश्वशिबिकादि तदपि यद्येनारूढं तत्तस्यैव पितुः वस्त्रवदेव अश्वादीनां बहुत्वे तु तद्विक्रयोपजीविनां विभाज्यत्वमेव वैषम्ये

णाविभाज्यत्वे ज्येष्ठस्य अजाविकं सैकशफं न जातु विषमं भजेत् अजाविकं सैकशफं ज्येष्ठस्यैव विधीयत इति मनुस्मरणात् अलंकारोपियोये
 न धृतः सतस्यैवाधृतः साधारणो विभाज्य एव पत्यो जीवति यः स्त्रीभिरलंकारो धृतो भवेत् नतं भजेरन्दायादा भजमानाः पतंति त इति अलंका
 रो धृतो भवेदिति विशेषेणोपादानादधृतानां विभाज्यत्वं गम्यते कृतान्नं तं दुलमोदकादितदप्यविभाज्यम् यथासंभवं भोक्तव्यम् उदकं उदका
 धारः कूपादिः तच्च विषमं मूल्यद्वारेण न विभाज्यं पर्यायेणोपभोक्तव्यं स्त्रियश्च दास्यो विषमानमूल्यद्वारेण विभाज्याः पर्यायेण कर्मकारयित
 व्याः अवरुद्धास्तु पित्रास्वैरिण्याद्याः समा अपि पुत्रैर्न विभाज्याः स्त्रीषु च संयुक्ता स्वविभाग इति गौतमस्मरणात् योगश्च क्षेमश्च योगक्षेमं
 योगशब्देनालब्धलाभकारणं श्रौतस्मार्ताग्नि साध्यमिष्टं कर्म लक्ष्यते क्षेमशब्देन लब्धपरीक्षणहेतुभूतं बहिर्वेदिदानतडागारामनिर्माणादि
 पूर्णं कर्म लक्ष्यते तदुभयपैतृकमपि पितृद्रव्यविरोधार्जितमप्यविभाज्यं यथाह लोगाक्षिः क्षेमं पूर्णं योगमिष्टमित्याहुस्तत्त्वदर्शिनः अविभाज्ये
 च ते प्रोक्ते शयनासनमेव चेति योगक्षेमशब्देन योगक्षेमकारिणो राजमंत्रिपुरोहितादय उच्यंते इति केचित् छत्रचामरशास्त्रोपानत्यभूतय इत्य
 न्ये प्रचारोगृहारामादिषु प्रवेशनिर्गममार्गः सोप्यविभाज्यः यन्नूशनसाक्षेत्रस्याविभाज्यत्वमुक्तम् अविभाज्यं सगोत्राणामासहस्रकुलाद
 पि याज्यं क्षेत्रं च पत्रं च कृतान्नमुदकं स्त्रिय इति तद्वाह्मणोत्पन्नक्षत्रियादिपुत्रविषयम् न प्रतिग्रहभूदेयाक्षत्रियाचसुताय वै यद्यप्येषां पिता
 दद्यान्मृते विप्रासुतो हरेदिति स्मरणात् याज्यं याजनकर्म लब्धं पितृप्रसादलब्धं पितृप्रसादलब्धस्याविभाज्यत्वं वक्ष्यते नियमातिक्रमस्याविभा
 ज्यत्वमनंतरमेव निरासितम् १२१ १२२ पितृद्रव्यविरोधेन च दर्जितं तद्विभजनीयमिति स्थितम् तत्रार्जकस्य भाग-
 द्वयं वचनात् येन चैषां स्वयमुपाजितं स्यात्स हांशमेवलभेतेत्यस्यापवादमाह अविभक्तानां भ्रातृणां साधारणस्यार्धस्य कृषि-

वाणिज्यादिना समुत्थाने सम्यग्वर्द्धने केनचित्कृते समएव विभागो नार्जयितुं रंशद्वयम् पित्र्ये द्रव्ये तु पुत्राणां विभागो दर्शितः इदा
नीपेतामहे पौत्राणां विभागविशेषमाह यद्यपि पौतामहे द्रव्ये पौत्राणां जन्मना स्वत्वं पुत्रैरविशिष्टं तथापि तेषां पितृद्वारेणैव पौतामहे द्रव्य-
विभागकल्पना न स्वरूपापेक्षया एतदुक्तं भवति यदा विभक्ता भ्रातरः पुत्रानुत्पाद्यद्विष्टंगतास्तदैकस्य द्वौ पुत्रावन्त्यस्य त्रयोपरस्य च त्वारइति
पुत्राणां वैषम्ये तत्र द्वावैकं स्वपित्र्यमंशं लभते अन्ये त्रयोप्येकमंशं पित्र्यं च त्वारोप्येकमंशं पित्र्यं लभन्त इति तथाकेषु चित्सु त्रेषु म्रियमाणेषु केषु
चित्सु त्रानुत्पाद्यविनष्टेष्वयमेव न्यायो ध्रियमाणः स्वांशानेवलभन्ते नष्टानामपि पुत्राः पित्र्यानेवांशान् लभन्त इति वाचनिकी व्यवस्था १२३

सामान्यार्थसमुत्थाने विभागस्तु समः स्मृतः अनेकपितृकाणां तु पितृतोभागकल्पना १२३

भूर्यापितामहोपात्तानि बंधो द्रव्यमेव च तत्र स्यात्सदृशं स्वाम्यं पितुः पुत्रस्य चैव हि १२४

अधुना विभक्ते पितर्यविद्यमान भ्रातृके वा पौत्रस्य पौतामहे द्रव्ये विभागो नास्ति म्रियमाणे पितरि पितृतोभागकल्पनेत्युक्तत्वात् भवतु वा-
स्वार्जितवत् पितुरिच्छयेवेत्याशंकितमाह भूः शालिक्षेत्रादिका निबंध एकस्य पर्णभारकस्येयं तिपर्णानि तथा एकस्य क्रमुकफलभार-
कस्येयं ति क्रमुकफलानीत्याद्युक्तलक्षणः द्रव्यं सुवर्णरजतादि यत्पितामहेन प्रतिग्रहविजयादिना लब्धं तत्र पितुः पुत्रस्य च स्वाम्यं लो-
कप्रसिद्धमिति कृत्वा विभागोस्ति हि यस्मान्न सदृशसमानं तस्मान्न पितुरुर्ध्वयो विभागो नापि पितुर्भागद्वयम् अतः स्वपितृतोभाग-
कल्पनेत्यप्येतत्स्वाम्ये समेपि वाचनिकम् विभागं चेत्पिताकुर्यादित्येतत्स्वार्जितविषयं तथा द्वाविंशौ प्रतिपद्येत विभजन्नात्मनः पिते

त्येतदपि स्वार्जितविषयम् जीवतोरस्वतंत्रः स्याज्ज रथापि समन्वित इत्येतदपि पारतन्त्र्यं मातापित्रर्जितद्रव्यविषयम् तथा अनीशा
स्तेपि जीवतोरित्येतदपि तथाच सरजस्कायां मातरि सस्पृहेच पितरि विभागमनिच्छंत्यपि पुत्रेच्छया पैतामहद्रव्यविभागो भवति तथा
विभक्तेन पित्रापैतामहेद्रव्ये दीयमाने विक्रीयमाणे वा पोत्रस्य निषेधेऽधिकारः पित्रर्जिते तु न निषेधाधिकारः तत्परतंत्रत्वात् अनुमति
स्तु कर्तव्या तथाहि पैतृकपैतामहेच स्वाभ्यं यद्यपि जन्मनैव तथापि पैतृके परतंत्रत्वात् पितुः स्वार्जकत्वेन प्राधान्यात् पित्राविनियुज्यमाने
स्वार्जितेद्रव्ये पुत्रेणानुमतिः कर्तव्या पैतामहेतुद्वयोः साम्यमविशिष्टमिति निषेधाधिकारोऽप्यस्तीति विशेषः मनु रपि पैतृकं तु पिताद्र-
व्यमनवाप्तं यदा पुत्रात् न तत्पुत्रैर्भजेत्सार्द्धमकामः स्वयमर्जितमिति यत्पितामहार्जितं केनाप्यपहृतं पितामहेनानुहृतं यदि पितोद्धरति त

विभक्तेषु सुतो जातो सवर्णायां विभागभाक् दृश्याद्वा तद्विभागः स्यादायव्ययविशोधितात् १२५

स्वार्जितमिव पुत्रैः सार्द्धमकामः स्वयं न विभजेदिति च दन् पितामहार्जितमकामोऽपि पुत्रेच्छया पुत्रैः सह विभजेदिति दर्शयति १२४ वि
भागोत्तरकालमुत्पन्नस्य कथं भागकल्पनेत्यत आह विभक्तेषु पुत्रेषु पश्चात्सु वर्णायां भार्यायां मुत्पन्नो विभागभाक् विभज्यते इति विभागः पि
त्रोर्विभागस्तं भजतीति विभागभाक् पित्रोर्दूर्ध्वतयोरंशं लभत इत्यर्थः मातृभागं चासत्यां दुहितरि मातुर्दुहितरः शेषमित्युक्तत्वात् असव
र्णायां मुत्पन्नस्तु स्वांशमेव पित्र्याल्लभते मातृकं तु सर्वमेव एतदेव मनुनोक्तम् ऊर्ध्वविभागाज्जातस्तु त्रिअमेव हरेद्धनमिति पित्रोरिदं पित्र्य
मितिव्याख्येयम् अनीशः पूर्वजः पित्रोर्भातुभागे विभक्तजः इति स्मरणात् मातापित्रोर्विभागे विभागात्पूर्वमुत्पन्नो न स्वामी विभक्तजश्च-

प्रातुर्भोगेनास्तीत्यर्थः तथा विभागोत्तरकाले पित्रायत्किंचिदजितं तत्सर्वं विभक्तजस्यैव पुत्रैः सहविभक्तेन पित्रायु त्वयमजितम् विभक्त
जस्य तत्सर्वमनीशाः पूर्वजा इति स्मरणात् येच विभक्ताः पित्रा सह संसृष्टास्तेः सार्द्धं पितु रूर्ध्वं विभक्तजो विभजेत यथाहमनुः संसृष्टा
स्तेन वा येस्युर्विभजेत सतेः सहेति पितु रूर्ध्वं पुत्रेषु विभक्तेषु पश्चादुत्पन्नस्य कथं भागकल्पनेत्यत आह तस्य पितरि प्रेते प्रातुर्विभागसम
येऽस्यष्टगर्भायां मातरि प्रातुर्विगोत्तरकालमुत्पन्नस्य विभागस्तद्विभागः कुत इत्यत आह दृश्याद्प्रातुर्भिर्गृहीताद्भूतात् कीदृशात् आयव्य
यविशो धितात् आयः प्रतिदिवसं प्रति मासं प्रत्यब्दं वा यदुत्पद्यते व्ययः पितृकृतं पाकरणम् ताभ्यामायव्ययाभ्यामच्छोदितं तस्मात् उद्धृ
त्यतद्भागो दातव्यः स्यात् एतदुक्तं भवति प्रातिस्विकेषु भागेषु तदुत्थमायं प्रवेश्य पितृकृतं चर्णमपनीयावशिष्टेभ्यः स्वेभ्यः स्वेभ्यो भागेभ्यः किं

पितृभ्यां यस्य यदुत्तं तत्तस्यैव धनं भवेत् पितु रूर्ध्वं विभजतां माताप्यंशं समं हरेत् १२६

चिक्लिंचिदुद्धृत्य विभक्तजस्य भागः स्वभागसमः कर्तव्य इति एतच्च विभागसमये प्रातुर्भार्यायामप्रजस्यास्यष्टगर्भायां विभागादूर्ध्वमुत्पन्न-
स्यापि वेदितव्यम् स्यष्टगर्भायां तु प्रसवं वीक्ष्य विभागः कर्तव्यः यथाह वसिष्ठः अथ प्रातृणां दायविभागो याश्चानपत्योः स्त्रियस्तासामापुत्र
लाभादिति गृहीतगर्भाणामप्रसवात्प्रतीक्षणमिति योजनीयम् १२५ विभक्तजनः पित्र्यं मातृकं च सर्वं धनं गृह्णातीत्युक्तं तत्र यदि विभ
क्तः पिता माता वा विभक्ता यपुत्राय स्नेहवशादाभरणादिकं प्रयच्छति तत्र विभक्तजे न दानप्रतिषेधो न कर्तव्यो नापि दत्तं प्रत्याहर्तव्यमित्याह
मातापितृभ्यां विभक्ताभ्यां पूर्वविभक्तस्य पुत्रस्य यदुत्तमलकारादितत्तस्यैव पुत्रस्य न विभक्तजस्यैव भवति न्यायसाम्याद्विभागात्प्रागपि सस्यद

दत्तं तत्तस्यैव तथा सति विभक्तजे विभक्तयोः पित्रो रंशं तदूर्ध्वं विभजतां यस्य यदत्तं तत्तस्यैव नान्यस्येति वेदितव्यम् जीवद्विभागे स्वपुत्रसमांशित्वं पत्नीनामुक्तम् यदिकुर्यात्समानं शानित्यादिना पितु रूर्ध्वं विभागोपि मातुः स्वपुत्रसमांशित्वं दर्शयितुमाह पितु रूर्ध्वं पितुः प्रयाणादूर्ध्वं विभजतां मातापि स्वपुत्रांशं समं अंशं हरेत् यदि स्त्री धनं न दत्तं दत्ते त्वर्द्धं शहारिणीति वक्ष्यते १२६ पितरि प्रेते यद्यसंस्कृता फ्रातरः सन्ति तत्संस्कारे कोधिक्रियत इत्यत आह पितु रूर्ध्वं विभजद्वि फ्रातृभि रसंस्कृता फ्रातरः समुदायद्रव्येण संस्कर्तव्याः असंस्कृता सुभगिनीषु विशेषमाह अस्यार्थः भगिन्यश्चासंस्कृताः संस्कर्तव्या फ्रातृभिः किं कृत्वानिजादंशाच्चतुर्थं मंशं दत्वा अनेन दुहितरोपि पितु रूर्ध्वं अंशं भागिन्य इति गम्यते तच्च निजादंशादिति प्रत्येकपरिकल्पिता दंशा दुर्दृश्यचतुर्थी शोदातव्य इति अयमर्थो न भवति किंतु यज्जातीया-

असंस्कृतास्तु संस्कार्या फ्रातृभिः पूर्व संस्कृतैः भगिन्यश्च निजादंशादृत्वांशं तु तुरीयकम् १२७

कन्या तज्जातीयपुत्रभागचतुर्थीशभागिनी कर्तव्या एतदुक्तं भवति यदि ब्राह्मणी सा कन्या तदा ब्राह्मणीपुत्रस्य यावानंशो भवति तस्य चतुर्थीशस्तस्या भवतीति तद्यथा यदिकस्य चिद्ब्राह्मण्येव एका पत्नी पुत्रश्चेकः कन्या चेका तत्रापि त्र्यंशं सर्वमेव द्रव्यं द्विधा विभज्य तथैकं भागं चतुर्धा विभज्य तुरीयं मंशं कन्याये दत्वा शेषं पुत्रो गृह्णीयात् अथतु द्वौ पुत्रौ एका कन्या तदा पितृधनं सर्वं त्रेधा विभज्य एकं भागं चतुर्धा विभज्य तुरीयं मंशं कन्याये दत्वा शेषं द्वौ पुत्रौ विभज्य गृह्णीतः अथत्येकः पुत्रो द्वे कन्ये तदापि त्र्यंशं त्रेधा विभज्य एकं भागं चतुर्धा विभज्य तत्र द्वौ भागौ द्वाभ्यां कन्याभ्यां दत्वा वशिष्टं सर्वं पुत्रो गृह्णीत्येवं समानजातीयेषु समविषमेषु फ्रातृषु भगिनीषु च योजनीयम् यदा तु ब्राह्मणीपुत्र एकः क्षत्रियकन्येका तत्र

पित्र्यं धनं सप्तधा विभज्य क्षत्रिया पुत्रभागां स्त्रीं चतुर्धा विभज्य तुरीयां शं क्षत्रिया कन्यायै दत्त्वा शेषं ब्राह्मणी पुत्रो गृह्णाति यत्र तु द्वौ ब्रा
 ह्मणी पुत्रौ क्षत्रिया कन्यायै का तत्र्य पित्र्यं धनं एकादशाधा विभज्य तेषु त्रीनं शान् क्षत्रिया पुत्रभागां चतुर्धा विभज्य चतुर्थं मं शं क्षत्रिया
 कन्यायै दत्त्वा शेषं सर्वं ब्राह्मणी पुत्रो विभज्य गृह्णीतः एवं जातिवैषम्ये भ्रातृणां भगिनीनां च संख्यायाः साम्ये वैषम्ये च सर्वत्रो हनीयम् न च
 निजा देशा दत्त्वा शं तु तुरीयकमिति तुरीयां शा विवक्षया संस्कारमात्रोपयोगिद्रव्यं दत्त्वेति व्याख्यानं युक्तम् मनुवचनविरोधाच्च येभ्यो शोभ्य
 स्तु कन्यायाः प्रदद्युर्भ्रातरः पृथक् स्वात्स्वा देशाच्चतुर्भागं पतिताः स्युरदित्सव इति अस्यार्थः ब्राह्मणादयो भ्रातरो ब्राह्मणी प्रभृति-
 भ्यो भगिनीभ्यः स्वभ्यः स्वजातिविहितेभ्यो शोभ्यश्चतुरो शान् हरे द्विप्रदित्यादिवक्ष्यमाणेभ्यः स्वात्स्वा देशादात्मीयभागाच्चतुर्थं भागं दद्युः
 न चात्मीयभागा दुद्दृत्य चतुर्थी शोदेय इत्युच्यते किंतु स्वजातिविहिता देकस्मादंशात्पृथक्पृथगेकस्यै कन्यायै चतुर्थी शोदेय इति जातिवैष
 म्ये संख्यावैषम्ये च विभागकृत्तिरुक्तेव पतिताः स्युरदित्सव इत्यकरणे प्रत्यवायश्रवणादवश्यं दातव्यता प्रतीयते अत्रापि चतुर्भागवचन
 मविवक्षितं संस्कारोपयोगिद्रव्यदानमेव विवक्षितमिति चेन्न स्मृतिद्वयेपि चतुर्थी शोदाना विवक्षायां प्रमाणाभावाद्दाने प्रत्यवायश्रव
 णाच्चेति तदपि केचिदुच्यते अंशदानविवक्षायां बहु भ्रातृकायां बहु धनत्वं बहु भगिनी कस्यच निर्धनता मा प्रोतीति तदुक्तनीत्याप-
 रित्तमेव न ह्यत्रात्मीयाद्भागा दुद्दृत्य चतुर्थी शस्यदानमुच्यते येन तथा स्यादतीः स्मत्सहायमेधातिथिप्रभृतीनां व्याख्यानमेव चतुर
 स्त्रम् नभारुचेः तस्मात्पितु रूध्वं कन्याप्यंशभागिनी पूर्वचेद्यत्किंचित्पिता ददाति तदेवलभते विशेषवचनाभावादिति सर्वमनवद्यम् ए
 वं विभागश्चेत्पिता कुर्यादित्यादिना प्रबंधेन समानजातीयानां भ्रातृणां परस्परपित्राच सह विभागकृत्तिरुक्ता

अधुना भिन्नजातीयानां विभागमाह तिस्रो वर्णानुपूर्व्येणेति ब्राह्मणस्य चतस्रः क्षत्रियस्य तिस्रो वैश्यस्य द्वे शूद्रस्यैकेति भार्यादर्शिना
स्तत्र ब्राह्मणात्मजा ब्राह्मणोत्पन्नावर्णशः वर्णशब्देन ब्राह्मणादिवर्णाः स्त्रिय उच्यन्ते संख्येकवचनाच्च वीज्यायामित्यधिकरणकारकादेक
वचनाद्दीप्सायां शम् अतश्च वर्णवर्णे ब्राह्मणोत्पन्ना यथाक्रमं चतुःस्त्रिद्व्येकभागाः स्युर्भवन्त्युः एतदुक्तं भवति ब्राह्मणेन ब्राह्मण्यामुत्प
न्ना एकैकशश्चतुरश्चतुरो भागां लभन्ते तेनैव क्षत्रियायामुत्पन्ना स्त्री स्त्रीन् वैश्यायां द्वौ द्वौ शूद्रायामेकमेकमिति क्षत्रजाः क्षत्रियेणो
त्पन्नाः वर्णश इत्यनुवर्तते यथाक्रमं त्रिष्वेकभागाः क्षत्रियेणोक्तलक्षणेन क्षत्रियायामुत्पन्नाः प्रत्येकं त्रीन् त्रीन् भागान् लभन्ते वैश्यायां द्वौ
द्वौ शूद्रायामेकमेकं विदुजाः वैश्येनोत्पन्नाः अत्रापि वर्णश इत्यनुवर्तते यथाक्रमं द्व्येकभागिनः वैश्येन वैश्यायामुत्पन्नाः प्रत्येकं द्वौ द्वौ भागौ

चतुस्त्रिद्व्येकभागाः स्युर्वर्णशो ब्राह्मणात्मजाः क्षत्रजास्त्रिद्व्येकभागा विदुजास्तु द्व्येकभागिनः १२८

लभन्ते शूद्रायामेकमेकं शूद्रस्यैकेव भार्येति भिन्नजातीयपुत्राभावात्तत्पुत्राणां पूर्वोक्त एव विभागः यद्यपि चतुस्त्रिद्व्येकभागा इत्यविशेषेणो
क्तं तथापि प्रतिग्रहप्राप्तभूत्यतिरिक्तविषयमिदं द्रष्टव्यम् यतः स्मरति न प्रतिग्रहभूदेया क्षत्रियादिसुताय वै यद्यप्येषां पिता दद्यान्मृते वि
प्राप्तो हरेदिति प्रतिग्रहग्रहणा क्रयादिना लब्धाभूः क्षत्रियादिसुतानामपि भवत्येव शूद्रापुत्रस्य विशेषप्रतिषेधाच्च शूद्रां द्विजातिभि
जाती न भूमेर्भागमर्हतीति यदि क्रयादिप्राप्ताभूः क्षत्रियादिसुतानां न भवेत्तदा शूद्रापुत्रस्य विशेषप्रतिषेधो नोपपद्यते यत्पुनः ब्राह्मण
क्षत्रियविशां शूद्रापुत्रो न रिक्थभाक् यदेवा स्य पिता दद्यात्तदेवा स्य धनं भवेदिति तदपि जीवतापि त्रायदि शूद्रापुत्राय किमपि प्रदत्तं स्यात्त

द्विषयं यदा तु प्रसाददानं नास्ति तदैकांशभागित्यविरुद्धम् १२८ सर्वविभागशेषं किंचिदुच्यते परस्परपट्टतं समुदायद्रव्यं विभागकाले वज्ञातं
विभक्तेऽपि तृधने यद्दृश्यते तत्समैरंशैर्विभजेरन्नित्येवं स्थितिः शास्त्रमर्यादा अत्र समैरंशैरिति वदता सुद्धारविभागो निषिद्धः विभजेरन्नि-
तिवदता येन दृश्यते तेनैव न ग्राह्यमिति दर्शितम् एवं वचनस्यार्थवत्त्वान्न समुदायद्रव्यस्यापहारे दोषाभावपरत्वम् ननु मनुना ज्येष्ठस्यैव स-
मुदायद्रव्यापहारे दोषो दर्शितो न कनीयसाम् योज्येष्टो विनिकुर्वीत लोभादुधूय वीयसः सज्येष्ठः स्यादभागश्च नियंतव्यश्च राजभिरिति वचनात्
नैतत् यतः संभाषितस्वामित्वस्य पितृस्थानीयस्य ज्येष्ठस्यापि दोषं वदता ज्येष्ठपरतंत्राणां कनीयसां पुत्रस्थानीयानां दंडापूपैकनीत्या सुतरां-
दोषो दर्शित एव तथा चाविशेषेण दोषः श्रूयते यो वै भागिनं भागान्नुदते यं ते वै न संयदि वै न न च यते य पुत्रमथ पौत्रं च यत इति यो भागिनं

अन्योन्यापट्टतं द्रव्यं विभक्ते यत्तु दृश्यते तत्पुनस्ते समैरंशैर्विभजेरन्निति स्थितिः १२९

भागाहं भागान्नुदते भागादपाकरोति भागं तस्मै न प्रयच्छति स भागानुन्न एनं नोत्तारं च यते नाशयति दोषिणं करोति यद्दिननाशयति तदा
तस्य पुत्रं पौत्रं वा नाशयतीति ज्येष्ठविशेषमंतरेणैव साधारणद्रव्यापहारिणो दोषः श्रुतः अथ साधारणद्रव्यमात्मनोऽपि संभवतीति स्वबुद्ध्या
गृह्यमाणं न दोषमावहतीति समंतदसत् स्वबुद्ध्या गृहीतेष्ववर्जनीयतया परस्वमपि गृहीतमेवेति निषेधानुपवेशादोषमावहत्येव यथा मौद्र-
चरो विपन्ने सदृशतया माषेषु गृह्यमाणेषु अयज्ञिया माषा इति निषेधेन प्रविशति मुद्रावयवबुद्ध्या गृह्यमाणत्वादिति पूर्वपक्षिणां क्लेशमुद्रावयव-
वेषु गृह्यमाणेष्ववर्जनीयतया माषावयवा अपि गृह्यंत एवेति निषेधः प्रविशत्येवेति राद्धान्तिनोक्तम् तस्माद् वचनतो न्यायतश्च साधारणद्रव्याप-

हारेदोषोस्त्येवेति सिद्धम् १२९ ह्यामुष्यायणस्य भागविशेषं दर्शयन् तस्य स्वरूपमाह अपुत्रांगुर्वनुज्ञात इत्युक्तं क्तविधिना अपुत्रेण देवरा-
दिना परक्षेत्रे परस्य भार्यायांगु रनियोगेनोत्पादितः पुत्र उभयोर्बीजक्षेत्रे त्रिणोरसौरिकस्थीरिक्थ्यहारीपिंडदाता च धर्मत इत्यस्यार्थः यदासौ
नियुक्तो देवरादिः स्वयमप्यपुत्रोपुत्रस्य क्षेत्रे स्वपरपुत्रार्थं प्रवृत्तो यं जनयति सहिपितृको ह्यामुष्यायणो ह्ययोरपिरिक्थ्यहारीपिंडदाता च
यदा तु नियुक्तः पुत्रवान् केवलं क्षेत्रे त्रिणः पुत्रार्थं प्रयतते तदा तदुत्पन्नाः क्षेत्रे त्रिण एव पुत्रा भवन्तीति न बीजिनः सच नियमेन बीजिनोरिक्थ्य
हारीपिंडदोवेति तथोक्तं मनुना क्रियाभ्युपगमाच्चैव बीजार्थं यत्प्रदीयते तस्येह भागिनो ह्ये बीजक्षेत्रे क एव चेति क्रियाभ्युपगमादिति
अत्रोत्पन्नमपत्यमावयोरुभयोरपि भवत्विति संविदंगीकरणाद्यक्षेत्रक्षेत्रस्वामिना बीजावपनार्थं बीजिनं दीयते तत्र तस्मिन् क्षेत्रे उत्पन्नस्य

अपुत्रेण परक्षेत्रे नियोगोत्पादितः सुतः उभयोरप्यसौरिकस्थीपिंडदाता च धर्मतः १३०

पत्यस्य बीजक्षेत्रे त्रिणो भागिनो स्वामिनो ह्येष्टो महर्षिभिः तथा फलं त्वनभिसंधाय क्षेत्रे त्रिणां वाजिनो तथा प्रत्यक्षं क्षेत्रे त्रिणामर्थो बीजाद्यो निर्ब-
लीयसीति फलं त्वनभिसंधायेति अत्रोत्पन्नमपत्यमावयोरस्त्वित्येव मनभिसंधाय परक्षेत्रे यदपत्यमुत्पाद्यते तदपत्यं क्षेत्रे त्रिण एव यतो बीजा
द्यो निर्बलीयसीति गवाश्वादिषु तथा दर्शनात् अत्रापि नियोगो वाग्दत्ताविषय एव इतरस्य नियोगस्य मनुनानिषिद्धत्वात् देवराहासपिंडाहास्त्रि
यासम्यङ्नि युक्त्या प्रजेषिताधिगंतव्या संतानस्य परीक्षये विधवायां नियुक्तस्तु धृताक्तो वाग्युतो निशि एकमुत्पादयंत्युत्रं न द्वितीयं कथंचनेत्ये
वं नियोगमुत्पन्नस्य मनुः स्वयमेव निषेधति नात्यस्मिन् विधवानारीनियुक्तव्या द्विजातिभिः अन्यस्मिन् द्विनि युंजाना धर्म हन्तुः सनातनम् नो हा-

हिकेषु मंत्रेषु नियोगः कीर्त्यते क्वचित् न विवाहविधावुक्तं विधवावेदनं पुनः अयं हि जैर्हि विद्वद्भिः पशुधर्मो विगर्हितः मनुष्याणामपि प्रोक्तो वे-
 ने राज्ञ्यं प्रशासति समहीमखिलां भुजन्त्राजर्षिः प्रवरः पुरा वर्णानां संकरं च त्रेकामोपहतचेतनः ततः प्रभृतियो मोहात्प्रमीतपतिकांस्त्रियम् नि-
 योजयत्यपत्यार्थे गर्हते तं हि साधव इति न च विहितप्रतिषिद्धत्वाद्द्विकल्प इति मंतव्यम् नियोक्तृणां निंदाश्रवणात् स्त्रीधर्मेषु व्यभिचारस्य
 बहुदोषश्रवणात् संयम्य प्रशस्तत्वाच्च यथा मनुरेव कामं तु क्षपयेद्देहं पुष्यमूलफलेः शुभैः न तु नामापि गृह्णीयात्पत्यो प्रेते परस्य त्विति
 जीवनार्थं पुरुषांतराश्रयणं प्रतिषिध्यते आसीतामरणात्सोतानियता ब्रह्मचारिणी योधर्म एकपत्नीनां कांक्षंती तमनुत्तमम् अनेकानि-
 सहस्राणिकोमारब्रह्मचारिणाम् दिवंगतानि विप्राणामकुलाकुलसंततिम् मृतेर्भर्तारि साध्वी स्त्री ब्रह्मचर्ये व्यवस्थिता स्वर्गं गच्छत्यपु-

यस्याम्नि येन कन्यायावाचा सत्ये कृते पतिः तामनेन विधानेन निजो विंदेत देवरः १३१

आपियथा ते ब्रह्मचारिणः अपत्यलोभाद्या तु स्त्रीभर्तारमतिवर्तते सेह निंदामवाप्नोति परलोकाच्च हीयते इति पुत्रार्थमपि पुरुषां-
 तराश्रयणं निषेधति तस्माद्द्विहितप्रतिषिद्धत्वाद्द्विकल्प इति न युक्तम् १३० एवं विवाहसंस्कृतानियोगे प्रतिषिद्धे कस्तर्हि धर्म्यो नियोग इत्य-
 त आह यस्मै वाग्दत्ता कन्या सा प्रतिग्रहमंत्रेणैव तस्याः पतिरित्यस्मादेव च चनादवगम्यते तस्मिन्नेते देवरस्तस्य ज्येष्ठः कनिष्ठो वा निजः सौद-
 रो विंदेत परिणयेत् यथाविधि यथाशास्त्रमधिगम्य परिणीय अनेन विधानेन धृताभ्यंगवाङ्मयमादिना शुक्लवस्त्रां शुचिव्रतां मनोवाक्कायसं-
 यतां मिथोरहस्यागर्भग्रहणात् प्रत्युत्पेकैकवारं गच्छेत् अनेन विवाहोवाचनिको धृताभ्यंगादिनियवन्नि युक्ताभिगमनांगमिति न देवरस्य भा-

या.स्मृ.
६४

यात्त्वमापादयति अतस्तदुत्पन्नमपत्यंक्षेत्रस्यांशिन एषभवति नदेवरस्य संविदातुमयोरपि समानासमानजातीयपुत्राणां विभागकृत्तिरु-
क्ता १३१ १३२ अधुना मुख्यगोणपुत्राणां दायग्रहणव्यवस्थां दर्शयिष्यन्तेषां स्वरूपं तावदाह उरसो जात ओरसः पुत्रः स च धर्मपत्नीजः स
वर्णाधर्मविग्राहो दाधर्मपत्नी तस्यां जातः ओरसः पुत्रो मुख्यः तत्समः पुत्रिकासुतः तत्सम ओरससमः पुत्रिकायाः सुतः पुत्रिकासुतः अतएव
रससमः यथाह वसिष्ठः अस्मात्तृकां प्रदास्यामितुभ्यं कन्यामलंकृताम् अस्यां यो जायते पुत्रः समे पुत्रो भवेद्वितीति अथवा पुत्रिके पसुतः पुत्रिका
सुतः सोऽप्योरससम एव पित्रवयवानामत्यत्वात् मात्रवयवानां बाहुल्याच्च यथाह वसिष्ठः द्वितीयः पुत्रिके वेति द्वितीयः पुत्रः पुत्रिके वेत्यर्थः -

यथाविध्यभिगम्येनां शुक्लवस्त्रां शुचिघ्नताम् मिथो भजेता प्रसवात्सकृत्सकृदुता हतौ १३२
ओरसो धर्मपत्नीजः तत्समः पुत्रिकासुतः क्षेत्रजः क्षेत्रजातस्तु सगोत्रेणैतरेण वा १३३
गृहे प्रच्छन्न उत्पन्नो गूढजस्तु सुतः स्मृतः कानीनः कन्यका जातो माता मह सुतो मतः १३४

ह्यामुष्यायणस्तु जनकस्योरसादपकृष्टोऽन्यक्षेत्रोत्पन्नत्वात् क्षेत्रजः क्षेत्रजातस्तु सगोत्रेणैतरेण वा इतरेणासपिंडेन देवरेण वोत्पन्नः पु-
त्रः क्षेत्रजः १३३ गूढजः पुत्रो भर्तृगृहे प्रच्छन्न उत्पन्नो हीनाधिकजातीयपुरुषजत्वपरिहारेण पुरुषविशेषजत्वनिश्चयाभावे पितृवर्णजत्व
निश्चये सति बोद्धव्यः कानीनस्तु कन्यकायामुत्पन्नः पूर्ववत्सवर्णात्समाता मह पुत्रः यद्यनूदासा भवेत्तथापि पितृगृहे एव संस्थिता अथतूदा
तथा गोदुरेव पुत्रः यथाह मनुः पितृवेश्मनिकन्यातुयं पुत्रं जनयेद्ब्रह्मः तं कानीनं वदेन्नाम्ना गोदुः कन्यासमुद्भवमिति १३४

मि.व्य.
२

६४

पौनर्भवस्तु पुत्रोऽक्षतायां क्षतायां वा पुनर्भुवां सवर्णा दुत्पन्नः मात्राभर्त्रनुज्ञया प्रोषिते प्रेते वा भर्तरि पित्रा वोभाभ्यां वा सवर्णो यस्मै दीयते सत-
 स्य दत्तकः पुत्रः यथाह मनुः मातापितावा दद्यातां यमद्विः पुत्रमापदि सदृशं प्रीति संयुक्तं सदेयो दत्त्रिमः सुत इति आपद्रूहणादनापदि न
 देयः दातुरयं प्रतिषेधः तथा एक पुत्रो न देयः न त्वेवैकं पुत्रं प्रतिगृहीयाद् दद्याद्देति वसिष्ठस्मरणात् तथा नेक पुत्रसद्भावेऽपि ज्येष्ठो न देयः ज्ये-
 ष्ठे न जातमात्रेण पुत्री भवति मानव इति तस्यैव पुत्रकार्यकरणे मुख्यत्वात् पुत्रप्रतिग्रहप्रकारश्च पुत्रप्रतिगृहीष्यन्बन्धूना हूय राजनिचावेद्यनि-
 वेशनमध्ये व्याहृतिभिर्हुत्वा अदूरबाधवबन्धुसन्ति कृष्ट एव प्रतिगृहीयादिति वसिष्ठेनोक्तः अदूरबाधवमित्ययं च देशभाषाविप्रकृष्टस्य-

अक्षतायां क्षतायां वा जातः पौनर्भवः सुतः दद्यान्मातापितावायं सपुत्रो दत्तको भवेत् १३५

क्रीतश्च ताभ्यां विक्रीतः कृत्रिमः स्यात्स्वयंकृतः दत्तात्मा तु स्वयंदत्तो गर्भो विन्तः सहोदजः १३६

प्रतिषेधः एवं क्रीतस्वयंदत्तं कृत्रिमेव पियोजनीयम् समानन्यायत्वात् १३५ क्रीतस्तु पुत्रस्ताभ्यां मातापितृभ्यां मात्रापित्रा वा विक्रीतः पुत्रव-
 त् सचैकं ज्येष्ठं च पुत्रं वर्जयित्वा आपदि सवर्णा इत्येव यत्तु मनुनोक्तम् क्रीणीयाद्यस्त्वपत्यर्थं मातापित्रोर्यमंतिकात् सक्रीतक सुतस्तस्य सदृशोऽ-
 सदृशोऽपि वेति तद्गुणैः सदृशोऽसदृशोऽपि इति व्याख्येयम् न जात्या सजातीयेष्वयं प्रोक्त इत्युपसंहारोत् कृत्रिमः स्यात्स्वयंकृतः कृत्रिमस्तु पुत्रः स्वयंपु-
 त्रार्थिना धनक्षेत्रप्रदर्शनादिप्रलोभनेः पुत्रीकृतो मातापितृविहीनस्तसद्भावेत्परतंत्रत्वात् दत्तात्मा तु पुत्रो यो मातापितृविहीनस्ताभ्यां त्यक्तो वा त-
 वाहं पुत्रो भवामीति स्वयंदत्तत्वमुपगतः सहोदजत्वमुपगतः सहोदजस्तु गर्भस्थितो गर्भेण्यां परिणीतां यः परिणीतः स वोदुः पुत्रः १३६

अपविद्धो मातापितृभ्यामुत्सृष्टो योग्यते स गृहीतुः पुत्रः सर्वत्र सवर्ण इत्येव एवं मुख्या मुख्यपुत्राननुक्रम्येतेषां दायग्रहणे क्रममाह एते-
षां पूर्वोक्तानां पुत्राणां द्वादशानां पूर्वस्य पूर्वस्याभावे उत्तरः उत्तरः पिंडदः श्राद्धदोशहरो वेदितव्यः औरसपौत्रिकेष्वसमवाये औरसस्यैव धनग्रह-
ग्रहणे प्राप्ते मनु रपवादमाह पुत्रिकायां कृतायां तु यदा पुत्रो न जायते समस्तत्र विभागः स्यात् ज्येष्ठतानास्ति हि स्त्रिया इति अन्येषामपि पूर्वस्मि-
न् पूर्वस्मिन् सत्यप्युत्तरेषां पुत्राणां चतुर्थोऽंशभागित्वमुक्तं वसिष्ठेन यस्मिंश्चेत्प्रतिगृहीते औरस उत्पद्येत चतुर्भागभागी स्यात् दत्तक इति दत्तक-
ग्रहणं क्रीतकृत्रिमादीनां प्रदर्शनार्थम् पुत्रीकरणाविशेषात् तथा च कात्यायनः उत्पन्ने त्वौरसे पुत्रे चतुर्थोऽंशहाराः सुताः सवर्णा असवर्णास्तु
प्रासाच्छादनभाजना इति सवर्णा दत्तकक्षेत्रजादयस्ते स त्वौरसे चतुर्थोऽंशहाराः असवर्णा कानीनगूढोत्पन्नसहोदपौनर्षवास्ते त्वौरसे सति

उत्सृष्टो गृह्यते यस्तु सोपविद्धो भवेत्सुतः पिंडदोशहरश्चैषां पूर्वाभावे परः परः १३७

न चतुर्थोऽंशहाराः किंतु प्रासाच्छादनभाजनाः यदपि विष्णुवचनम् अप्रशस्ता तु कानीनगूढोत्पन्नसहोदजाः पौनर्षवश्च नैवेते पिंडरिक्षां
शभागिन इति तद्व्यौरसे सति चतुर्थोऽंशनिषेधपरमेव औरसाद्यभावे तु कानीनादीनामपि सकूलपित्र्यधनग्रहणमस्त्येव पूर्वाभावे परः पर-
इति वचनात् यदपि मनुवचनम् एक एव औरसः पुत्रः पित्र्यस्य च सुतः प्रभुः शेषाणामानृशस्यार्थं प्रदद्यात्तु प्रजीवनमिति तदपि दत्तकादीनां
मौरसप्रतिकूलत्वे निर्गुणत्वे च वेदितव्यम् तत्र क्षेत्रजस्यैविशेषो दर्शितस्तेनैव षष्ठं तु क्षेत्रजस्यांशं प्रदद्यात्तु कानूनात् औरसो विभजन्दायं
पित्र्यपंचममेव चेति प्रतिकूलत्वे निर्गुणत्वसमुच्चये षष्ठमंशम् एकतमस्य द्वावे पंचममिति विवेक्तव्यं यदपि मनुना पुत्राणां षट् द्वयमुपन्य-

स्य पूर्वषट्कस्य दाय्याद बांधव मुत्तरषट्कस्या दाय्याद बांधवत्वमुक्तम् ओरसः क्षेत्रजश्चैव दत्तः कृत्रिम एव च गूढोत्पन्नो पविद्धश्च दाय्याद बांधवा
 श्यषट् कानीनश्च सहोदश्च क्रीतः पौनर्भवस्तथा स्वयंदत्तश्च पौत्री च षडु दाय्याद बांधवा इति तदपि स्वपितृ सपिंड समानोदकानां सन्नि-
 हितरिक्थहरांतरा भावे पूर्वषट्कस्य तद्विक्थहरत्वमुत्तरषट्कस्य तु तन्नास्ति बांधवत्वं पुनः समानगोत्रत्वेन चोदकप्रदानादिकार्यकरत्वं वर्ग
 द्वयस्यापि सममेवेति व्याख्येयम् गोत्ररिक्थे जनयितुर्न भजे द्रविमः सुतः गोत्ररिक्थानुगः पिंडो ल्यपेति दत्तः स्वधेत्यत्र द्रविमग्रहण
 स्य पुत्रप्रतिनिधिप्रदर्शनार्थत्वात् पितृधनहारित्वं तु पूर्वस्य पूर्वस्याभावे सर्वेषामविशिष्टम् न भ्रातरो न पितरः पुत्रारिक्थहराः पितुरि
 त्योरसव्यतिरिक्तानां पुत्रप्रतिनिधीनां सर्वेषारिक्थहारित्वप्रतिपादनपरत्वात् ओरसस्यैक एवोरसः पुत्रः पित्र्यस्य वसुनः प्रभुरित्यनेनैव

सजातीयेष्वयं प्रोक्तस्तनयेषु मया विधिः जातोऽपि दास्यांशूद्रेण कामर्तोऽशहरो भवेत् १३८

रिक्थभाक्कस्योक्तत्वात् दाय्यादशब्दस्य दाय्यादानपि दापयेदित्यादौ पुत्रव्यतिरिक्तरिक्थभागविषयत्वे प्रसिद्धत्वाच्च वसिष्ठादिषु वर्गद्व
 येपि कस्यचिद्व्यत्ययेन पाठो गुणवदगुणवद्विषयो वेदितव्यः गौतमीये तु पौत्रिकेयस्य दशमत्वेन पाठो विजातीयविषयः तस्मात्स्थितमे
 तत्पूर्वपूर्वाभावे परः परोऽशभागिति यत्तु भ्रातृणामेकजातानामेकश्चेत्पुत्रवान् भवेत् सर्वे ते तेन पुत्रेण पुत्रिणो मनुरब्रवीदिति त
 दपि भ्रातृपुत्रस्य पुत्रीकरणसंभवे न्येषां पुत्रीकरणनिषेधार्थम् न पुनः पुत्रत्वप्रतिपादनाय तत्सुता गोत्रजो बंधुरित्यनेन विरोधात्
 १३७ इदानीमुक्तोपसंहारव्याजेन तत्रैव नियममाह समानजातीयेष्वेव पुत्रेषु अयं पूर्वाभावे परः पर इत्युक्तो विधिः नभि-

नजातीयेषु तत्रचकानीनगूढोत्पन्नसहोदपोनर्भवाणां सवर्णत्वं जनकद्वारेणानस्वरूपेण तेषां वर्णजातिलक्षणाभावस्योक्तत्वात् त
थानुलोमजानां क्षत्रियादीनामौरसेष्वन्तर्भावान्तेषामप्यभावे क्षेत्रजादीनां दायहरत्वं बोद्धव्यम् शूद्रापुत्रस्त्वोरसोपि क्लृप्तं भागम-
न्याभावेपिनलभते यथाहमनुः यद्यपि स्यात्तु सत्पुत्रो यद्यपुत्रोपि वा भवेत् नाधिकं दशमाद् दद्याच्छूद्रापुत्राय धर्मत इति यदिसत्पु-
त्रो विद्यमानद्विजातिपुत्रो यद्यपुत्रोऽ विद्यमानद्विजातिपुत्रो वा स्यात्तस्मिन्मृते क्षेत्रजादिर्वान्यो वा सपिंडः शूद्रापुत्राय तद्धनाद् दशमा
शादधिकं न दद्यादित्यस्मादेव क्षत्रियावैश्यापुत्रयोः सवर्णापुत्राभावे सकलधनग्रहणं गम्यते अधुना शूद्रधनविभागे विशेषमाह शूद्रेण-
दास्यामुत्पन्नः पुत्रः कामतः पितुरिच्छया भागं लभते पितुर्गृहं तु यदि परिणीताः पुत्राः सन्ति तेषां तत्तदासीपुत्रं अर्धभागिनं कुर्युः स्वभा-
गादूर्ध्वं दद्यादित्यर्थः अथ परिणीतापुत्रानसन्ति तदा क्लृप्तं धनं दासीपुत्रो गृह्णीयात् यदि परिणीता दुहितरस्तत्पुत्रावानसन्ति तत्सद्भावेत्-
र्धभागिक एव दासीपुत्रः अत्रच शूद्रग्रहणाद्विजातिना दास्यामुत्पन्नः पितुरिच्छया पञ्चशतं लभते नाप्यर्धम् दूरत एव क्लृप्तं किं त्वनुकूलश्चै-
जीवनमात्रं लभते १३८ मुख्या गौणसुता दायं गृह्णीतीति निरूपितम् तेषामभावे सर्वेषां दायदक्रम उच्यते पूर्वोक्ताद् दशपुत्राय स्य-
नसन्ति असावपुत्रः तस्यापुत्रस्य स्वर्थात्तस्य परलोकं गतस्य धनभाक् धनग्राही एषां पत्न्यादीनामनुक्रांतानां मध्ये पूर्वस्याभाव उत्तर उत्तरोध-
नभागितिसंबंधः सर्वेषु मूर्द्धावसिक्तादिषु अनुलोमजेषु च वर्णेषु च ब्राह्मणादिषु अयं दायग्रहणविधिर्दायग्रहणक्रमो वेदितव्यः तत्र प्रथमं
पत्नी धनभाक् पत्नी विवाहसंस्कृता पत्युर्नोयज्ञसंयोग इति स्मरणात् एकवचनं च जात्यभिप्रायेण अतश्च बह्वश्चैतस्मानजातीया विजा-
तीयाश्च वांशविभज्य धनं गृह्णीति रुद्रमनुरपि पत्न्याः समग्रधनसंबंधं वक्ति अपुत्राशयनं भर्तुः पालयंती व्रते स्थिता पत्येव दद्यात्तपिंडं

कुलत्रमंशं लभेत्तचेति बृहद्दिष्णुरपि अपुत्रधनं पत्यभिगामि तदभावे दुहितृगामि तदभावे पितृगामि तदभावे मातृगामितीति कात्यायनोपि प
त्नीपत्युर्धनहारी यास्यादव्यभिचारिणी तदभावे तु दुहितायं च नूदा भवेत्तदेति तथा अपुत्रस्यार्थकुलजा पत्नी दुहितरोपि वा तदभावे पिता
माता भ्राता पुत्राश्च कीर्तित इति बृहस्पतिरपि कुल्येषु विद्यमानेषु पितृ भ्रातृ सनाभिषु असुतस्य प्रमीतस्य पत्नी तद्भागहारिणी एतद्विरुद्धानी
व वाक्यानि लक्ष्यन्ते भ्रातृणां प्रजाः प्रेयान्कश्चिच्छेत्प्रजे तवा विभर्जैरन्धनं तस्य शेषास्ते स्त्रीधनं विना भरणं चास्य कुर्वीरस्त्रीणामाजीवन
क्षयात् रक्षन्ति शय्यां भर्तुश्चैदाच्छिद्युरितरा सुखेति पत्नी सद्भावेपि भ्रातृणां धनग्रहणम् पत्नीनां च भरणमात्रं नारदेनोक्तम् मनुना तु पिताहरेद

मृते पितरि कुर्युस्तं भ्रातरं स्वर्द्धभागिकम् अभातृको हरेत्सर्वं दुहितृणां सुताहरेत् १३९
पत्नी दुहितरश्चैव पितरौ भ्रातरस्तथा तत्सुता गोत्रजा बंधुशिष्यसंब्रह्मचारिणः १४०
एषामभावे पूर्वस्य धनभाग उत्तरोत्तरः स्वर्थात्स्यत्यपुत्रस्य सर्ववर्णेष्वयं विधिः १४१

पुत्रस्य रिक्थं भ्रातर एव वेत्यपुत्रस्य धनं पितुर्भ्रातुर्वेति दर्शितम् तथा अनपत्यस्य पुत्रस्य माता दायमवाप्नुयात् मातर्यपि चरुत्तायां पितुर्माता
हरेद्धनमिति मातुः पितामह्याश्च धनसंबंधो दर्शितः शंखेनापि स्वर्थात्स्यत्यपुत्रस्य भ्रातृगामिद्रव्यं तदभावे पितरौ हरेयातां ज्येष्ठा वा पत्नीति
भ्रातृणां पित्रोर्ज्येष्ठायाश्च पत्याः क्रमेण धनसंबंधो दर्शितः कात्यायनेनापि विभक्ते संस्थिते द्रव्यं पुत्राभावे पिताहरेत् भ्राता वा जननी वा
थ माता वा तस्यितुः क्रमादित्येव मादीनां विरुद्धार्थानां वाक्यानां योगीश्वरेण व्यवस्था दर्शिता पत्नी गृहीयादित्येतद्वचनं जातं विभक्तं भ्रातृ-

स्त्रीविषयम् सा च यदि नियो गार्थिनी भवति कुत एतत् नियो गसत्वा पेक्षायाः पत्न्या धनहरणं न स्वतंत्राया इति पिता हरेदपुत्रस्येत्यादिव
 च नान्तत्रत्यवस्था कारणं वक्तव्यम् नान्यद्वावस्था कारणमस्तीति गौतमवचनाच्च पिंडगोत्रविषयसंबंधारिक्थं भजेरनु स्त्रीवानपत्यस्य बीजं लि
 प्येतेति अस्यार्थः पिंडगोत्रविषयसंबंधा अनपत्यस्य रिक्थं भजेरनु स्त्रीवारिक्थं भजेत यदि बीजं लिप्येतेति मनु रपि धनयोर्विभृयाद्भ्रातृ
 तस्य स्त्रियमेव वा सोपत्यं भ्रातुरुत्पाद्य दद्यात्तस्यैव तद्धनमिति अनेनेतद्दर्शयति विभक्तधनेपि भ्रातृपुत्रेऽप्यपत्यद्वारेणैव धनसंबंधो ना
 न्यथेति तथा विभक्तधनेपि कनीयानृज्येषु भार्यायां पुत्रमुत्पादयेद्यदि समस्तत्रविभागः स्यादिति धर्मो व्यवस्थित इति तथा वसिष्ठोपि
 रिक्थलोभान्नास्ति नियो ग इति रिक्थलोभान्ति योगं प्रतिषेधन् नियो गद्वारक एव पत्न्या धनसंबंधो नान्यथेति दर्शयति नियो गाभावेतु पत्न्या
 भरणमात्रमेव नारदवचनात् भरणं चास्य कुर्वीरनु स्त्रीणां माजीवनक्षयादिति योगीश्वरेणापि किल वक्ष्यते अपुत्रायोषितश्चैषां भर्तव्याः सा
 धुवृत्तयः निर्वास्याव्यभिचारिण्यः प्रतिकूलस्तथैव चेति अपि च द्विजातिधनस्य यज्ञार्थं त्याज्यत्वात् स्त्रीणां च यज्ञेन अधिकाराद्धनग्रहणमयुक्तम् त
 था च केनापि स्मृतं यज्ञार्थं ज्ञानमुत्पन्नं तत्रानधिकृतास्तु ये अरिक्थं भाजस्ते सर्वे ग्रासाच्छादनभाजनाः यज्ञार्थं विहितं वित्तं तस्मात्तद्विनि
 योजयेत् स्थानेषु धर्मजुषेषु न स्त्रीभूयैर्विधर्मिष्विति तदनुपपन्नम् पत्नी दुहितर इत्यत्र विनियोगस्या प्रतीतेरप्रस्तुतत्वाच्च अपि च इदमत्र
 वक्तव्यम् पत्नी धनग्रहणे नियो गोवानिमित्तं तदुत्पन्नमपत्यं वा तत्र नियो गस्यैव निमित्तत्वे अनुत्पादितपुत्राया अपि धनसंबंधः प्राप्नोति उत्पन्नस्य
 पुत्रस्य धनसंबंधो न प्राप्नोति अथ तदपत्यस्यैव निमित्तत्वं तथा सति पुत्रस्यैव धनसंबंधात्पत्नीति नारदव्यमम् अथ स्त्रीणां पतिद्वारको धनसंबंधः
 पुत्रद्वारको वा नान्यथेति मतव्यं तदप्यसत् अध्यग्न्यध्यावहानिकं दत्तं च प्रीतिकर्मणि भ्रातृमातृपितृप्राप्तं बहुधा स्त्रीधनं स्मृतमित्यादिविरोधात्

किंच सर्वपुत्राभावे पत्नी दुहितर इत्यारब्धं तत्र नियुक्ताया धनसंबंधं वदता क्षेत्रज्ञस्यैव यथन संबंध उक्तो भवति सच प्रागेवाभिहित इत्युत्र
प्रकरणे पत्नीति नारब्धव्यम् अथपिंडगोत्रविषयं भजे रन्त्री वानपत्यस्य बीजं लिप्सेतेति गौतमवचनान्ति युक्ताया इति धनसंबंध इ
ति तदप्यसत् नहि यदि बीजं लिप्सेत तदानपत्यस्य स्त्रीधनं गृहीयादित्ययमर्थोऽस्मात्प्रतीयते किं त्वनपत्यस्य धनं पिंडगोत्रविषयं भजे र
न्त्रीच सास्त्रीबीजं वा लिप्सेत संयता वा भवेदिति तस्याधर्मांतरोपदेशः वाशब्दस्य पक्षान्तरवचनत्वेन यद्यर्थो प्रतीतेः अपिच संयताया ए
व धनग्रहणं युक्तं न नियुक्तायाः स्मृतिलोकनिदितायाः अपुत्राशयनं भर्तुः पालयन्ती द्रव्ये स्थिता पत्येव दद्यात्तं पिंडं कृत्स्नमंशं लभेत चेति
संयताया धनग्रहणमुक्तं तथानियोगश्च निदितो मनुना नान्यस्मिन्विधवानारीनियुक्तव्याद्विजातिभिः अन्यस्मिन्नि नियुं जाना धर्म हन्युः
सनातनमिति यत्तु वसिष्ठवचनम् रिक्थलोभान्नास्ति नियोग इति तदविषयं संसृष्टिनिवापत रिते ते तस्या धनसंबंधो नास्तीति स्वापत्य-
स्य धनसंबंधार्थं नियोगो न कर्तव्य इति व्याख्येयम् यदपि नारदवचनम् भरणं चास्य कुर्वीरन्त्रीणां माजीवन क्षयादिति तदपि संसृष्टानां
तु यो भागस्तेषां मेव स इष्यते इति संसृष्टानां प्रसूतत्वात् तत्स्त्रीणां भनपत्यानां भरणमात्रं प्रतिपादनपरम् न च पत्रातृणामप्रजः प्रेयानि
त्येतस्य संसृष्टिविषयत्वे संसृष्टानां तु यो भाग इत्यनेन नैव नैव रुतम्यमाशंकनीयम् यतः पूर्वोक्तविवरणेन स्त्रीधनस्याविभाज्यत्वं तत्स्त्रीणां च
भरणमात्रं विधीयते यदप्यपुत्रायोषितश्चैषामित्यादिवचनं तत् स्त्रीणां विषयमिति वक्ष्यते यत्तु द्विजातिधनस्य यद्दार्थत्वात् स्त्रीणां
च यज्ञेन धिकाराच्च धनग्रहणमयुक्तमिति तदसत् सर्वस्य द्रव्यजातस्य यद्दार्थत्वे दानहोमाद्यसिद्धेः अथ यज्ञशब्दस्य धर्मोपलक्षणत्वात्
दानहोमादीनामपि धर्मत्वात् तदर्थत्वमविरुद्धमिति मतं एवं तर्ह्यर्थकामयोर्धनसाध्ययोरसिद्धिरेव स्यात् तथासति धर्ममर्थचकामं च यथा

शक्तिनहापयेत् तथानपूर्वाह्नमध्यदिनापराह्णानफलान्नकुर्याद्यथाशक्तिधर्मार्थकामेष्वः तथानतर्थेनानिषाक्यंतेसंनिधंतुमसेव-
येत्यादियोजनवत्त्वयोगोतममनुवचनविरोधः अपिच धनस्ययज्ञार्थत्वेहिरण्यधार्यमितिहिरण्यसाधारणस्यक्रत्वर्थनानिराकरणेनपु-
रुषार्थत्वमुक्तम् तत्प्रत्युद्धृतंस्यात् किंच यज्ञशब्दस्यधर्मोपलक्षणपरत्वेस्त्रीणामपिपूर्तकर्माधिकाराद्धनग्रहणंयुक्ततरम् यत्तुपारतंत्र्य
वचनं नस्त्रीस्यातंत्र्यमर्हतीत्यादि तदस्तुपारतंत्र्यं धनस्वीकारेतुकोविरोधः कथंनर्हि यज्ञार्थधनमुत्पन्नमित्यादिवचनम् उच्यते य
ज्ञार्थमेवार्जितंयद्धनंतद्यज्ञएवनियोक्तव्यंपुत्रादिभिरपीत्येवंपरतत् यज्ञार्थलब्धमददद्वासः काकोपिवाभवदितिदोषश्चवर्णस्यपुत्रा-
दिष्वप्यविशेषात् यदपिकात्यायनेनोक्तम् अदायिकंराजगामि योषिद्व्योर्ध्वदेहिकम् अपास्यश्चोत्रियद्रव्यंश्चोत्रियेष्वस्तदप्येदिति
अदायिकंदायादरहितंयद्धनंतद्राजगामि राजोभवति योषिद्व्योर्ध्वदेहिकमपास्यतस्त्रीणामशानाच्छादनोपयुक्तम् और्ध्वदेहिकं
धनिनः श्राद्धायुपयुक्तंचापास्यपरितृप्त्यराजगामीभवतीतिसंबंधः अस्यापवादः श्रोत्रियद्रव्यंचयोषिद्व्योर्ध्वदेहिकमपास्यश्चोत्रिया-
योपपादयेदिति एतदप्यविरुद्धस्त्रीविषयम् योषिद्व्यहणात् नारदवचनंच अन्यत्रब्राह्मणाक्तितुराजाधर्मपरायणः तस्त्रीणांजीवनंदया
दोषदायविधिः स्मृतइत्यविरुद्धस्त्रीविषयमेव स्त्रीशब्दश्चवर्णात् इहतुपत्नीशब्दादुदायाः संयतायाधनग्रहणंमविरुद्धम् तस्माद्विभक्ता
संसृष्टिन्यपुत्रेस्वर्याते पत्नीधनप्रथमंगृह्णातीत्ययमर्थः सिद्धोभवति विभागस्योक्तत्वात् संसृष्टिनांवक्ष्यमाणत्वात् एतेनात्यधनविषयत्वं
श्रीकरादिभिरुक्तं निरस्तंवेदितव्यं तथाह्योरसेषुपुत्रेषुसत्त्वपिजीवद्विभागे अजीवद्विभागेपत्न्याः पुत्रसमांशग्रहणमुक्तं यदिकुर्यात्समानं
शान्त्यः कार्याः समांशिकाः पितुरुर्ध्वविभजतामाताप्यंशं समं हरेदितिच तथासत्पुत्रस्यस्वर्यातस्यधनंपत्नीभरणादतिरिक्तंनलभतइ

तिव्यामोहमात्रं अथपत्यः कार्याः समांशिका इत्यत्र माताप्यंशं समं हरेदित्यत्र च जीव नोपयुक्तमेव धनं स्त्री हरतीति मतम् तदसत् अंशशब्द
 स्थसमशब्दस्य चानर्थक्यप्रसंगात्स्यान्मतं बहुधनं जीव नोपयुक्तं धनं गृण्हाति अल्पे तु पुत्रांशसमं शं गृण्हातीति तच्चनविधिर्वैषम्यप्रसंगात् तथा
 हि पत्यः कार्याः समांशिकामाताप्यंशं समं हरेदिति च बहुधने जीव नमात्रोपयुक्तं वाक्यांतरमपेक्ष्य प्रतिपादयति अल्पधने तु पुत्रांशसमं शं प्रतिपा
 दयतीति तथा चातुर्मास्येषु द्वयोः प्रणयंतीत्यत्र पूर्वपक्षिणा सौमिकप्रणयनातिदेशो हेतुत्वेन वैश्वदेव उत्तरवेदिकमुपकिरंति न शुनासीरीय इत्यु
 त्तरवेदिप्रतिषेधो दर्शिते राक्षांते कदेशिना न सौमिकप्रणयनातिदेशप्राप्ताया उत्तरवेद्याः प्रथमोत्तमयोः पर्वणोरयं प्रतिषेधः किंतु पात्रे च पंतीति प्रा
 करणिकेन वचनेन प्राप्ताया उत्तरवेद्याः प्रतिषेधो यमित्यभिहिते पुनः पूर्वपक्षिणा पात्रे च पंतीति प्रथमोत्तमयोः पर्वणोः प्रतिषेधमपेक्ष्य प्राक्षिकी
 मुत्तरवेदिं प्रापयति मध्यमयोस्तु निरपेक्ष्यमेव नित्यं च उत्तरवेदिं प्रतिपादयतीति विधिर्वैषम्यं दर्शितं राक्षांतेपि विधिर्वैषम्यतया प्रथमोत्तमयोः पर्व
 णोरुत्तरवेदिप्रतिषेधो नित्यानुवादो द्वयोः प्रणयंतीत्याद्यर्थवादपर्यालोचनया पात्रं च पंतीति मध्यमयोरेव वरुणप्रघाससाकमेव पर्वणोरुत्तरवेदिं
 विधत्त इति दर्शितं यदपि मतं पिता हरेदपुत्रस्य रिक्थं ज्ञातर एव वेति मनुस्मरणात् तथा स्वर्थात्स्यत्यपुत्रस्य ज्ञातृगामिद्रव्यं तदभावे पितरौ हरे
 यातां ज्येष्ठया पत्नीति शंखस्मरणाच्च अपुत्रस्य धनं ज्ञातृगामीति प्राप्तं भरणं चास्य कुर्वीरस्त्रीणामाजीवनक्षयादित्यादिवचनाच्च भरणोपयु
 क्तं धनं पत्नीलभत इत्यपि स्थितम् एवं स्थिते बहुधने अपुत्रे स्वर्थात् भरणोपयुक्तं पत्नी गृण्हाति शेषं च ज्ञातरो यदा तु पत्नी भरणमात्रोपयुक्तमेव
 द्रव्यमस्ति ततो न्यूनवातदा किंपत्येव गृण्हात्युत ज्ञातरो पीति विरोधो पूर्वबलीयस्त्वज्ञापनार्थं पत्नी दुहितर इत्या रब्धमिति तदप्यत्र भगवानाचा
 र्यो न पश्यति यतः पिता हरेदपुत्रस्य रिक्थं ज्ञातर एव वेति विकल्पस्मरणाच्चेदं क्रमपरवचनं पितु धनग्रहणोधिकारपरप्रदर्शितमात्रपरं तथा स-

त्वपि पत्न्यादिग्रहणो घटत इति व्याचक्षते शंखवचनमपि संसृष्टत्वात् विषयमिति अपि चाल्पविषयत्वमस्माद्वचनात्प्रकरणाद्वा नावगम्यते धन
 भागुत्तरोत्तर इत्यस्य च पत्नी दुहितर इति विषयद्वये वाक्यांतरमपेक्ष्यात्पुत्रधनविषयत्वं पित्रादिषु तु धनमात्रविषयत्वमिति पूर्वोक्तं विधिवैषम्यं
 तदवस्थमेवेति यत्किंचिदेतत् यत्तु हारीतवचनं विधवा यो वनस्था चेन्नारी भवति कर्कशा आयुषः क्षपणार्थं तु दातव्यं जीवनंतदेति तदपिशंकितव्य
 मिचारायाः सकलधनग्रहणं निषेधपरं अस्मादेव वचनादनाशंकितव्यमिचारायाः सकलधनग्रहणं गम्यते एतदेवामिष्टेत्योक्तं शंखेन ज्येष्ठा वा पत्नी
 ति ज्येष्ठा गुणज्येष्ठा अनाशंकितव्यमिचारायाः सकलधनं गृहीत्वान्यां कर्कशामपि मातृवत्पालयतीति सर्वमनवद्यम् तस्मादपुत्रस्य स्वर्थात् तस्य विभ
 क्तस्यासं सृष्टिनोधनं परिणीता स्त्री संयता सकलगृह्णातीति स्थितम् तदभावे दुहितरः दुहितर इति बहुवचनं समानजातीयानामसमानजातीयानां
 च समविषमांशप्राप्त्यर्थं तथा च कात्यायनः पत्नी भर्तुर्धनहरीयास्यादव्यमिचारिणी तदभावे तु दुहिता यद्यनूदा भवेत्तदेति बृहस्पतिरपि भर्तुर्धनह
 रीपत्नी तां विना दुहिता स्मृता अंगादंगात्संभवति पुत्रवदुहितानृणां तस्मात्पितृधनं त्वन्यः कथं गृह्णीतमानव इति तत्र चोदानूदा समवाये नूदैव गृह्णा
 ति तदभावे तु दुहिता यद्यनूदा भवेत्तदेति विशेषस्मरणान् तथा प्रतिष्ठिता प्रतिष्ठिता समवाये अप्रतिष्ठितैव तदभावे प्रतिष्ठिता स्त्री धनं दुहितृणाम
 प्रत्तानां प्रतिष्ठितानां चेति गौतमवचनस्य पितृधनेऽपि समानत्वात् न चैतत्पुत्रिका विषयमिति मंतव्यं तत्समः पुत्रिका सुत इति पुत्रिकायास्तत्सुतस्य
 चौरससमत्वेन पुत्रकरणेऽभिधानात् च शब्दादुहितृभावे दोहित्राधनभाक् यथाह विष्णुः अपुत्रपौत्रसंताने दोहित्राधनमाप्नुयुः पूर्वेषां तु स्वधाकारे
 पौत्रादोहित्रकामता इति मनुरपि अकृता वा कृता वापि यं विंदेत्सदृशा सुतं पौत्री मातामहस्तेन दद्यात्पिंडं हरेद्भूतमिति तदभावेऽप्यपितरौ पितरौ माता
 पितरौ धनभाजौ यद्यपि युगपद्यधिकरणवचनतायां द्वस्मरणात् तदपवादत्वादेकशेषस्य धनग्रहणोऽपि त्रैः क्रमो न प्रतीयते तथापि विग्रहवाक्ये

मातृशब्दस्य पूर्वनिपातादेकशेषभावं पक्षे च मातापितराविति मातृशब्दस्य पूर्वश्रवणात् पाठक्रममादेवार्थक्रममावगमान् न संबंधेपि क्रमापेक्षा
 यांप्रतीति क्रमानुरोधेनैव प्रथमं माताधनभाक् तदभावेपितेति गम्येते किंच पितापुत्रांतरेष्वपि साधारणो मातातु न साधारणीति प्रत्यासत्यतिश
 यादनंतरः सपिंडाद्यस्तस्य तस्य धनं भवेदिति वचनात्मातुरेव प्रथमं धनग्रहणं युक्तम् न च सपिंडेष्वेव प्रत्यासत्तिर्नियामिका अपितु समानोद
 कादिष्वप्यविशेषेण धनग्रहणे प्राप्ते प्रत्यासत्तिरेव नियामिकेत्यस्मादेव वचनादवगम्यत इति मातापित्रोर्मातुरेव च प्रत्यासत्यतिशयाद् न ग्रहणं यु
 क्ततरं तदभावेपिताधनभाक् पित्रभावेऽत्रातरो धनभाजः तथा च मनुः पिताहरेदपुत्रस्य रिक्थं त्रातर एव चेति यत्पुनर्धारिश्चरेणोक्तम् अ
 नपत्यस्य पुत्रस्य मातादायमवाप्नुयात् मातर्यपि च वृत्तायां पितुर्माताहरेद् न मिति मनुवचनाज्जीवत्यपि पितरि मातरि वृत्तायां पितुर्माता-
 पितामही धनं हरेन्न पिता यतः पितृगृहीतं धनं विजातीयेष्वपि पुत्रेषु गच्छति पितामही गृहीतं तु सजातीयेष्वेव गच्छतीति पितामह्येव
 गृह्णातीति एतदप्याचार्यो नानुमन्यते विजातीयपुत्राणामपि धनग्रहणस्योक्तत्वात् चतुस्त्रिद्व्येकभागाः स्युरित्यादिनेति यत्पुनरुदायं ब्रा
 ह्मणद्रव्यं राजानित्यमिति स्थितिरिति मनुस्मरणम् तन्नृपाभिप्रायं न तु पुत्राभिप्रायं त्रातृष्वपि सोदराः प्रथमं गृह्णीयुः किन्नोदराणां मा
 त्राविप्रकर्षात् अनंतरः सपिंडाद्यस्तस्य तस्य धनं भवेदिति स्मरणात् सोदराणामभावे किन्नोदराधनभाजः त्रातृणामप्यभावे तत्पुत्राः पि
 तृक्रमेण धनभाजः त्रातृ त्रातृपुत्रसमवाये त्रातृपुत्राणामनधिकारः त्रात्रभावे त्रातृपुत्राणामधिकारवचनात् यदा त्वपुत्रे त्रातरि
 स्वर्थात् तद् त्रातृणामविशेषेण धनसंबंधे जाते त्रातृधनविभागात्प्रागेव यदिकश्चिद्भातामृतः तत्पुत्राणां पितृतोधिकारे प्राप्ते तेषां त्रातृ-
 णां विभज्य ग्रहणे पितृतो भागकल्पनेति युक्तम् त्रातृपुत्राणामप्यभावे गोत्रजाधनभाजः गोत्रजाः पितामही सपिंडाः समानोदकाश्च ते

या.सू.
७०

मि.व्य.
२

अपितामहीप्रथमं धनभाक् मातर्यपि च वृत्तायां पितुर्माताधनं हरेदिति मात्रानंतरं पितामह्याधनग्रहणोप्राप्ते पित्रादीनां ज्ञातृसु तपर्थेता
नां बद्धक्रमत्वेन मध्ये तु प्रवेशाभावात् पितुर्माताधनं हरेदित्यस्य वचनस्य धनग्रहणाधिकारप्राप्तिमात्रपरत्वात् दुर्लभं तत्सु तानंतरं पिताम
हीगृह्णातीत्यविरोधात् पितामह्याश्चाभावे समानगोत्रजाः सपिंडाः पितामहादयो धनभाजः भिन्नगोत्राणां सपिंडानां बंधुशब्देन ग्रहणा
त् तत्र च पितृसंतानाभावे पितामहः पितृव्यास्तत्पुत्राश्च क्रमेण धनभाजः पितामहसंतानाभावे प्रपितामही प्रपितामहस्तत्पुत्रास्त
त्सूनवश्चैत्येव मासप्तमात् समानगोत्राणां सपिंडानां धनग्रहणं वेदितव्यम् तेषामभावे समानोदकानां धनसंबंधः ते च सपिंडानामुपरि
सप्तवेदितव्याः जन्मनामज्ञानावधिकावा यथाह बृहन्मतुः सपिंडतातु पुरुषे सप्तमे विनिवर्तते समानोदकभावस्तु निवर्त्तता चतुर्दशात्
जन्मनाम्नोः स्मृतेरेके तत्परंगोत्रमुच्यते इति गोत्रजाभावे बंधवो धनभाजः बंधवश्च त्रिविधाः आत्मबंधवः पितृबंधवो मातृबंधवश्च
ति यथोक्तम् आत्मपितृष्वसुः पुत्रा आत्ममातृष्वसुः सुताः आत्ममातुलपुत्राश्च विज्ञेया आत्मबांधवाः पितुः पितृष्वसुः पुत्राः पितुर्मा
तृष्वसुः सुताः पितुर्मातुलपुत्राश्च विज्ञेयाः पितृबांधवाः मातुः पितृष्वसुः पुत्रा मातुर्मातृष्वसुः सुताः मातुर्मातुलपुत्राश्च विज्ञेया
मातृबांधवा इति तत्र चांतरंगत्वात् प्रथममात्मबंधवो धनभाजस्तदभावे मातृबंधव इति क्रमो वेदितव्यः बंधूनामभावे आचार्यः त
दभावे शिष्याः पुत्राभावे यः प्रत्यासन्नः सपिंडस्तदभावे आचार्या आचार्याभावेः ते वासीत्यापस्तंबस्मरणात् शिष्याभावे स ब्रह्मचारी
धनभाक् येन सहैकस्मादाचार्यादुपनयनाध्ययनतदर्थज्ञानप्राप्तिः स ब्रह्मचारी तदभावे ब्राह्मणद्रव्यं यः कश्चित् श्रोत्रियोगृह्णीयात्
श्रोत्रिया ब्राह्मणस्यानपत्यस्य रिक्थमजेरन्निति गौतमस्मरणात् तदभावे ब्राह्मणमात्रं यथाह मतुः सर्वेषामप्यभावे तु ब्राह्मणारिक्थ

भागिनः त्रैविद्याः शुचयो दांतास्तथा धर्मो न हीयते इति न कदाचिदपि ब्राह्मणद्रव्यं राजा गृहीयात् अहार्यं ब्राह्मणद्रव्यं राजानित्यमि-
ति स्थितिरिति मनुवचनात् नारदेनाप्युक्तं ब्राह्मणार्थं स्य तन्नाशे दायादश्चेति कश्चन ब्राह्मणार्थे वदातव्यमेनस्वी स्यान्मृपो न्यथेति क्षत्रिया-
दिधनं स ब्रह्मचारिपर्यंतानां मभावे राजा हरेत् न ब्राह्मणः यथाह मनुः इतरेषां तु वर्णानां सर्वाभावे हरेन्मृप इति १३९ १४० १४१
पुत्राः पौत्राश्च दायं गृह्णाति तदभावे पत्न्या दय इत्युक्तं इदानीं तु दुभयोरपवादमाह वानप्रस्थस्य यते ब्रह्मचारिणाश्च क्रमेण प्रति लोम क्रमेण
चार्यः सच्छिष्यो धर्मपत्रात्रेकतीर्थी च रिक्थस्य धनस्य भागिनः ब्रह्मचारी नैष्ठिकः उपकुर्वाणस्य तु धनं मात्रा दय एव गृह्णाति नैष्ठिकस्य तु धनं
तदपवादत्वेनाचार्यो गृह्णातीत्युच्यते यतेस्तु धनं सच्छिष्यो गृह्णाति सच्छिष्यः पुनरध्यात्मशास्त्रश्रवणधारणतदर्थानुष्ठानक्षमः दर्शनस्या-

वानप्रस्थयति ब्रह्मचारिणां रिक्थ भागिनः क्रमेणाचार्यसच्छिष्यधर्मपत्रात्रेकतीर्थिनः १४२

चार्यादिरपि भागानर्हत्वात् वानप्रस्थस्य धनं धर्मपत्रात्रेकतीर्थी गृह्णाति धर्मपत्रात्ता प्रतिपत्नो पत्राता एकतीर्थी एकाश्रमी धर्मपत्राता चासा-
वेकतीर्थी च धर्मपत्रात्रेकतीर्थी एतेषां चाचार्यादीनां मभावे पुत्रादिषु सत्त्वप्येकतीर्थ्येव गृह्णाति न त्वन्यशास्त्राश्रमांतरगताः इति वशिष्ठ-
स्मरणं तदाश्रमांतरगतानां रिक्थसंबंध एव नास्ति कुतस्तद्विभागः न च नैष्ठिकस्य स्वार्जितधनसंबंधो युक्तः प्रतिग्रहादिनिषेधात् अनिचयोपि
ह्युरिनिगोतमस्मरणात् मिक्षोरपि न स्वार्जितधनसंबंधसंभवः उच्यते वानप्रस्थस्य तावत् अन्होमासस्य षण्णां वा तथा संवत्सरस्य वा अ-
र्थस्य निचयं कुर्यात्कृतमाश्वयुजे त्यजेदिति वचनाद्धनसंबंधोऽस्येव यतेरपि कोपीनाच्छादनार्थं वा वासोपि विभूयान्तथा योगसंभारभेदां

अथ गृहीयात्पादुकेन येत्यादिवचनादस्त्रपुस्तकसंबंधोस्त्येव नैष्ठिकेपिशरीरयात्रार्थवस्त्रादिसंबंधोस्त्येववेतितद्विभागकथनंयुक्तमेव १४२
इदानींस्वर्यातस्यापुत्रस्यपत्न्यादयोधनभाजइत्यस्यापवादमाह विभक्तं धनं पुनर्मिश्रीकृतं संसृष्टं तदस्यास्तीति संसृष्टी संसृष्टित्वं च नये
न केनापि किंतु पितामहापितृव्येण वा यथाह बृहस्पतिः विभक्तो यः पुनः पित्राभ्रात्रावेकत्र वै स्थितः पितृव्येणाथ वै प्रीत्या स तत्संसृष्टमु-
च्यत इति तस्य संसृष्टिनो मृतस्यांशं विभागं विभागकाले अविज्ञातगर्भायां भार्यायां पश्चादुत्पन्नस्य पुत्रस्य संसृष्टी दद्यात् पुत्राभावे संसृष्टे
वापहरेत् गृहीयात् न पत्न्यादिः संसृष्टिनस्तु संसृष्टीत्यस्यापवादमाह संसृष्टिनः संसृष्टीत्यनुवर्तते अतश्च सोदरस्य संसृष्टिनो मृतस्यांशं
सोदरः संसृष्टी संसृष्टानुजातस्य दद्यात् तदभावे पहरेदिति संबंधः पूर्ववत् एवं च सोदरा सोदरसंसर्गो सोदर संसृष्टिनो धनं सोदर एव गृ-

संसृष्टिनस्तु संसृष्टी सोदरस्य तु सोदरः दद्यादपहरेच्चोशं जातस्य च मृतस्य च १४३

ह्नाति न भिन्नोदरः संसृष्ट्यपीति पूर्वोक्तस्यापवादः १४३ इदानीं संसृष्टिन्यपुत्रे स्वर्याते संसृष्टिनो भिन्नोदरस्य सोदरस्य चा संसृष्टिनः
संस्मृष्टे कस्य धनग्रहणमिति विवक्षायां द्वयोर्विभज्यग्रहणे कारणमाह अन्योदर्यः सापत्नो भ्राता संसृष्टी धनं हरेत् न पुत्रः अन्योदर्यो धनं
हरेद संसृष्टी अनेनान्यव्यतिरेकाभ्यामन्योदर्यस्य संसृष्टित्वं धनग्रहणकारणमुक्तं भवति असंसृष्टीत्येतदुत्तरेणापि संबध्यते अतश्चा संसृ-
ष्ट्यपि संसृष्टिनो धनमाददीत् कोसावित्यत आह संसृष्ट इति संसृष्ट एकोदरः संसृष्टः सोदर इति यावत् अनेना संसृष्टस्यापि सोदरस्य धनग्र-
हणे सोदरत्वं कारणमुक्तम् संसृष्ट इत्युत्तरेणापि संबध्यते तत्र च संसृष्टीत्यर्थः नान्यमातृजः अत्रैव शब्दाध्याहारेण व्याख्यानं कार्यम्

संसृष्ट्यन्यमातृजएवसंसृष्टिनो धनं नाददीतेति एवंचासंसृष्ट्यपिवादद्यादित्यपिशब्दश्रवणात् संसृष्टिनोनान्यमातृजएवेत्येवधारणानि-
 वेधादसंसृष्टसोदरस्य संसृष्टिभिनोदरस्यचविभज्यग्रहणं कर्तव्यमित्युक्तंभवति द्वयोरपि धनग्रहणकारणस्यैकेकस्यसद्भावात् एतदेवस्य
 हीकृतमनुना विभक्ताः सहजीवतोविभजेरन्युनर्यदीति संसृष्टिविभागप्रक्रम्य येषांज्येष्ठः कनिष्ठोवाहीयेतांशप्रदानतः म्रियेतान्यतः
 रोवापितस्यभागोनलुप्यते सोदर्याविभजेयुस्तसमेत्यसहिताः समम् फ्रातरोयेचसंसृष्टाभगिन्यश्चसनाभयइतिवदतायेषांफ्रातृणांसंसृ-
 ष्टिनांमध्येज्येष्ठः कनिष्ठोवामध्यमोवांशप्रदानतोशप्रदाने सार्वविभक्तिकस्तसिः विभागकालइतियावत् हीयतेस्वांशाद्भ्रश्यते औश्रमांत

अन्योदर्यस्तु संसृष्टीनान्योदर्यो धनं हरेत् असंसृष्ट्यपिवादद्यात्संसृष्टीनान्यमातृजः १४४
 क्लीबोथपतितस्तज्जः पंगुरुन्मत्तेकोजडः अंधोचिकित्स्यरोगाद्याभर्तव्याः स्युर्निरंशकाः १४५

रपरिग्रहेण ब्रह्महत्यादिनावा म्रियेत वातस्यभागोनलुप्यते अतः पृथगुद्धरणीयो न संसृष्टिनएवगृहीयुरित्यर्थः तस्योद्धृतस्यविनियोगमा-
 ह सोदर्याविभजेयुस्तमिति समुद्धृतभागंसोदर्याः सहोदरा असंसृष्टा अपि समेत्य देशांतरगता अपि सगागम्यसहिताः संभूय समं नन्यूना-
 धिकभावेन येचफ्रातरोभिनोदराः संसृष्टास्तेचसनाभयोभगिन्यश्च समं विभजेयुः समं विभज्यगृहीयुरित्यर्थः १४४ पुत्रपत्न्या
 दिसंसृष्टिनांयद्वायग्रहणमुक्तं तस्यापवादमाह क्लीबस्तृतीयाप्रकृतिः पतितो ब्रह्महत्यादिना तज्जः पतितोत्पन्नः पंगुः पादविकलः उन्मत्त-
 कः वातिकपैतिकश्लेष्मिकसन्निपातग्रहावेशलक्षणैरुन्मादैरभिपूतः जडो विकलांतः करणः हिताहितावधारणाक्षमइतियावत्

अंधो नेत्रेन्द्रियविकलः अचिकित्स्यरोगः अप्रतिसमाधेयक्षयादिरोगग्रस्तः आद्यशब्देनाश्रमांतरगतपितृद्वेष्यपपातकिबन्धिरमूकनिरिन्द्रियाणां ग्रहणं यथाहवसिष्ठः अनंशास्त्वाश्रमांतरगता इति नारदेनापि पितृद्विदपतितः षंडोयश्चस्यादोषपातिकः औरसा अपितैतेशं लभेरन्क्षेत्रजाः कुत इति मनुरपि अनंशोक्तीवपतितौ जात्यधपतितौ तथा उन्मत्तजडमूकाश्च येचकेचिन्निरिन्द्रिया इति निरिन्द्रियो निर्गतमिन्द्रियं यस्माद्वाध्यादिना सन्निरिन्द्रियः एते क्लीबादयोऽनंशारिक्थभाजो न भवन्ति केवलमंशानाच्छादनदानेन पोषणाया भवेयुः अपरणीतुपतितत्त्वदोषः सर्वेषामपितुन्याय्यं दातुं शक्या मनीषिणा ग्रासाच्छादनमत्यंतं पतितो ह्यददद्भवेदिति मनुस्मरणात् अत्यंतं यावज्जीवमित्यर्थः

औरसक्षेत्रजास्त्वेषां निर्दोषा भागहारिणः सुताश्चैषां प्रभर्तव्या यावद्भर्तृसत्कृताः १४६

एतेषां विभागात्प्रागेव दोषं प्राप्तावनंशत्वमुपपन्नं न पुनर्विभक्तस्य विभागोत्तरकालमप्योषधादिना दोषनिर्हरणे भागप्राप्तिरस्त्येव विभक्तेषु सुतो जातः सवर्णायां विभागभागित्यस्य समानन्यायत्वात् पतितादिषु पुल्लिङ्गत्वमविवक्षितम् अतश्च पत्नी दुहितृमात्रादीनामप्युक्तदोषदुष्टानां भनंशत्वं वेदितव्यम् १४५ क्लीबादीनामनंशत्वात्तत्पुत्राणां मप्यनंशत्वं प्राप्ते इदमाह एतेषां क्लीबादीनामौरसाः क्षेत्रजा वा पुत्रा निर्दोषा अंशग्रहणविरोधिक्त्व्यादिदोषरहिता भागहारिणो भवन्ति तत्र क्लीबस्य क्षेत्रजः पुत्रः संभवत्यन्येषामौरसा अपि औरसक्षेत्रजयोर्ग्रहणमितरपुत्रव्युदासार्थम् क्लीबादिदुहितृणां विशेषमाह एषां क्लीबादीनां सुता दुहितरो यावद्विवाहसंस्कृता भवन्ति तावद्भरणीयाः चशब्दात्संस्कार्याश्च १४६

कुीबादिपत्नीनांविशेषमाह एषांकुीबादीनामपुत्राः पत्न्यः साधुवृत्तयः सदाचाराश्चेद्वर्तव्याः भरणीयाः व्यभिचारिण्यस्तुनिर्वास्याः प्रतिकूला
 स्तथैवचनिर्वास्याः भरणीयाश्चाव्यभिचारिण्यश्चेत् नपुनः प्रातिकूल्यमात्रेणभरणमपिनकर्तव्यम् १४७ विभजेरन्मुताः पित्रोरित्यत्र
 स्त्रीपुंसधनविभागसंक्षेपेणाभिधायपुरुषधनविभागो विस्तरेणाभिहितः इदानींस्त्रीधनविभागविस्तरेणविधास्यन्तत्स्वरूपंतावदाह पि-
 तृमात्रापत्याभ्रात्राचयदत्तयच्चविवाहकालेग्रावधिकृत्यमातुलादिभिर्दत्तं आधिवेदनिकंअधिवेदननिमित्तंअधिवित्तंस्त्रियैर्दद्यादित्यादि
 वक्ष्यमाणं आद्यशब्देनरिक्थक्रयसंविभागपरिग्रहाधिगमनप्राप्तमेतत् स्त्रीधनंभन्वादिभिरुक्तं स्त्रीधनशब्दश्चयोगिकोनपारिभाषि

अपुत्रायोषितश्चैषांभर्तव्याः साधुवृत्तयः निर्वास्याव्यभिचारिण्यः प्रतिकूलास्तथैवच १४७
 पितृमातृपतिभ्रातृदत्तमध्यग्न्युपागमत् आधिवेदनिकाद्यंचस्त्रीधनंतत्प्रकीर्तितम् १४८

कः योगसंभवेपरिभाषायाअयुक्तत्वात् यत्पुनर्मनुनोक्तम् अध्यग्न्याध्यावहनिकंदत्तंचप्रीतिकर्मणि भ्रातृमातृपितृप्राप्तंषड्विधंस्त्रीधनंस्मृत
 मिति स्त्रीधनस्यषड्विधत्वं तत्पुनसंख्यावच्छेदार्थेनाधिकसंख्यावच्छेदाय अध्यग्न्यादिस्वरूपंचकात्यायनेनाभिहितम् विवाहकालेयत्स्त्री
 भ्योदीयतेवन्हिसन्निधौ तदध्यग्निकृतंसद्भिः स्त्रीधनंपरिकीर्तितम् यत्पुनर्लभतेनारीनीयमानापितुर्गृहात् अध्यावहनिकंनामस्त्रीधनंतदु
 द्राहृतम् प्रीत्यादत्तंतुयत्किंचिच्छ्रावाश्चशुरेणवा पादवंदनिकंचैवप्रीतिदत्तंतदुच्यते ऊढयाकन्ययावापिपत्युः पितृगृहेपिवा भ्रातुःस
 काशात्पित्रोर्वालब्धसौदायिकंस्मृतमिति १४८

किंच बंधुभिः कन्यायामातृबंधुभिः पितृबंधुभिश्च दत्तं शुल्कं यद्दत्तं कन्यादीयते अन्वाधेयकं परिणयनादनुपश्चादाहितं दत्तं उक्तं च कात्या-
यनेन विवाहात्परतोयच्च लब्धं भर्तृकुलास्त्रिया अन्वाधेयं तु तद्व्यलब्धं पितृकुलान्नथेति स्त्रीधनं परिकीर्तितमिति रातेन संबंधः एवं स्त्रीधन-
मुक्तं तद्विभागमाह तत्पूर्वोक्तं स्त्रीधनमप्रजसि अनपत्यायां दुहितृदोहित्रपुत्रपोत्ररहितायां स्त्रियामतीतायां बांधवाभर्त्रादयो वक्ष्यमाणा गृहं-
ति १४९ सामान्येन बांधवाधनग्रहणाधिकारिणो दर्शिता इदानीं विवाहभेदेनाधिकारभेदमाह अप्रजस्त्रियाः पूर्वोक्तायाः ब्राह्मदेवार्षप्रा-
जापत्येषु चतुर्षु विवाहेषु भार्यात्वं प्राप्ताया अतीतायाः पूर्वोक्तं धनं प्रथमं भर्तुर्भवति तदभावे तत्प्रत्यासन्नानां सपिंडानां भवति शेषेष्वसुर

बंधुदत्तं यथा शुल्कमन्वाधेयकमेव च अतीतायामप्रजसि बांधवा यदवाप्नुयुः १४९

अप्रजस्त्रीधनं भर्तुर्ब्राह्मणादिचतुर्ष्वपि दुहितृणां प्रसूता चेच्छेषेषु पितृगामितत् १५०

गांधर्वशिक्षसपेशा चेषु विवाहेषु तदप्रजस्त्रीधनं पितृगामि माताच पिताच पितरौ तौ गच्छतीति पितृगामि एकशेषनिर्दिष्टाया अपि मातुः
प्रथमं धनं ग्रहणं पूर्वमेवोक्तं तदभावे तत्प्रत्यासन्नानां धनग्रहणं सर्वेष्वेव विवाहेषु प्रसूता प्रसववती चेदुहितृणां तद्धनं भवति अत्र दुहितृशब्दे
न दुहितृ दुहितरुच्यंते साक्षादुहितृणां यातुर्दुहितरः शेषमित्यत्रोक्तत्वात् अतश्च मातृधनं मातरि वृत्तायां प्रथमं दुहितरोगृह्णंति अत्र चो-
दानूदासमवायेऽनूदागृह्णंति तदभावे परिणीताः तत्रापि प्रतिष्ठिता प्रतिष्ठिता समवायेऽप्रतिष्ठिता गृह्णाति तदभावे प्रतिष्ठिता यथाह गौ-
तमः स्त्रीधनं दुहितृणामप्रत्तानां मप्रतिष्ठितानां चेति तत्र च शब्दात् प्रतिष्ठितानां च अप्रतिष्ठिता अनपत्यानिर्धनावा एतच्च शुल्कव्यति

रेकेण शुल्कं सोदर्याणामेव भगिनीशुल्कः सोदर्याणामूर्ध्वमातुरिति गौतमवचनात् सर्वासां दुहितृणामभावे दुहितृदुहितरोगृह्णति दुहितृणां प्र
 सूताचेदित्यस्माद्वचनात् तासां भिन्नमातृकाणां विषमाणां समवाये मातृद्वारेण भागकल्पना प्रतिमातृवास्ववर्गे भागविशेष इति गौतमस्मर
 णात् दुहितृद्वौहित्रीणां समवाये दौहित्रीणां किञ्चिदेव दातव्यम् यथाह मनुः यास्तासां स्युर्दुहितरस्तासामपि यथाह तः मातामत्याधना किं
 चित्प्रदेयं प्रीतिपूर्वकमिति दौहित्रीणामप्यभावे दौहित्राधनहारिणः यथाह नारदः मातुर्दुहितरोभावे दुहितृणां तदन्वय इति तच्छब्देन सन्नि
 हितदुहितृपरामर्शात् दौहित्राणामभावे पुत्रा गृह्णति ताभ्यः क्रतेन्वय इत्युक्तत्वात् मनुरपि दुहितृणां च पुत्राणां च मातृधनसंबन्धं दर्शयति ज
 नन्यां संस्थितायां तु समं सर्वे सहोदराः भजेरन्मातृकरिक्थं भगिन्यश्च सनामय इति मातृकरिक्थं सर्वे सहोदराः समं भजेरन् सनामयो भ
 गिन्यश्च समं भजेरन्नितिसंबन्धः न पुनः सहोदराभगिन्यश्च संभूय भजेरन्निति इतरेतरयोगस्य हूं हूं क शेषाभावाद्प्रतीतेः विभागकर्तृत्वा
 न्वयेनापि च शब्दोपपत्तेः यथा देवदत्तः कृषिकुर्याद्यज्ञदत्तश्चेति समग्रहणमुद्धारविभागनिवृत्त्यर्थं सोदरग्रहणं भिन्नोदरनिवृत्त्यर्थं अनप-
 त्यहीनजातिस्त्रीधनं तु भिन्नोदराप्युत्तमजाति सपत्नी दुहिता गृह्णाति तदभावे तदपत्यं तथाच मनुः स्त्रियास्तु यद्भवेद्विभक्तं पित्रा दत्तं कथं
 चन ब्राह्मणी तद्धरे कन्या तदपत्यस्य वा भवेदिति ब्राह्मणी ग्रहणमुत्तमजात्युपलक्षणं अतश्चानपत्यवैश्याधनं क्षत्रिया कन्या गृह्णाति पु
 त्राणामभावे पौत्राः पितामहीधनहारिणः रिक्थं भाजः कृणुं प्रतिकुर्युरिति गौतमस्मरणात् पुत्रपौत्रैर्ऋणं देयमिति पौत्राणामपि पितामहर्णा
 पाकरणेधिकारात् पौत्राणामप्यभावे पूर्वोक्त भर्त्रादयो बांधवा धनहारिणः १५० स्त्रीधनप्रसंगेन वाग्दत्ताविषयं किञ्चिदाह कन्यां वा
 चादत्त्वापहरन् द्रव्यानुबन्धाद्यनुसारेण राज्ञा दंडनीयः एतच्चापहरणकारणाभावे सति तु कारणोदत्तामपि हरे कन्यां श्रेयांश्चेद्दूर आब्रजेदि

त्यपहाराभ्यनुज्ञानान्नदंड्यः यच्च वाग्दाननिमित्तं वरेण स्वसंबंधिनां कन्यासंबंधिनांचोपचारार्थं धनं व्ययीकृतं तत्सर्वं सोदयं सवृद्धिकं कन्या
दाता वराय दद्यात् अथ कथंचिद्वाग्दत्ता संस्कारात्प्राकृप्तिर्येतत्तदा किं कर्तव्यमित्यत आह यदि वाग्दत्तामृता तदा यत्पूर्वमंगुलीयकादिशुल्कं वा
वरेण दत्तं तद्दूर आददीत परिशोध्योभयव्ययं उभयोरात्मनः कन्यादातुश्च यो व्ययस्तं परिशोध्य विगणय्यावशिष्टमाददीत यत्तु कन्यार्ये माता
महादिभिर्दत्तं शिरोभूषणादिकं वा क्रमागतं तत्सहोदरभ्रातरोगृहीयुः रिक्तं कन्यायामृताया गृहीयुः सोदरास्तदभावे मातुस्तदभावे पि-
त्रो धायनस्मरणान् १५१ मृतप्रजास्त्रीधनं भर्तृगामीत्युक्तं इदानीं जीवत्याः सप्रजाया अपि स्त्रिया धनग्रहणे कचिद्भर्तुरभ्यनु-

दत्त्वा कन्यां हरन्दंड्यो व्ययं दद्याच्च सोदयम् मृतायां दत्तमादद्यात् परिशोध्योभयव्ययम् १५१
दुर्भिक्षे धर्मकार्ये च व्याधौ संप्रतिरोधके गृहीतं स्त्रीधनं भर्तान् स्त्रिये दातुमर्हति १५२

ज्ञामाह दुर्भिक्षे कुटुंबभरणार्थं धर्मकार्ये अवश्यकार्ये व्याधौ च संप्रतिरोधके बन्दिग्रहणनिग्रहादौ द्वव्यांतररहितः स्त्रीधनं गृह्णन् भर्तान् पुनर्दातुमर्ह-
ति प्रकारान्तरेणापहरन्दद्यात् भर्तृव्यतिरेकेण जीवत्याः स्त्रिया धनं केनापि दायादेन न गृहीतव्यम् जीवतीनां तु तासां येतद्दरेयुः स्वबांधवाः तांश्चि-
ष्याच्चो रदंडेन धार्मिकः पृथिवीपतिरिति दंडविधानात् तथा पत्यो जीवतियः स्त्रीभिरलंकारो धृतो भवेत् नतं भजे रन्दायादा भजमानाः पतंति-
ते इति दोषश्च वणाच्च १५२ आधिवेदनिकं स्त्रीधनमुक्तं तदाह यस्या उपरिविवाहः साधिविन्ना चा सो स्त्री चेत्यधिविन्नस्त्री तस्यै अधि-
विन्नस्त्रियै आधिवेदनिकं आधिवेदननिमित्तं धनं समं यावदधिवेदनार्थं व्ययीकृतं तावद् दद्यात् यस्यैश्च शुरेण भर्त्रा वा स्त्रीधनं न दत्तं दत्ते पुनः

स्त्रीधने आधि वेदनिकद्रव्यस्यार्द्धं दद्यात् अर्द्धशब्दश्चात्र समविभागवचनो न भवति अतश्च यावता तत्पूर्वं दत्तमाधि वेदनिकसमं भवति ता
वद्देयमित्यर्थः १५३ एवं विभागमुक्त्वा इदानीं तत्संदेहे निर्णयहेतूनाह विभागस्य निह्वे अपलापे ज्ञातिभिः पितृभिर्मार्तृभिः बंधुभिः
मातुलादिभिः साक्षिभिः पूर्वोक्तलक्षणे रव्ये न च विभागपत्रे न विभागभावना विभागनिर्णयो ज्ञातव्या तथा योतकैः पृथक्कृते गृहक्षेत्रे च पृथक्कृ
ष्यादिकार्यप्रवर्तनं पृथक्पंचमहायज्ञादिधर्मानुष्ठानं च नारदेन विभागलिंगमुक्तम् विभागधर्मसंदेहे दायादीनां विनिर्णयः ज्ञातिभिर्मार्तृभिः
रव्ये न पृथक्कार्यप्रवर्तनात् भ्रातृणामविभक्तानामेको धर्मः प्रवर्तते विभागे सति धर्मोपि भवेत्तेषां पृथक्पृथगिति तथा पराण्यपि विभागलिंगा-

अधिविन्नस्त्रिये दद्यादाधि वेदनिकं समम् न दत्तं स्त्रीधनं यस्यै दत्ते त्वर्द्धं प्रकीर्तितम् १५३
विभागनिह्वे ज्ञातिबंधुसाक्ष्यभिलेखितैः विभागभावनाज्ञेया गृहक्षेत्रे च योतकैः १५४

निते नैवोक्तानि साक्षित्वं प्रातिभाष्यं च दानं ग्रहणमेव च विभक्ता भ्रातरः कुर्युर्नाविभक्ताः कथंचनेति इति रिक्थविभागप्रकरणम् १५४
अधुना सीमाविवादनिर्णय उच्यते ग्रामद्वयसंबन्धिनः क्षेत्रस्य सीम्नो विवादे तथैकग्रामांतर्वर्ति क्षेत्रमर्यादाविवादे च सामंतादयः स्थलांगा-
रादिभिः पूर्वकृतेः सीमालक्षणे रूपलक्षितां चिह्नितां नयेयुः निश्चितुयुः सीमाक्षेत्रादिमर्यादा सा च चतुर्विधा जनपदसीमा ग्रामसीमा क्षेत्र-
सीमा गृहसीमा चेति सा च यथा संभवपंचलक्षणा तदुक्तं नारदेन ध्वजिनी मत्सिनी चैव नैधानी भयवर्जिता राजशासननीता च सी-
मापंचविधा स्मृतेति ध्वजिनी वृक्षालिलक्षिता वृक्षादीनां प्रकाशत्वेन ध्वजतुल्यत्वात् मत्सिनी सलिलवती मत्स्यशब्दस्य आधारजललक्ष-

पाल्यात् नैधानीनिरवाततुषांगारादिमती तेषांनिरवनत्वेननिधानतुल्यत्वात् सयवर्जिता अर्थिप्रत्यर्थिपरस्परसंप्रतिपत्तिनिर्मिता राजशा
सननीताज्ञातृचिन्हाभावेराजेच्छयानिर्मिता एवंप्रभृतायांषोढाविवादः संभवति यथाहकात्यायनः आधिक्यन्यूनताचांशोअस्तिनास्तित्वमेवच
अभोगभुक्तिः सीमाचषड्वादस्यहेतवइति तथाहि ममात्रपंचनिवर्तनायाभूमेरधिकाभूरस्तीति केनचिदुक्ते पंचनिवर्तनेवनाधिकेत्याधि
क्येविवादः पंचनिवर्तना मदीयाभूमिरित्युक्तेन ततो न्यूनैवेति न्यूनतायांपंचनिवर्तनो ममांशइत्युक्ते अंशएवनास्तीत्यस्तिनास्तित्वविवादः म
दीयाभूः प्रागविद्यमानभोगैवभुज्यतेइत्युक्तेनसंतताचिरंतन्येवभुक्तिरित्यभोगभुक्तौविवादः इयमर्थादेयंवेतिसीमाविवादइतिषट्प्रकारए-

सीमोविवादेक्षेत्रस्यसामंताःस्थविरादयः गोपाःसीमाकृषाणाश्चसर्वेचवनगोचराः १५५

नयेयुरेनंसीमानांस्थलांगारतुषड्भूमेः सेतुवल्मीकनिम्नास्थिचैत्याद्यैरुपलक्षितम् १५६

वविवादः संभवति षट्प्रकारेपिभूविवादेश्चुत्यर्थाभ्यांसीमायाअपिनिर्णीयमानत्वात् सीमानिर्णयप्रकारएतस्यांतर्भावः समंताद्रवाः सामंताः चत
सृषुदिक्ष्वनंतरग्रामादयस्तेचप्रतिसीमव्यवस्थिताः ग्रामोग्रामस्यसामंतः क्षेत्रक्षेत्रस्यकीर्तितम् गृहंगृहस्यनिर्दिष्टं समंतात्परिवक्ष्यहीतिका
त्यायनवचनात् ग्रामादिशब्देनतत्स्थाः पुरुषालक्ष्यंते ग्रामःपलायितइति यथा सामंतग्रहणंचतत्संसंक्ताद्युपलक्षणार्थं उक्तंचकात्यायनेन
संसक्तकास्तुसामंतास्तत्संसक्तास्तथोत्तराः संसक्तसक्तसंसक्ताः षट्प्रकाराः प्रकीर्तिताइति स्थविरादयः आदिग्रहणेनमौलोद्धृतयोर्ग्रहणम्
वृद्धादिलक्षणंचतेनेवोक्तम् निष्पाद्यमानंयेर्दृष्टंतत्कार्यंतद्गुणान्वितम् वृद्धावायदिवावृद्धास्तेतुवृद्धाः प्रकीर्तिताः येतत्रपूर्वसामंताःपश्चाद्दे

शांतरंगताः तन्मूलत्वात्तु तेमौलाः कृषिभिः परिकीर्तिताः उपश्रवणसंभोगकार्यारव्या नोपचिह्निताः उद्धरंति पुनर्यस्मादुद्धृतास्तेततः स्मृता इति
 गोपाः गोचारकाः सीमाकृषाणाः सीमासंनिहितक्षेत्रकर्षकाः सर्वे च वनगोचराः वने गोचरा वनचारिणो व्याधादयः तच्च मनुनोक्ताः व्याधा
 नृशाकुनिकान् गोपान् केवर्तान्मूलखातकान् व्यालग्राहानुच्छृत्तीनन्यांश्च वनगोचरान् इति स्थलमुन्नतोभू प्रदेशः अंगौरानिर्वाणांगाराः तु
 प्राधान्यत्वचः द्रुमान्यग्रोधादयः सेतुर्जलप्रवाहबंधः चैत्यपाषाणबंधः आदिशब्देन वेणुवालुकादीनां ग्रहणम् एतानि च प्रकाशाप्रकाशभेदेन
 द्विप्रकाराणि तथा च मनुः सीमावृक्षांस्तुकुर्वीतन्यग्रोधाश्चत्यकिंशुकान् शाल्मलीशालतालांश्च क्षीरिणश्चैव पादपान् गुल्मान्येणूंश्च विविधान्
 मीवल्लीस्थलानि च शरान्कुञ्जकगुल्मांश्च यथासीमाननश्यति तडागान्युदपानानि वाप्यः प्रस्त्रवणानि च सीमासंधिषु कार्याणि देवतायतना
 निचेति प्रकाशरूपाणि उपच्छिन्मानि चान्यानि सीमालिङ्गानि कारयेत् सीमाज्ञानेन तृणां वीक्ष्य नित्यं लोके विपर्ययम् अश्मनोस्थीनि गोवालांस्तु
 षास्मस्मकपालिकाः करीषमिष्टकांगारशर्करावालुकास्तथा यानि चैव प्रकाराणि कालाद्भूमिर्न भक्षयेत् तानि संधिषु सीमायामप्रकाशानिका
 रयेत् एतैर्लिङ्गैर्न येत्सीमां राजा विवदमानयोरिति प्रच्छन्मलिङ्गानि एतैः प्रकाशाप्रकाशरूपैर्लिङ्गैः सामंतादिप्रदर्शितैः सीमां प्रति विवादज्ञान
 योः सीमानिर्णयं कुर्याद्वाजा १५५ १५६ यदा पुनश्चिह्नानि न सन्ति विद्यमानानि वालिङ्गालिङ्गतया संदिग्धानि तदा निर्णयोपायमा
 ह सामंताः पूर्वोक्तलक्षणाः समग्रामाश्च त्वारोहोदशापिवेति एवं समसंख्याः प्रत्यासन्नग्रामीणाः रक्तस्त्रग्विणोरक्तांबरा मूर्ध्न्यारोपितक्षि
 तिरवंडाः सीमानंनयेयुः दर्शयेयुः सामंतावेति विकल्पाभिधानं स्मृत्यंतरोक्त साक्ष्यभिप्रायं यथाह मनुः साक्षिप्रत्यय एव स्यात्सीमावाद
 विनिर्णय इति तत्र च साक्षिणानिर्णेतृत्वं मुख्यम् तदभावे सामंतानां तदुक्तं साक्ष्यभावे तु च त्वारोग्रामाः सीमांतवासिनः सीमाविनिर्ण
 अग्नेरुच्छिष्टं

यंकुर्युः प्रयताराजसन्निधाविति तदभावे तत्संसक्तादीनां निर्णेतृत्वं यथाह कात्यायनः स्वार्थसिद्धौ प्रदुष्टेषु सामंतेष्वर्थगौरवात् तत्संसिक्तैः
स्तु कर्तव्य उद्धारो नात्र संशयः संसक्ते सक्तदोषे तु तत्संसक्ताः प्रकीर्तिताः कर्तव्यानप्रदुष्टास्तुराज्ञाधर्मविज्ञानतेति सामंताद्यभावे मौलाद-
योगात्त्याः तेषामभावे सामंता मौलवृद्धौ हृतादयः स्थावरेषु प्रकारेषु कार्यानां विचारणेति कात्यायनक्रमाभिधानात् एतेच सामंतादयः सं-
ख्यागुणातिरेकेण भवन्ति सामंताः साधनपूर्वनिर्दोषाः स्युर्गुणान्विताः द्विगुणास्तूत्तराज्ञोद्यास्ततो न्ये त्रिगुणामता इति स्मरणात् तेच सा-
क्षिणः सामंतादयश्च स्वैः स्वैः शपथैः शापिताः संतः सीमाननयेयुः शिरोभिस्ते गृहीत्वोर्वीस्त्रग्विणोरक्तवाससः सुकृतैः शापिताः स्वैः
स्वैर्नयेयुस्ते समंजसमिति मनुस्मरणात् नयेयुरिति बहुवचनं ह्योर्निर्वासार्थे नैकस्य एकश्चेदुन्नयेत्सीमां सोपवासः समुन्नयेत् रक्तमाल्या

सामंतावासमग्रामाश्चत्वारोष्टौ दशापि वा रक्तस्त्रग्वसनाः सीमानयेयुः क्षितिधारिणः १५७

वरधरो भूमिमादाय मूर्द्धनीति नारदे नैकस्याभ्यनुज्ञानात् योयं नैकः समुन्नयेत्सीमानरः प्रत्ययवानपि गुरुत्वादस्य कार्यस्य क्रियेषा ब-
हुषु स्थिते त्येकस्य निषेधः स उभयानुमतधर्मविद्यतिरिक्तविषय इत्यविरोधः स्थलादिचिन्हाभावेपि साक्षिसामंतादीनां सीमाज्ञान उपायविशे-
षो नारदेनोक्तः निम्नगापहृतोत्सृष्टनष्टचिन्हासु भूमिषु तत्प्रदेशानुमानाच्च प्रमाणाद्भोगदर्शनादिति निम्नगयानद्या अपहृतेनापहरणेनो-
त्सृष्टानि स्वस्थानात्प्रच्युतानि नष्टानि वालिङ्गानि यासु मर्यादाभूमिषु तत्र तत्प्रदेशानुमानादुत्सृष्टनष्टचिन्हानां प्राचीनप्रदेशानुमानात् ग्रा-
मादारभ्य सहस्रदंडपरिमितक्षेत्रमस्य ग्रामस्य पश्चिमे भागे इत्येवं विधात्प्रमाणाद्वा प्रत्यर्थि समक्षमविप्रतिपन्नाया अस्मार्तकालोपलक्षि

तपुक्तेर्वानिश्चिनुयुः बृहस्पतिनाचात्रविशेषोदर्शितः आगमंचप्रमाणंचभोगकालंचनामच भूषागलक्षणंचैवयेविदुस्तेत्रसाक्षिणइ
ति एतेचसाक्षिसामंतादयः शपथैः श्राविताः संतः कुलादिसमक्षंराज्ञाप्रष्टव्याः यथाहमनुः ग्रामेयककुलानांतुसमक्षंसीम्निसाक्षिणः
प्रष्टव्याः सीम्निलिंगानितयोश्चैवचवादिनोरिति तेचपृष्टाः साक्ष्यादयः एकमत्येनसमस्ताः सीम्निनिर्णयंकुर्युः तैर्निर्णीतांसीमानंतत्त्वद
र्शितसकललिंगयुक्तांसाक्ष्यादिनामान्वितांचाविस्मरणार्थंपत्रेसमारोपयेत् उक्तंचमनुना तेषृष्टास्तुयथाब्रूयुः समस्ताःसीम्निनिर्णयं नि
बध्नीयात्तथासीमांसर्वोस्तांश्चैवनामतइति एतेषांसामंतप्रभृतीनांसीमासंक्रमणादिनादारभ्यथावत्त्रिपक्षंराजदैविकंव्यसनंचेन्नोत्पद्यते
तदातत्त्वदर्शनात्सीमानिर्णयः अयंचराजदैविकव्यसनावधिः कात्यायनेनोक्तः सीमासंक्रमणेकोशोपादस्पर्शतथैवच त्रिपक्षपक्षसप्ताहंदे

अनृतेतुपृथग्दंड्याराज्ञामध्यमसाहसम् अभावेज्ञातृचिन्हानाराजासीम्नः प्रवर्तिता १५८

वराजिकमिष्यतेइति १५७ यदात्वमीषामुक्तसाक्ष्यवचसांत्रिपक्षाभ्यंतरेरोगादिदृश्यते अथवाप्रतिवादिनिर्दिष्टाभ्यधिकसंख्यागुण
साक्ष्यंतरविकृष्टवचनतातदातेमृषाभाषितयादंडनीयास्तदाह अनृतेमिथ्यावचनेनिमित्तभूतेसति सर्वेसामंताः प्रत्येकमध्यमसाहसेन
चत्वारिंशदधिकेनपणपंचशतेनदंडनीयाः सामंतविषयताचास्यसाक्षिमौल्यादीनांस्पृष्ट्यंतरदंडांतरविधानादवगम्यते तथाचमनुः यथो
क्तेननयंतस्तेपूयंतसत्यसाक्षिणः विपरीतंनयंतस्तुदाप्याः स्युर्दिशतंदममितिनारदोपि अथचेदनृतंब्रूयुः सामंताःसीमनिर्णये सर्वेपृथक्पृ
थक्दंड्याराज्ञामध्यमसाहसमिति सामंतानांमध्यमसाहसंदंडमभिधाय शेषाश्चेदनृतंब्रूयुर्नियुक्ताभूमिकर्मणि प्रत्येकंतुजघन्यास्तेविनेयाः पू

वसाहसमिति तत्संसक्तादिषु प्रथमं साहसमुक्तवान् मौलादीनामपि तमेव दंडमाह मौलवृद्धादयस्त्वन्ये दंडगत्यापृथक् पृथक् विनेयाः प्रथमे
 नैव साहसेनानृते स्थिता इति आदिशब्देन गोपशाकुनिकव्याधवनगोचराणां ग्रहणम् यद्यपि शाकुनिकादीनां पापरतत्वात् लिङ्गप्रदर्शन एवोपयो
 गो न साक्षात्सीमानिर्णये तथापि लिङ्गदर्शन एव मृषाभाषित्वसंभवाद् दंडविधानमुपपद्यत एव अनृते तु पृथक् दंडा इत्येतद् दंडविधानमज्ञानविष-
 यम् बहूनां तु गृहीतानां न सर्वे निर्णयं यदि कुर्युर्भयाद्वा लोभाद्वा दंडास्तूत्तमसाहसमिति ज्ञानविषये साक्षादीनां कात्यायनेन दंडांतरविधाना-
 त् तथा साक्षिवचनभेदेऽप्ययमेव दंडस्तेनैवोक्तः कीर्तिते यदि भेदः स्याद् दंडास्तूत्तमसाहसमिति एवमज्ञानादिनानृतवचने साक्षादीन्दंडयि-
 त्वापुनः सीमाविचारः प्रवर्तयितव्यः अज्ञानोक्तौ दंडयित्वा पुनः सीमाविचारयेदित्युक्ता त्यक्त्वा दुष्टांस्तु सामंतानन्यान् मौलादिभिः सह संमिश्र-
 कारयेत्सीमामेवं धर्मविदो विदुरिति निर्णयप्रकारस्तेनैवोक्तः यदा पुनः सामंतप्रभृतयो ज्ञातारश्चिन्हा निचन संति तदा कथं निर्णय इत्यत आह
 ज्ञातृणां सामंतादीनां लिङ्गानां च वृक्षादीनामभावे राजैव सीम्नः प्रवर्तिता प्रवर्तयिता अंतर्भावितोऽत्रण्यर्थः ग्रामद्वयमध्यवर्तिनीं विवादास्व-
 दीभूतां भुवं समं प्रविभज्य अस्येयं भूरस्येयमित्युभयोः समर्प्य तन्मध्ये सीमालिङ्गानि कुर्यात् यदा तस्यां भूमावन्त्यतरस्योपकारातिशयो दृश्य-
 ते तदा तस्यैव ग्रामस्य सकला भूः समर्पणीया यथाह मनुः सीमायामविषत्वायां स्वयं राजैव धर्मवित् प्रदिशेद्भूमिमेकेषामुपकारादिति स्थि-
 तिरिति १५८ असत्यामप्यतद्वा वाशं कायामस्याः स्मृतेर्न्यायमूलतां दर्शयितुमतिदेशमाह आरामः पुष्पफलोपचयहेतुर्भूमागः
 आयतनं निवेशनं पलालकूटाद्यर्थविभक्तौ भूप्रदेशः ग्रामः प्रसिद्धः ग्रामग्रहणं च नगराद्युपलक्षणार्थं निपानं पानीयस्थानं वापी कूपप्रभृ-
 तिकं उद्यानं क्रीडावनं वेश्मगृहं एतेष्वारामादिष्वयमेव सामंतसाक्षादिलक्षणो विधिर्ज्ञातव्यः तथा प्रवर्षणोद्भूतजलप्रवाहेषु अनयो

गृहयोर्मध्ये न जलोद्यः प्रवहति अनयोर्वेत्येवं प्रकारे विवादे आदिग्रहणाद्यासादादिव्यपि प्राचीन एव विधिर्वेदितव्यः तथा च कात्यायनः क्षेत्रकूप-
तराकानां केदारारामयोरपि गृहप्रासादावसथनृपदेवगृहेषु चेति १५९ सीमानिर्णयमुक्त्वा तत्प्रसंगेन मर्यादाप्रभेदनादौ दंडमाह अनेक
क्षेत्रमध्ये व्यवच्छेदिकासाधारणाभूमर्यादा तस्याः प्रकर्षेन भेदने सीमातिक्रमणे सीमानमति लंघ्य कर्षणे क्षेत्रस्य च भयादिप्रदर्शनेन हरणे यथा
क्रमेण अधमोत्तममध्यमसाहसादंडावेदितव्याः क्षेत्रग्रहणं चात्र गृहाराभाद्युपलक्षणार्थं यदा पुनः स्वीयभ्रांत्या क्षेत्रादिकमपहरति तदा
द्विशतोदमो वेदितव्यः यथाहमनुः गृहंतडागमारामक्षेत्रं वा भीषया हरन् शतानि पंचदंड्यः स्यादज्ञानाद्विशतोदम इति अपह्नियमा

आरामायतनग्रामनिपानोद्यानवेशमसु एष एव विधिर्ज्ञेयो वर्षांबु प्रवहादिषु १५९
मर्यादायाः प्रभेदे च सीमातिक्रमणे तथा क्षेत्रस्य हरणे दंडा अधमोत्तममध्यमाः १६०

णक्षेत्रादिभूयस्त्वपर्यालोचनया कदाचिदुत्तमोदंडः प्रयोक्तव्यः अतएवाह वधः सर्वस्वहरणं पुरान्निर्वासनांकने तदंगच्छेद इत्युक्तोदंडः
उत्तमसाहस इति १६० यः पुनः परक्षेत्रे सेतुकूपादिकं प्रार्थनयार्थं दानेन गालब्धानुज्ञानिर्मातुमिच्छति तन्निषेधतः क्षेत्रस्वामिन एव दंड
इत्याह परकीयांभूमिमपहरन् नाशयन् नपि सेतुर्जलप्रवाहबंधः क्षेत्रस्वामिनान् प्रतिषेध्यः सचेदीषत्पीडाकरो बहूपकारकश्च भवति कू
पश्चात् क्षेत्रव्यापित्वेनाल्पबाधो बहुदकत्वेन कल्याणकारकश्चातो बहुदको नैव निवारणीयः कूपग्रहणं च वापीपुष्करिण्याद्युपलक्षणार्थं
यतः पुनरसौ समक्षेत्रवर्तितया बहुबाधो नद्यादि समीपक्षेत्रवर्तितया अल्पोपकारकस्तदासौ निषेध्य इत्यर्थादुक्तं भवति सेतोश्च द्वे वि-

ध्यमुक्तं नारदेन सेतुश्च द्विविधो ज्ञेयः रवेयो बध्यस्तथैव च तोयप्रवर्तनात् रवेयो बंधः स्यात्तन्निवर्तनादिति यदा त्वन्यनिर्मितं सेतुं भेदनादि
नानष्टं स्वयं संस्करोति तदा पूर्वस्वामिनं तद्वंश्यं नृपं वा पृथ्व्यैव संस्क्रुयात् यथाह नारदः पूर्वप्रवृत्तमुत्सन्नमपृष्ट्वा स्वामिनं तु यः सेतुं प्र
वर्तयेत्कश्चिन्न स तत्फलभाक् भवेत् मृते तु स्वामिनि पुनस्तद्वंश्ये वापि मानवे राजानमामन्त्र्य ततः कुर्यात्सेतुप्रवर्तनमिति १६१ क्षेत्र
स्वामिनं प्रत्युपदिष्टमिदानीं सेतोः प्रवर्तयितारं प्रत्याह क्षेत्रस्वामिनमनभ्युपगम्य तदभावे राजानं वा यः परक्षेत्रे सेतुं प्रवर्तयत्यसौ फलभाक्
न भवत्यपि तु तदुत्पन्ने फले क्षेत्रस्वामिनो भोगस्तदभावे राज्ञः तस्मात्प्रार्थनया अर्थदानेन वा क्षेत्रस्वामिनं तदभावे राजानं वा नुज्ञायैव पर

न निषेधोत्पत्त्या बाधस्तु सेतुः कल्याणकारकः परभूमिं हरन्कूपः स्वल्पक्षेत्रो बहूदकः १६१
स्वामिने यो निवेद्यैव क्षेत्रं सेतुं प्रवर्तयेत् उत्पन्ने स्वामिनो भोगस्तदाभावे महीपतिः १६२
फालाहतमपि क्षेत्रं न कुर्याद्योनकारयेत् सप्रदायः कष्टफलं क्षेत्रमन्येन कारयेत् १६३

क्षेत्रे सेतुं प्रवर्तनीय इति तात्पर्यम् १६२ क्षेत्रस्वामिना सेतुर्न प्रतिषेध्य इत्युक्तमिदानीं तस्यैव प्रसक्तानुप्रसक्त्या कचिद्विध्यंतरमा
ह यः पुनः क्षेत्रे स्वामिपार्श्वे अहमिदं क्षेत्रं कृषामीति अंगीकृत्य पश्चादुत्सृजति न चान्येन कर्षयति तच्च क्षेत्रं यद्यपि फालाहतं ईषद्दूलेन वि
दारितं न सम्यग्बीजकापाहं तथापि तस्या कष्टस्य फले यावत्तत्रोत्पत्य हं सामंतादिकल्पितं तावदसौ कर्षको दापनीयः तच्च क्षेत्रं पूर्वकर्ष
कादाच्छिद्यान्येन कारयेत् इति सीमाविवादप्रकरणम् १६३

अवहारपदानां परस्परहेतुहेतुमद्भावात् तेषामाद्यमृणादानमित्यादिनापाठक्रमो न विवक्षित इति व्युत्क्रमेण स्वामिपाल विवादोऽभिधीयते
 परसस्यविनाशकारिणी महिषी अष्टौ माषान्दंडनीया गौस्तदूर्ध्वचतुरो माषान् अजामेषाश्च माषद्वये दंडनीयाः महिष्यादीनां धनसंबंधाभा
 वात्तत्त्वामीपुरुषोलक्ष्यते माषश्चात्रताम्रिकपणविंशतिमोभागः माषो विंशतिमोभागः पणस्य परिकीर्तित इति नारदस्मरणात् एत
 द्वाज्ञानविषयम् ज्ञानपूर्वे तु पणस्य पादौ द्वौ गांतद्विगुणं महिषीं तथा तथा जाविकवत्सानां पादो दंडः प्रकीर्तित इति स्मृत्यं तरोक्तं द्रष्टव्यम् य
 त्पुनर्नारदेनोक्तम् माषगांदापये दंडं द्वौ माषौ महिषीं तथा तथा जाविकवत्सानां दंडः स्यादूर्ध्वमाषक इति तत्पुनः प्ररोहयोग्यमूलावशेषभक्षण

माषानष्टौ तु महिषीसस्यघातस्य कारिणी दंडनीया तदूर्ध्वं तु गौस्तदूर्ध्वमजाविकम् १६४

भक्षयित्वोपविष्टानां यथोक्ता द्विगुणो दमः सममेषा विवीते पिरवरोष्ट्रं महिषीसमम् १६५

विषयम् १६४ अपराधातिशयेन कचिदंडं द्वौ गुण्यमाह यदि पशवः परक्षेत्रे सस्यं भक्षयित्वा तत्रैवानिवारिताः शेरते तदा यथोक्ता दंडा द्वि
 गुणो दंडो वेदितव्यः सवत्सानां पुनर्भक्षयित्वोपविष्टानां यथोक्ता चतुर्गुणो दंडो वेदितव्यः वसतां द्विगुणः प्रोक्तः सवत्सानां चतुर्गुण इति वचना
 त् क्षेत्रांतरे पश्वंतरे वातिदेशमाह विवीतः प्रचुरतृणकाष्ठोरक्ष्यमाणः परिगृहीतो भूप्रदेशः तदुपघाते पीतरक्षेत्रे दंडेन समं दंडं मेषां स-
 हिष्यादीनां विद्यात् रवरश्च उष्ट्रश्च रवरोष्ट्रं तन्महिषीसमं महिषीयत्रतादृशेन दंडेन दंड्यते तत्रतादृशेनैव दंडेन रवरोष्ट्रमपि प्रत्येकं दंड-
 नीयम् सस्योपरोधकत्वेन रवरोष्ट्रयोः प्रत्येकं महिषी तुल्यत्वा दंडस्य चापराधानुसारस्यात्वररोष्ट्रमिति समाहारो न विवक्षितः १६५

परसस्यविनाशो गोस्वामिनो दंडोक्तः इदानीं क्षेत्रस्वामिने फलमप्यसौ दापनीय इत्याह सस्यग्रहणं क्षेत्रोपचयोपलक्षणार्थम् यस्मिन् क्षेत्रे यावत्पलालधात्यादिकं गवादिभिर्विनाशितं तावत्क्षेत्रफलमेतावति क्षेत्रे एतावद्भवतीति सामंतीः परिकल्पितं तत्क्षेत्रस्वामिने गोमीदापनीयः गोपस्तु ताडनीय एव न फलं तद्दापनीयः गोपस्य च ताडनं पूर्वोक्तं धनदंडसहितमेव पालदोषेण सस्यनाशो द्रष्टव्यम् यानष्टा पालदोषेण गोस्तु सस्यानि नाशयेत् न तत्र गोमिना दंडः पालस्तं दंडमर्हतीति वचनात् गोमीपुनः स्वापराधेन सस्यनाशो पूर्वोक्तं दंडमेवार्हति न ताडनम् फलदानं पुनः सर्वत्र गोस्वामिन एव तत्फलपुष्टमहिष्यादिक्षीरेणोपभोगद्वारेण तत्क्षेत्रफलभागित्वात् पूर्वादिभक्षितावशिष्टं फलालादिकं गोस्वामिने वगृहीत

यावत्सस्यं विनश्येत्तु तावत्स्यात्क्षेत्रिणः फलम् गोपस्ताड्यस्तु गोमी तु पूर्वोक्तं दंडमर्हति १६६
पथिग्रामविवीतांते क्षेत्रे दोषो न विद्यते अकामतः कामचारैश्चोरवदंडमर्हति १६७

व्यम् मध्यस्थकल्पितमूल्यदानेन क्रीतप्रायत्वात् अतएव नारदः गोमिस्तु भक्षितं सस्यं योनरः प्रतियाचते सामंतानुमतं देयं धान्यं यत्तत्र वापितम् पलालं गोमिना देयं धान्यं वैकर्षकस्य त्विति १६६ क्षेत्रविशेषे अपवादमाह पथिग्रामसमीपवर्तिनि क्षेत्रे ग्रामविवीतसमीपवर्तिनि च क्षेत्रे अकामतो गोमिर्भक्षिते गोपगोमिनोर्द्वयोरेव दोषः दोषाभावप्रतिपादनं दंडाभावार्थं विनष्टसस्यमूलदानप्रतिषेधार्थं च कामचारैकामतश्चारणे चोरवत् चोरस्य यावद्दंडस्तादृशं दंडमर्हति एतच्चा नाह तक्षेत्रविषयम् यत्रापरिवृतं धान्यं निहिंस्युः पशवो यदि न तत्र प्रणयेद्दंडं नृपतिः पशुरक्षिणामिति दंडाभावस्या नाह तक्षेत्रविषयत्वेन मनुनोक्तत्वात् आह ते पुनर्मागं दिक्षेत्रेपि दोषोऽस्येव वृत्तिकरणं च-

तेनैवोक्तम् वृत्तिंचतत्रकुर्वीतियामुष्टोनावलोकयेत् छिद्रंनिवारयेत्सर्वंश्चसूकरमुरगानुगमिति १६७ पशुविशेषेपिदंडाभावमाह
महोक्षासावुक्षाचमाहोक्षोवृषःसेक्ता उत्सृष्टपशवः वृषोत्सर्गादिविधानेनदेवतोद्देशेनत्यक्ताः सूतिकाप्रसूताअनिर्दशाहा आगंतुकः स्वयूथा-
त्परिक्वष्टोद्देशांतरादागतः एतेमोच्याः परमस्यमक्षिणोपिनदंड्याः शेषांपालोविद्यतेतेपिदेवराजपरिपुताः देवराजोपहताः मस्यना
शकारिणोनदंड्याः आदिग्रहणाद्भ्रूयश्चादयोगृत्थंते तेचोशनसोक्ताः अदंड्याहस्तिनोत्यश्वाः प्रजापालाहितेस्मृताः अदंड्योकाणकु
भ्रूचयेशम्वत्कृतलक्षणाः अदंड्यागंतुकीगौश्चसूतिकावाभिसारिणी अदंड्याश्चोत्सवेगावः श्राद्धकालेतथैवचेति अत्रोत्सृष्टपशूना

महोक्षोत्सृष्टपशवः सूतिकागंतुकादयः पालोयेषांचतेमोच्यादेवराजपरिपुताः १६८
यथापितान्पशून्गोपः सायंप्रत्यर्पयेत्तथा प्रमादमृतनष्टाश्चप्रदाप्यः कृतवेतनः १६९

मस्यापिकत्वेनदंड्यत्वासंभवात्तदुक्तार्थमुपादानम् यथोत्सृष्टपशवोनदंड्याएवमहोक्षादय इति १६८ गोस्वामिनउक्तमिदानींगोपं
प्रत्युपदिश्यते गोस्वामिनाप्रातःकाले यथागणयित्वायथापिताः पशवस्तेतथैवसायंकालेगोपोगोस्वामिनेपशून्विगणय्यप्रत्यर्पयेत् प्रमादेनस्वापरा
धेनमृतान्नष्टाश्चपशून् कृतवेतनः कल्पितवेतनोगोपः स्वामिनेदाप्यः वेतनकल्पनाचनारदेनोक्ता गवांशताद्वत्सतरीधेनुः स्याद्विशताद्भृतिः
प्रतिसंवत्सरंगोपेसंदोहश्चाहमेहनीति प्रमादनाशश्चमनुनास्यहीकृतः नष्टंजग्धंचकुमिभिः श्वहतंविषमेमृतम् हीनंपुरुषकारेणप्रद-
द्यात्पालएवतुइति प्रसत्यचौरैरपत्तान्नदाप्यः यथाहमनुः विधुष्यतुत्तंचौरैर्नपालोदातुमर्हति यदिदेशेचकालेचस्वामिनः स्वस्यशंसति

देवभूतानांपुनः कर्णादिप्रदर्शनीयं कर्णोच्चर्मचवालांश्च बस्तिपायूनिरोचनाम् पशुस्वामिषु दद्यात्तु मृतेष्वंगानि दर्शयन्ति मनुस्मरणात् १६९ किंच
पालदोषेण पशुविनाशो अर्द्धाधिकत्रयोदशपणं दंडं पालोदायः स्वामिनश्चाद्रव्यं विनष्टं पशुमूल्यं मध्यस्थकल्पितं दंडपरिमाणार्थं श्लोकोन्यत्पूर्वोक्तं
मेव १७० गोप्रसंगाद्गोप्रचारमाह ग्रामेच्छया ग्रामजनेच्छया भूम्यल्पत्वमहत्वापेक्षया राजनेच्छया वा गोप्रचारः कर्तव्यः गवादीनां प्रचारणार्थं
कियानपि भूभागोऽकृष्टः परिकल्पनीय इत्यर्थः द्विजस्तृणाद्यंतराभावे गवाग्निदेवतार्थं तृणकाष्ठकुसुमानि सर्वतः स्ववदनिवारित आहरेत्
फलानित्वपरिवृतानि देवगोग्न्यर्थं तृणमेधांसि वीरुह नस्पतीनां पुष्पाणि स्ववदाददीत फलानि चापरिवृतानामिति गौतमस्मरणात् एतच्च परि

पालदोषविनाशे तु पालदंडो विधीयते अर्द्धत्रयोदशपणः स्वामिनो द्रव्यमेव च १७०
ग्रामेच्छया गोप्रचारो भूमिराजवशो न वा द्विजस्तृणैध पुष्पाणि सर्वतः सर्वदा हरेत् १७१
धनुः शतं परीणा हो ग्रामेक्षेत्रांतरं भवेत् देशते खर्वटस्य स्थान्नगरस्य चतुःशतम् १७२

गृहीतविषयं अपरिगृहीते द्विजव्यतिरिक्तस्यापि परिग्रहादेव स्वत्वसिद्धेः यथा ते नैवोक्तं स्वामीरिक्थं यसं विष्मागपरिग्रहाधिगमेष्विति य
त्पुनरुक्तं तृणां वायदिवाकाष्ठपुष्पां वायदिवाफलं अनापृच्छन्निगृह्णानो हस्तच्छेदनमर्हतीति तद्विजव्यतिरिक्तविषयमनापद्विषयं वा गवादिव्यतिरि
क्तविषयं वेति १७१ इदमपरंगवादीनां स्थानासनसौकर्यार्थमुच्यते ग्रामक्षेत्रयोरेतरे धनुः शतं परिमितं परीणाहः सर्वतो दिक्षु अनुत्तमस्यंका
र्यं खर्वटस्य प्रचुरकंदकसंतानस्य ग्रामस्य देशते परीणाहः नगरस्य बहुजनसंकीर्णस्य धनुषां चतुःशतं परिमितं मंतरं कार्यं इति स्वामिपालविवा

दप्रकरणम् १७२ संप्रत्यस्वामिविक्रयारब्धव्यवहारपदमुपक्रमते तस्यचलक्षणंनारदेनोक्तम् निक्षिप्तंवापरद्रव्यंनष्टंलब्धापहृत्यवा वि-
 क्रीयतेसमक्षंयत्सज्ञेयोस्वामिविक्रयइति तत्रकिमित्याह स्वमात्मसंबन्धिद्रव्यंअन्यविक्रीतमस्वामिविक्रीतं यदिपश्यतितदालभेतगृहीयात्
 अस्वामिविक्रयस्यस्वत्वहेतुत्वाभावात् विक्रीतग्रहणंदत्ताहितयोरुपलक्षणार्थं अस्वामिक्रीतत्वेनतुल्यत्वात् अतएवोक्तम् अस्वामिविक्रय-
 दानमाधिंचविनिवर्तयेदिति क्रेतुःपुनरप्रकाशितेगोपितेक्रय्येदोषोभवति तथाहीनाद्रव्यागमोपायहीनाद्रहसिचैकांतेसंभाव्यद्रव्यादपिही-
 नमूल्येनाल्पतरेणचमूल्येनक्रयेवैलाहीनेवैलाहीनोवैलाहीनः क्रयोरान्यादौकृतस्तत्रचक्रेतातस्करोभवति तस्करदंडभागभवतीत्यर्थः यथो

स्वलभेतान्यविक्रीतंक्रेतुर्दोषोप्रकाशिते हीनाद्रहोहीनमूल्येवैलाहीनेचतस्करः १७३
 नष्टापहृतमासाद्यहर्तारंग्राहयेन्नरम् देशकालातिपत्तौचगृहीत्वास्वयमर्पयेत् १७४

क्तम् द्रव्यमस्वामिविक्रीतंप्राप्यस्वामीतदाप्नुयात् प्रकाशक्रयतः शुद्धिः क्रेतुःस्तेयंरहः क्रयादिति १७३ स्वाम्यभियुक्तेनक्रेत्राकिंकर्तव्य-
 मित्यतआह नष्टमपहृतंवा अन्यदीयंक्रयादिनाप्राप्यहर्तारं विक्रेतारं नरंग्राहयेत् चौरादुरणकादिभिः आत्मविशुद्ध्यर्थंराजदंडप्राप्त्यर्थंच अ-
 थाविदितंदेशांतरंगतः कालांतरेवाविपन्नस्तदामूलसमाहरणाशक्तेर्विक्रेतारमदर्शयित्वैवस्वयमेवतद्धनंनाष्टिकस्यसमर्पयेत् तावतैवा-
 सौशुद्धोभवतीतिश्रीशंकराचार्येणव्याख्यातम् तदिदानीमनुपपन्नम् विक्रेतुर्दर्शनाच्छुद्धिरित्यनेनपौनरुक्त्यप्रसंगादतो न्यथाव्याख्याय-
 ते नष्टापहृतमितिनाष्टिकंप्रत्ययमुपदेशः नष्टमुपहृतंचात्मीयद्रव्यमासाद्यक्रेतृहस्तस्थज्ञात्वातंहर्तारंक्रेतारंस्थलपालादिकंग्राहयेत् दे-

शकालातिपत्तो देशकालातिक्रमे स्थलपालाद्यसन्निधाने तद्विज्ञापनकालात् प्राक्पलायनाशंकायां स्वयमेव गृहीत्वा तेभ्यः समर्पयेत् १७४
 ग्राहिते हर्तरि किं कर्तव्यमित्यत आह यद्यसौ गृहीतः क्रेतानमयेदमपहृतमन्यसकाशात्क्रीतमिति वक्ति तदा तस्य क्रेतुर्विक्रेतुर्दर्शनमात्रेण शु-
 द्धिर्भवति न पुनरसावभियोज्यः किंतु तत्प्रदर्शितेन विक्रेत्रा सह नाष्टिकस्य विवादः यथाह बृहस्पतिः मूले समाहृते क्रेतानाभियोज्यः कथंच-
 न मूलेन सह वादस्तु नाष्टिकस्य विधीयत इति तस्मिन्निवादे यद्यस्वामि विक्रयनिश्चयो भवति तदा तस्य नष्टापहृतस्य गवादिद्रव्यस्य यो विक्रयी-
 विक्रेता तस्य सकाशात् स्वामी नाष्टिकः स्वीयं द्रव्यमवाप्नोति नृपश्चापराधानु रूपं दंडं क्रेता च मूल्यमवाप्नोति अथासौ देशांतरगतस्तदा योज-
 न संख्ययानयनार्थं कालो देयः प्रकाशां वा क्रयं कुर्यान्मूलं वापि समर्पयेत् मूलानयनकालश्च देयस्तत्राध्वसंख्ययेति स्मरणात् अथाविज्ञा-

विक्रेतुर्दर्शनाच्छुद्धिः स्वामी द्रव्यं नृपो दम् मूला मूल्यमवाप्नोति तस्माद्यस्तस्य विक्रयी १७५

तद्देशतया मूलमाहर्तुं न शक्नोति तदा क्रयं शोधयित्वैव शुद्धो भवति असमाहार्यमूलस्तु क्रयमेव विशोधयेदिति वचनात् यदा पुनः सा-
 ह्यादिभिर्द्रव्यैर्न वा क्रयं न शोधयति मूलं च न प्रदर्शयति तदा स एव दंडभाग भवति अनुपस्थापयन्मूलं क्रयं वाप्यविशोधयन् यथाभियोगं
 धनि नैधनं दाप्यो दमं च स इति मनुस्मरणात् १७५ स्वल्पमेतान्यविक्रीतमित्युक्तं तल्लिप्सु नाकिं कर्तव्यमित्यत आह आगमेन
 रिक्त्यक्रयादिना उपभोगेन च मदीयं इदं द्रव्यं तच्चैवं नष्टमपहृतं वेत्यभिप्रायं साधनीयं तस्यामिना अतो न्यथा तेन स्वामिना आवि-
 भाविते पंचबंधो नष्टद्रव्यस्य पंचमो शो दमो नाष्टिकेन राज्ञो देयः अत्र चायं क्रमः पूर्वस्वामी नष्टमात्मीयं साधयेत् ततः क्रेता चौर्यपरि-

हाराथं मूल्यलाभाय च विक्रेतारं आनयेत् अथानेतुं न शक्नोति तदात्मदोषपरिहाराय क्रयं साधयित्वा द्रव्यं नाष्टिकस्य समर्पयेदिति १७६
तस्करप्रच्छादकं प्रत्याह त्वत्प्रनष्टं वाचौरादिह स्तस्थं द्रव्यमदीयं द्रव्यमपहृतमिति नृपस्यानिवेद्येव दर्पादिना योगृह्णाति असौषडुत्तरान्न
वतिपणान्दंडनीयः तस्करप्रच्छादकत्वेन दुष्टत्वात् १७७ राजपुरुषानीतं प्रत्याह यदा तु शुक्लादिकारिभिः स्थानरक्षिभिर्वानष्टम
पहृतं द्रव्यं राजपार्श्वं प्रत्यानीतं तदा संवत्सरादवर्गकं प्राप्तश्चेन्नाष्टिकस्तद्रव्यमवाप्नुयात् ऊर्ध्वं पुनः संवत्सराद्राजा गृह्णीयात् स्वपुरुषानीतं
च द्रव्यं जनसमूहेषु ह्योष्यावत्संवत्सराज्ञारक्षणीयम् यथाह गौतमः प्रनष्टस्वामिकमधिगम्य राज्ञे प्रब्रूयुः विख्याप्य संवत्सराज्ञार

आगमेनोपभागेन नष्टं भाव्यमतोन्यथा पंचबंधोदमस्तस्य राज्ञे तेनाविष्माविते १७६
त्वत्प्रनष्टं यो द्रव्यं पृहस्तादवाप्नुयात् अनिवेद्यं नृपे दंड्यः स तुषण्णवतिपणान् १७७
शौक्लिकैः स्थानपालैर्वानष्टापहृतमाहृतं अर्वाक्संवत्सरात्स्वामी हरत परतो नृपः १७८

ह्यमिति यत्पुनर्मनुना विध्यंतरमुक्तं प्रनष्टस्वामिकं द्रव्यं राजा च्छब्दं निधापयेत् अर्वाक्यब्दाहरेस्वामी परतो नृपतिर्हरेदिति तच्छ्रुतवत्त
संपन्नब्राह्मणविषयम् रक्षणनिमित्तं षड्भागग्रहणं च तेनैवोक्तम् आददीताथ षड्भागं प्रनष्टाधिगतान् नृपः दशमं द्वादशं वापि सतां धर्ममनुस्मर
न्निति तृतीयद्वितीयप्रथमसंवत्सरेषु यथाक्रमं षष्टादयो भागा वेदितव्याः प्रपंचितं चैतत्पुरस्तात् १७८ मनूक्तषड्भागादिग्रहणस्य द्रव्य
विशेषे अपवादमाह एकशफे अश्वादी प्रनष्टाधिगते तत्स्वामी राज्ञे रक्षणनिमित्तं चतुरः पणान् दद्यात् मानुषे मनुष्यजातीये द्रव्ये पंचपणान् -

अजाविके पुनः प्रत्येकं पादं पादं माहिषोष्ट्रगवां रक्षणनिमित्तं प्रत्येकं द्वौ द्वौ पणान् दद्यादिति सर्वत्रानुषज्जते अजाविकमिति समासनिर्देशोऽपि पादं
पादमिति वीप्साबलात् प्रत्येकं संबंधोऽवगम्यते इत्यस्वामिविक्रयप्रकरणम् १७९ अधुनाविहिता विहितमार्गद्वयाश्रयतया दत्तानपा-
कर्म दत्ताप्रतिदानिकमिति चलब्धाभिधानद्वयं दानारख्यं व्यवहारपदं अभिधीयते तत्स्वरूपं च नारदेनोक्तम् दत्त्वाद्रव्यमसम्यग्यः पुनरादा-
तुमिच्छति दत्ताप्रदानिकं नाम व्यवहारपदं हितदिति असम्यगविहितमार्गाश्रयेण द्रव्यं दत्त्वा पुनरादातुमिच्छति यस्मिन् विवादपदे तद् दत्ताप्र-
दानिकं दत्तस्याप्रदानं पुनर्हरणं यस्मिन् दानारख्ये तद् दत्ताप्रदानिकं नाम व्यवहारपदं विहितमार्गाश्रयत्वेन तत्प्रतिपक्षपूतं तदेव व्यवहारपदं

पणानेकशफेदद्याच्चतुरः पंचमानुषे माहिषोष्ट्रगवां द्वौ द्वौ पादं पादं मजाविके १७९
स्वकुटुंबाविरोधेन देयं दारसुताहते नान्वये सति सर्वस्वयच्चा न्यस्मै प्रतिश्रुतम् १८०

दत्तानपाकर्मैत्यर्थादुक्तं भवति दत्तस्यानपाकर्म अपुनरादानं यच्च दानारख्ये विवादपदे तद् दत्तानपाकर्म तच्च देया देयादिभेदेन चतुर्विधम् यथाह
नारदः अथ देयमदेयं च दत्तं वा दत्तमेव च व्यवहारेषु विज्ञेयो दानमार्गश्चतुर्विध इति तत्र देयमित्यनिषिद्धदानक्रियायोग्यमुच्यते अदेयम-
स्वतया निषिद्धतया वा दानानर्हं यत्पुनः प्रकृतिस्थेन दत्तमव्यावर्तनीयं तद् दत्तमुच्यते अदत्तं तु यत्प्रत्याहरणीयं तत्कथ्यते तदेतत्संक्षेपतो नि-
रूपयितुमाह स्वमात्मीयं कुटुंबाविरोधेन कुटुंबानुपरोधेन कुटुंबभरणवशिष्टमिति यावत्तद् दद्यात् तद्हरणस्यावश्यकत्वात् तथा च मनुः ह-
र्षो च मातापितरौ साध्वीभार्यासुतः शिशुः अप्यकार्यं शतं कृत्वा भर्तव्या मनुः ब्रवीदिति स्वकुटुंबाविरोधेनेत्यनेनादेयमेकविधं दर्शयति स्वद-

द्यादित्यनेन चास्य भूतानामन्वाहितयाचितकाधिसाधारणनिक्षेपाणांपंचानामप्यदेयत्वं व्यतिरेकतो दर्शितम् यत्पुनर्नारदेनाष्टविधत्वमु-
क्तमदेयानाम् अन्वाहितयाचितकमाधिः साधारणंच यत् निक्षेपः पुत्रदारंच सर्वस्वंचान्वये सति आपत्स्वपि चकष्टा सुवर्तमानेन देहिना
अदेयान्याहुराचार्या यच्चान्यस्मै प्रतिश्रुतमिति एतददेयत्वमात्राभिप्रायेण न पुनः स्वत्याभिप्रायेण पुत्रदारसर्वस्वप्रतिश्रुतेषु स्वत्वस्य-
सद्भावात् अन्वाहितादीनां स्वरूपं प्रागेव प्रपञ्चितं स्वंदद्यादित्यनेन दारसुतादेरपि स्वत्वाविशेषेण देयत्वप्रसंगे प्रतिषेधमाह दारसुतादृते
दारसुतव्यतिरिक्तं स्वंदद्यान्न दारसुतमित्यर्थः तथा पुत्रपौत्राद्यन्वये विद्यमानं सर्वधनं न दद्यात् पुत्रानुत्पाद्य संस्कृत्य वृत्तिचेषां प्रकल्पयेदि-
ति स्मरणात् तथा हिरण्यादिकमन्यस्मै प्रतिश्रुतमन्यस्मै न देयम् १८० एवं दारसुतादिव्यतिरिक्तं देयमुक्त्वा प्रसंगाद्देयधनग्रहणंच

प्रतिग्रहः प्रकाशः स्यात्स्थावरस्य विशेषतः देयं प्रतिश्रुतं चेव दत्त्वानापहरेत्पुनः १८१

प्रतिग्रहीत्राप्रकाशमेव कर्तव्यमित्याह प्रतिग्रहणं प्रतिग्रहः सः प्रकाशः कर्तव्यः विवाद निराकरणार्थं स्थावरस्य च विशेषतः प्रकाशमेव ग्रह-
णं कार्यम् तस्य सुवर्णादिव दत्तमनिश्चितस्य दर्शयितुमशक्यत्वात् एवं प्रासंगिकमुक्त्वा प्रकृतमनुसरन्नाह देयं प्रतिश्रुतं चेव यद्यस्मै धर्मा-
र्थं प्रतिश्रुतं तत्तस्मै देयमेव यद्यस्मै धर्मात्प्रच्युतो न भवति प्रच्युते पुनर्दातव्यं प्रतिश्रुत्याप्यधर्मयुक्ताय न दद्यादिति गौतमस्मरणात् दत्त्वा-
नापहरेत्पुनः न्यायमार्गेण यद्दत्तं तत्सप्तविधमपि पुनर्नपहर्तव्यं किंतु तथैवानुमत्तव्यम् यत्पुनरन्यायेन दत्तं तद्दत्तं षोडशप्रकारप-
िप्रत्याहर्तव्यमेवेत्यर्थादुक्तं भवति नारदवचनाच्च दत्तं सप्तविधं प्रोक्तं न दत्तं षोडशात्मकमिति प्रतिपाद्य दत्तादत्तयोः स्वरूपं विवृतम्

पण्यमूल्यं प्रतिस्तु श्वास्त्रेहास्यत्युपकारतः स्त्रीशुल्कानुग्रहार्थं च दत्तं दानविदो विदुः अदत्तं तु भयक्रोधशोकवेगरुगन्धितैः तथोक्त्या च परीहासव्य-
 त्यासच्छलयोगतः बालमूढा स्वतंत्रं आर्तमत्तोन्मत्तापवर्जितम् कर्ताममेदं कर्म प्रतिप्रति लाभेच्छया च यत् अपात्रे पात्रमित्युक्ते कार्ये वा धर्मसंयु-
 ते यद्दत्तं स्यादविज्ञानाददत्तमिति तत्स्मृतमिति अयमर्थः पण्यस्य क्रीतद्रव्यस्य यन्मूल्यदत्तं भ्रितिः वेतनं कृतकर्मणि दत्तं तु श्वाबन्दिचारणादि -
 भ्यो दत्तं स्नेहादुहितृपुत्रादिभ्यो दत्तं प्रत्युपकारत उपकृतवते प्रत्युपकाररूपेण दत्तं स्त्रीशुल्कं परिणयनार्थं कन्याज्ञातिभ्यो यद्दत्तं य-
 च्छानुग्रहार्थं मृष्टार्थं दत्तम् तदेतत्सप्तविधमपि दत्तमेव न प्रत्याहरणीयम् भयेन बन्दिग्राहादिभ्यो दत्तं क्रोधेन पुत्रादिभ्यो वैरनिर्वा-
 तनायान्यस्मेदत्तं पुत्रविद्योगादिनिमित्तशोकावेशेन दत्तं उत्कोचेन कार्यप्रतिबंधनिरासार्थं अधिकृतेभ्यो दत्तं परिहासेनोपहासेन दत्तं
 एकोपि स्वद्रव्यमन्यस्मेददात्यन्योपि ददातीति दानव्यत्यासः छलयोगतः शतदानमभिसंधाय सहस्रमिति परिभाष्य ददाति बालेनाप्राप्त-
 षोडशवर्षेण मूढेन लोकवादानभिज्ञेन अस्वतंत्रेण पुत्रदारादिना आर्तेन रोगाभिभूतेन मत्तेन मदनीयदत्तेन उन्मत्तेन वातिकाद्युन्माद-
 ग्रस्तेन वा अपवर्जितं दत्तं तथायं मदीयं कर्म करिष्यतीति प्रतिप्रति लाभेच्छया दत्तं अचतुर्वेदाय चतुर्वेदोहमित्युक्तवते दत्तं यज्ञं करिष्यामीति ध-
 नं लब्ध्वा धूतादौ विनियुं जाना यद्दत्तमित्येवं षोडशप्रकारमपि दत्तमदत्तमित्युच्यते प्रत्याहरणीयत्वात् आर्तदत्तस्यादत्तत्वं धर्मकार्यव्यति-
 रिक्तविषयम् स्वस्थेनार्तेन वा दत्तं श्रावितं धर्मकारणात् अदत्त्वा तु मृते दाप्यस्तत्सुतो नात्र संशय इति कात्यायनस्मरणात् तथेदमपरं संक्षिप्ता-
 र्थं वचनं सर्वविवादसाधारणम् योगाधमनविक्रीतं योगदानप्रतिग्रहम् यस्य वाप्युपधिं पश्येत्सर्वं विनिवर्तयेदिति योगउपाधिः येनागामि-
 नोपाधिविशेषेणाधिविक्रयदानप्रतिग्रहाः कृतास्तदुपाधिविरामे क्रियादीन् विनिवर्तयेदित्यस्यार्थः यः पुनः षोडशप्रकारमपि अदत्तं गृह्णाति

यश्चादेयं प्रयच्छति तयोर्देडो नारदेनोक्तः गृह्णात्यदत्तं यो लोभाद्यश्चादेयं प्रयच्छति अदेयदायको दंड्यस्तथा दत्तप्रतीच्छक इति इति दत्ता
 प्रदानिकं नाम प्रकरणम् १८१ अथ क्रीतानुशयः कथ्यते तत्स्वरूपं नारदेनोक्तम् क्रीत्वामूल्येन यः पण्यं क्रेतान बहु मन्यते क्रीतानु
 शय इत्येतद्विवादपदमुच्यते इति तत्र च यस्मिन् न हनि पण्यं क्रीतं यस्मिन्नेवान्हितदविकृतं प्रत्यर्पणीयमिति तेनैवोक्तम् क्रीत्वामूल्येन यः प
 ण्यं दुः क्रीतं मन्यते क्रयं विक्रेतुः प्रतिदेयं तत्तस्मिन्नेवान्धविक्षतमिति द्वितीयादिदिने तु प्रत्यर्पणे विशेषस्तेनैवोक्तः द्वितीये न्हि ददत्तेता मू
 ल्या त्रिंशं शमावहेत् द्विगुणं तु तृतीये न्हि परतः क्रेतुरेव तदिति परतो नुशयो न कर्तव्य इत्यर्थः एतच्च बीजातिरिक्तोपभोगविनश्चरवस्तुविषय
 म् बीजादिक्रये पुनरन्य एव प्रत्यर्पणविधिरित्याह बीजं ब्रीत्यादि बीजम् अयो लोहादि बाह्यो बलीवर्दादिः रत्नं मुक्ता प्रवालादिकं स्त्री दासी दो

दशौकपंच सप्ताह मासश्च हार्द्ध मासिकम् बीजायोवात्थरत्नस्त्रीदोत्थपुंसां परीक्षणम् १८२

त्वां माहिष्यादि पुमान्दासः एषां बीजादीनां यथाक्रमेण दशाहादिकः परीक्षा कालो विज्ञेयः परीक्ष्यमाणो च बीजादौ यद्यसम्यक् बुद्ध्या नु
 शयो भवति तदा दशाहाभ्यंतर एव क्रयनिर्वृत्तिर्न पुनरूध्वं मित्युपदेशप्रयोजनं यत्तु मनुवचनम् क्रीत्वा विक्रीय वा किंचिद्यस्ये हानुशयो भवेत्
 सो तर्द्धशाहात्त द्रव्यं दद्याच्चैवाद्दीनचेति तदुक्तं लोहादिव्यतिरिक्तोपभोगविनश्चरगृहक्षेत्रयानशयनासनादिविषयम् सर्वे चैतदपरीक्षि
 तक्रीतविषयम् यत्पुनः परीक्ष्य न पुनः प्रत्यर्पणीयमिति समयंकृत्वा क्रीतं तद्विक्रेत्रेन प्रत्यर्पणीयम् तदुक्तम् क्रेता पण्यं परीक्षेत् प्राक्
 स्वयंगुणदोषतः परीक्ष्याभिमतं क्रीतं विक्रेतुर्न भवेत्पुनरिति १८२ ६१ ६२ ६३

या. स्मृ.

۸۷

दोत्यादिपरीक्षाप्रसंगेन स्वर्णादेरपि परीक्षणमाह वन्होप्रताप्यमानं सुवर्णं न क्षीयते अतः कटकादिनिर्माणार्थं यावत्स्वर्णकारहस्ते प्रक्षिप्तं तावत्तुलितैः प्रत्यर्पणीयम् इतरथा क्षयं दाप्यादंड्याश्च रजते तु शतपले प्रताप्यमाने पलद्वयं क्षीयेत अष्टौत्रपुणि सीसे च शत इत्यनुवर्तते अपुणि सीसे च शतपले प्रताप्यमाने षोडशानि क्षीयन्ते ताम्रे पंचदशायसि ताम्रे शतपले पंचपलानि अयसि दशपलानि क्षीयन्ते अपि शत इत्येव कांस्यस्य तु ताम्रयोनि त्वान्न दनुसारेण क्षयः कल्प्यः इतो धिकक्षयकारिणः शिल्पिनो दंड्याः १८३ क्वचित्कं बलादोह

अग्नौ सुवर्णमक्षीणं रजते द्विपलं शते अष्टौ च पुणिसी संचताम्ने पंच दशायसि १८३

शतेद्रुशपलाहृदि रोर्णकार्पाससौत्रिके मध्येपंचपलाहृदिः सूक्ष्मेतुत्रिपलामता १८४

कार्मिके रोम बंधे च त्रिंशद्भागः क्षयो मतः न क्षयो न च वृद्धिश्चैकोशे यैवल्लेषु च १८५

द्विमाह स्थूलेनोर्णसूत्रेणयत्कंबलादिकंक्रियते तस्मिन्नातपलेदशपलाहृद्विर्वेदितव्या एवंकार्पाससूत्रपटादौवेदितव्यम् मध्येअन
तिसूक्ष्मनिर्मितेपंचपलाहृदिः सूक्ष्मसूत्ररचितेशतेत्रिपलाहृद्विर्वेदितव्या एतच्चाप्रक्षालितवासोविषयम् १८४ द्रव्यांतरेविशेषमाह
कार्मिकंकर्मणाचित्रेणनिर्मितं यत्रानिष्पन्नेपटेरुचकस्वस्तिकादिकंचसूत्रैः क्रियतेतत्कार्मिकमित्युच्यते यत्रप्रावारादौरोमाणिवध्यंतेस
रोमबंधः तत्रत्रिंशत्तमोभागः क्षयोवेदितव्यः कोशोयेकोशप्रभवे वल्कलेषुहृत्क्षत्वद्रिमितेषुवसनेषुहृदिह्रासौनस्तः किंतुयावद्दसनार्थं
कुविंदादिभ्योदत्तंतावदेवप्रत्यादेयम् १८५ ६ ७ ८ ९

द्रव्यानंत्यात्प्रतिद्रव्यं क्षयवृद्धिप्रतिपादनाशक्तिः सामान्येन ह्यसवृद्धिज्ञानोपायमाह शाणक्षोमादोद्रव्येन ह्येह्यसमुपगते द्रव्याणांकुशलाः द्रव्यवृ-
द्धिस्तयाभिज्ञाः देशकालमुपभोगंतथानष्टद्रव्यस्य बलाबलं सारासारतांचपरीक्ष्य यत्कल्पयंतितदसंशयं शिल्पिनोदायाः इति क्रीतानुशयप्र-
करणम् १८६ सांप्रतमभ्युपेत्याशुश्रूषारव्यमपरं विवादपदमभिधातुमुपक्रमते तत्स्वरूपं च नारदेनोक्तम् अभ्युपेत्य तु शुश्रूषां यस्तानप्र-
तिपद्यते अशुश्रूषाभ्युपेत्येतद्विवादपदमुच्यत इति आज्ञाकरणं शुश्रूषा तामंगीकृत्य पश्चाद्योनसंपादयति तद्विवादपदमभ्युपेत्याशुश्रूषारव्यं
शुश्रूषकश्च पंचविधः शिष्योन्तेवासीभृतकोऽधिकर्मकृद्दास इति तेषामाद्याश्चत्वारः कर्मकारा इत्युच्यंते ते च शुभकर्मकारिणः दासाः पुनर्गृह-
जातादयः पंचदशप्रकाराः गृहद्वाराशुचिस्थानरथ्यावस्करशोधनाद्यशुभकर्मकारिणः तदिदं नारदेन स्पष्टीकृतम् शुश्रूषकः पंचविधः शा-

देशकालंचभोगंचज्ञात्वानष्टे बलाबलम् द्रव्याणांकुशलाब्रूयुर्यत्तद्दाप्यमसंशयम् १८६

स्त्रेष्टोमनीषिभिः चतुर्विधः कर्मकरस्तेषां दासास्त्रिपंचकाः शिष्यान्तेवासिभृतकाश्चतुर्थस्त्वधिकर्मकृत् एते कर्मकरा ज्ञेया दासास्तु गृहजाद-
यः सामान्यमुच्यतं त्रत्वमेषामाहुर्मनीषिणः जातिकर्मकृतस्तूक्तो विशेषो वृत्तिरेव च कर्मापि द्विविधं ज्ञेयं शुभं शुभमेव च अशुभं दासक-
र्मोक्तं शुभकर्मकृतां स्मृतम् गृहाद्वाराशुचिस्थानरथ्यावस्करशोधनम् गुह्यांगस्पर्शनोच्छिष्टविण्मूत्रग्रहणोज्झनम् इच्छतः स्वामिनश्चांगै-
रुपस्थानमथोत्ततः अशुभकर्मविज्ञेयं शुभमन्यदतः परमिति तत्र शिष्यो वेदविद्यार्थी अन्तेवासी शिल्पशिक्षार्थी मूल्येन यः कर्म करोति स भृ-
तकः कर्मकुर्वतामधिष्ठाताधिकर्मकृत् अशुचिस्थानमुच्छिष्टप्रक्षेपार्थं गतादिकम् अवस्करोगृहमार्जितं पां स्वादिनिचयस्थानम् उज्झ-

नत्यागः भृतकश्चात्रिविधः तदुक्तं उत्तमस्त्वायुधायोत्रमध्यमस्तुरुषीवलः अधमोभारवाहीस्यादित्येवंत्रिविधोभृतइति दासः पुनः गृहजातस्तथाक्रीतोलब्धोदायादुपागतः अनाकालभृतस्तददाहितः स्वामिनाचयः मोक्षितोमहतश्चर्णाद्युद्धप्राप्तः पणोजितः तवाहमित्युपगतः प्रव्रज्यावसितः कृतः भक्तदासश्चविज्ञेयस्तथैववडवात्ततः विक्रेताच्चात्मनः शास्त्रेदासाः पंचविधाः स्मृताः गृहेदास्यांजातो गृहजातः क्रीतोमूल्येन लब्धः प्रतिग्रहादिना दायादुपागतः पित्रादिदासः अनाकालभृतो दुर्भिक्षेयोदासत्वाय मरणाद्रक्षितः आहितः स्वामिना धनग्रहणेनाधितांनीतः ऋणमोचनेन दासत्वमभ्युपगतः ऋणदासः युद्धप्राप्तः समरेविजित्यगृहीतः पणोजितः यद्यस्मिन्निवादे पराजितो हं तदा त्वदासो भवामीति परिभाष्यजितः तवाहमित्युपगतः तवाहंदास इति स्वयं संप्रतिपन्नः प्रव्रज्यावसितः प्रव्रज्यातश्च्युतो कृतः एतावत्कालं त्वदास इति अभ्युपगमितः भक्तदासः सर्वकालं भक्तार्थमेव दासत्वमभ्युपगम्ययः प्रविष्टः वडवात्ततः वडवागृहदासीतयात्ततः तल्लोभेन तामुद्धात्य दासत्वेन प्रविष्टः य आत्मानं विक्रीणीते असावात्मविक्रीतेत्येवं पंचदशप्रकाराः यत्तु मनुना ध्वजात्ततो भक्तदासो गृहजः क्रीतदत्रिमौ पैतृको दंडदासश्च सप्तैते दासयो नय इति सप्तविधत्वमुक्तं तत्तेषां दासत्वप्रतिपादनपरं न तु परिसंख्यार्थं तत्रैषां शिष्यांतेवासिभृतकाधिकर्मकृद्दासानां मध्ये शिष्यवृत्तिः प्रागेव प्रतिपादिता आहृतश्चाप्यधीयीत लब्ध्वास्मै निवेदयेदित्यादिना अधिकर्मकृद्भृतकानां तु वेतनादानप्रकरणे वक्ष्यते यो यावत्कुरुते कर्मतावत्तस्य तु वेतनमित्यादिना दासांतेवासिनोस्तु धर्मविशेषं वक्तुमाह बलात् बलावहंभेन यो दासीकृतः यैश्चौरैरपहृत्य विक्रीतः अपिशब्दादाहितो दत्तश्च मुच्यते यदि स्वामिनमुच्यते तर्हि राज्ञामोचयितव्यः उक्तंचनारदेन चौरापहृत्य विक्रीता ये च दासीकृता बलात् राज्ञामोचयितव्यास्ते दास्यंते पुहिनेष्यते इति चौरव्याघ्राद्यवरुद्धस्य स्वामिनः प्राणान् यः प्रददाति रक्षत्यसावपि मोचयितव्यः तदिदं सर्वदासा

नां साधारणं दास्य निवृत्तिकारणं यो वैषां स्वामिनं कश्चिन्मोक्षयेत्प्राणसंशयात् दासत्वात्स विमुच्येत पुत्रभागं लभेत चेति नारदस्मरणात् भक्त-
दासादीनां प्रातिस्विकमपि मोक्षकारणमुच्यते अनाकालमृतभक्तदासो भक्तस्य त्यागादासभावादारभ्य स्वामिद्रव्यं यावदुपशुक्तं तावद्दत्त्वा मु-
च्येते आहितर्णदासो तु तन्निष्क्रयात् यद्गृहीत्वा स्वामिना आहितो यच्च दत्त्वा धनिनोत्तमर्णान्मोचितस्तस्य निष्क्रयात्स हृदिकस्य प्रत्यर्पणा-
मुच्येते नारदेन विशेषोप्युक्तः अनाकालमृतो दास्यान्मुच्यते गोयुगं ददत् संपाक्षितं यदुर्भिक्षेन तच्छुद्धोत्तकर्मणा भक्तस्योत्क्षेपणात्स-
द्योभक्तदासः प्रमुच्यते आहितोपि धनं दत्त्वा स्वामीयद्येन मुद्दरेत् ऋणतु सो दयं दत्त्वा ऋणी दास्यात्प्रमुच्यत इति तथा तवाहमित्युपगतयुद्धप्रा-
प्तपणजितकृतकवडवाहतानां च प्रातिस्विकं मोचनकारणं च तेनैवोक्तम् यथा तवाहमित्युपगतो युद्धप्राप्तः पणोजितः प्रतिशीर्षप्रदानेन मु-

बलादासीकृतश्चोरेर्विक्रीतश्चापि मुच्यते स्वामिप्राणप्रदो भक्त त्यागात्तन्निष्क्रयादपि १८७

च्येरंस्तुल्यकर्मणा कृतकालव्युपगमात्कृतकोपि विमुच्यते निग्रहाद्दुःखास्तु मुच्यते वडवाहता इति दासेन सह संभोगनिरोधादित्यर्थः तदे-
वंगृहजातक्रीतलब्धदायप्राप्तात्मविक्रयिणां स्वामिप्राणप्रदानतत्प्रसादरूपसाधारणकारणव्यतिरेकेण मोक्षो नास्ति विशेषकारणानवि-
धानात् दासमोक्षश्चानेन क्रमेण कर्तव्यः स्वदासमिच्छेद्यः कर्तुमदासं प्रीतिमानसः स्कंधादादाय तस्यासौ भिन्नात्कुंभं सहांभसा सा-
क्षताभिः सपुष्पाभिर्मूर्धन्यद्विरवाकिरेत् अदास इत्यथोक्त्वा त्रिः प्राङ्मुखं तमवासृजेदिति तेनैवोक्तम् १८७ प्रव्रज्यावसितस्य तु-
मोक्षो नास्तीत्याह प्रव्रज्या संन्यासस्ततो वसितः प्रच्युतः अनभ्युपगतप्रायश्चित्तश्चेद्वा ज्ञ एव दासो भवति मरणमेव दासत्वस्यांतोन्यस्मि

कालेन मोक्षोस्ति वर्णापेक्षया दास्यव्यवस्थामाह ब्राह्मणादीनां वर्णानामानुलोम्येन दास्यम् ब्राह्मणस्य क्षत्रियादयः क्षत्रियस्य वैश्यशूद्रौ वैश्यस्य शूद्र इत्येवमानुलोम्येन दासभावो भवति न प्रातिलोम्येन स्वधर्मत्यागिनः पुनः परिव्राजकस्य प्रातिलोम्येनापि दासत्वमिष्यत एव यथाह नारदः वर्णानां प्रातिलोम्येन दासत्वं न विधीयते स्वधर्मत्यागिनो न्यत्र दारवद्दासतामतेति १८८ अंते वासिधर्मानाह अंते वासी गुरोर्गृहे कृतकालं वर्षचतुष्टयमायुर्वेदादिशिल्पशिक्षार्थं तद्गृहे वसामीति यावदंगीकृतं तावत्कालं वसेत् वसन्नपि वर्षचतुष्टयादयार्गो बलव्धापेक्षितशिल्पविदाः कथं निवसेत् गुरुप्राप्तभोजनः गुरोः सकाशात् प्राप्तभोजनं येन सतथोक्तः तत्फलप्रदः तस्य शिल्पस्य फलमाचार्याय प्रददातीति तत्फलप्रदः एवं भूतो वसेत् नार

प्रब्रज्यावसितो राज्ञो दास आमरणांतिकम् वर्णानामानुलोम्येन दास्यं न प्रतिलोमतः १८८
कृतशिल्पोपि निवसेत्कृतकालं गुरोर्गृहे अंते वासी गुरुप्राप्तभोजनस्तत्फलप्रदः १८९

देनविशेषोप्यत्र दर्शितः स्वशिल्पमिच्छन्नाहर्तुं बांधवानामनुज्ञया आचार्यस्य वसेदंते कृत्वा कालं सुनिश्चितम् आचार्यः शिक्षयेदेनं स्वगृहे दत्तभोजनम् न चान्यत्कारयेत्कर्मपुत्रवच्चैनमाचरेत् शिक्षयंस्तमसंदुष्टं य आचार्यं परित्यजेत् बलाद्दासयितव्यः स्याद्बन्धवो च सोर्हति शिक्षितोपि कृतकालमंते वासी समाप्नुयात् तत्र कर्मचयत्कुर्यादाचार्यस्यैव तत्फलम् गृहीतः शिल्पः समये कृत्वाचार्यं प्रदक्षिणाम् शिक्षितश्चानुमान्येन मंते वासी निवर्तत इति वधशब्दोत्र ताडनार्थः दोषस्याल्पत्वात् इत्यभ्युपेत्याशुश्रूषारत्यं विवादपदम् १८९

संप्रतिसंविद्यतिक्रमः कथ्यते तस्यचलक्षणं नारदेन व्यतिरेकमुखेन दर्शितम् पारवंडने गमादीनां स्थितिः समयउच्यते समयस्यानपाकर्मतद्विवा
दपदं स्मृतमिति पारिभाषिकधर्मेण व्यवस्थानं समयस्तस्यानपाकर्मव्यतिक्रमः परिपालनं तद्व्यतिक्रम्यमाणं विवादपदं भवतीत्यर्थः तदुपक्रमा
र्थं किंचिदाह राजा स्वपुरे दुर्गादौ स्थानं धवलगृहादिकं कृत्वा तत्र ब्राह्मणान् न्यस्य स्थापयित्वा तद्ब्राह्मणव्रातं त्रैविद्यां वेदत्रयसंपन्नं वृत्तिमद्ब्रह्म
रण्यादिसंपन्नं च कृत्वा स्वधर्मोपार्णश्रमनिमित्तः श्रुतिस्मृतिविहितो भवद्विरनुष्ठीयतामिति तान् ब्राह्मणान् ब्रूयात् १९० एवं नियुक्ते स्त
र्यत्कर्मकर्तव्यं तदाह श्रौतस्मार्तधर्मानुपमर्देन समयान्निष्पन्नो यो धर्मो गोप्रचारो दकरक्षणदेवगृहपालनादिरूपः सोपियत्नेन पालनीयः तथा

राजा कृत्वा पुरे स्थानं ब्राह्मणान् न्यस्य तत्र तु त्रैविद्यां वृत्तिमद्ब्रूयात् स्वधर्मः पाल्यतामिति १९०
निजधर्माविरोधेन यस्तु सामयिको भवेत् सोपियत्नेन संरक्ष्यो धर्मो राजकृतश्च यः १९१
गणद्रव्यं हरेद्यस्तु संविदं लंघयेच्च यः सर्वस्वहरणं कृत्वा तं राष्ट्रादिप्रवासयेत् १९२

राज्ञा च निजधर्माविरोधेनैव यः सामयिको धर्मो यावत्पथिकं भोजनं देयमस्मद्दरातिमंडलं तुरंगादयो न प्रस्थापनीया इत्येवं रूपः सोपिरक्षणीयः
१९१ एवं समयधर्मः परिपालनीय इत्युक्ता तद्व्यतिक्रमादौ दंडमाह यः पुनर्गणस्य ग्रामादिजनसमूहस्य संबन्धिसाधारणं द्रव्यं मपहरति संवि
त्समयस्तां समूहकृतां राजकृतां वा यो लंघयेदति काले तदीयं सर्वं धनमपहृत्य स्वराष्ट्रादिप्रवासे यन्निष्कासयेत् अयंच दंडो नुबन्धाद्यति
शये द्रष्टव्यः अनुबन्धात्पत्वे तु यो ग्रामदेशसंघानां कृत्वा सत्येन संविदम् विसंवदेन्न रोलोभात्तं राष्ट्रादिप्रवासयेत् निगृह्य दापयेदेनं सम

यत्पञ्चविंशतिषु चतुः सुवर्णषणिष्कशतमानानां च राजतमिति मनु प्रतिपादितं दंडानां निर्वासनं चतुः सुवर्णषणिष्कशतमानानां चतुर्णामन्य
तमोजातिशक्त्याद्यपेक्षया कल्पनीयः १९२ इदं चतैः कर्तव्यमित्याह गणितांमध्ये ये समूहहितवादनशीलास्तद्वचनमितरे गणानामंतर्गते
रनुसरणीयम् अन्यथा दंड इत्याह यस्तु गणितांमध्ये समूहहितवादिवचनप्रतिबंधकारी सराज्ञा प्रथमसाहसं दंडनीयः १९३ राज्ञा चेत्थंग-
णिबुवर्तनीयमित्याह समूहकार्यनिवृत्त्यर्थं स्वपार्श्वं प्राप्तान् गणितो निवर्तितात्मीयप्रयोजनान् दानमानसत्कारैः सराजापरितोष्य विसर्जयेत्

कर्तव्यं वचनैः सर्वैः समूहहितवादिनाम् यस्तत्र विपरीतः स्यात्स दाप्यः प्रथमं दण्डम् १९३ समूहकार्ये आयातान्क
तकार्यान् विसर्जयेत् सदानमानसत्कारैः पूजयित्वा महीपतिः १९४ समूहकार्यप्रहितो यल्लभते तद्रूपयेत् ए
कादशगुणं दाप्यो यद्यस्मै नार्पयेत्स्वयम् १९५ धर्मज्ञाः शुच्योलुब्धा भवेयुः कार्यचिंतकाः कर्तव्यं वचनं तेषां स
मूहहितवादिनाम् १९६ श्रेणिनेगमपारवंडिगणानामप्ययं विधिः भेदं चैषानृपो रक्षेत्पूर्ववृत्तिं च पालयेत् १९७

१९४. समूहदत्तापहारिणं प्रत्याह समूहकार्यार्थं महाजनेः प्रेरितो राजपार्श्वे यद्विरण्यवस्त्रादिकं लभते तद्रार्थित एव महाजनेभ्यो निवेदये
त् अन्यथा लब्धादेकादशगुणं दंडं दापनीयः १९५ एवं प्रकाराश्च कार्यचिंतकाः कार्या इत्याह श्रोतस्मार्तधर्मज्ञाः बाह्याभ्यंतरशौचयुक्ताः
अर्थेष्वलुब्धाः कार्यविचारकाः कर्तव्याः तेषां वचनमितरैः कार्यमित्येतदादरार्थं पुनर्वचनम् १९६ इदानीं त्रैविद्यानां प्रतिपादितं धर्मश्रे
ण्यादिष्वतिदिशन्नाह एकपण्याशिल्योपजीविनः श्रेणयः नैगमाः ये वेदस्यात्मप्रणीतत्वेन प्रामाण्यमिच्छन्ति पाशुपतादयः पारवंडिनो ये वेद

स्यप्रामाण्यमेवनेच्छंति नग्राटसोगतादयः गणोब्रातः आयुधीयादीनामेककर्मोपजीविनां एषांचतुर्विधानामप्ययमेवविधिः योनिजधर्मा
विरोधेनेत्यादिनाप्रतिपादित एतेषांश्रेण्यादीनांभेदधर्मव्यवस्थानृपोरक्षेत् पूर्वोपात्तां वृत्तिंचपालयेत् इतिसंविद्यतिक्रमप्रकरणम् १९७
संप्रतिवेतनस्थानपाकमरित्यव्यवहारपदंप्रस्तूयते तत्स्वरूपंचनारदेनोक्तम् ऋत्यानांवेतनस्योक्तोदानादानविधिक्रमः वेतनस्थानपाक
मर्तद्विवादपदंस्मृतमिति अस्यार्थः ऋत्यानांवेतनस्यवक्ष्यमाणश्लोकेरुक्तोदानादानविधिक्रमोयत्रविवादपदेतद्देतनस्थानपाकमेत्युच्यते
तत्रनिर्णयमाह गृहीतंवेतनंयेनासौस्वांगीकृतंकर्मत्यजन् अकुर्वन् द्विगुणां ऋतिंस्वामिनेदद्यात् यदापुनरभ्युपगतंकर्मगृहीतवेतनएवत्य

गृहीतवेतनः कर्मत्यजन् द्विगुणमावहेत् अगृहीते समंदाष्यो ऋत्यैरक्ष्य उपस्करः १९८
दाष्यस्तु दशमं भागं वाणिज्यपशुसस्यतः अनिश्चित्य ऋतिं यस्तु कारयेत् समं हीक्षिता १९९

जति तदा समं यावद्देतनमभ्युपगतं तावद्दाष्यो न द्विगुणं यद्वांगीकृतां ऋतिं दत्त्वा बलात्कारयितव्यः कर्माकुर्वन् प्रतिश्रुत्य कार्योदत्त्वा ऋतिं बला
दितिनारदवचनात् ऋतिरपितेनेवोक्ता ऋत्यायवेतनं दद्यात्कर्मस्वामीयथाक्रमम् आदौ मध्येवसानेवा कर्मणोयद्विनिश्चितमिति तैश्च ऋत्यैरु
पस्कर उपस्करणं लांगलादीनां प्रग्रहयोक्तादिकं यथाशक्त्यारक्षणीयमितरथा कृष्यादिनिष्पत्यनुत्पत्तेः १९८ ऋतिमपरिच्छिद्ययः कर्मका
रयतितं प्रत्याह यस्तु स्वामी वणिक् गोमीक्षेत्रिको वा अपरिच्छिन्नवेतनमेव ऋत्यं कर्मकारयति तस्माद्वाणिज्यपशुसस्यलक्षणात्कर्मणोय
ल्लुब्धतस्य दशमं भागं ऋत्यायमहीक्षिताराज्ञादापनीयः १९९

अनाज्ञप्तकारिणं प्रत्याह यस्तु भृत्यः पण्यविक्रयाद्युचितं देशं कालं च पण्यविक्रयाद्यकुर्वन् दर्पादिनोल्लंघयेत् तस्मिन्नेव वा देशे काले च लाभम-
न्यथा ज्ययाद्यतिशयसाध्यतया हीनं करोति तस्मिन् भृत्यके भृतिदानं प्रति स्वामिनः छंदः इच्छा भवेद्यावदिच्छति तावद् दद्यान्न पुनः सर्वमेव भृतिमि-
त्यर्थः यदा पुनर्देशकालाभिज्ञतया अधिको लाभः कृतस्तदा पूर्वपरिच्छिन्नाया भृतेरपि किमपि धनमधिकं स्वामिना भृत्या यदा तव्यम् २००
अनेकभृत्यसाध्यकर्मणि भृतिदानप्रकारमाह यदा पुनरेकमेव कर्म नियतवेतनमुभाभ्यां क्रियमाणं उभयोरप्यसाध्यं स्यात् व्याघ्राद्यभिष-
वा दुभाभ्यामपि शब्दाद्बहुभिरपि यदि न परिसमापितं तदा यो भृत्यो यावत्कर्म करोति तावत्तस्मै तत्कृतकर्मानुसारेण मध्यस्थकल्पितं वेतनं दे-

देशकालं योतीयाल्लभं कुर्याच्च योन्यथा तत्र स्यात्स्वामिनश्छंदोधिकं देयं कृतेधिके १२०० यो यावत्कुरुते कर्म
तावत्तस्य तु वेतनम् उभयोरप्यसाध्यं चेत्साध्ये कुर्याद्यथा श्रुतम् २०१ अराजदेविकं नष्टं भांडं दाप्यस्तु वाहकः

प्रास्थानविघ्नं कृच्चैव प्रदाप्योद्दिगुणां भृतिम् २०२ यं न पुनः समम् न चावयवशः कर्मणि वेतनस्यापरिभाषितत्वाददानमिति मंत-

व्यम् साध्येतूभाभ्यां कर्मणि निवर्तिते यथा श्रुतं यावत्परिभाषितं तावद्दुभाभ्यां देयं न पुनः प्रत्येकं कृत्स्नवेतनं नापि कर्मानुरूपं परिकल्प्य देयम् २०१
आयुधीयभारवाहकौ प्रत्याह न विद्यते राजदेविकं यस्य भांडं स्य तत्तथोक्तं तद्यद्यपि प्रज्ञाहीनतया वाहकेन नाशितं तदानाशानुसारेणासौ तद्भांडं दापनी-
यः तथा हि नारदः भांडं व्यसनमागच्छेद्यदि वाहकदोषतः दाप्योयत्तत्र नश्येत्तु देवराजकृता हते इति सः पुनर्विवाहाद्यर्थं मंगलवति वासरे प्रतिष्ठमान-
स्मत्तत्प्रस्थानोपधिकं कर्म प्रागंगीकृत्य तदानीं न करिष्यामीति प्रस्थानविघ्नमाचरति तदा सौद्दिगुणां भृतिं दाप्यः अत्यंतोत्कर्षहेतुकर्मनिरोधात् २०२

किंच प्रक्रांते अध्यवसिते प्रस्थाने स्वांगीकृतं कर्म यस्य जति असौ भूतेः सप्तमं भागं दाप्यः नन्वत्रैव विषये प्रस्थानविघ्नकृदित्यादिना द्विगुणभृति
दानमुक्तं इदानीं सप्तमो भाग इति विरोधः उच्यते भृत्यान्तरोपादानावसरसंभवे स्वांगीकृतं कर्म यस्य जति तस्य सप्तमो विभागः यस्तु प्रस्थान
लग्नसमय एव त्यजति तस्य द्विगुणभृतिदानमित्यविरोधः यः पुनः पथि प्रक्रांते गमने वर्तमाने सति कर्म त्यजति स भूतेः चतुर्थं भागं दाप्यः अ
र्द्धपथे पुनः सर्वभृतिं दाप्यः यस्तु त्याजकः कर्म त्यजंतं त्याजयति स्वामी पूर्वोक्तप्रदेशेष्वपि पूर्वोक्त सप्तमं भागादिकं भृत्या यदापनीयः एतच्चा
व्याधितविषयम् भृत्यो नातो न कुर्याद्यो दर्पात्कर्म यथोदितम् स दंड्यः कृष्णालान्यष्टौ न देयं तस्य वेतनमिति यदा पुनर्वाधा पुनर्गते तदितदिव सा

प्रक्रांते सप्तमं भागं चतुर्थं पथि संत्यजन् भृतिमर्द्धपथे सर्वां प्रदाप्य त्याजकोपि च २०३
ग्लहेशतिकवृद्धेस्तु सभिकः पंचकं शतम् गृहीयाद्भूतकितवादित राद्दशकं शतम् २०४

न्यरिगणय्य पूरयति तदा लभत एव वेतनम् आर्तस्तु कुर्यात्स्वस्थः सन् यथा भाषितमादितः सुदीर्घस्यापि कालस्य स्वं लभते वेतनमिति मनुस्म
रणात् यस्तु पगतव्याधिः स्वस्थ एव वाऽलस्यादिना स्वार्द्धं कर्म ल्पो न करोति परेण चान समापयति तस्मै वेतनं देयमिति यथाह मनुः यथो
क्तमार्तः स्वस्थो वा यस्तत्कर्म न कारयेत् न तस्य वेतनं देयमल्पो न स्यापि कर्मण इति इति वेतनादानप्रकरणम् २०३ अधुना द्यूतसमा
कृयारब्धं विवादपदमधिक्रियते तत्स्वरूपं नारदेनाभिहितम् अक्षबध्ना शलाकाद्यैर्देवं न जिह्मकारितम् पणक्रीडावयोभिश्च पदं द्यूतसमाकृ
यम् अक्षाः पाशकाः बध्नकाश्चर्मपट्टिकाः शलाका दंतादिमय्यो दीर्घचतुरस्याः आद्यग्रहणाच्चतुरंगदिक्क्रीडासाधनं करितुरंगरथादि-

कंगृत्यते तैरप्राणिभिर्यद्देवनं क्रीडापणपूर्विकाक्रियते तथा वयोभिः कुकुरादिभिश्च शब्दान्मल्लमेषमहिषादिभिश्च प्राणिभिर्यापणपूर्विका
क्रीडाक्रियते तदुभयं यथाक्रमेण द्यूतसमाह्वयारव्यं विवादपदम् द्यूतं च समाह्वयश्च द्यूतसमाह्वयम् तदुक्तं मनुना अप्राणिभिर्याक्रिय
ते तल्लोके द्यूतमुच्यते प्राणिभिः क्रियमाणस्तु सविज्ञेयः समाह्वय इति तत्र द्यूतसमाधिकारिणो वृत्तिमाह परस्परसंप्रतिपत्त्या कितवपरिकल्पि
तः पणोग्रह इत्युच्यते तत्र गलहेतदाश्रयाशतिकाशतपरिमिता तदधिकपरिमाणावावृद्धिर्यस्यासौ शतिकवृद्धिस्तस्माद्दूतं कितवात्पंचकं श
तमात्मवृत्त्यर्थं सभिको गृहीयात् पंचपणा अथोयस्मिन् शते तच्छतं पंचकं तदस्मिन् वृद्ध्या यलाभे इत्यादिना कन् जितगलहस्ये विंशतितमं भागं गृ

स सम्यक्पालितो दूद्याद्राज्ञे भागं यथाकृतम् जितमुद्राहयेज्जे त्रे दूद्यात्सत्यं वचः क्षमी ५
प्राप्तेनृपतिना भागे प्रसिद्धे द्यूतमंडले जितं स सभिके स्थाने दापयेदन्यथानतु २०६

ह्रीयादित्यर्थः सभाकितवनिवासार्थाय यस्यासौ सभिकः कल्पिताक्षादिनिखिलक्रीडोपकरणस्तदुपचितद्रव्योपजीवी सभापतिरुच्यते
इतरस्मात्पुनरपरिपूर्णशतिकवृद्धेः कितवाद्दशकं शतं जितद्रव्यस्य दशमं भागं गृहीयादिति यावत् २०४ एवं कृतवृत्तिना सभिकेन किं
कर्तव्यमित्याह एवं कृतवृत्तिर्द्यूतानुकारी सराज्ञा द्यूतकितवेभ्योरक्षितस्तस्मै राज्ञे यथासंप्रतिपन्नमंशं दद्यात् तथा जितद्रव्यमुद्राहयेत् -
बंधग्रहणेनासेधादिना च पराजितसकाशा दुद्धरेत् उद्धृत्य च तद्धनं जेजे जयिते सभिको दद्यात् तथा क्षमी भूत्वा सत्यं वचो विश्वासार्थं द्यूतकारिणां
दद्यात् तदुक्तं नारदेन सभिकः कारये द्यूतं देयं दद्याच्च तत्कृतमिति २०५ यदा पुनः सभिको दापयितुं न शक्नोति तदा राजा दापयेदित्याह प्रसिद्धे

अप्रच्छिन्ने राजाध्यक्षसमन्विते समिकसहिते कितवसमाजे समिकेन च राजभागे दत्ते राजाधूर्त कितवमविप्रतिपन्नं जितं पणं दापयेत् अन्य
 थाप्रच्छिन्ने समिकरहिते अदत्त राजभागे द्यूते जितं पणं जेत्रेन दापयेत् २०६ जयपराजयविप्रतिपत्तौ निर्णयोपायमाह द्यूतव्यवहाराणां द्र
 षारः सभ्यास्त एव कितवा एव राजानि योक्तव्याः तत्र श्रुताध्ययनसंपत्त्यादि निर्णयमो नास्ति साक्षिणश्च द्यूते द्यूतकारा एव कार्यः न तत्र स्त्री बाल
 वृद्ध कितवेत्यादि निषेधोस्ति क्वचित् द्यूतं निषेधं दंडमाह कूटे रक्षादिभिरुपधिना च मतिवंचनहेतुना मणिमंत्रौषधादिना यदीव्यं तितान् अप
 दादिनां कथित्वा राजा स्वराष्ट्रान् निर्वासयेत् नारदेन निर्वासने विशेष उक्तः कूटाक्षदेविनः पापान् राजा राष्ट्राद्विवासयेत् कंठेक्षमालामासज्य

द्रष्टारो व्यवहाराणां साक्षिणश्च त एव हि राजासु चिह्नं निर्वास्याः कूटाक्षोपधिदेविनः २०७ द्यूतमेकमुखं कार्यं तत्स्वरज्ञान
 कारणात् एष एव विधिज्ञेयः प्राणि द्यूते समाह्वये २०८

सत्येषां विनयः स्मृत इति यानि च मनुवचनानि द्यूतनिषेध
 पराणि द्यूतं समाह्वयं चैव यः कुर्यात्कारयित्वा तान्सर्वान्यातयेद्राजा शूद्रांश्च द्विजलिङ्गिन इत्यादीनि तान्यपि कूटाक्षदेवनविषयतया राजाध्यक्ष
 समिकसहित द्यूतविषयतया च योज्यानि २०७ किंच यत्पूर्वोक्तं द्यूतं तदेकमुखं एकं मुखं प्रधानं यस्य द्यूतस्य तत्तथोक्तं कार्यम् राजाध्यक्षा
 धिष्ठितं राजाकारयितव्यमित्यर्थः तत्स्वरज्ञानकारणात् तत्स्वरज्ञानरूपं प्रयोजनं पर्यालोच्य प्रायशश्चौर्याजितधना एव कितवा भवत्यत-
 श्चौरविज्ञानार्थमेकमुखं कार्यम् द्यूतधर्मसमाह्वयेति दिशन्माह ग्लहेशातिकवर्द्धेरित्यादिना यो द्यूतधर्म उक्तः स एव प्राणि द्यूते मल्लमेषमहि

षादिनिर्वर्त्येसमाह्वयसंज्ञकेज्ञातव्यः इति द्यूतसमाह्वयसंज्ञकप्रकरणम् २०८ इदानीं वाक्यारूपं प्रस्तूयते तल्लक्षणं चोक्तं नारदेन
 देशजातिकुलादीनामाक्रोशान्यंगसंयुतम् यद्वचःप्रतिकूलार्थं वाक्यारूपं तदुच्यते देशादीनामाक्रोशान्यंगसंयुतम् उच्चैर्भाषणमाक्रोशो-
 न्यगमवद्यंतदुभययुक्तं यत्प्रतिकूलार्थं मुद्गेगजननार्थं वाक्यं तद्वाक्यारूपं कथ्यते तत्र कलहप्रियाः खलु गौडा इति देशाक्रोशः नितांतं खलु लो-
 लुपाविप्रा इति जात्याक्रोशः क्रूरचरिताननुवैश्वामित्रा इति कुलाक्षेपः आदिग्रहणात्स्वविद्याशिल्पादिनिंदया विद्वशिल्पादिपुरुषाक्षेपो गृह्यते
 तस्य च दंडनारतम्यार्थं निष्ठुरादिभेदेन त्रैविध्यमभिधाय तल्लक्षणं तेनैवोक्तं निष्ठुराश्लीषतीव्रत्याजदपित्रिविधं स्मृतं गौरवानुक्रमान्तस्य
 दंडोपि स्यात्क्रमाद्गुरुः साक्षेपं निष्ठुरं शेषं मश्लीलं न्यंगसंयुतम् पतनीयैरुपाक्रोशैस्तीव्रमाहुर्मनीषिण इति तत्र धिङ्भूरर्वजाल्ममित्यादिसाक्षे

सत्यासत्यान्यथास्तोत्रे न्यूनांगेन्द्रियरोगिणाम् क्षेपं करोति चेदंड्यः पणानर्द्धत्रयोदशान् २०९

पम् अत्र न्यंगमित्यसम्भ्यम् अवद्यं भगिन्यादिगमनम् तद्युक्तमश्लीलं सुरापोसीत्यादिमहापातकाद्याक्रोशैर्युक्तं वचस्तीव्रम् तत्र निष्ठुराक्रो-
 शोसवर्णविषये दंडमाह न्यूनांगाः करचरणादिविकलाः न्यूनेन्द्रियानेत्रश्चोत्रादिरहिताः रोगिणो दुश्चर्मप्रभृतयः तेषां सत्येनासत्येनान्यथा
 स्तोत्रेण च निंदार्थयास्तुत्यायोनेत्रयुगुल एवांध इत्युच्यते तत्सत्यम् यत्र पुनश्चक्षुष्मानेवांध इत्युच्यते तदसत्यं यत्र विकृताकृतिरेव दर्शनी-
 यस्त्वमसीति उच्यते तदन्यथास्तोत्रं एवं विधेः कार्याक्षेपे निर्मलनं करोत्यसौ अर्द्धाधिकत्रयोदशपणान् दंडनीयः काणवाप्यथवाखंजमन्य-
 वापितथाविधं तथ्येनापि ब्रुवन्दाप्योदंडं कार्षापणावरमिति यन्मनुवचनं तदपि दुर्लभं तवर्णविषयम् यदा पुनः पुत्रादयोजामात्रादीन् शपति तदा

शतदंडनीयादितितेनेवोक्तम् मातरं पितरं जायां पितरं च शुरंगुरुम् आक्षारयन् शतदंडाव्यः पंथानं चाददद्गुरोरिति एतच्च सापराधेषु मात्रादिषु गुरु-
षु निरपराधायांच जायायां द्रष्टव्यम् २०९ अश्लीलाक्षेपे दंडमाह त्वदीयां भगिनीं मातरं वा अभिगंतास्मीति शपंतं राजापंचविंशतिकं पणानां
पंचाधिकाविंशतिर्यस्मिन्दंडे सतथोक्तः तदमंदापयेत् २१० एवं समानगुणेषु वर्णेषु दंडमभिधाय विषमगुणेषु दंडं प्रतिपादयितुमाह अधर्मे-
ष्वक्षेपापेक्षयान्यूनवृत्तादिगुणेष्वर्धोदंडः पूर्ववाक्ये पंचविंशतेः प्रकृतत्वात्तदपेक्षया र्द्धः सार्द्धं द्वादशपणात्मको द्रष्टव्यः परमायां सुपुनरविशेषे-
ण द्विगुणः पंचविंशत्यपेक्षयैव पंचाशत्पणात्मको वेदितव्यः तथोक्तमेषु च स्वापेक्षयाधिकश्रुतवृत्तेषु दंडः पंचाशत्पणात्मक एव वर्णानां मूर्द्धावसि

अभिगंतास्मि भगिनीं मातरं वा तवेति ह शपंतंदापयेद्वाजापंचविंशतिकं दमम् २१०
अर्द्धो धमेषु द्विगुणः परस्त्रीषूत्तमेषु च दंडप्रणयनं कार्यं वर्णजात्युत्तराधरैः २११

क्तादीनांच परस्परक्षेपे दंडकल्पनामाह वर्णा ब्राह्मणादयः जातयो मूर्द्धावसिक्तायाः वर्णाश्च जातयश्च वर्णजातयः उत्तराश्च
अधराश्च उत्तराधराः वर्णजातयश्च ते उत्तराधराश्च वर्णजात्युत्तराधराः तैः वर्णजात्युत्तराधरैः परस्परमाक्षेपे क्रियमाणे दंड-
स्य प्रणयनं प्रकर्षेण नयनमूहनं वेदितव्यम् तच्च दंडकल्पनमुत्तराधरैरिति विशेषोपादानादुत्तराधराणां वापेक्षयैव कर्तव्यमित्य-
वगम्यते यथा मूर्द्धावसिक्तब्राह्मणादीनां क्षत्रियादुत्तराधराणां क्षत्रियाक्षेपनिमित्तात्पंचाशत्पणदंडात्किंचिदधिकं
पंचसप्तत्यात्मकं दंडमर्हति क्षत्रियोपितमा कुश्य ब्राह्मणाक्षेपनिमित्ताच्छतदंडादूनं पंचसप्ततिमेव दंडमर्हति मूर्द्धावसि

क्तोपितावाक्कुश्यत मेवदंडमर्हति मूर्द्धावसिक्तांबष्ठयोः परस्परक्षेपे ब्राह्मणक्षत्रिययोः परस्परक्रोशनिमित्तको यथाक्रमेण
दंडो वेदितव्यो एवमन्यत्राप्युहनीयम् २११ एवं सर्ववर्णविषये दंडमभिधाय वर्णानामेव प्रातिलोमानुलोमापेक्षे दंडमाह अपवादाअधि
क्षेपाः प्रातिलोम्येनापवादास्तेषु ब्राह्मणाक्रोशकारिणोः क्षत्रियवैश्ययोश्च यथाक्रमेण पूर्ववाक्यात् द्विगुणपदोपात्तपंचाशत्पणापेक्षायाद्विगुणाः श
तपणाः त्रिगुणाः सार्द्धशतपणादंडावेदितव्याः शूद्रस्य ब्राह्मणाक्रोशे ताडनं जिह्वाच्छेदनं वा भवति यथाहमनुः शतं ब्राह्मणमाक्नुष्यक्षत्रियो दंड
मर्हति वैश्यो ध्वर्द्धशतं देवा शूद्रस्तु वधमर्हतीति विट् शूद्रयोरपि क्षत्रियादनंतरैकांतयोस्तुल्यन्यायतया शतं मध्यर्द्धशतं च यथाक्रमेण क्षत्रियाक्रो
शे वेदितव्यम् शूद्रस्य वैश्याक्रोशे शतं आनुलोम्येन तु वर्णानां क्षत्रियविट् शूद्राणां ब्राह्मणेनाक्रोशे कृते तस्माद्ब्राह्मणाक्रोशनिमित्ताच्छतपरिमि

प्रातिलोम्यापवादेषु द्विगुणत्रिगुणादमाः वर्णानामानुलोम्येन तस्मादर्द्धार्द्धहानितः २१२

ताक्षत्रियदंडात्प्रतिवर्णमर्द्धस्यार्द्धस्य हानिं कृत्वा वशिष्टं पंचाशत् च विंशति सार्द्धद्वादशपणात्मकं यथाक्रमं ब्राह्मणो दंडनीयः तदुक्तं मनुना पंचा
शद्ब्राह्मणो दंड्यः क्षत्रियस्याभिर्शंसने वैश्यः स्यादर्द्धपंचाशच्छूद्रेद्वादशकोदमइति क्षत्रियेण वैश्ये शूद्रे वाक्कुषेयथाक्रमं पंचाशत् च विंशतिको
दमो वैश्यस्य च शूद्राक्रोशे पंचाशदित्यूहनीयम् ब्राह्मणराजन्ये वक्षत्रियवैश्ययोरिति गौतमस्मरणात् विट् शूद्रयोरेवमेव स्वजातिं प्रतितत्त्वत
इति मनुस्मरणाच्च २१२ पुनर्निष्ठुराक्षेपमधिकृत्वा ह बाह्यादीनां प्रत्येकविनाशो वाचिके वाचा प्रतिपादिते तव बाहुं छिनत्वात्येवं रूपे च
शत्यः शतपरिमितो दंडो वेदितव्यः पादनासादिषु आदिग्रहणास्त्रिगादिषु वाचिके विनाशो तदर्थकः तस्य शतस्यार्द्धतदर्थं तद्यस्यास्त्यस्यो तद-

द्विकः पञ्चाशत्पणिकोदंडो वेदितव्यः २१३ किंच यः पुनर्जरादिनाक्षीणशक्तिस्तद्वाह्याद्यंगभंगं करोमीत्येवं शपत्यसौ दशपणान्दंडनी
यः यः पुनः समर्थः क्षीणशक्तिं पूर्ववदाक्षिपन्नसो पूर्वोक्तशतादिदंडोत्तरकालं तस्याशक्तस्य क्षेमार्थं प्रतिभुवंदापनीयः २१४ तीव्राक्रोशेदं
डमाह पातित्यहेतुभिर्ब्रह्महत्यादिभिर्वर्णिनामाक्षेपे मध्यमसाहसोदंडः उपपातकसंयुक्ते पुनर्गोघ्नस्त्वमसीत्येवमादिरूपेक्षेपे प्रथमसाहसं दं
डनीयः २१५ किंच त्रैविद्यावेदत्रयसंपन्नास्तेषां राज्ञां देवानां च क्षेपे उत्तमसाहसोदंडः ये पुनर्ब्राह्मणमूर्द्धावसिक्तादिजातीनां पूगाः संघा-
स्तेषां आक्षेपे मध्यमसाहसोदंडः ग्रामदेशयोः प्रत्येकमाक्षेपे प्रथमसाहसोदंडो वेदितव्यः इति वाक्यारूढ्येनामविवादप्रकरणम् २१६ दंड

बाहुग्रीवो नेत्रसक्थिविनाशो वाचिकेदम्ः शत्यस्तद्विकः पादनासाकर्णकरादिषु २१३ अशक्तस्तु वदन्ते
वंदंडनीयः पणान्दश तथाशक्तः प्रतिभुवंदाप्यः क्षेमाय तस्य तु २१४ पतनीयकृते क्षेपे दंडो मध्यमसाहसः
उपपातकयुक्ते तु दाप्यः प्रथमसाहसम् २१५ त्रैविद्यनृपदेवानां क्षेपे उत्तमसाहसः मध्यमो जातिपूगानां प्रथमो
ग्रामदेशयोः २१६ पारूष्यं नाम संप्रति प्रस्तूयते तत्स्वरूपं च नारदेनोक्तम् परगान्त्रेष्वपि द्रोहो हस्तपादायुधादिभिः अस्मादिभिश्चो

पघातो दंडपारूष्यमुच्यते इति परगान्त्रेषु स्थावरजंगमात्मकद्रव्येषु हस्तपादायुधैरादिग्रहणाद्वादिभिर्योऽपि द्रोहो हि स नंदुः रवोत्पादनं तथा
अस्मना आदिग्रहणाद्रजःपंकपुरीषाद्यैश्च उपघातः संस्पर्शनरूपमनंदुः रवोत्पादनं तदुभयं दंडपारूष्यं दंड्यते नेनेति दंडो हस्तेन यत्पारू-
ष्यं विरुद्धाचरणं जंगमादेर्द्रव्यस्य तदंडपारूष्यं तस्य त्ववगूरणादिकरणभेदेन त्रैविध्यमभिधाय हीनमध्यमोत्तमद्रव्यरूपकर्म त्रैविध्यात् पु

नस्त्रे विध्यंते नैवोक्तं तस्यापि दृष्टं त्रैविध्यं हीनमध्योत्तमक्रमात् अवगोरणानिः संगपातनक्षतदर्शनेः हीनमध्योत्तमानां तु द्रव्याणां स
मतिक्रमात् त्रीण्येव साहसान्याहुस्तत्र कंटकशोधन इति निः संगपातनं निः शंकप्रहरणं त्रीण्येव साहसानि त्रिप्रकाराण्येव साहसात्कृतानि
दंडपारुष्याणीत्यर्थः तथा वा दंडपारुष्ययोरुभयोरपि द्वयोः प्रवृत्तकलहयोर्मध्ये यः क्षमते तस्य न केवलं दंडाभावः किंतु पूज्यत एव तथा पूर्वक
लहे प्रवृत्तस्य दंडगुरुत्वम् कलहे च बद्धवैरानुसंधातुरेव दंडभाक्त्वं तथा द्वयोरपराधविशेषपरिज्ञाने दंडः समः तथा श्वपचादिभिरार्याणां
मपराधोक्ते सज्जना एव दंडदापनेऽधिकारिणस्तेषामशक्यत्वे तान् राजाघातयेदेव नार्थं गृणहीयादित्येवं पंचप्रकारा विधयस्ते नैवोक्ताः
विधिः पंचविधस्तूक्त एतयोर्भयोरपि पारुष्ये सति संरंभा दुत्पन्ने कुहयोर्द्वयोः समान्यतेयः क्षमते दंडभाग्योतिवर्तते पूर्वमाक्षारयेद्यस्तु-

असाक्षिकहतेचिन्हैर्युक्तिभिश्चागमेन च द्रष्टव्यो व्यवहारस्तु कूटचिन्हकृतो भयात् २१७

नियतं स्यात्स दोषभाक् पश्चाद्यः सोप्यसत्कारी पूर्वतु विनयो गुरुः द्वयोरापन्नयोस्तुल्यमनुबध्नाति यः पुनः स तयोर्दंडमाप्नोति पूर्वो वा यदि
चेत्तरः पारुष्यदोषावृत्तयोर्युगपत्संप्रवृत्तयोः विशेषश्चेन्न लक्ष्येत विनयः स्यात्समस्तयोः श्वपाकपंडचंडालव्यंगेषु वधवृत्तिषु हस्तिपत्रात्य
दासेषु गुर्वाचार्या तगेषु च मर्यादातिक्रमे सद्यो घात एवानुशासनम् यमेव ह्यतिवर्तेरन्नेते संतंज ननृषु स एवं विनयं कुर्यान्न तद्विनयभाद्रूपः
मलात्घते मनुष्याणां धनमेषां मलात्मकम् अतस्तान्घातयेद्राजानार्थं दंडेन दंडयेदिति १६ एवं भूतदंडपारुष्यनिर्णयपूर्वकत्वाद् दंडप्रणयनस्य
तत्स्वरूपसंदेहे निर्णयहेतुमाह यदा कश्चिद्रहस्यहमनेन हत इति राज्ञो निवेदयति तदा चिन्हैर्वर्णादिस्वरूपगतेर्लिङ्गैर्युक्त्या कारणप्रयोजनप

र्यालोचनात्मिकया आगमेन जनप्रवादेन च शब्दादिव्येन वा कूटचिन्हकृतसंभावनाभयात्परीक्षाकार्या २१७ एवंनिश्चिते साधनविशेषेण दंड
विशेषमाह भस्मनापंकेन रेणुना वायः परं स्पर्शयत्यसौ दशपणं दंडं दाप्यः अमेध्यमिति अश्रुश्लेष्मनखकेशकर्णविट्दूषिकाशुक्तोच्छिष्टादिकंच
गृह्यते पाष्णिः पादस्य पश्चिमो भागः निष्ठूतं मुखनिःसारितं जलं तैः स्पर्शनं ततः पूर्वा दशपणात् द्विगुणो विंशतिपणो दंडो वेदितव्यः पुरीषादि-
स्पर्शने पुनः कात्यायनेन विशेष उक्तः छर्दिमूत्रपुरीषाद्यैरापायः स चतुर्गुणः षड्गुणः कायमध्ये स्यान्मूर्ध्नित्वष्टगुणः स्मृत इति आद्यग्रहणाद् दशांशु
क्रासृज्जानो गृह्यते एवं भूतः पूर्वोक्तो दंडः सर्ववर्णविषये द्रष्टव्यः परभार्यासु चा विशेषेण तथोक्तमेषु स्वापेक्षया अधिकश्रुतवृत्तेषु पूर्वोक्ता दश

भस्मपंकरजस्पर्शो दंडो दशपणः स्मृतः अमेध्यपाष्णिनिष्ठूतस्पर्शने द्विगुणः स्मृतः २१८
समेष्वेवं परस्त्रीषु द्विगुणस्तूतमेषु च हीनेष्वर्द्धमोमोहमदादिभिरदंडनम् २१९

पणाद्विंशतिपणाच्च दंडाद्विगुणो दंडो वेदितव्यः हीनेषु स्वापेक्षयान्यूनश्रुतादिषु पूर्वोक्तस्यार्द्धदमः पंचपणो दशपणश्च वेदितव्यः मोहश्चिन्नवैकल्यं
मदोमद्यपानजन्यो वस्थाविशेषः आदिग्रहणाद्ग्राहवैशादिकं एते र्युक्तेन भस्मादिस्पर्शने कृते पि दंडो न कर्तव्यः २१८ २१९ प्रातिलोम्यापराधे दं
डमाह ब्राह्मणानां पीडाकरमब्राह्मणस्याक्षत्रियादेर्यदंगं करचरणादिकं तच्छेत्तव्यम् क्षत्रियवैश्ययोरपि पीडां कुर्वतः शूद्रस्यांगच्छेदनमेव येन केन
चिदंगेन हिंस्याच्छ्रेयां समंत्यजः छेत्तव्यं तत्तदेवा स्य तन्मनोरनुशासनमिति द्विजातिमात्रस्यापराधे शूद्रस्यांगच्छेदविधानाद्वैश्यस्यापि क्षत्रिया
पकारिणो यमेव दंडस्तुल्यन्यायत्वात् उद्गूर्णे वधार्थमुद्यतेशस्त्रादिके प्रथममाह सो वेदितव्यः शूद्रस्य पुनरुद्गूर्णे पिहस्तादिच्छेदनमेव पाणिमु

द्यम्यदंडं वा पाणिच्छेदनमर्हतीति मनुस्मरणात् उद्गोरणार्थं शस्त्रादिस्पर्शने तु तदर्द्धिकः प्रथमसाहसोदंडो वेदितव्यः अस्मादिसंस्पर्शेषु
नः क्षत्रियवैश्ययोः प्रातिलोम्यापवादेषु द्विगुणं त्रिगुणोदमइति वाक्यारुष्यन्यायेन कल्प्यम् शूद्रस्य तत्रापि हस्तच्छेद एव अवनिष्ठीवतो दर्पाहावे
ष्टोच्छेदयेत्तृपः अवमूत्रयतो मेढ्रमवशर्द्धयतो गुदमिति मनुस्मरणात् २२० एवं प्रातिलोम्यापराधोदंडमभिधाय पुनः सजातिमधिकृत्याह हस्ते
पादे वा ताडनार्थमुद्गूर्णे यथाक्रमं दशपणो विंशतिपणश्च दंडो वेदितव्यः परस्परवधार्थं शस्त्रे उद्गूर्णे सर्वेषां वर्णिनां मध्यमसाहसोदंडः २२१

विप्रपीडाकरं छेद्यमंगमब्राह्मणस्य तु उद्गूर्णे प्रथमोदंडः संस्पर्शे तु तदर्द्धिकः २२० उद्गूर्णे हस्तपादे तु दशविंश
तिकोदमौ परस्परं तु सर्वेषां शस्त्रे मध्यमसाहसः २२१ पादकेशांशुककरोलुचनेषु पणान्दश पीडाकषांशुकावे
ष्टपादाध्यासे शतदमः २२२ शोणितेन विनादुःखं कुर्वन्काष्ठादिभिर्नरः द्वात्रिंशत्तपणान्दंडो द्विगुणं दर्शने सृजः २२३

किंच पादकेशवस्त्रकराणामन्यतमंगृहीत्वा यउलुंचति झटित्वा कर्षयति असौ दशपणंदंड्यः पीडाचकर्षश्च अंशुकावेष्टश्च पादाध्यासश्च पीडाक
षांशुकावेष्टपादाध्यासंतस्मिन् समुचितं शतंदंड्यः एतदुक्तमवति अंशुकेनावेष्ट्य गाढमापीड्याकृष्य च यः पादेन घट्टयति तं शतं पणान्दमयेदिति
२२२ किंच यः पुनः शोणितं यथानदृश्यते तथामृदुताडनं काष्ठलोष्टादिभिः करोत्यसौ द्वात्रिंशत्तपणान्दंड्यः यदा पुनः गाढताडनेन लोहितं दृश्य
ते तदा द्वात्रिंशतो द्विगुणं चतुःषष्टिपणान्दंडनीयः त्वङ्मांसास्थिविभेदे पुनर्विशेषो मनुना दर्शितः त्वग्भेदकः शतंदंड्यो लोहितस्य च दर्शकः
मांसभेदाच्च षण्तिष्कान्प्रवास्य स्त्वस्थिभेदक इति २२३

किंच करपाददंतस्य प्रत्येकं भंगे कर्णानां सस्य च प्रत्येकं छेदने रूढ व्रणस्योद्भेदने मृतकल्पो यथा भवति तथा ह तेताडिते मध्यमसाहसो वेदितव्यः
 अनुबन्धादिना विषयस्य साम्यमत्रापादनीयम् २२४ किंच गमनभोजनभाषणनिरोधेनेत्रस्य आदिग्रहणाज्जिह्वायाश्च प्रतिभेदने कंधराग्रीवा बाहुः
 प्रसिद्धः सक्थि ऊरूस्तेषां प्रत्येकं भजने मध्यमसाहसो दंडः २२५ अपिच यदा पुनर्बहवो मीलिता एकस्यां गभंगादिकं कुर्वन्ति तदा यस्मिन् य
 स्मिन् अपराधे यो यो दंडोक्तस्तत्तस्माद् द्विगुणो दंडः प्रत्येकं वेदितव्यः अतिचूरत्वात्तेषां प्रातिलोम्यानुलोम्यापराधयोरप्येतस्यैव सवर्णविष-
 योभिहितस्य दंडजातस्य वाक्या रूढोक्तक्रमेण हानिं वृद्धिं च कल्पयेत् वाक्यारूढ्ये च एवोक्तः प्रातिलोम्यानुलोमतः स एव दंडोपा रूढ्ये दाप्योरा

करपाददंतो भंगे छेदने कर्णानां सयोः मध्यो दंडो व्रणोद्भेदे मृतकल्पहते तथा २२४ चेष्टाभोजनवागोर्धेनेत्रादि
 प्रतिभेदने कंधराबाहु सक्थ्या च भंगे मध्यमसाहसः २२५ एकं प्रतां बहूनां च यथोक्ता द्विगुणो दमः कलहापह
 तंदेयं दंडश्च द्विगुणस्ततः २२६ दुःखमुत्पादयेद्यस्तु ससमुत्थानजं व्ययम् दाप्यो दंडं च यो यस्मिन् कलहे समुदाह
 तः २२७ अभिघाते तथा छेदे भेदे कुड्यावपातने पणान्दाप्यः पंचदशविंशतिं तद्व्ययं तथा २२८ ज्ञायथाक्रममिति स्मरणात्

कलहे वर्तमाने यद्येनापहृतं तत्तेन प्रत्यर्पणीयं अपहृतद्रव्या द्विगुणश्चापहारनिमित्तो दंडो देयः २२६ यो यस्य ताडनादुःखमुत्पादयेत् स त-
 स्य व्रणरोपणादौ औषधार्थं पथ्यार्थं च यो व्ययः क्रियते तदद्यात् समुत्थानं व्रणरोपणं यस्मिन् कलहे यो दंडस्तं च दद्यान्न समुत्थानजं व्ययमात्रं
 २२७ परगात्राभिद्रोहे दंडमुक्त्वा नंतरं बहिरंगार्थं नाशो दंडमाह सुदूरादिना कुड्यस्याभिघाते विदारणो द्विधा करणे च यथाक्रमं पंच प

णोदशपणोविंशतिपणश्चदंडोवेदितव्यः अवपातनेपुनः कुड्यस्येतेत्रयोदंडाः समन्विताग्राह्याः पुनः संपादनार्थंचधनंस्वामिनेदद्यात् २२८
अपिच परगृहेदुःखजनकंकटकादिद्रव्यंक्षिपन्षोडशपणान्दंड्यः प्राणहरणंपुनर्विषक्षुजंगादिकंप्रक्षिपन्मध्यमसाहसंदंड्यः २२९ प
श्वभिद्रोहेदंडमाह क्षुद्राणांपशूनांअजाविहरिणप्रायाणांताडनेदुःखोत्पादने असृक्स्त्रावणेशारवांगच्छेदने शारवाशब्देनचात्रप्राणसं-
चाररहितंशृंगादिकंलक्ष्यते अंगानिकरचरणप्रभृतीनि शारवाचांगंचशारवांगं तस्यछेदनेद्विपणप्रभृतिर्दंडः द्वौपणौयस्यदंडस्यसद्विप
णः द्विपणः प्रभृतिरादिर्यस्यदंडगणस्यासौद्विपणप्रभृतिः सचदंडगणोद्विपणश्चतुः पणः षट्पणोष्टपणइत्येवंरूपो नपुनर्द्विपणस्त्रिपण

दुःखोत्पादिगृहेद्रव्यंक्षिपन्प्राणहरंतथा षोडशाद्यः पणान्द्राष्टोद्वितीयोमध्यमंदमम् २२९
दुःखेचशोणितोत्पादेशारवांगच्छेदनेतथा दंडः क्षुद्रपशूनांतुद्विपणप्रभृतिः क्रमात् २३०
लिंगस्यछेदनेमृत्योर्मध्यमोमूल्यमेवच महापशूनामेतेषुस्थानेषुद्विगुणोदमः २३१

श्चतुःपणःपंचपणइति कथमितिचेदुच्यते अपराधपरत्यात्तावत्प्रथमदंडाद्गुरुतरमुपरितनदंडत्रयमवगम्यते तत्रचाश्रुतत्रित्वादिसं-
ख्याश्रयणाद्गुरुश्रुतद्विसंख्यायाएवास्यासाश्रयणेन गुरुत्वसंपादनमितिनिर्वाच्यम् २३० किंच तेषांक्षुद्रपशूनांलिंगच्छेदनेमरणेच
मध्यमसाहसोदंडः स्वामिनेचमूल्यंदद्यात् महापशूनांपुनर्गौगजवाजिप्रभृतीनामेतेषुस्थानेषुताडनलोहितस्त्रावणादिनिमित्तेषु
पूर्वोक्तादंडाद्विगुणोदंडोवेदितव्यः २३१

स्थावराभिद्रोहे दंडमाह प्ररोहा अंकुरास्तद्वत्यः शारवाः प्ररोहिण्यः याश्छिन्नाः पुनरुत्थाः प्रतिकांडं प्ररोहंतिताः शारवा येषां वटादीनां ते प्ररोहि
शाखिनः तेषां शारवा छेदने यतो मूलशारवानिर्गच्छंति सस्कंधस्तस्य छेदने समूलवृक्षछेदने च यथाक्रमं विंशतिपणान् दंडादारभ्य पूर्वस्मादु
त्तरोत्तरदंडो द्विगुणः एतदुक्तं भवति विंशतिपणश्चत्वारिंशत्पणोऽशीतिपण इत्येवं त्रयोदंडायथाक्रमं शारवा छेदनादिष्वपराधेषु भवन्तीति अ
प्ररोहिशाखिनामप्युपजीव्यद्रुमाणामाम्रादीनां पूर्वोक्तेषु स्थानेषु पूर्वोक्ता एव दंडाः अनुपजीव्या प्ररोहिशाखिषु पुनर्दक्षेषु कल्प्यम् २३२
वृक्षविशेषान्प्रत्याह चैत्यादिषु जातानां वृक्षाणां शारवा छेदनादिषु पूर्वोक्ता दंडा द्विगुणः विश्रुते च पिप्पलपलाशादिके द्विगुणो दंडः २३३ गु

प्ररोहिशाखिनां शारवास्कंधसर्वविदारणो उपजीव्यद्रुमाणान्च विंशते द्विगुणो दमः २३२
चैत्यश्मशानसीमासु पुण्यस्थानेषु सरालये जातद्रुमाणो द्विगुणो दमो वृक्षेषु विश्रुते २३३
गुल्मगुच्छक्षुपलताप्रतानोषधिवीरुधाम् पूर्वस्मृता दूर्ध्वदंडः स्थानेषु कर्तव्ये २३४

ल्मादीन्प्रत्याह गुल्मा अनतिदीर्घनिबिडलतामालत्यादयः गुच्छा अवल्लीरूपा असरलप्रायाः कुरंदकादयः क्षुपाः करवीरादयः सरलप्रायाः ल
तादीर्घयायिन्यो द्राक्षातिमुक्ता प्रभृतयः प्रतानाः कांडप्ररोहरहिताः सरलयायिन्यः सारिवा प्रभृतयः औषध्यः फलपाकावसानाः शालिप्रभृ
तयः वीरुधः छिन्ना अपिया विविधं प्ररोहंति गुडूची प्रभृतयः एतेषां पूर्वोक्तेषु स्थानेषु विकर्तने छेदने पूर्वोक्ता दंडा दूर्ध्वदंडो वेदितव्यः इति दंड
पारुष्यप्रकरणम् २३४ संप्रतिसाहसं नाम विवादपदं व्याचिरव्यासुस्तल्लक्षणं तावदाह सामान्यस्य साधारणस्य यथेष्टविनियोगानर्हत्वा-

विशेषेण परकीयस्य वा द्रव्यस्यापहरणं साहसं कुतः प्रसभहरणात् प्रसत्त्यहरणाद्बलावष्टंभेन हरणादितियावत् एतदुक्तं भवति राजदंडं
जनाक्रोशं वोल्लंघ्य राजपुरुषेतरजनसमक्षं यत्किंचिन्मारणपरदारप्रकर्षणादिकं क्रियते तत्सर्वं साहसमिति साहसं लक्षणम् अतः साधा-
रणधनपरधनयोर्हरणस्यापि बलावष्टंभेन क्रियमाणत्वात् साहसत्वमिति नारदेनापि साहसस्य स्वरूपं विवृतम् सहसा क्रियते कर्म य-
त्किंचिद्बलदर्पितैः तत्साहसमिति प्रोक्तं सहो बलमिहोच्यते इति तदिदं साहसं चौर्यवाग्दंडपाकष्यस्त्रीसंग्रहणेषु व्यासक्तमपि बलदर्पावष्टंभोपाधितो-
भिद्यते इति दंडातिरेकार्थं पृथगभिधानम् तस्य च दंडवैचित्र्यप्रतिपादनार्थं प्रथमादिभेदेन त्रैविध्यमभिधाय तल्लक्षणं तेनैव विवृतं तत्पुनस्त्रिविधं
ज्ञेयं प्रथमं मध्यमं तथा उत्तमं चेति शास्त्रेषु तस्योक्तं लक्षणं पृथक् फलमूलोदकादीनां क्षेत्रोपकरणस्य च भंगाक्षेपोपमर्दाद्यैः प्रथमं साहसं स्मृतं

सामान्यद्रव्यप्रसभहरणात् साहसं स्मृतम् तन्मूल्याद्दिगुणोदंडो निहवेतु चतुर्गुणः २३५

वासः पथ्यन्तपानानां गृहोपकरणस्य च एतेनैव प्रकारेण मध्यमं साहसं स्मृतम् व्यापादो विषशस्त्राद्यैः परदाराभिर्मर्शनिम् प्राणोपरोधियच्चान्यदु-
क्तमुत्तमसाहसम् तस्य दंडः क्रियाक्षेपः प्रथमस्य शतावरः मध्यमस्य तु शास्त्रज्ञैर्दृष्टः पंचशतावरः उत्तमसाहसे दंडः सहस्रावर इष्यते वधः स-
र्वस्वहरणं पुरान्निर्वासनां कने तदंगच्छेद इत्युक्तो दंड उत्तमसाहसे इति वधादयश्चापराधतारतम्यादुत्तमसाहसे समस्ताव्यस्तावायोज्याः तत्र पर-
द्रव्यापहरणरूपे साहसे दंडमाह तस्यापहृतद्रव्यस्य मूल्यात्तद्दिगुणोदंडः यः पुनः साहसं कृतवानाहमकार्षमिति निन्दुते तस्य मूल्याच्चतुर्गुणोदंडो
भवति एतस्मादेव विशेषदंडविधानात् प्रथमसाहसादिसामान्यदंडविधानमपहारव्यतिरिक्तविषयगम्यते २३५

साहसस्यप्रयोजयितारंप्रत्याह यस्तुसाहसंकुर्वित्येवमुक्त्वाकारयत्यसौसाहसिकदंडात् द्विगुणंदंडंदाप्यः यः पुनरहंतुभ्यंधनंदास्यामित्वं-
कुर्वित्येवमुक्त्वासाहसंकारयति सचतुर्गुणंदंडंदाप्योनुबंधातिशयात् २३६ साहसिकविशेषंप्रत्याह अर्घ्यस्यार्घ्याहस्याचार्यादेराक्षेपमा-
ज्ञातिक्रमचयः करोति यश्चफ्रातृभार्याताडयति तथासंदिष्टस्यप्रतिश्रुतस्यार्थस्याप्रदाता यश्चमुद्रितंगृहमुद्घाटयति तथास्वगृहक्षेत्रादिसं-
सक्तगृहक्षेत्रादिस्वामिनांकुलिकानांस्वकुलोद्भवानांआदिग्रहणात् स्वग्राम्यस्वदेशीयानांचयोपकर्ताते सर्वेपंचाशत्पणपरिमितेनदंडेनदंड-
नीयाः २३७ २३८ किंचनियोगंविनायः स्वेच्छयाविधवांगच्छति चौरादिभयाकुलैर्विक्रुष्टेयः शक्तोपिनाभिधावति यश्चवृथा

यः साहसंकारयतिसदाप्योद्विगुणंदमम् यश्चैवमुक्त्वाहंदाताकारयेत्सचतुर्गुणम् २३६ अर्घ्याक्रोशातिक्रमकृद्भार्तृ-
भार्याप्रहारदः संदिष्टस्याप्रदाताचसमुद्रगृहभेदकृत् ३७ सामंतकुलिकादीनामपकारस्यकारकः पंचाशत्पणिको-
दंडुएषामिति विनिश्चयः २३८ स्वच्छंदविधवागामीविक्रुष्टेनाभिधावकः अकारणोचविक्रोष्टाचंडालश्चोत्तमान्स्पृशेत् २३९

क्रोशंकरोति यश्चंडालोब्राह्मणादीन्स्पृशति यश्चशूद्रप्रव्रजितान् दिगंबरादीन्दैवेपित्र्येचकर्मणिभोजयति यश्चायुक्तंमातरंग्रहीष्यामीत्येवंशपथं-
करोति तथाअयोग्यएवशूद्रादिर्योग्यकर्माध्ययनादिकरोति वृषोबलीवर्दः क्षुद्रपशवोजादयस्तेषांपुंस्त्वस्यप्रजननशक्तेर्विनाशकः वृक्षक्षुद्रपशू-
नामितिपाहेहिंग्वाद्यौषधप्रयोगेणवृक्षादेः फलप्रसूनानांपातयितासाधारणमपलपति साधारणद्रव्यस्यवंचकः दासीगर्भस्यपातयिताच ये-
चपित्रादयोपतिताएवसंतोन्योन्यंत्यजंति तेसर्वेप्रत्येकंपणशतंदंडार्हाभवन्ति इति साहसप्रकरणम् २३९ ६२ ६३

या.सू.
९६

२४० २४१ २४२ साहसप्रसंगात्तत्सदृशापराधेषु नेजकादीनां दंडमाह नेजको वस्त्रस्य धावकः स यदि निर्णेजनार्थं समर्पितानि वासां
सि स्वयमाच्छादयति तदा सोपणत्रयं दंड्यः यः पुनस्तानि विक्रीणीते अवक्रयं वा एतावत्कालमुपभोगार्थं वस्त्रं दीयते मत्स्यमेतावद्धनं दे
यमित्येवं पादकेन यो ददाति आधित्वं वा नयति स्वसुहृद्भ्यो वा चितं वा ददात्यसौ प्रत्यपराधे दशपणान्दंडनीयः तानि च वस्त्राणि श्लक्ष्मशाल्म
लीफलके क्षालनीयानि नपाषाणे न च व्यत्यसनीयानि न च स्वगृहे वा सचितव्यानि इतरथा दंडः शाल्मले फलके श्लक्ष्णे निज्या द्वासां सि
नेजकः न च वासां सि वा सोभिर्निर्हरेन्न च वासयेदिति मनुस्मरणात् यदा पुनस्तानि प्रमादान्नाशयति तदानारदेनोक्तं द्रष्टव्यम् मूल्याष्टभागे

शूद्रप्रजितानां च देवेषु च भोजकः अयुक्तं शपथं कुर्वन्तयोग्यो योग्यकर्मकृत् २४० वृषक्षुद्रपशूनां च
पूस्त्वस्य प्रतिघातकृत् साधारणस्यापलापी दासीगर्भविनाशकृत् २४१ पितापुत्रस्वसृज्जातृदपत्याचार्यशिष्य
काः एषामपतितान्योन्यत्यागी च शतदंडभाक् २४२ वसानस्त्रीन्यणान्दंड्यो नेजकस्तु परांशुकम् विक्रयावक्र
याधानयाचितेषु पणान्दश २४३

हीयेत सकृद्धौ तस्य वाससः द्विः पादस्त्रिस्तृतीयांशश्च तुद्धौ तेर्द्धमेव च अर्द्धस्यात्तु परतः पा
दांशापचयः क्रमात् यावत्क्षीणदशं जीर्णं जीर्णस्यानियमः क्षय इति अष्टपणक्रीतस्य सकृद्धौ तस्य वस्त्रस्य नाशितस्याष्टमभागेन पणं मूल्यं दे
यम् द्विद्धौ तस्य तु पादौ न त्रिद्धौ तस्य पुनस्तृतीयांशः शून्यम् चतुद्धौ तस्यार्द्धपणचतुष्टयं देयम् ततः परंप्रति निर्णेजनमवशिष्टं मूल्यं पादाद्याप
च येन देयं यावज्जीर्णं जीर्णस्य पुनर्नाशितस्येच्छातो मूल्यदानकल्पनम् २४३

मि. व्य.
२

९६

पितापुत्रयोः कलहे यः साक्ष्यमंगीकरोति न पुनः कलहं निवारयति असौ पणत्रयं दंड्यः यश्चतयोः सपणविवादे तद्दाने प्रतिभूर्भवत्यसौ चकारात्त
योर्यः कलहं वर्द्धयति सोऽपि त्रिपणादष्टगुणं चतुर्विंशतिपणान्दंडनीयः दंपत्यादिष्वयमेव दंडो नुसरणीयः २४४ तुला तोलनदंडः शासनं
पूर्वोक्तं मानं प्रस्थद्रोणादि नाणकमुद्रादिचिह्नितं द्रुमनिष्कादि एतेषां यः कूटकृत् देशप्रसिद्धपरिमाणादन्यथान्यूनत्वमाधिक्यं वा द्रुमा-
देरव्यवहारिकमुद्रात्वं वा ताम्रादिगर्भत्वं वा करोति यश्चतैः कूटैर्जानन्नपि व्यवहरति तावुभौ प्रत्येकमुत्तमसाहसं दंडनीयौ २४५ नाणक
परीक्षिणं प्रत्याह यः पुनर्नाणकपरीक्षीताम्रादिगर्भमेव द्रुमादिकं सम्यगिति ब्रूते सम्यंच वा कूटकमिति असावुत्तमसाहसं दंड्यः २४६

पितापुत्रविरोधेतु साक्षिणां त्रिपणोदमः अंतरे चतयोर्यः स्यात्तस्याप्यष्टगुणोदमः २४४ तुलाशासनमानानां कूटक
नाणकस्य च एभिश्च व्यवहर्ता यः सदाप्योदममुत्तमम् २४५ अकूटकूटकं ब्रूते कूटं यश्चाप्यकूटकम् स नाणकपरीक्षीतु
दाप्युत्तमसाहसम् २४६ भिषज्भिश्चाचरन्दंड्यस्तिर्यक्षुप्रथमं दमम् मानुषे मध्ये मराजपुरुषेषु उत्तमं दमम् २४७ अवध्यं य
श्च बध्नाति बद्धं यश्च प्रमुंचति अप्राप्तव्यवहारं च सदाप्योदममुत्तमम् २४८ चिकित्सकं प्रत्याह यः पुनर्भिषज्भिश्चा आयुर्वेदानभिज्ञ एव
जीवनार्थं चिकित्सितज्ञो ह्यमिति तिर्यङ्मनुष्यराजपुरुषेषु चिकित्सा माचरत्यसौ यथाक्रमेण प्रथममध्यमोत्तमसाहसान्दंडनीयः तत्रापि तिर्यगादिषु
मूल्यविशेषेण राजप्रत्यासत्तिविशेषेण दंडस्य लघुगुरुभावः कल्पनीयः २४७ यः पुनर्बध्नानातर्हमनपराधिनं राजा ज्ञया विना बध्नाति यश्च
बद्धं व्यवहारार्थमाहूतं अनिर्वृत्तव्यवहारं चोत्सृजत्यसौ उत्तमसाहसं दाप्यः २४८

यः पुनर्वणिक् द्वीहिकापासादेः पण्यस्याष्टममंशं कूटमानेन कूटतुल्या अन्यथा वा परिहरति असौ पणानां द्विशतं दंडनीयः अपहृतस्य द्रव्यस्य पुन
रुद्धो हानौ च दंडस्यापि वृद्धिहानी कल्प्ये २४९ भेषजमौषधद्रव्यं स्नेहो घृतादिः गंधद्रव्यमुशीरादि आदिशब्दाद्धिं गुमरीचादि एतेष्वसारं द्रव्यं
विक्रयार्थं मिश्रयतः षोडशपणो दंडः २५० किंच न विद्यते बहुमूल्या जातिर्यस्मिन्मृच्चर्मदि के तदजाति तस्मिन् जातिकरणे विक्रयार्थं गं
धवर्णरसांतरसंचारेण बहुमूल्यजातीयसादृश्यसंपादनेन यथा मल्लिकामोदसंचारेण मृत्तिकायां सुगंधामलकमिति मार्जारचर्मणि वर्णोत्कर्षापा
दनेन व्याघ्रचर्मैति स्फटिकमणोरिव तैरकरणेन पद्मरागइति कार्पासिके सूत्रे गुणोत्कर्षाधानेन पट्टसूत्रमिति कालाय सेवर्णोत्कर्षाधानेन रज

मानेन तुल्या वापि योऽंशमष्टमकं हरेत् दंडं सदा षो द्विशतं वृद्धो हानौ च कल्पितम् २४९ भेषजस्नेहलवणगंध
धान्यगुडादिषु पण्येषु प्रक्षिपन्हीनं पणान्द्राप्यस्तु षोडश २५० मृच्चर्ममणिसूत्रायः काष्ठवल्कलवाससाम् अ
जातौ जातिकरणे विक्रेयाष्टगुणोदमः २५१ समुद्रपरिवर्तचसारभांडं कृत्रिमम् आधानं विक्रयं वापि नयतो दंड
कल्पना २५२ तमिति बिल्वकाष्ठे चंदना मोदसंचारेण चंदनमिति कंकोले त्वगाख्यं लवंगमिति कार्पासिके वाससि गुणोत्कर्षाधानेन को

शोयमिति विक्रेयस्यापादितसादृश्यमृच्चर्मदिः पण्यस्याष्टगुणो दंडो वेदितव्यः २५१ मुद्रः पिधानं मुद्रेण सह वर्तत इति समुद्रं करंडकं परिवर्तनं
अत्यासः योन्यदेवमुक्तानां पूर्णं करंडकं दर्शयित्वा हस्तलाघवेनान्यदेव स्फटिकानां पूर्णं करंडकं समर्पयति यश्च सारभांडं कस्तूरिकादिकं कृत्रिमं
कृत्वा विक्रयमाधिनयति तस्य दंडकल्पनावक्ष्यमाणा वेदितव्या कृत्रिमकस्तूरिकादेर्मूल्यभूते पणभिन्ने न्यूनपण इति यावत् यस्मि

कृत्रिमेविक्रीतेपंचाशत्पणोदंडः पणमूल्येपुनःशतम् द्विपणमूल्येद्विशतोदंडइत्येवंमूल्यवृद्धौदंडवृद्धिरुन्नेया २५२ २५३ वणिजः
 प्रत्याह राजनिरूपितार्घस्यहासंवृद्धिंवाजानंतोपि वणिजः संभूयमिलित्वाकारूपांरजकादीनांशिल्पिनांचित्रकारादीनांसबाधंपीडाक
 रमर्घोतरंलाभलोभात्कुर्वेतः पणसहस्रंदंडनीयाः २५४ किंच येपुनर्वणिजोमिलित्वादेषांतराद्वागतंपण्यमनर्घेणहीनमूल्येनप्रार्थ्य
 यमानाउपरुंधंतिमहार्घेणवाविक्रीणंते तेषामुत्तमसाहसोदंडोविहितोमत्यादिभिः २५५ केनपुनरर्घेणपणितव्यमित्यतआह राजनिसं-

भिन्नेपणेतुपंचाशत्पणेतुशतमुच्यते द्विपणोद्विशतोदंडोमूल्यवृद्धौचवृद्धिमान् २५३ संभूयकुर्वतामर्थसबाधंकारु
 शिल्पिनाम् अर्घस्यहासंवृद्धिंवाजानतोदमउत्तमः २५४ संभूयवणिजांपण्यमनर्घेणोपरुंधताम् विक्रीणतांवाविहितोदं
 डउत्तमसाहसः २५५ राजनिस्थाप्यतेयोर्घः प्रत्यहंतेनविक्रयः क्रयोवानिस्त्रवस्तस्माद्वणिजालाभकृत्स्मृतः २५६ स्वदेश
 पण्येतुशतंवणिगृहीतपंचकम् दशकंपारदेश्येतुयः सद्यः क्रयविक्रयी २५७ निहितेसतियस्तेनार्घः स्थाप्यतेनिरूप्यते ते
 नार्घेणप्रतिदिनंक्रयोविक्रयोवाकार्यः निर्गतः स्वर्गोनिः स्वर्गोविशेषस्तस्माद्राजनिरूपितार्घोद्योनिः स्ववः सएववणिजालाभकारी नपुनःस्वच्छंद
 परिकल्पितात् मनुनाचार्घकरणेविशेषोदर्शितः पंचरात्रेपंचरात्रेपक्षमासेतथागते कुर्वीतचैषांप्रत्यक्षमर्घसंस्थापनंनृपइति २५६ किंच
 स्वदेशप्राप्तंपण्यंगृहीत्वायोविक्रीणीते असौपंचकंशतंपणशतेपणपंचकंलाभंगृहीयात् परदेशात्प्राप्तेपुनःपण्येशतपणमूल्येदशपणान्लाभंगृ
 हीयात् यस्यपण्यस्यग्रहणादिवसएवविक्रयः संपद्यते यः पुनः कालांतरेविक्रीणीते तस्यकालोत्कर्षवशाद्लाभोत्कर्षः कल्प्यः एवंचयथार्थेनि

रूपिते पणशते पंचपणोलाभो भवति तथेवाधोराज्ञा स्वदेशपण्यविषये स्थापनीयः २५७ पारदेश्यपण्येर्धनिरूपणप्रकारमाह देशांतरादाग
ते पण्ये देशांतरागमनप्रत्यागमनभांडग्रहणशुल्कादिस्थानेषु यावानुपयुक्तोर्थः स्तावंतमर्थपरिगणय्य पण्यमूल्ये न सहमेलयित्वा यथापणशते दशप
णोलाभः संपद्यते तथा क्रेतुविक्रेत्रोरनुग्रहकार्यधोराज्ञा स्थापनीयः २५८ प्रासंगिकं परिसमाप्या विक्रीयासंप्रदानं तद्विवादपदमुच्यते इति तत्र
विक्रेयद्रव्यस्य च गान्धर्वभेदेन द्वे विधौ मभिधाय पुनः षड्विधत्वं ते नैव प्रत्यपादि लोके स्मिन्निद्विधं पण्यं जंगमं स्थावरं तथा षड्विधस्तस्य तु बुधैर्दानादा
नविधिक्रमः गणितं तुलितं मेयं क्रियया रूपतः श्रियेति गणितं क्रमुकफलादि तुलितं कनककस्तूरीकुंकुमादि मेयं शाल्यादि क्रियया वाहदो

पण्यस्योपरि संस्थाप्य व्ययं पण्यसमुद्भवम् अर्धोनुग्रहकृत्कार्यः क्रेतुर्विक्रेतुरेव च २५८
गृहीतमूल्यं यः पण्यं क्रेतुर्नैव प्रयच्छति सोदयेत स्य दाप्यो सौदिगलाभं वादिगागते २५९

हादिरूपयोपलक्षितमश्वमहिष्यादि रूपतः पण्यांगनादि श्रियादीत्यामरकतपद्यरागादीति एतत्प्रकारमपि पण्यं विक्रीया संप्रयच्छतो दंडमा
ह गृहीतमूल्यं यस्य पण्यस्य विक्रेत्रात् गृहीतमूल्यं तद्यद्विक्रेता प्रार्थयमानाय स्वदेशवणिजे क्रेत्रे न समर्पयति तच्च पण्यं यदि क्रयकाले बहुमूल्यं
सकालांतरेत्यमूल्ये नैव लभ्यते तदार्धहासकृतो य उदयो वृद्धिः पण्यस्य स्थावरजंगमात्मकस्य तेन सहितं पण्यं विक्रेता क्रेत्रे दापनीयः यदा मूल्य-
हासकृतः पण्यस्योदयो नास्ति किंतु क्रयकाले यावदेवेयतो मूल्यस्येयत्पण्यमिति प्रतिपन्नं तावदेव तदा तत्पण्यमादाय तस्मिन्देशे विक्रीणानस्य
योलाभस्तेनोदयेन सहितं द्विकं त्रिकमित्यादि प्रतिपादितवृद्धिरूपोदयेन वा सहितं क्रेतुर्वाच्छावशाद्दापनीयः यथाहनारदः अर्धश्चेदवहीये

तस्योदयं पण्यमावहेत् स्थानिनामेषनियमो दिग्भाषादिग्विचारिणामिति यदा त्वर्घमहत्वेन पण्यस्य न्यूनभावस्तदा तस्मिन्पण्ये वस्त्रादिके च यउ
पभोगस्तदाच्छादनमुखनिवसनादिरूपो विक्रेतुस्तत्सहितं पण्यमसौदायः यथाह नारदः विक्रीय पण्यं मूल्येन यः क्रेतुर्न प्रयच्छति स्थावरस्य क्ष
यं दाप्यो जंगमस्य क्रियाफलमिति विक्रेतुरूपभोगः क्षयउच्यते क्रेतृसंबधित्वेन क्षीयमाणत्वात् न पुनः कुड्यपातभस्मघातादिरूपः तस्य तु उपह
न्येत वा पण्यं दह्येतापह्रियेत वा विक्रेतुरेव सो नर्थो विक्रीयासं प्रयच्छत इत्यत्रोक्तत्वात् यदा त्वसौ क्रेता देशांत सत्पण्यग्रहणार्थमागतस्तदा तत्प
ण्यमादाय देशांतरे विक्रीणानस्य यो लाभस्तेन सहितं पण्यं विक्रेता क्रेत्रे दापयितव्यः अयंच क्रीतपण्यं समर्पणनियमो नुशयाभावे द्रष्टव्यः सति

विक्रीतमपि विक्रेयं पूर्वक्रेतर्यगृह्णाति हानिश्चेत्क्रेतृदोषेण क्रेतुरेव हि सा भवेत् २६०
राजदेवो पश्चात्तेन पण्ये दोषमुपागते हानिर्विक्रेतुरेवा सोऽयाचितस्याप्रयच्छतः २६१

तनुशयेत्रीत्वाविक्रीयवाकिंचिदित्यादिमनूक्तं वेदितव्यम् २५९ किंच यदा पुनर्जातानुशयः क्रेता पण्यं न जिघृक्षति तदा विक्रीतमपि पण्यम-
न्यत्र विक्रेयम् यदा पुनर्विक्रेत्रा दीयमानं क्रेतान् गृह्णाति तच्च पण्यं राजदैविकेनोपहतं तदा क्रेतुरेवासौ हानिर्भवति पण्याग्रहणरूपेण क्रेतुदो-
षेण नाशितत्वात् २६० अपिच यदा पुनः क्रेत्रा प्रार्थ्यमानमपि पण्यं विक्रेतान् समर्पयति अजातानुशयोपितञ्च राजदैविकेनोपहतं भवति
तदा सौहानिर्विक्रेतुरेव अतो न्यददुष्टं पण्यं विनष्टमदृशं क्रेत्रे देयं २६१ किंच यः पुनर्विनेवानुशयमेकस्य हस्ते विक्रीतं पुनरन्यस्य हस्ते
विक्रीणीते सदोषं वा पण्यं प्रच्छादितदोषं विक्रीणीते तदा तत्पण्यमूल्याद्भिगुणोदमो वेदितव्यः नारदेनाप्यत्र विशोषो दर्शितः अन्यहस्ते च वि-

क्रीययोन्यस्मैतुप्रयच्छति द्रव्यंतद्दिगुणोदाप्यो विनयस्तावदेवतु निर्दोषंदर्शयित्वा तु सदोषं यः प्रयच्छति समूल्याद्दिगुणं दाप्यो विनयं तावदेव-
ल्लिति सर्वश्चायं विधिर्दत्तमूल्ये पण्ये द्रष्टव्यः अदत्तमूल्ये पुनः पण्ये वाङ्मात्रक्रये क्रेतुविक्रेत्रोर्नियमकारिणि समयादते प्रवृत्तौ निवृत्तौ वा न क-
श्चिद्दोषः यथा ह नारदः दत्तमूल्यस्य पण्यस्य विधिरेष प्रकीर्तितः अदत्तेन्यत्र समयान्न विक्रेतुरविक्रय इति २६२ विक्रयानुशयोभिहितः
क्रीतानुशयस्वरूपं प्राक्प्रपंचितं अधुना तदुभयसाधारणं धर्ममाह परीक्षितक्रीतपण्यानां क्रयोत्तरकालं क्रयकालपरिमाणतो र्धकृता वृद्धिमप-
श्यता क्रेतानुशयो न कार्यः विक्रेता च महार्घनिबन्धनं पण्यक्षयमपश्यतानानुशयितव्यम् वृद्धिस्तथा परिज्ञाने पुनः क्रेतुविक्रेत्रोरनुशयो भवती-

अन्यहस्ते च विक्रीते दुष्टं वा दुष्टवद्यदि विक्रीणीते दमस्तत्र मूल्यात्तु द्विगुणो भवेत् २६२
क्षयं वृद्धिं च वणिजा पण्यानामविजानता क्रीत्वानानुशयः कार्यः कुर्वन् षड्भागदंडभाक् २६३

तिल्यतिरेकादुक्तं भवति अनुशयकालावधिस्तु नारदेनोक्तः क्रीत्वामूल्येन यत्पण्यं दुष्क्रीतं मन्यते क्रयी विक्रेतुः प्रतिदेयं तत्तस्मिन्नेवान्ध्य-
विक्षतम् द्वितीये हि ददत्क्रेता मूल्यात्त्रिंशं शमावहेत् द्विगुणं तु तृतीये हि परतः क्रेतुरेव तदिति अपरीक्षितक्रयविक्रये पुनः पण्ये वैगुण्य
निबन्धनानुशयावधिर्दशैकपंचमसाहेत्यादिना दर्शित एव तदनया वाचोयुक्त्या वृद्धिस्तथा परिज्ञानस्यानुशयकारणत्वमवगम्यते तथा पण्य
परीक्षाविधिबलात्पण्यदोषाणामनुशयकारणत्वं अतः पण्यदोषतद्दृष्टिस्तथा कारणत्रितयाभावे अनुशयकालाभ्यंतरेपि यद्यनुशयं करोति-
तदा पण्यषड्भागदंडनीयः अनुशयकारणसद्भावेऽप्यनुशयकालातिक्रमेणानुशयं कुर्वतो यमेव दंडः उपपोगेन विनश्यरेषु स्थिरार्धेषु नु

शयकालाति क्रमेणानुशयंकुर्वतोमनूक्तोदंडोदृष्टव्यः परेणतुदशाहस्यदद्यान्नापिदापयेत् आददानोददच्चैवराज्ञादंडः शतानिषडिति
इतिविक्रीयासंप्रदानं नामप्रकरणम् २६३ संभूयसमुत्थानं नामविवादपदमिदानीमभिधीयते सर्वेवयमिदं कर्ममिलिताः कुर्मइत्येवंरू-
पासंप्रतिपत्तिः समवायः तेनयेवणिङ्गनर्तकप्रभृतयोलाभलिप्सवः प्रातिस्विकं कर्मकुर्वतेतेषांलाभालाभापुपचयापचयो यथाद्रव्यंयेनया
वद्धनंपण्यग्रहणार्थेदत्तंतदनुसारेणावसेयो यद्वा प्रधानगुणभावपर्यालोचनयास्यभागद्वयमस्यैकोभागइत्येवंरूपयासंविदासमयेनयथा
संप्रतिपत्तौ तथावेदितव्यौ २६४ किंचतेषांसंभूयप्रचरतांमध्येपण्यमिदमित्थंनव्यवहर्तव्यमिति प्रतिषिद्धमाचरतायन्नाशितमनादिष्टमन

समवायेनवणिजांलाभार्थंकर्मकुर्वताम् लाभालाभौयथाद्रव्यंयथावासंविदाकृतौ २६४
प्रतिषिद्धमनादिष्टंप्रमादाद्यच्चनाशितम् सतदद्याद्विप्लवाच्चरक्षिताद्दशमंशभाक् २६५
अर्घप्रक्षेपणाद्विशंभागंशुल्कंनृपोहरेत् व्यासिद्धंराजयोग्यंचविक्रीतंराजगामितत् २६६

नुज्ञातंवाकुर्वाणेन तथाप्रमादात्प्रज्ञाहीनतयावायेन यन्नाशितंसतत्पण्यंवणिग्न्योदद्यात् यः पुनस्तेषांमध्येचौरराजादिजनिताद्यसनात्प-
ण्यंपालयतिसतस्माद्रक्षितात्पण्याद्दशमंशंलभते २६५ इयतःपण्यस्येयन्मूल्यमित्यर्घस्तस्यप्रक्षेपणात् राजतो निरूपणाद्धेतोरसौमू-
ल्याद्विशतितममंशंशुल्कार्थंगृहीयात् यत्पुनर्व्यासिद्धमन्यत्रनविक्रेयमिति राज्ञाप्रतिषिद्धंयद्राजयोग्यंमणिमाणिक्याद्यप्रतिषिद्धमपितद्रा-
ज्ञेनिवेद्यलाभलोभेनविक्रीतंचैद्राजगामि मूल्यदाननिरपेक्षंतत्सर्वंपण्यंराजापहरेदित्यर्थः २६६

यः पुनर्वर्णिकः शुल्कं च नार्थं पण्यपरिमाणं निन्दते शुल्कग्रहणस्थानाच्चापसरति यश्चास्येदमस्येदं वेत्येवं विवादास्पदीभूतं पण्यं क्रीणाति विक्री-
णीते वा ते सर्वे पण्यादष्टगुणं दंडनीयाः २६७ अपि च शुल्कं हि द्विविधं स्थलजं जलजं च तत्र स्थलजमर्घ्यप्रक्षेपणादिंशं भागं शुल्कं नृपो हरेदि-
त्यत्रोक्तम् जलजंतुमानवेभिहितम् पणं यानंतरे दाप्यं पुरुषोर्द्धपणंतरे पादं पशुश्च योषिच्च पादार्द्धं रिक्तकः पुमान् भांडपूर्णा नित्याना नितार्थं
दाप्या निसारतः रिक्तभांडा नित्यं किंचित्पुमांसश्चापरिच्छदाः गर्भिणी तु द्विमासादिसर्वः प्रव्रजितो मुनिः ब्राह्मणा लिंगिनश्चैव न दाप्यास्तारि-
कं न राइति शुल्कद्वयेष्वयमपरो विशेषः न भिन्नकार्षापणमस्ति शुष्कं न शिल्पवृत्तौ न शिशौ न दूते न भौक्षवृत्ते न तृतावशेषे न श्रोत्रिये न प्रव्रजिते

मिथ्या वदन्यरीमाणं शुल्कस्थानादपासरन् दाप्यस्वष्टगुणं यश्च स व्याजं क्रयविक्रयी २६७ तरिकः स्थलजं शुल्कं गृह्णा-
प्यः पणान्दश ब्राह्मणप्रातिवेश्यानामेतदेवानि मंत्रणे २६८ देशांतरगते प्रेते द्रव्यं दायादबाधवाः ज्ञातयो वा हरे युस्तदाग-
तास्तेर्विना नृपः २६९

न यज्ञे इति तीर्थतेनेनेति तरिः नावादिः वज्जन्यशुल्केधिकृतस्तरिकः स यदा स्थलोद्भवं शुल्कं गृह्णाति तदा द-
शपणान्दंडनीयः वेशो वेशमप्रतिवेशइति स्ववेशमाभिमुखं स्ववेशमपार्श्वस्थं चोच्यते तत्र भवाः प्रातिवेश्याः ब्राह्मणाश्च ते प्रातिवेश्याश्च ब्राह्मणप्रा-
तिवेश्याः तेषां श्रुतवृत्तसंपूर्णानां श्राद्धादिषु विभवे सत्यनिमंत्रणे एतदेव दशपणात्मकं दंडनं वेदितव्यम् २६८ देशांतरमृतवणिग्रिवक्ष्यं प्रत्याह-
यदा संभूय कारिणां मध्ये यः कश्चिद्देशांतरगतो मृतस्तदा तदीयमंशं दायादाः पुत्राय पत्यवर्गो बंधवो मातृपक्षमातुलाद्याः ज्ञातयो पत्यवर्गव्य-
तिरिक्ताः सपिंडावा आगताः संभूय व्यवहारिणो ये देशांतरादागतास्ते वा गृह्णीयुः तेर्विना दायादाद्यभावे राजा गृह्णीयात् वा शब्देन च दायादा-

दीनां वैकल्पिकमधिकारं दर्शयति पौर्वापर्यनियमस्तुपत्नीदुहितरइत्यादित एवात्रापिवेदितव्यः शिष्यसब्रह्मचारिब्राह्मणनिषेधोवणिक्प्राप्ति
 श्रवचचनप्रयोजनम् वणिजामपिमध्येयः पिंडदानर्णदानादिसमर्थः सगृहीयात् सामर्थ्याविशेषे सर्वे वणिजः संसृष्टिनोविभज्यगृहीयुः तेषा
 मप्यभावेदशवर्षेदायादाद्यागमनंप्रतीक्ष्यानागतेषु स्वयमेव राजागृहीयात् तदिदं नारदेन स्पष्टीकृतम् एकस्य चेत्स्यान्मरणंदायादोस्यतदापुया
 त् अन्योवा सतिदायादेशक्ताश्चेत्सर्व एव ते तदभावेतुगुप्तं तत्कारयेद्दशवत्सरान् अस्वामिकमदायादं दशवर्षस्थितंततः राजातदात्मसात्कुर्या
 देवं धर्मो महीयत इति २६९ किंच जिह्मो वंचकः तं निर्लाभं निर्गतलाभमाच्छिद्यत्यजेयुर्बहिः कुर्युः यश्च संभूयकारिणां मध्येभांडप्रत्यवेक्ष-
 णादिकं कर्तुं समर्थो सावन्त्येन स्वकर्मभांडमारवाहनं तदायत्ययपरीक्षणादिकं कारयेत् प्रागुपदिष्टं वणिग्धर्ममृत्विगादिष्वतिदिशति अनेन ला

जिह्मंत्यजेयुर्निर्लाभमशक्तो न्येन कारयेत् अनेन विधिराख्यातः ऋत्विक् ऋषिकर्मिणां २७०

आलाभो यथा द्रव्यमित्यादिवणिग्धर्मकथनेन ऋत्विजां होत्रादीनां कृषीवलानां नटनर्तकतक्षादीनांच शिल्पकर्मोपजीविनां विधिर्वर्त्तनप्रकार आ-
 ख्यातः तत्रच ऋत्विजांधनविभागेविशेषो मनुनादर्शितः सर्वेषां मर्धिनां मुख्यास्तदर्थे नार्धिनां परे तृतीयिनस्तृतीयांशाश्चतुर्थींशाश्च पादिन इति
 अस्यायमर्थः ज्योतिष्टोमेन तं शतेन दीक्षयंतीति वचनेन गवां शत मृत्विगानतिरूपेदक्षिणाकार्ये विनियुक्तम् ऋत्विजश्च होत्रादयः षोडश तत्रक
 स्य कियानंश इत्यपेक्षायां मिदमुच्यते सर्वेषां होत्रादीनां षोडशर्त्विजां मध्ये ये मुख्याश्च त्वारो होत्रा ध्वर्युर्ब्रह्मो द्वातारः तैगोषातस्यार्द्धिनः सर्वेषां भा-
 गपूरणोपपत्तिवशादष्टाचत्वारिंशद्दूषार्द्धेनार्द्धे भाजः उपरे मेत्रावरुणप्रतिप्रस्थातृ ब्राह्मणान्छंसि प्रस्तोता रस्तदर्थे न तस्य मुख्यांशस्यार्द्धेन च-

तु विंशतिरूपेणार्द्धभाजः ये पुनस्तृतीयिनः अच्छावाकनेष्टाग्नीध्रप्रतिहर्तारस्ते तृतीयिनो मुख्यं शस्यषोडशगोरूपतृतीयांशेन तृतीयांशभाजः ये तु पादिनः ग्रावस्तु दुन्नेतृपोतृ सुब्रह्मण्यास्ते मुख्य भागस्य यश्चतुर्थो शो द्वादशगोरूपस्तद्भाजः ननु कथमयमंशानियमो घटते न तावदत्र समयो नापि द्रव्य समवायो नापि वचनं यद्दशाद्भागनियमः स्यादतः समं स्यादश्रुतित्वादिति न्यायेन सर्वेषां समांशभाक्कं कर्मानुरूपेण वांशभाक्कमिति युक्तम् अत्रोच्यते ज्योतिष्टोमप्रकृतिके द्वादशाहेर्द्दिनस्तृतीयिनः पादिन इति सिद्धवदनुवादो न घटते यदि तत्प्रकृतिभूते ज्योतिष्टोमे अर्द्धतृतीयचतुर्थोशभाक्कं मे ग्रावरूपादीनां न स्यादतो वैदिकार्द्धप्रभृति समाख्या बलात् प्रागुक्तोशानियमो वक्तव्यत इति निरवयम् इति संभूय समुत्थानप्रकरणम् २७० इदानीं स्तेयं प्रस्तूयते तल्लक्षणं च मनुनाभिहितम् स्यात्साहसं त्वन्वयवत्समं कर्म यत्कृतम् निरन्वयं भवेत्स्तेयं कृत्वा पन्हवते च यदिति अन्वय

ग्राहकैर्गृह्यते चोरो लोभ्रेणाथ पदेन वा पूर्वकर्मापराधी च तथा चाशुद्धवासकः २७१

वत्द्रव्यरक्षिराजाध्यक्षादिसमक्षम् प्रसभं बलावष्टंभेन यत्परधनहरणादिकं क्रियते तत्साहसम् स्तेयं तु तद्विलक्षणम् निरन्वयं द्रव्यस्याप्याद्य समक्षं वंचयित्वा यत्परधनहरणं तदुच्यते यच्च सान्वयमपि कृत्वा न मये दं कृतमिति भयान्निद्रुते तदपि स्तेयम् नारदेनाप्युक्तम् उपाये विविधेरे नानुछलित्वा पकर्षणम् सुप्तमत्तप्रमत्तेभ्यः स्तेयमाहुर्मनीषिण इति तत्र तत्स्वरग्रहणपूर्वकत्वाद्दंडनस्य ग्रहणस्य च ज्ञानपूर्वकत्वात् ज्ञानोपायं तावदाह यश्चोरो यमिति जनेर्विरव्याप्यते असौ ग्राहकै राजपुरुषैः स्थानपालप्रभृतिभिर्गृहीतव्यः लोभ्रेणापहृतभाजनादिना वा चौर्यचिह्नेन नाशदिबसादारभ्य चौर्यपदानुसरणेन वा ग्राह्यः यश्च पूर्वकर्मापराधी प्राक्प्रख्यातचौर्यः अशुद्धे प्रज्ञातो वा सः स्थानं यस्यासौ अशुद्ध

वासकः सोपिग्राह्यः २७१ किंच न केवलं पूर्वोक्ताग्राह्याः किंतु न्येपि वक्ष्यमाणैर्लिङ्गैः शंकयाग्राह्याः जातिनिन्द्वेन नाहंशूद्र इत्येवं रूपेण
नामनिन्द्वेनाहंलपित्येवं रूपेण आदिग्रहणात्त्वदेशाग्रामकुलाद्यपलापेन चलक्षिताग्राह्याः द्यूतपण्यांगनामद्यपानादिव्यसनेष्वतिप्र-
सक्तास्तथा कुतस्त्योसित्वमिति चौरग्राहिभिः पृष्टो यदि शुष्कमुखो भिन्नस्वरो वा भवति तर्ह्यसावपिग्राह्यः बहुवचनात्स्विन्नललारादीनां
ग्रहणम् तथा ये निःकारणं किंच दस्यधनं किंचास्यगृहमिति पृच्छन्ति वेषांतरधारणेनात्मानं गूहयित्वा ये चरन्ति ये चायाभावेपि बहुव्ययका

अन्येपि शंकयाग्राह्याजातिनामादिनिन्द्वेः द्यूतरुत्रीपानसक्ताश्च शुष्कभिन्नमुखस्वराः २७२
परद्रव्यगृहाणांच पृच्छकागूढचारिणः निरायाव्ययवन्तश्च विनष्टद्रव्यविक्रयाः २७३

रिणाः ये च विनष्टद्रव्याणां जीर्णवस्त्रभिन्नभाजनादीनामनिर्ज्ञातस्वामिकानां विक्रयकास्ते सर्वे चौरसंभावनाग्राह्याः एवं नानाविधचो-
रैर्लिङ्गान्पुरुषान्गृहीत्वा एते चौराः किंचासाधव इति सम्यक्परीक्षेत न पुनर्लिङ्गदर्शनमात्रेण चौरनिर्णयं कुर्यात् अचौरस्यापिलोभ्रा-
दिलिङ्गसंबन्धसंभवात् यथाह नारदः अन्यहस्तात्परिस्त्रिमकामादुत्थितं भुवि चोरेण वा परिक्षितलोभ्रं यत्नात्परीक्षयेत् तथा
असत्याः सत्यसंकाशाः सत्याश्चासत्यसंनिभाः दृश्यन्ते विविधाभावास्तस्मादुक्तं परीक्षणमिति २७२ २७३ ध

या. स्मृ.
१०२

एवं चौर्यशंकया गृहीतेनात्मा शोधनीय इत्याह यदि चौर्यशंकया गृहीतस्तन्निस्तरणार्थमात्मानं शोधयति तर्हि वक्ष्यमाणधनदापनवधादि
दंडभागभवेत् अतो मानुषेण तदभावे दिव्येन शोधनीयः ननु चाहं चौर इति मिथ्योत्तरे कथं प्रमाणं संभवति तस्याभावरूपत्वात् उच्यते दि
व्यस्यतावद्भावाभावगोचरत्वरूपावान्यतरः कुर्यादित्यत्र प्रतिपादितम् मानुषे पुनर्यद्यपि साक्ष्याच्छुद्धमिथ्योत्तरं संभवति तथापि कारण
संसृष्टभावरूपमिथ्याकारणसाधनमुखेनाभावमपि गोचरयत्येव यथानाशापहारकाले अहं देशांतरस्थ इत्यभियुक्ते भाविते चौर्याभा
वस्याप्यर्थात्सिद्धेः शुद्धिर्भवत्येव २७४ चौरदंडमाह यस्तु प्रागुक्तपरीक्षया तन्निरपेक्षं वा निश्चितचौर्यस्तस्वामिने अपहृतं धनं

गृहीतः शंकया चौर्येनात्मानं चेद्विशोधयेत् दापयित्वा गतं द्रव्यं चौरदंडेन दंडयेत् २७४
चौरं प्रदाप्यापहृतं घातयेद्विविधैर्वधैः सचिन्हं ब्राह्मणं कृत्वा स्वराष्ट्रादिप्रवासयेत् २७५

स्वरूपेण मूल्यकल्पनया वा दापयित्वा विविधैर्घातैर्घातयेत् एतच्चोत्तमसाहसदंडप्राप्तियोग्योत्तमद्रव्यविषयम् न पुनः पुष्पवस्त्रादि-
क्षुद्रमध्यमद्रव्यापहारविषयम् साहसेषु य एवोक्तस्त्रिषु दंडो मनीषिभिः स एव दंडस्ते येपि द्रव्येषु त्रिष्वनुक्रमादिति नारदवचनेन वधरूप
स्योत्तमसाहसस्योत्तमद्रव्यविषये व्यवस्थापितत्वात् यत्पुनरुद्धमनुवचनम् अन्यायोपात्तवित्तत्वाद्धनमेषां मलात्मकं अतस्तान्धात
येद्राजानार्थं दंडेन दंडयेदिति तदपि महापराधविषयम् चौरविशेषेऽपवादमाह ब्राह्मणं पुनश्चौरं महत्यपराधेपि न घातयेदपितुलला

मि. व्य.
२

१०२

हे कथित्वा स्वदेशान्निष्कासयेत् अकनंचश्चपदाकारं कार्यम् तथाचमनुः गुरुतल्पेभगः कार्यः सुरापाने सुराध्वजः स्तेये चश्चपदं कार्यं
 ब्रह्म हण्यशिराः पुमानिति एतच्चदंडोत्तरकालं प्रायश्चित्तमचिकीर्षतां द्रष्टव्यम् यथाहमनुः प्रायश्चित्तमकुर्वाणाः पूर्ववर्णायथोदितम्
 नां क्याराजाललाटे तु दाप्यास्तूतमसाहसमिति २७५ चौरादर्शने अपहृतद्रव्यप्राप्त्युपायमाह यदिग्राममध्ये मनुष्यादिप्राणिवधोघना
 पहरणं वा जायते तदाग्रामपतेरेवचोरोपेक्षादोषस्तत्परिहारार्थं स एवचोरो गृहीत्या राज्ञेर्पयेत् तदशक्तो हृतं धनं धनिने दद्यात् यदिचोरपदं स्व
 स्वग्रामान्निर्गतं न दर्शयति दर्शिते पुनस्तत्पदं यत्र प्रविशति तद्विषयाधिपतिरेवचोरो धनं वा र्पयेत् तथाचनारदः गोचरे यस्य लुप्येत तेन चोरः

घातिते पतिते दोषो ग्रामभर्तुरनिर्गते विवीतभर्तुस्तु पश्चिचोरोद्धर्तुर्वीतके २७६

स्वसीम्नि दद्याद्ग्रामस्तु पदं वा यत्र गच्छति पंचग्रामी बहिः क्रोशाद्दशग्राम्यथवा पुनः २७७

प्रयत्नतः ग्राह्यो दाप्यो यवाशेषं पदं यदि न निर्गतम् निर्गते पुनरेतस्मान्न चेदन्यत्र पातितम् सामंतान्मार्गपालांश्च दिक्पालांश्चैव दापयेदिति
 विवीते त्वपहारे विवीत स्वामिन एव दोषः यदा त्वध्वन्येव हृतं भवत्यवीतके वा विवीतादन्यत्र क्षेत्रे तदाचोरोद्धर्तुर्मार्गपालस्य दिक्पालस्य वा दोषः
 २७६ किंच यदा पुनर्ग्रामा बहिः सीमापर्यंते क्षेत्रे माषादिकं भवति तदा तद्ग्रामवासिन एव दद्युः यदि सीम्नो बहिश्चोरो पदं न निर्गतं निर्
 गते पुनर्यत्र ग्रामादिके चोरो पदं प्रविशति स एव चोरो र्पणं कुर्यात् यदा त्वनेकग्राममध्ये क्रोशमात्रा बहिः प्रदेशे घातितो मुषितो वा चोरो पदं

च जनसंमर्दादिना भग्नं तदा पंचानां ग्रामाणां समाहारः पंचग्रामी दशग्रामसमाहारो वा दद्यात् विकल्पवचनं तु यथा प्रत्यासत्यपहृत्य न प्रत्य
र्पणादिकं कुर्यादित्येवमर्थम् यदा त्वन्यतो पहृतं द्रव्यं दापयितुं न शक्नोति तदा स्वकोशादेव राजा दद्यात् चौरहृतमवजित्य यथा स्थानं गमयेत् स्व
कोशाद्वा दद्यादिति मनुस्मरणात् मुषितामुषितसंदेहे मानुषेणादित्येनवा निर्णयः कार्यः यदितस्मिन्दाप्यमाने भवेन्मोषेतु संशयः मुषितः शप
थं दाप्यो बंधुभिर्वापि साधयेदिति वृद्धमनुस्मरणात् २७७ अपराधविशेषणदंडविशेषमाह बंदिग्राहादीन् बलावष्टंभेन घातकांश्च नरा
न् शूलानारोपयेत् अयंच वधप्रकारविशेषोपदेशः अग्न्यागारायुधागारदेवतागारभेदकान् हस्त्यश्वरथहर्तृश्च हन्या देवा विचारयन्ति

बंदिग्राहांस्तथावाजिकुंजराणांच हारिणः प्रसृत्य घातिनश्चैव शूलानारोपयेत्तरान् २७८
उत्क्षेपकग्रंथिभेदो करसंदंशहीनको कार्यो द्वितीयापराधे करपादैकहीनको २७९

तिमनुस्मरणात् २७८ किंच वस्त्राद्युत्क्षेपत्यपहरतीत्युत्क्षेपकः वस्त्रादिबद्धं स्वर्णादिकं विस्त्रस्योत्कृत्य वा योपहरत्यसौ ग्रं-
थिभेदकः तौ यथाक्रमं करेण संदंश सदृशेन तज्जन्यं गुष्ठेन च हीनो कार्यो द्वितीयापराधे पुनः करश्च पादश्च करपादं तच्च तदेकंच करपादे
कम् तद्धीनं ययोस्तौ करपादैकहीनको कार्यो उत्क्षेपकग्रंथिभेदकयोरेकमेकं करपादं च छिंदादित्यर्थः एतदप्युत्तमसाहसप्राप्तियोग्य
द्रव्यविषयम् तदंगच्छेदइत्युक्तो दंडोत्तमसाहस इति नारदवचनात् तृतीयापराधेतु वध एव तथाच मनुः अंगुलीग्रंथिभेदस्थले दयेत्यथ

मेग्रहे द्वितीये हस्तचरणौ तृतीये वधमर्हतीति २७९ जातिद्रव्यपरिमाणतो मूल्याद्यनुसारतो दंडः कल्पनीय इति जातिद्रव्यपरिमाणपरि
ग्रहविनियोगवयः शक्तिगुणसंदेशकालादीनां दंडगुरुलघुभावकरणानामानं त्यात्यतिद्रव्यं वक्तुमशक्तेः सामान्येन दंडकल्पनोपायमाह क्षु
द्राणां मध्यमानामुत्तमानां च द्रव्याणां हरणे सारतो मूल्याद्यनुसारतो दंडः कल्पनीयः क्षुद्रादिद्रव्यस्वरूपं च नारदेनोक्तम् मृद्रां डासनरवद्वस्थि
दारुचर्मतृणादियत् शमीधान्यंकृतान्नं च क्षुद्रद्रव्यमुदाहृतम् वासः कौशेयवर्जं च गोवर्जं पशवस्तथा हिरण्यवर्जं लोहं च मध्यं ब्रीहियवा
अपि हिरण्यरत्नकौशेयस्त्रीपुंगोगजवाजिनः देवब्राह्मणराज्ञां च द्रव्यं विज्ञेयमुत्तमम् त्रिप्रकारेष्वपि द्रव्येष्वेतसर्गिकप्रथममध्यमोत्त

क्षुद्रद्रव्यमहाद्रव्यहरणे सारतो दमः

मसाहसरूपो दंडनियमस्तेनैव दर्शितः साहसेषु य एवोक्तस्त्रिषु दंडो मनीषिभिः स एव दंडस्ते येपि द्रव्येषु त्रिष्वनुक्रमादिति मृन्मयेषु
मणिकमल्लिकादिषु गोवाजिब्यतिरिक्तेषु च महिषमेषूपशुषु ब्राह्मणसंबन्धिषु च धान्यादिषु तरतमभावोस्तीति उच्चावचदंडविशेषाका
क्षायां मूल्याद्यनुसारेण दंडः कल्पनीयः तत्र च दंडकर्मणि दंडकल्पनायां तद्धेतुभूतदेशकालवयः शक्तिरसम्यक् चिंतनीयम् एतच्च जातिद्र
व्यपरिमाणपरिग्रहादीनामुपलक्षणम् तथाहि अष्टापाद्यस्तेयकिल्बिषं शूद्रस्य द्विगुणोत्तराणीतरेषां प्रतिवर्णं विदुषोति क्रमे दंडपूर्य
स्त्वमिति अयमर्थः किल्बिषशब्देनात्र दंडोलक्ष्यते यस्मिन्तपहारे यो दंडोक्तः स विद्वच्छूद्रकर्तृके पहारे अष्टगुण आपादनीयः इतरे

षांपुनर्विद्वत्क्षत्रब्राह्मणादीनां विदुषां द्विगुणोत्तराणिकिल्विषाणि षोडशद्वात्रिंशच्चतुः षष्टिगुणादंडा आपादनीयाः यस्माद्विद्वद्द्रादिकर्तृके
पहारे दंडमूयस्त्वम् मनुनाप्ययमेवार्थो दर्शितः अष्टापाद्यंतु शूद्रस्य स्तेये भवति किल्विषम् षोडशैवतुर्वैश्यस्य द्वात्रिंशत्त्रिंशस्य तु ब्राह्म
णस्य चतुः षष्टिः पूर्णैवापिशतं भवेत् द्विगुणावाचतुः षष्टिस्तद्दोषगुणवेदिन इति तथा परिमाणकृतमपि दंडगुरुत्वं दृश्यते यथाह मनुः धा-
न्यं दशम्यः कुंभेभ्यो हरतोभ्यधिके वधः शेषेष्वेकादशगुणं दाप्यस्तस्य चतुर्दशमिति विंशतिद्रोणकः कुंभः हर्तुं हि यमाणस्यामिगुणापेक्षया
सुभिस्त्वदुर्भिस्त्वकालाद्यपेक्षया ताडनां गच्छेदनवधरूपा दंडा योज्याः तथा स रत्नाविशेषादपि दंडविशेषो रत्नादिषु सुवर्णरजतादीनामुत्तमानां

देशकालवयः शक्तीः संचिंत्य दंडकर्मणि २८०

चवाससाम् रत्नानां चैव सर्वेषां शतादभ्यधिके वधः पंचाशतस्त्वभ्यधिके हस्तच्छेदनमिष्यते शेषेष्वेकादशगुणं मूल्या दंडं प्रकल्पयेदिति
तथा द्रव्यविशेषादपि पुरुषाणां कुलीनानां नारीणां वा विशेषतः रत्नानां चैव सर्वेषां हरणे वधमर्हति अकुलीनानां तु दंडांतरं पुरुषं हरतो-
दंड उक्तमुत्तमसाहसः स्त्र्यपराधेतु सर्वस्वं कन्यां तु हरतो वध इति क्षुद्रद्रव्याणां तु माषान्धूनां मूल्यानां मूल्यात्पंचगुणो दंडः काष्ठभांडतृणादी-
नां मूल्यानां तथैव च वेणुवैणवभांडानां तथा स्त्रास्वस्थिचर्मणाम् शाकानां मार्द्रमूलानां हरणे फलमूलयोः गोरसे क्षुविकाराणां तथा ल-
वणतैलयोः पक्वान्नानां कृतान्नानां मूल्यानां मामिषस्य च सर्वेषां मूल्यभूतानां मूल्यात्पंचगुणो दम इति नारदस्मरणात् यः पुनः प्रथमसाहसः

क्षुद्रद्रव्येषु शतावरः पञ्चाशत्पर्यन्तो सोमाषमूल्ये तदधिकमूल्ये वा यथा योग्यं व्यवस्थापनीयः यः पुनर्मानवंक्षुद्रद्रव्यगोचरवचनं तन्मूल्याद्दिगु-
 णोदम इति तदल्पप्रयोजनशरावादि विषयम् तथा पराधगुरुत्वादपि दंडगुरुत्वम् संधिं छित्वा तु ये चौर्यरात्रौ कुर्वन्ति तस्कराः तेषां छित्वा नृपो ह-
 स्तोतीक्ष्णशूले निवेशयेत् इत्येवं सर्वेषामानं त्याज्यति द्रव्यं वक्तुमशक्तेर्जातिपरिमाणादिभिः कारणैर्दंडगुरुलघुभावः कल्पनीयः पश्चिकादीनां
 पुनरल्पापराधेन दंडः यथाहमनुः द्विजो ध्वजः क्षीणवृत्तिर्दां विक्षूदे चमूलके आददानः परक्षेत्रान्न दंडं दातुमर्हति तथा चणकव्रीहिगोधूम-
 यवानां मुद्रमाषयोः अनिषिद्धैर्गृहीतव्यो मुष्टिरेकः पश्चिस्थितैः तथैव सप्तमे भक्ते भक्तानि षडनश्रता अश्वस्तनविधानेन हर्तव्यं हीनकर्म-

भक्तावकाशाग्न्युदकमंत्रोपकरणव्ययान् दत्वा चौरस्य वा हंतुर्जानितोदम उत्तमः २८१

ण इति २८० अचौरस्यापि चोरोपकारिणो दंडमाह भक्तमशनं अवकाशो निवासस्थानं अग्निश्चौरस्य शीतापनोदाद्यर्थः उदकं तृषितस्य-
 मंत्रश्चौर्यप्रकारोपदेशः उपकरणं चौर्यसाधनं व्ययः अपहारार्थं देशान्तरंगच्छतः पाथेयं एतानि चौरस्य हंतुर्वा दुष्टत्वं जानन्नपि यः प्रयच्छति त-
 स्योत्तमसाहसो दंडः चोरोपेक्षिणामपि दोषः शक्ताश्च ये उपेक्षन्ते ते पितृदोषभागिन इति नारदस्मरणात् २८१ किंच परगान्त्रेषु शस्त्र-
 स्यावपातने दासी ब्राह्मणगर्भव्यतिरेकेण गर्भस्य पातने चोत्तमदंडः दासीगर्भनिपातने तु दासीगर्भविनाशकृदित्यादिनाशतं दंडो भिहितः ब्रा-
 ह्मणगर्भे तु हत्यागर्भमविज्ञातमित्यत्र ब्रह्म हत्यातिदेशं वक्ष्यति पुरुषस्य स्त्रियाश्च प्रमापणेशीलवृत्ताद्यपेक्षयोत्तमो वाद्यमो वा दंडो व्यय-

या.स्मृ.
१०५

स्थितो वेदितव्यः २८२ अपिच विशेषेण प्रदुष्टां विप्रदुष्टां क्लृण्वीं स्वगर्भपातनीं च याचपुरुषस्य हं त्रीं सेतूनां भेत्रीं च एतागर्भरहि-
ताः स्त्रीर्गले शिलां बध्वा अप्सु प्रवेशयेत् यथानुपूर्वम् २८३ किंच अगर्भिणीमित्यनुवर्तते यापरवधार्थं मन्त्रपातनादिषु विषंददाति-
क्षिपति याचदाहार्थं ग्रामादिष्वग्निं तथा याचनिजपतिगुर्वपत्यानि मारयति तां छिन्नकर्णकरनासोष्ठीं कृत्वा अदांते दुष्टबलीवर्देः प्रवाह्य
मारयेत् स्तेयप्रकरणे यदेतत्साहसिकस्य दंडविधानं तत्प्रासंगिकमिति मंतव्यम् २८४ अविज्ञातकर्तृके हनने हंतृज्ञानी पायमाह अवि

शस्त्रावपाते गर्भस्य पातने चोत्तमो द्रुमः उत्तमो वाधमो वापि पुरुषस्त्रीप्रमापणे २८२
विप्रदुष्टां स्त्रियं चैव पुरुषघ्नीमगर्भिणीम् सेतुभेदकरीं चाप्सु शिलां बध्वा प्रवेशयेत् २८३
विषाग्निदांपतिगुरुनिजापत्यप्रमापणीम् विकर्णकरनासोष्ठीं कृत्वा गोभिः प्रमापयेत् २८४
अविज्ञातहतस्याशुकलहंसुतबांधवाः प्रष्टव्या योषितश्चास्य परपुंसिरताः पृथक् २८५

ज्ञातपुरुषेण घातितस्य संबन्धिनः सुताः प्रत्यासन्नाश्च बांधवाः केनास्य कलहोजात इति कलहमाशु प्रष्टव्याः तथामृतस्य संबन्धिन्यो योषि-
तो याश्च परपुंसिरतास्त्यभिचारिण्यस्ता अपि प्रष्टव्याः २८५ कथं प्रष्टव्या इत्यत आह किमयं स्त्रीकामो द्रव्यकामो वृत्तिकामो वा तथा
कस्यां किं संबन्धिन्या स्त्रियामस्य रतिरासीत् कस्मिन्वा द्रव्ये प्रीतिः कुतो वा वृत्तिकामः केन वा सह देशांतरगत इति नाना प्रकारं व्यभिचा-

मि.व्य.
२

१०५

रिणयो योषितः पृथक्पृथक् विश्वास्य प्रष्टव्याः तथा मरणदेशनिकटवर्तिनो गोपाटविकाद्या ये जनास्तेपि विश्वासपूर्वकं प्रष्टव्याः एवं नानाप्रकारैः प्रश्नैर्हंतारं निश्चित्य तदुचितोदंडो विधातव्यः २८६ किंच क्षेत्रं पक्षफलसंस्थोपेतं वेश्मगृहं वनमटवीम् क्रीडावनं वा ग्रामं विवीतमुक्तलक्षणं रवलं वा ये दहंति यश्च राजपत्नीमभिगच्छति तान्सर्वान् कटे वीरिणमये वैष्टयित्वा दहेत् क्षेत्रादेर्दाहकानां मारणदंडप्रसंगात्तदंडविधानम् इति स्तेयप्रकरणम् १८७ स्त्रीसंग्रहणारब्धविवादपदं व्याख्यायते प्रथमसाहसादिदंडप्राप्त्यर्थं त्रेधा तत्स्वयं व्यासे

स्त्रीद्रव्यवृत्तिकामोवाकेन वायंगतः सह मृत्युदेशसमासन्नं पृच्छेद्वापि जनं शनैः २८६
क्षेत्रवेश्मवनग्रामविवीतरवलदाहकाः राजपत्न्यामिगामी च दग्धव्यास्तुकटाग्निना २८७
पुमान्संग्रहणो ग्राह्यः केशाकेशिपरस्त्रिया सद्यो वा कामजैश्चिन्हैः प्रतिपत्तो ह्योस्तथा २८८

न विवृतम् त्रिविधं तत्समारख्यातं प्रथमं मध्यमोत्तमम् अदेशकालसंभाषानिर्जने च परस्त्रियाः कटाक्षावेक्षणं हास्यं प्रथमं साहसं स्मृतम् प्रेषणं गंधमाल्यानां धूपभूषणवाससाम् प्रलोभनं चान्नपानैर्मध्यमं साहसं स्मृतम् सहासनं विविक्ते तु परस्परमुपाश्रयः केशाकेशिग्रहश्चैव सम्यक्संग्रहणं स्मृतम् स्त्रीपुंसयोर्मिथुनीभावः संग्रहणम् संग्रहणज्ञानपूर्वकत्वात् तत्कर्तुं दंडविधानं तस्य तत्ज्ञानोपायतावदाहसंग्रहणो प्रवृत्तः पुमान् केशाकेश्यादिभिर्लिङ्गैर्ज्ञात्वा गृहीतव्यः परस्परं केशग्रहणपूर्विका क्रीडा केशाकेशि तत्र तेनेदमिति सरूपइति-

या.स्मृ.
१०६

बहुव्रीहोसति इच्च कर्मव्यतिहार इति समासात्तच्च प्रत्ययः अव्ययत्वाच्च लुप्ततृतीयाविभक्तिः ततश्चायमर्थः परभार्यया सह केशाकेशित्री
डनेनाभिनवैः कररुहदशनादिकृतव्रणैः रागकृतैर्लिङ्गैर्द्वयोः संप्रतिपत्त्यावाज्ञात्वा संग्रहणप्रवृत्तौ ग्रहीतव्यः परस्त्रीग्रहणं नियुक्तावरुद्धा
दिव्युदासार्थम् २८८ किंच यः पुनः परदारपरिधानग्रंथि प्रदेशकुचप्रावरणजघनमूर्द्धरुहादिस्यर्शनं साभिलाषइवाचरति तथा अदे
शो निर्जने जनताकीर्णवांधकाराकुले संलापनं करोति परभार्यया वा सहैकमंचकादौ रिसंभवे वा वतिष्ठते सोऽपि संग्रहणं प्रवृत्तौ ग्राह्यः एत

नीवीस्तनप्रावरणसंस्थिकेशावमर्शनम् अदेशकालसंभाषंसहैकासनमेव च २८९

आशंक्यमानदोषपुरुषविषयमितरस्य तु न दोषः यथाहमनुः यस्त्वनाक्षारितः पूर्वमपि भाषेत कारणात् न दोषं प्राप्नुयात् किंचिन्नहितस्य-
व्यतिक्रम इति यः परस्त्रिया स्पृष्टः क्षमते असावपि ग्राह्यः इति तेनैवोक्तम् स्त्रियं स्पृष्टो ददेशीयः स्पृष्टो वा मर्षयेत्तथा परस्परस्यानुमते स-
र्वे संग्रहणं स्मृतमिति यश्च मयेयं विदग्धा सकृद्रमितेति श्लाघया भुजंगजनसमक्षरव्यापयत्यसावपि ग्राह्य इति तेनैवोक्तम् दर्पाद्वा यदि वा मो-
हाच्छ्लाघया वा स्वयं वदेत् पूर्वमयेयं भुक्तेति तच्च संग्रहणं स्मृतमिति २८९

मि. व्य.
२

१०६

प्रतिषिद्धयोः स्त्रीपुंसयोः पुनः सल्लापदिकरणेदं डमाह प्रतिषिद्धत इति प्रतिषेधः पतिपित्रादिभिरीन सह संभाषणादिकं निषिद्धं तत्र-
 प्रवर्तमानास्त्री शतपणं दंडं दद्यात् पुरुषः पुनरेवं निषिद्धे प्रवर्तमानो द्विशतं दद्यात् द्वयोस्तु स्त्रीपुंसयोः प्रतिषिद्धे प्रवर्तमानयोः संग्रहणे-
 संभोगे वर्णानुसारेण यो दंडो वक्ष्यते स एव विज्ञेयः एतच्च चारुणादिभार्याव्यतिरेकेण नैषचारुणदारेषु विधिर्नात्मोपजीविषु सज्जयंति
 हितेनारीनिगूढाश्चारयंति चेति मनुस्मरणात् २९० तदिदानीं संग्रहणेदं डमाह चतुर्णामपि वर्णानां बलात्कारेण सजातीयगुप्तपर-
 दाराभिगमने साशीतिपणसहस्रं दंडनीयः यदात्यानुलोम्येन हीनवर्णास्त्रियमगुप्तमभिगच्छंति तदा मध्यमसाहसं दंडनीयः यदा

स्त्रीनिषेधे शतं दद्याद् द्विशतं तु दमंपुमान् प्रतिषेधे तयोर्दंडो यथा संग्रहणे तथा २९०
 स्वजातावुत्तमो दंडः आनुलोम्येन मध्यमः प्रातिलोम्येव धः पुंसो नार्याः कर्णादिकर्तनं २९१

पुनः सर्वणा मगुल्यामानुलोम्येन गुप्तां वा ब्रजति तदामानवे विशेष उक्तः सहस्रं ब्राह्मणो दंडो गुप्तां विप्राबला द्वजन् शतानि पंचदंड्यः स्यादिच्छं-
 त्या सहसंगतः सहस्रं ब्राह्मणो दंडो दाप्यो गुप्ते तु ते ब्रजेत् शूद्रायां क्षत्रियविशोः सहस्रं तु भवेद् दम इति एतच्च गुरुसखिभार्याव्यतिरेकेण द्र-
 ष्टव्यम् मातापितृष्वसाश्वश्रूमातुलानीपितृष्वसा पितृव्यसखिशिष्यस्त्रीभगिनी तत्सखी स्नुषा दुहिताचार्यभार्या च सगोत्राशरणागता
 राज्ञो प्रव्रजिता धात्री साध्वी वर्णोत्तमा च या आसामन्यतमां गच्छन्तु रूतल्पग उच्यते शिष्यस्योत्कर्तनात्तत्र नान्यो दंडो विधीयत इति

नारदस्मरणात् प्रातिलोम्ये उत्कृष्टवर्णस्त्री गमने क्षत्रियादेः पुरुषस्य वधः एतच्च गुप्तविषयमन्यत्र तु धनदंडः उभापि हितावेव ब्राह्म-
णयोः गुप्तया सह विपुतो शूद्रवदंडो दग्धव्यो वा कटाग्निना ब्राह्मणीयद्यगुप्तां तु सेवेतां वैश्यपार्थिवौ वैश्यं पंचशतं कुर्यात्क्षत्रियं तु सहस्रि-
णमिति मनुस्मरणात् शूद्रस्य पुनर्गुप्तां मुत्कृष्टवर्णास्त्रियं व्रजतो लिंगच्छेदनं सर्वस्वापहारी गुप्तां तु व्रजतस्तस्य वधसर्वस्वापहाराविति ते-
नैवोक्तं शूद्रो गुप्तमगुप्तावा द्वे जातवर्णमावसन् अगुप्तैकांगसर्वस्वा दुष्टौ सर्वेण हीयत इति नार्याः पुनर्हीनवर्णं व्रजं त्याः कर्णयोरादि-
ग्रहणान्नासादेश्च कर्तनम् आनुलोम्येन वा सवर्णवा व्रजं त्यादंडः कल्प्यः अयंच वधाद्युपदेशो राज्ञ एव तस्यैव पालनाधिकारान्न द्विजातिमा-

अलंकृतां हरेत्कन्यामुत्तमं तदन्यथा धमम् दंडं दद्यात्सवर्णां सुप्रातिलोम्ये वधः स्मृतः २९२

अस्य तस्य ब्रह्मणः परीक्षार्थमपि शस्त्रं नादृढीतेति शस्त्रग्रहणनिषेधात् यदा तु राज्ञो निवेदने कालविलंबने न कार्यातिपाताशंका तदा स्वयं
मेव जारादीन्हन्यात् शस्त्रं द्विजातिभिर्ग्राह्यं धर्मो यत्रोपरुह्यते तथा नाततायिव धेदोषो हंतुर्भवति कश्चन प्रकाशं वा प्रकाशं समृत्युस्तं
मृत्युमुच्छतीति शस्त्रग्रहणाभ्यनुज्ञानाच्च तथा क्षत्रियवैश्ययो रन्योन्यस्त्रभिर्गमने यथाक्रमं सहस्त्रशतपणात्मको दंडो वेदितव्यो तदा
हमनुः वैश्यश्चेत्क्षत्रियां गुप्तां वैश्यां वा क्षत्रियो व्रजेत् यो ब्राह्मण्यामगुप्तायां तावुषौ दंडमर्हति २९१ पारदार्यप्रसंगात् कन्यायाम-
पि दंडमाह विवाहाभिमुखी भूता भलंकृतां सवर्णां कन्यामुपहरन्नुत्तमसाहसं दंडनीयः तदनभिमुखी सवर्णां हरन् प्रथमसाहसं उत्कृ-

एवर्णजांकन्यामपहरतः पुनः क्षत्रियादेर्वधएव दंडविधानाच्चापहर्तृ सकाशादाच्छिद्यान्यस्येदेयेतिगम्यते २९२ आनुलोम्यापहर-
णेदंडमाह यदिसानुरागांहीनवर्णोकन्यामपहरति तदादोषाभावात्तदंडः अन्यथात्वनिच्छंतीमपहरतः प्रथमसाहसोदंडः कन्यादूष-
णेदंडमाह अनुलोमास्वित्यनुवर्तते यद्यकामांकन्या बलात्कारेणनस्वक्षतादिनादूषयति तदातस्यकरश्छेत्तव्यः यदापुनस्तामेवांगुलिप्र-
क्षेपेणयोनिक्षतंकुर्वन्नदूषयति तदामनूक्तषट्शतसहितंगुलिच्छेदः अभिषत्यतुयः कन्यांकुर्यादूर्पेणमानवः तस्याशुकर्ये अंगुल्योदंडं
चाहतिषट्शतमिति यदापुनः सानुरागां पूर्ववदूषयति तदापितेनेवविशेषउक्तः सकामादूषयानस्तु नांगुलिच्छेदमहति द्विशतंतुदम-

सकामास्वनुलोमासु न दोषस्त्वन्यथाधमः दूषणे तु करच्छेद उत्तमायां वधस्तथा २९३

दाप्यः प्रसंगविनिवृत्तये इति यदातुकन्यैवकन्यादूषयति विदग्धावातत्रापिविशेषस्तेनेवोक्तः कन्यैवकन्यांयाकुर्यात्तस्यास्तुद्विशतोदमः या
तुकन्यांप्रकुर्यात्स्त्री सासद्योमोड्यमहति अंगुल्योरेवचच्छेदंरवरेणोदहनंतथेति कन्यांकुर्यादितिकन्यांयोनिक्षतवतीकुर्यादित्यर्थः य
दापुनरुत्कृष्टजातीयांकन्यामविशेषात्सकामामकामांवाभिगच्छति तदाहीनस्यक्षत्रियादेर्वधएव उत्तमांसेवमानस्तुयद्वान्योवधमहती-
तिमनुस्मरणात् यदासवर्णांसकामामभिगच्छति तदागोमिथुनशुल्कं तत्पित्रेदद्यात् यदीच्छतिपितरितुशुल्कमनिच्छति दंडरूपेणत
देवराज्ञेदद्यात् सवर्णामकामांतुगच्छतोवधएव यथाहमनुः शुल्कंदद्यात्सेवमानः समामिच्छेत्पितायदि योकामांदूषयेत्कन्यांसस

या. स्मृ.
१०८

मि. व्य.
२

द्योवधमर्हति सकामां दूषयंस्तु ल्यो नवधं प्राप्नुयान्नर इति २९३ किंच स्त्रीशब्देनात्र प्रकृतत्वात्कन्यावमृश्यते तस्यांयदिकश्चिद्वि
द्यमानानेवामस्मारराजयक्ष्मादिदीर्घकुत्सितरोगसंस्पर्शमैथुनत्वादिदोषान्प्रकाशयेयमकन्येति दूषयत्यसौ शतं दाप्यः मिथ्याभिषं सने तु
पुनरविद्यमानदोषाविष्कारेण दूषणे द्वैशते दापनीयः गौव्यतिरिक्तपशुगमने तु शतं दाप्यः यः पुनर्हीनां स्त्रियमंत्यावसायिनीमविशेषात्स
कामामकामांच गांवाभिगच्छत्यसौ मध्यमसाहसं दंडनीयः २९४ साधारणस्त्रीगमने दंडमाह गच्छन्नित्यनुवर्तते उक्तलक्षणाव-
र्णस्त्रियोदास्यः ता एव स्वामिना शुश्रूषाहानित्युदासार्थं गृह एव स्थातव्यमित्येवं पुरुषांतरेण भोगतो निरुद्धाः अवरुद्धाः पुरुषनियत

शतं स्त्रीदूषणे दद्याद्द्वै तु मिथ्याभिषं सने पशून्नाच्छन्नातं दाप्यो हीनां स्त्रीणांच मध्यमं २९४

परिग्रहाः भुजिष्याः यदा दास्यो वरुद्धा भुजिष्या वा भवेयुस्तदा ता सुचशब्दाद्वाश्या स्वेरिणी नामपि साधारणस्त्रीणां भुजिष्याणांच ग्रहण
म् ता सुचसर्वपुरुषसाधारणतया गम्या स्वपि गच्छन् पंचाशत्पणान्दंडनीयः परपरिगृहीतत्वेन तासां परदारतुल्यत्वात् एतच्च स्पष्टमु-
क्तं नारदेन स्वेरिणी ब्राह्मणी वैश्या दासी निष्कासनी च या गम्याः स्युरानुलोम्येन स्त्रियो न प्रतिलोमतः आस्वेव तु भुजिष्यासु दोषः स्या
त्परदारवत् गम्या स्वपि हि नोपेयाद्यतस्ताः सपरिग्रहा इति निष्कासनी स्वाम्यनवरुद्धा दासी ननु च स्वेरिण्यां दीनां साधारणतया गम्यत्वा
भिधानयुक्तम् नहि जाति तः शास्त्रतो वा काश्चन लोके साधारणाः स्त्रिय उपलभ्यन्ते तथाहि स्वेरिण्योदास्यश्च तावदूर्णस्त्रिय एव स्वेरि-

१०८

णीयापतिं हित्वा सवर्णकामतः श्रयेत् वर्णानामनुलोभ्येन दास्यं न प्रतिलोमत इति मनुस्मरणात् न च वर्णस्त्रीणां पत्यो जीवति मृते वा पुरुषांत
 रोपभोगो घटते दुःशीलः कामवृत्तो वा गुणैर्वा परिचर्जितः परिचर्यः स्त्रिया साध्या सततं देववत्पतिः कामं तु क्षपयेद्देहं पुष्पमूलफलेः शुभैः
 न तु नामापि गृहीयात्पत्यो प्रेते परस्य खिति निषेधस्मरणात् नापि कन्यावस्थायाः साधारणत्वं पित्रादिपरिरक्षितायाः कन्याया एव दानोपदेशा
 त् दात्रभावे पितृव्या विधाया एव स्वयं वरोपदेशात् न च दासीभावात् स्वधर्माधिकारच्युतिः पारतंत्र्यं हि दास्यं न स्वधर्मपरित्यागः नापि वेश्यासा
 धारणी वर्णानुलोमजत्यतिरेकेण गम्यजात्यंतरा संभवात् तदंतःपातित्वे च पूर्ववदेव गम्यत्वम् प्रतिलोमजत्वे तु तासां नितरां गम्यत्वम् अतः

अवरुद्धा सुदासीषु भुजिष्या सुतथैव च गम्या स्वपि पुमान् दाप्यः पंचाशत्पणिकंदमम् २९५

पुरुषांतरोपभोगे तासां निंदितकर्मभ्यासेन पातित्यात् पतितसंसर्गस्य निबिद्धत्वाच्च न संकलपुरुषोपभोगयोग्यत्वम् सत्यमेवं किल तत्र
 स्वेरिण्याद्युपभोगे पित्रादि रक्षक राजदंडभयादि दृष्टदोषाभावाद्गम्यत्ववाच्यो युक्तिः दंडाभावश्चावरुद्धा सुदासीष्विति नियतपुरुषपरिग्र
 होपाधितो दंडविधानात्तदुपाधिरहिता स्वर्थादवगम्यते स्वेरिण्याद्यानां पुनर्दंडाभावो विधानाभावात् कन्यां भजंती मुक्ता ह्यन किंचिदपि
 दापयेदिति लिंगनिदर्शनाच्चावगम्यते प्रायश्चित्तं तु स्वधर्मस्वलननिमित्तं गम्यानां गतृणां चाविशेषाद्भवत्येव यत्पुनर्वेश्यानां जात्यंतरा सं
 भवेन वर्णांतःपातित्वमनुमानादुक्तम् वेश्या वर्णानुलोमाद्यंतःपातिन्यो मनुष्यजात्या श्रयत्वात् ब्राह्मणादिवदिति तन्न तत्र कुंडगो

पा. स्मृ.
१०९

लकादिभिरनेकांतिकत्वात् अतो वेश्याख्याकाचिज्जातिरनादिर्वेश्यायामुत्कृष्टजातिः समानजातेर्वापुरुषादुत्पन्नापुरुषसंभोगवृत्ति
र्वेश्येति ब्राह्मण्यादिवल्लोकप्रसिद्धिबलादभ्युपगमनीयं नचनिर्मूलैयंप्रसिद्धिः स्मर्यते हि स्कंदपुराणे पंचचूडानामकाश्चनाप्सरसस्तत्सं
ततिर्वेश्याख्यापंचमीजातिरिति अत आसांनियतपुरुषपरिणयनविधिविधुरतया समानोत्कृष्टजातिपुरुषाभिगमनेनाहृष्टदोषो नापि दंडस्ता
सुचानवरुद्धासु गच्छतां पुरुषाणां यद्यपि न दंडस्तथाप्यहृष्टदोषोस्त्येव स्वदारनियतः सदेति नियमात् पशुवेश्याभिगमने प्राजापत्यं विधीय
तइति प्रायश्चित्तस्मरणाच्चेति निरवयवम् २९५ अवकृद्धासु दासीचित्यनेन दासीस्वैरिण्यादिभुजिष्याभिगमे दंडविधानात्तास्वभुजि

प्रसत्यदास्यभिगमे दंडो दशपणः स्मृतः बहूनां यद्यकामोसौ चतुर्विंशतिकः पृथक् २९६

प्यासु दंडो नास्तीत्यर्था दुक्तं तदपवादमाह पुरुषसंभोगसंजीविकासु दासीस्वैरिण्यादिषु शुल्कदानविरहेण प्रसत्यबलात्कारेणाभिगच्छतो
दशपणो दंडः यदि बहव एकामनिच्छंती बलात्कारेणाभिगच्छंति तर्हि प्रत्येकं चतुर्विंशतिपणपरिमितं दंडं दंडनीयाः यदा पुनस्तदिच्छ
याप्सार्दीं दत्त्वा पश्चादनिच्छंतीमपि बलाद्व्रजति तदा तेषामदोषः यदिव्याध्यायभिभवस्तस्यानस्यात् व्याधितासश्रमाव्यग्रा राजकर्मप
रायणा आमंत्रिता चेन्ना गच्छे ददंड्या वडुवा स्मृतेति नारदवचनात् २९६ यदा शुल्कं गृहीत्वा स्वस्थापितेच्छति तदा शुल्कं द्विगुणं
दद्यात् तथा शुल्कं दत्त्वा स्वयमनिच्छतः स्वस्थस्य पुंसः शुल्कहानिरेव शुल्कं गृहीत्वा पण्यस्त्रीनेच्छंती द्विगुणं वहेत् अनिच्छन्दत्तशुल्को

मि. व्य.

१०९

पिशुल्कहानिमवाधुयादितितेनेवोक्तम् तथान्योपिविशेषस्तेनेवदर्शितः अप्रयच्छंस्तथाशुल्कमनुभूयपुमान्स्त्रियम् आक्रमेणवशंगच्छन्
धातदंतनखादिभिः अयोनीवाभिगच्छेद्योबहुभिर्वापिवासयेत् शुल्कमष्टगुणंदाप्योविनयंतावदेवतु वेश्याः प्रधानायास्तत्रकामुकास्तद्
होषिताः तत्समुत्थेषुकार्येषुनिर्णयंशयेविदुरिति २९७ किंच यस्तुस्वयोषांमुखदावभिगच्छतिपुरुषंवाभिमुखोमेहति तथाप्रव्रजि
तांवागच्छत्यसौचतुर्विंशतिपणान्दंडनीयः २९८ किंच अंत्याचांडालीतहमनेत्रैवर्णिकान्प्रायश्चित्तानभिमुखान् सहस्रंत्वंत्यजस्त्रि

गृहीतवेतनांवेश्यांनेच्छंतींद्दिगुणंवहेत् अगृहीतेसमंदाप्यःपुमानप्येवमेवच २९७
अयोनीगच्छतोयोषांपुरुषंवापिमहत्तः चतुर्विंशतिकोदंडस्तथाप्रव्रजितागमे २९८
अंत्याभिगमनेत्वक्यःकबंधेनप्रवासयेत् शूद्रस्तथात्यएवस्यादत्यस्यार्थागमेवधः २९९

यमितिमनुवचनात्पणसहस्रंदंडयित्वाकबंधेनकुस्मितबंधेनभगाकारेणांकयित्वास्वशृङ्गान्निर्वासयेत् प्रायश्चित्ताभिमुखस्यपुनर्दंडनमेव
शूद्रः पुनश्चांडाल्यभिगमेत्यएवचांडालएवभवति अंत्यजस्यपुनश्चांडालादेकत्वंज्ञातिस्त्र्यभिगमेवधएव इतिस्त्रीसंग्रहप्रकरणम्
२९९ व्यवहारप्रकरणमध्येस्त्रीपुंसयोगारव्यमप्यपरंविवादपदमनुनारदाभ्यांविहृतम् तन्ननारदः विवादादिविधिस्त्रीणांयत्रपुसांच
कीर्त्यते स्त्रीपुंसयोगसैन्यतद्विवादपदमुच्यतेइति मनुरप्याह अस्यतत्राः स्त्रियः कार्याः पुरुषैः स्वेर्दिगानिशाम् विषयेषुचसज्जंत्याः सं-

स्थाप्यात्मनो वशा इत्यादि यद्यपि स्त्रीपुंसयोः परस्परमर्थिप्रत्यर्थितयानृपसमक्षव्यवहारो निश्चिद्वस्तथापि प्रत्यक्षेण कर्णपरंपरया वा विदितेतयोः परस्परमभिचारे दंडादिना दंपतीनिजधर्ममार्गे राजा स्थापनीयो इतरथा दोषभाग्भवतीति व्यवहारप्रकरणे राजधर्ममध्ये अस्य स्त्रीधर्मजातस्योपदेशः एतच्च विवादप्रकरणेव संप्रपंचं प्रतिपादितमिति योगीश्वरेणानुपुनरुक्तम् सांप्रतं प्रकीर्णकारणव्यवहार-पदप्रस्तूयते तल्लक्षणंच कथितं नारदेन प्रकीर्णके पुनर्ज्ञेया व्यवहारानृपाश्रयाः राज्ञामाज्ञाप्रतीघातस्तत्कर्मकरणं तथा पुरप्रदानसंभेदः प्रकृतीनां तथैव च पारवन्दिने गमश्रेणी गणधर्मविपर्ययाः पितापुत्रविवादश्च प्रायश्चित्तव्यतिक्रमः प्रतिग्रहविलोपश्च कौपआश्रमिणा

ऊनं वाप्यधिकं वापि लिखेद्यो राजशासनं पारदारिकचौरं वा मुंचतो दंडोत्तमः ३००

मपि वर्णसंकरदोषश्च तद्वृत्तिनियमस्तथा नृपसंघे च पूर्वेषु सर्वतस्तथा प्रकीर्णके इति प्रकीर्णके विवादपदे ये विवादा राजा शोल्लंघनं तदा शाकरणादिविषयास्ते नृपसमवायिनः नृप एव तत्र स्मृत्या चारव्यपेतमार्गे वर्तमानानां प्रतिकूलतामास्थाय व्यवहारनिर्णयं कुर्यात् एवं वदता यो नृपाश्रयो व्यवहारस्तत्प्रकीर्णकमित्यर्थो लुक्षितं भवति तत्रापराधविशेषे दंडविशेषमाह राजदत्तभूमेर्निबंधस्य वा परिमाणान्त्यूनत्वमाधिक्यं वा प्रकाशयेद्राजशासनं योलिखति यश्च पारदारिकचौरं वा गृहीत्वा राजेनार्पयित्वा मुंचति तावुभामुत्तमसाहसं दंडनी-
यो ३००

प्रसंगान्नृपाश्रयव्यतिरिक्तव्यवहारविषयमपि दंडमाह मूत्रपुरीषादित्यादिना अपक्ष्येण अपक्ष्यानर्हेणान्नपानादिमिषेणद्रव्यरूपेणवा
ब्राह्मणं दूषयित्वा खादयित्वा उत्तमसाहसं दंडो भवति क्षत्रियं पुनरेवं दूषयित्वा मध्यमम् वैश्यं दूषयित्वा प्रथमम् शूद्रं दूषयित्वा प्रथमसा
हसद्रव्यस्योर्द्ध्वं दंडो भवतीति संबंधः लशुनाद्यपक्ष्यदूषणे तु दोषतारतम्या दंडतारतम्यमूहनीयम् ३०१ किंच रसवेधाद्यापादितव

अपक्ष्येण द्विजं दूष्य दंड उत्तमसाहसम् मध्यमं क्षत्रियं वैश्यं प्रथमं शूद्रमर्द्धिकं ३०१
कूटस्वर्णव्यवहारी विमांसस्य च विक्रयी अंगहीनस्तु कर्तव्यो दाप्यश्चोत्तमसाहसं ३०२

णीत्कर्षेः कूटेः स्वर्णेर्व्यवहारशीलो यः स्वर्णकारादिः यश्च विमांसस्य कुत्सितमांसस्यश्चादिसंबंधस्य विक्रयशीलः सौनिकादिः चशब्दा
त्कूटराजतादिव्यवहारी च ते सर्वे प्रत्येकं नासाकर्णकरे स्त्रिभिरंगुले हीनाः कार्याः चशब्दात् अंगच्छेदेन समुच्चितमुत्तमसाहसं दंडं दा
प्याः यत्पुनर्मनुनोक्तं सर्वकंटकापिष्ठं हेमकारं तु पार्थिवः प्रवर्तमानमन्याये छेदयेत्तु वशाः क्षुरैरिति तदेव ब्राह्मणराजस्वर्णविषयम् ३०२

विषयविशेषे दंडाभावमाह चतुष्पादैर्गो गजादिभिः कृतो यो दोषो मनुष्यमारणादिरसोगवादिस्वामिनो न भवति अपसरेति प्रकर्षेणो
च्चैर्भाषमाणस्य तथालकुटलोष्ठसायकपाषाणोत्क्षेपणेन बाहुना युग्येन च युगं वहताश्वादिना कृतो यः पूर्वोक्तो दोषः सोपिकाष्ठादीनां
स्य तो न भवत्यपसरेति प्रजल्पतः काष्ठाद्युत्क्षेपणेन हिंसाया दोषाभावकथनं दंडाभावप्रतिपादनार्थं प्रायश्चित्तपुनरबुद्धिकरणपूर्व
मस्त्येव काष्ठादिग्रहणं च शक्तितो मरादेरुपलक्षणार्थम् ३०३ किंच नासि सवारज्जुर्न स्याच्छिन्ना शकटादियुक्तबलीवर्दनस्या

चतुष्पादकृतो दोषो नाप्येहीति प्रजल्पतः काष्ठलोष्ठेषु पाषाणबाहुयुग्मकृतस्तथा ३०३
छिन्ननस्येनयानेन मथाभग्नयुगादिना पश्चाच्चैवापसरता हिंसने स्वाम्यदोषभाक् ३०४

रज्जुर्यस्मिन्नतत् छिन्ननस्यं शकटादितेन तथाभग्नयुगेन आदिग्रहणाद्गनाक्षचक्रादिना च यानेन पश्चात्पृष्ठतो पसरतान् च शब्दा-
तिर्यगपगच्छता प्रतिमुखं चागच्छता च मनुष्यादि हिंसने स्वामी प्राजको वा दोषभाक् भवति अतस्तत्र जनि तत्वा हिंसनस्य तथान्वम-
नुः छिन्ननस्येभग्नयुगेतिर्यक्प्रतिमुखं गते अक्षभंगे च यानस्य चक्रभंगे तथैव च छेदने चैव यंत्राणां योक्त्ररश्म्योस्तथैव च आक्रं-
दे सत्यप्येहीति न दंडमनुरब्रवीदिति ३०४

उपेक्षायां स्वामिनो दंडमाह अप्रवीणप्राजकप्रेरितेर्दंष्ट्रिभिर्गजादिभिः शृंगिभिर्गवादिभिः वध्यमानं समर्थोपि स्वामी यद्यमोक्षयन् उपेक्षते तदा अकुशलप्राजकनियोजननिमित्तं प्रथमं साहसं दंडं दद्यात् यदा तु मारितो ह मिति विक्रुष्टेऽपि न मोक्षयति तदा द्विगुणं यदा पुनः प्रवीणमेव प्राजकं प्रेरयति तदा प्राजक एव दंडो न स्वामी यथाह मनुः प्राजकश्चेद्भवेदाप्तः प्राजको दंडमर्हति इति प्राजको यंता आप्तो भिद्युक्तः प्राणिविशेषाच्च दंडविशेषः कल्पनीयः यथाह मनुः मनुष्यमारणोक्षिप्रंचोरवत्किल्बिषी भवेत् प्राणपृत्सु महत्त्वम्

शक्तोऽप्यमोक्षयन् स्वामी दंष्ट्रिणां शृंगिणां तथा प्रथमं साहसं दद्याद्विक्रुष्टे द्विगुणं तथा ३०५
जारंचौरैर्यपि वदन्दाप्यः पंचशतं दमम् उपजीव्य धनमुचस्त देवाष्टगुणीकृतम् ३०६

गोगजोष्ट्रहयादिषु क्षुद्राणां तु पशूनां तु हिंसायां द्विशतो दमः पंचाशत्तु भवेद्दंडः शुभेषु मृगपक्षिषु गर्दभाजाविकानां तु दंडः स्यात्पंचमाषकः माषकस्तु भवेद्दंडः अशूकरनिपातन इति ३०५ किंच स्ववंशकलंकभयाज्जारंपारदारिकंचौरनिर्गच्छेत्यपि वदन् पंचशतं पणानां पंचशतानि यस्मिन्दमे स तथोक्तं तदमंदाप्यः यः पुनर्जारहस्ताहू नमुपजीव्य उल्कोचरूपेण गृहीत्वा-
जारमुचत्यसौ यावद्गृहीतं तावदष्टगुणीकृतं दाप्यः ३०६ ७ ७ ७

किंच राज्ञोनिष्ठस्यानभिमतस्यामित्रस्तोत्रादेः प्रकर्षेण भूयो भूयो वक्तारं तस्यैव राज्ञ आक्रोशकारिणं निंदाकरणशीलं तदीयस्य च म
त्रस्य स्वराष्ट्रविद्विहेतोः परराष्ट्रापक्षयकरस्य वा भेत्तारं अमित्रकर्षेषु जपंतं जिह्वा मुत्कृत्य स्वराष्ट्रान्निष्कासयेत् कोशापहरणादौ
पुनर्वध एव राज्ञः कोशापहर्तृश्च प्रतिकूलेषु च स्थितान् घातयेद्विविधैर्दंडै ररीणां चोपकारकानि नित्यमनुस्मरणात् विविधैः सर्वस्वा
पहारांगच्छेदवधरूपैरित्यर्थः सर्वस्वापहारेऽपि यद्यस्य जीवनोपकरणं तन्नापहर्तव्यम् चौर्योपकरणं विना यथाह नारदः आशु

राज्ञोनिष्ठप्रवक्तारं तस्यैवाक्रोशकारिणम् तन्मित्रस्य च भेत्तारं छित्वा जिह्वां प्रवासयेत् ३०७
मृतांगलग्नविक्रेतुः गुरोस्ताडयितुस्तथा राज्यानां सन्नारोदुदंड उत्तमसाहसः ३०८

धान्यायुधीयानां बाह्यादीन्वाह्यजीविनाम् वेश्यास्त्रीणामलंकारान्वाद्यतोद्यादितद्विदाम् यच्च यस्योपकरणं येन जीवंतिकारवः सर्व
स्वहरणेऽप्येतन्न राजा हर्तुमर्हतीति ब्राह्मणस्य पुनर्नशारीरो ब्राह्मणस्य दंड इति निषेधाद्दधस्थाने शिरोमुंडनादिकं कर्तव्यम् ब्राह्मण
स्य वधो मीढं पुरा निर्वसनां कर्तुं ललाटे चाभिशास्तां कः प्रयाणं गर्दभेन त्विति मनुस्मरणात् ३०७ किंच मृतशरीरसंबन्धिनो वस्त्रपु
ष्पादेर्विक्रेतुः गुरोः पित्राचार्यादेस्ताडयितुः तथाराजानुमतिं विना तद्यानंगजाश्वादि आसने सिंहासनादि आरोहतश्चोत्तमसाहसोदंडः ३०८

किंच यः पुनः क्रोधादिनापरस्यनेत्रद्वयंभिनत्ति यश्चज्योतिः शास्त्रवित्गुर्वादिहितेषु व्यतिरिक्तो राज्ञो द्विष्टमनिष्टं संवत्सरांते तवरा-
ज्यन्त्युतिर्भविष्यतीत्यादिरूपमादेशं करोति तथा यः शूद्रो भोजनार्थं यज्ञोपवीतादि ब्राह्मणलिंगानि दर्शयति तेषामष्टशतोदमः अष्टौ-
पणशतानियस्मिन्दमे सतथोक्तः श्राद्धभोजनार्थं पुनः शूद्रस्य विप्रवेषधारिणः तप्तशलाकया यज्ञोपवीतवद्दुष्प्यालिरवेदिति स्मृत्यन्तरो-
क्तं द्रष्टव्यं इत्यर्थं यज्ञोपवीतादि ब्राह्मणलिंगधारिणो वध एव द्विजातिलिंगिनः शूद्रान्धातयेदिति स्मरणात् ३०९ रागलोभादिनां
आव्यवहारदर्शने दंडमाह दुर्दृष्टांस्मृत्याचारप्राप्तधर्मो ल्लघनेन रागलोभादिभिरसम्यग्विचारितत्वेनाशंक्यमानान् व्यवहारान् पुनः स्वयं

द्विनेत्रभेदिनो राजद्विष्टादेशकृतस्तथा विप्रत्वेन च शूद्रस्य जीवतोष्टशतोदमः ३०९
दुर्दृष्टांस्तु पुनर्दृष्ट्या व्यवहारान् नृपेण तु सफ्याः सजायिनो दंड्या विवादाद्विगुणं दमं ३१०

राजा सम्यग्विचार्य निश्चितदोषाः पूर्वसफ्याः सजायिनः प्रत्येकं विवादपदे योदमः पराजितस्य तद्विगुणं दद्यात् अप्राप्तजेतुदंडविधिना
परत्वाद्दूचनस्य रागालोभादित्यादिनां श्लोकेनापीनरुत्तमम् यदा पुनः साक्षिदोषेण व्यवहारस्य दुष्टता तदा साक्षिण एव दंड्या नजयीनापि-
सफ्याः यदा तु राजानुमत्या व्यवहारस्य दुर्दृष्टत्वं तदा सर्व एव राजसहिताः सफ्यादयो दंडनीयाः पादोगच्छतिकर्तारं पादः साक्षिणमृच्छति
पादः सफ्यासदः सर्वान्पादो राजानमृच्छतीति वचनात् एतच्च प्रत्येकं राजादीनां दोषप्रतिपादनपरं न पुनरेकैकस्यैव पापपूर्वस्य विभागाय य-
थोक्तं कर्तुं समवायफलजननस्वभावत्वादपूर्वस्य ३१०

न्यायतो निर्णीतव्यवहारस्य प्रत्यावर्तयितुं दंडमाह यः पुनर्न्यायमार्गेण पराजितोऽपि ओद्धृत्यान्वाहं पराजितोऽस्मीति मन्यते तमायांतं कूर
लेख्याद्युपन्यासेन पुनर्धर्माधिकरणमतिधिष्ठंतं धर्मेण पुनः पराजयं नीत्वा द्विगुणं दंडं दापयेत् नारदेनाप्युक्तम् तीरितं चानुशिष्टं वा
योमन्येत विधर्मतः द्विगुणं दंडमास्थाय तत्कार्यं पुनरुद्धरेदिति तीरितं साक्षिलेख्यादि निर्णीतमनुद्धृतं दंडं अनुशिष्टमुद्धृतं दंडं दंड
पर्यंतं नीतमिति यावत् यत्पुनर्मनुवचनम् तीरितं चानुशिष्टं च यत्र कचन विद्यते कृतं तद्धर्मतो ज्ञेयं न तत्प्राज्ञो निवर्तयेदिति तदर्थिप्र

योमन्येताजितोऽस्मीति न्यायेनापि पराजितः तमायांतं पुनर्जित्वा दापयेद्विगुणं दंडं ३११

त्यर्थिनो रन्यतरवचनाद्यवहारस्याधर्मतो वृत्तत्वाशंकायां पुनर्द्विगुणं दंडं प्रतिज्ञापूर्वकं व्यवहारं प्रवर्तयेत् न पुनर्धर्मतो वृत्तत्वा निश्चये
पिराज्ञालोभादिना प्रवर्तयितव्य इत्येवं परम् यत्पुनर्नृपांतरेणापि न्यायापेतं कार्यं निवर्तितं तदपि सम्यक्परीक्षणो न धर्म्ये पथि स्थापनी
यम् न्यायापेतं यदन्येन राज्ञा ज्ञानकृतं भवेत् तदप्यन्यायविहितं पुनर्न्याये निवेशयेदिति स्मरणात् ३११

अन्यायग्रहीतदंडधनस्य गतिमाह अन्यायेन यो दंडो राजा लोभाद् ग्रहीतस्तं त्रिंशद्गुणीकृतं वरुणाय देमिति संकल्प्य ब्राह्मणेभ्यः स्वयंदद्यात् यस्माद्दंडरूपेण यावद्ग्रहीतमन्यायेन तावत्तस्मै प्रतिदेयमितरथापहारदोषप्रसंगात् अन्यायदंडग्रहणे पूर्वस्वामिनः स्वत्वविच्छेदाभावाच्चेति ३१२ इति श्रीपद्मनाभभट्टोपाध्यायात्मजस्य श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यविज्ञानेश्वरभट्टारकस्य कृतौ क्र. जु. मिताक्षरायां याज्ञवल्कीयधर्मशास्त्रविहृतो द्वितीयोऽध्यायः व्यवहारारव्यः समाप्तिमियात् अथास्मिन्तद्ध्याये प्रकरणानुक्रमणिका कथ्यते आद्यं व्यवहारमातृका प्रकरणम् १ भुक्तिलक्षणम् २ ऋणादानप्र० ३ निक्षेपप्रकरणं ४ साक्षिलक्षणं ५ लेख्यलक्षणम् ६ दिव्य-

राज्ञाऽन्यायेन यो दंडो गृहीतो वरुणाय तम् निवेद्य दद्याद्दिप्रेभ्यः स्वयं त्रिंशद्गुणीकृतं ३१२

स्वरूपकथनं ७ दायविभागः ८ सीमाविवादः ९ स्वामिपालविवादः १० अस्वामिविक्रयः ११ दत्ताप्रदानिकम् १२ क्रीतानुशयः १३ अभ्युपेत्याशुश्रूषा १४ संविद्यतिक्रमः १५ वेतनादानम् १६ द्यूतसमाह्वयारव्यम् १७ वाक्यारुष्यम् १८ दंडपारुष्यं १९ साहसं २० विक्रीयासंप्रदानं २१ संश्रूयसमुत्थानं २२ स्तेयप्रकरणं २३ स्त्रीसंग्रहणं २४ प्रकीर्णकं २५ इति पञ्चविंशतिप्रकरणानि २५ उत्तमोपपदस्येयं शिष्यस्य कृतिरात्मनः धर्मशास्त्रस्य विहृतिर्विज्ञानेश्वरयोगिनः १ ७

इतिमिताक्षरासहितयाज्ञवल्क्यस्मृतेर्व्यवहाराभिधोद्विताध्यायः स०

[OrderDescription]
,CREATED=10.06.20 13:33
,TRANSFERRED=2020/06/10 at 14:16:16
,PAGES=227
,TYPE=STD
,NAME=S0003112
,Book Name=M-2899-MITASHARASAHITAYAG VALPYASMRITI
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF

FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF

FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF

FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF

FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF

FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF

FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
,FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF
,FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF
,FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,FILE110=00000110.TIF

FILE111=00000111.TIF
,FILE112=00000112.TIF
,FILE113=00000113.TIF
,FILE114=00000114.TIF
,FILE115=00000115.TIF
,FILE116=00000116.TIF
,FILE117=00000117.TIF
,FILE118=00000118.TIF
,FILE119=00000119.TIF
,FILE120=00000120.TIF
,FILE121=00000121.TIF
,FILE122=00000122.TIF
,FILE123=00000123.TIF
,FILE124=00000124.TIF
,FILE125=00000125.TIF
,FILE126=00000126.TIF
,FILE127=00000127.TIF

FILE128=00000128.TIF
,FILE129=00000129.TIF
,FILE130=00000130.TIF
,FILE131=00000131.TIF
,FILE132=00000132.TIF
,FILE133=00000133.TIF
,FILE134=00000134.TIF
,FILE135=00000135.TIF
,FILE136=00000136.TIF
,FILE137=00000137.TIF
,FILE138=00000138.TIF
,FILE139=00000139.TIF
,FILE140=00000140.TIF
,FILE141=00000141.TIF
,FILE142=00000142.TIF
,FILE143=00000143.TIF
,FILE144=00000144.TIF

FILE145=00000145.TIF
,FILE146=00000146.TIF
,FILE147=00000147.TIF
,FILE148=00000148.TIF
,FILE149=00000149.TIF
,FILE150=00000150.TIF
,FILE151=00000151.TIF
,FILE152=00000152.TIF
,FILE153=00000153.TIF
,FILE154=00000154.TIF
,FILE155=00000155.TIF
,FILE156=00000156.TIF
,FILE157=00000157.TIF
,FILE158=00000158.TIF
,FILE159=00000159.TIF
,FILE160=00000160.TIF
,FILE161=00000161.TIF

FILE162=00000162.TIF
,FILE163=00000163.TIF
,FILE164=00000164.TIF
,FILE165=00000165.TIF
,FILE166=00000166.TIF
,FILE167=00000167.TIF
,FILE168=00000168.TIF
,FILE169=00000169.TIF
,FILE170=00000170.TIF
,FILE171=00000171.TIF
,FILE172=00000172.TIF
,FILE173=00000173.TIF
,FILE174=00000174.TIF
,FILE175=00000175.TIF
,FILE176=00000176.TIF
,FILE177=00000177.TIF
,FILE178=00000178.TIF

FILE179=00000179.TIF
,FILE180=00000180.TIF
,FILE181=00000181.TIF
,FILE182=00000182.TIF
,FILE183=00000183.TIF
,FILE184=00000184.TIF
,FILE185=00000185.TIF
,FILE186=00000186.TIF
,FILE187=00000187.TIF
,FILE188=00000188.TIF
,FILE189=00000189.TIF
,FILE190=00000190.TIF
,FILE191=00000191.TIF
,FILE192=00000192.TIF
,FILE193=00000193.TIF
,FILE194=00000194.TIF
,FILE195=00000195.TIF

FILE196=00000196.TIF
,FILE197=00000197.TIF
,FILE198=00000198.TIF
,FILE199=00000199.TIF
,FILE200=00000200.TIF
,FILE201=00000201.TIF
,FILE202=00000202.TIF
,FILE203=00000203.TIF
,FILE204=00000204.TIF
,FILE205=00000205.TIF
,FILE206=00000206.TIF
,FILE207=00000207.TIF
,FILE208=00000208.TIF
,FILE209=00000209.TIF
,FILE210=00000210.TIF
,FILE211=00000211.TIF
,FILE212=00000212.TIF

FILE213=00000213.TIF
,FILE214=00000214.TIF
,FILE215=00000215.TIF
,FILE216=00000216.TIF
,FILE217=00000217.TIF
,FILE218=00000218.TIF
,FILE219=00000219.TIF
,FILE220=00000220.TIF
,FILE221=00000221.TIF
,FILE222=00000222.TIF
,FILE223=00000223.TIF
,FILE224=00000224.TIF
,FILE225=00000225.TIF
,FILE226=00000226.TIF
,FILE227=00000227.TIF
,